Josip Pečarić ∴ Za ponosnu Hrvatsku

JOSIP PEČARIĆ

ZA PONOSNU HRVATSKU

ZAGREB, 2009.

Hrvatskim pravednicima koji i danas stradavaju, zbog presuda sramotnog suda u Haagu, da bi Hrvatska bila zemlja ponosnih i dostojanstvenih ljudi.

Prije svih to su:

Dario Kordić[1], Ante Gotovina, Mladen Markač, Ivan Čermak, Slobodan Praljak Jadranko Prljić, Bruno Stojić, Milivoj Petković, Valentin Ćorić, Berislav Pušić Vinko Martinović i Tuta Naletilić

[1] "Dario je, Bogu dragom Hvala, odlično. Brzo se prilagodio novim uvjetima i drugim i drugačijim ljudima. Kako je on po prirodi komunikativan i veseo, ljudi su ga tamo prihvatili s oduševljenjem. Oni se ne mogu načuditi takvoj jednoj osobi, to je njima otkriće. Naravno, dragi Bog nam u svemu pomaže, jer nikada ne znamo zbog čega upravo tako treba biti. Dario je prihvatio tu žrtvu i prikazao je za dobrobit Hrvatskog naroda. Zato lako nosi taj teški križ. Kada žrtva ima smisla, onda se isplati žrtvovati i ne pada ti teško. Često sam kaže, da ga je Bog blagoslovio, jer mu je pružio mogućnost upoznati poniženje, nerazumjevanje, izdaju, odbacivanje, ali i upoznati veliko ljudsko srce, koje se daje bez interesa!
Mogla bih Vam puno svjedočiti o Darijevoj duhovnoj hrabrosti, ali to ću nekom drugom prigodom." kaže Venera, Darijeva supruga,

KAZALO

Damir Pešorda, Pečarićev boj za ponosnu Hrvatsku | 9

OTVORENIM PISMIMA ZA PONOS I DOSTOJANSTVO | 13
Tuđmanov referendum | 15
Hrvatskoj javnosti o inicijativi za referendum o graničnom sporu sa Slovenijom | 15
Prilog: Izjava komisije „Iustitia et pax“ Hrvatske biskupske konferencije o hrvatsko-slovenskom razgraničenju | 52
Otvoreno pismo predsjednici vlade RH gđi Jadranki Kosor | 56
Prilog: Nenad Piskač, Urednički komentar | 58
Otvoreno pismo predsjedničkom kandidatu prof. dr. sc. Andriji Hebrangu | 61
Odgovor dr. Hebranga akademiku Pečariću | 63
Novo pismo akademika Pečarića | 64
Otvorena pisma Hrvatskoj televiziji | 66
Otvoreno pismo Hrvatskoj televiziji | 66
Novo otvoreno pismo Hrvatskoj televiziji | 77
Reagiranje na Portalu hrvati-amac | 86
Kako sam zbog pogrješke na internetskim stranicama IRB-a postao udbaš | 88
Otvoreno pismo Programskom vijeću HRT-a | 91
Željko Tomašević, Prosvjedno pismo | 103
Otvorena pisma Andriji Hebrangu - pedsjedničkom kndidatu | 127
Pismo HDZ-ovaca iz Istre | 127
Prilog: Tragom otvorenoga pisma grupe HDZ-ovaca Andriji Hebrangu | 129
Apel Institut-a für zwischenstaatliche beziehungen und menschenrechte – Deutschland | 131
Pismo Kluba povratnika Vladi RH | 133

Pismo Ivici Marijačiću, Glavnom uredniku „Hrvatskog lista“ | 134

JESU LI THOMPSON I MIROSLAV TUĐMAN JEDINA PREPREKA ZAVRŠETKU RUŠENJA PONOSNE HRVATSKE? | 137
Govor akademika Josipa Pečarića s prosvjednog skupa u Zagrebu 9. listopada 2009. | 139
Prilozi: Održan prosvjed potpore Thompsonu pred veleposlanstvom Švicarske | 145
Protest zbog zabrane ulaska u Švicarsku Marku Perkoviću Thompsonu | 148
Najodvratniji ljudi i njihovi „živi mrtvaci“ | 152
Predstavljanje knjige *Kraj vremena veleizdajnika?* | 157
Prilog: HINA o predstavljenu knjige *Kraj vremena veleizdajnika?* | 164
Tomić-Goldsteinova povijest | 167
Tvrdi li Zagrebačka policija da su Hrvati genocidan narod? | 178
Veliki eksperiment s Hrvatima? | 185
Prilozi: HINA o Osmom stručnom skupu HKV-a o Haaškom sudu | 202
Tomislav Grgo Antičić, Haški sud i topnički dnevnici | 204
General Petar Stipetić: „Topnički dnevnici ne vode se u ratu već u miru“ | 207
Otvoreno pismo Hrvatskog pokreta za život i obitelj | 209
Treći entitet | 212
Prilog: Mate Kovačević, Čestit glas | 218
To vam je Josipovićeva pravda! | 221
Protiv akademske tišine - Josip Pečarić | 225
Aralica o Thompsonu i Miroslavu Tuđmanu | 239

ŠALOM ZA PONOSNU HRVATSKU | 251
Tko je napisao topničke dnevnike? | 253

Damir Pešorda

Pečarićev boj za ponosnu hrvatsku

Pišući svojedobno o Pečarićevoj knjizi *Zločinački sud u Haagu,* osvrnuo sam se i na njegovu konstataciju u predgovoru te knjige da se već umorio od stalnog ponavljanja istog u apatičnoj sredini. Izrazio sam tada sumnju da će Pečarić tek tako odustati od buđenja obamrlog nacionalnog bića ma koliko okolnosti tom buđenju bile nesklone. I bio sam u pravu! Mnogi su se umorili i odustali, ali akademik Pečarić nije. Nastavio je i dalje objavljivati knjige i priloge u tisku, nastupati na tribinama i prosvjednim skupovima, pisati otvorena pisma, okupljati i bodriti sve one kojima je Hrvatska na srcu.

Pred nama je nova Pečarićeva knjiga, još jedna u uistinu impresivnom nizu. Još jedna i još jednom o istom, ali na uvijek drugačiji, pečarićevski način. Riječ je o jedinstvenoj knjizi u cjelokupnoj hrvatskoj publicistici. Okosnicu te knjige čine otvorena pisma koja je inicirao i oblikovao akademik Pečarić, a potpisali brojni potpisnici najrazličitijih zanimanja, od akademika do radnika, diljem Hrvatske. Pisanje otvorenih pisama pojedinim uglednicima i institucijama nije nikakva novina u hrvatskoj kulturnoj javnosti. Svojedobno je marljivi skribent Matvejević svojim "umjereno otvorenim" otvorenim pismima krčio sebi put iz anonimnosti među uglednike, a valja priznati da nije štetio ni onima koje je tobože branio. Doduše, ni koristio im nije, ali to se od njega nije ni očekivalo. Pečarićeva otvorena pisma drukčije su naravi. Kao prvo, ona njemu ne trebaju da bi stekao ime u javnosti, jer on je s imenom jednog od najvažnijih suvremenih matematičara u Hrvatsku došao. No ta su pisma itekako važna nama, svima nama kojima je do Hrvatske stalo, ona nas okupljaju, hrabre, nude nam modalitete javnog djelovanja. Drugo, Pečarićeva otvorena pisma ne traže milost od aktualnih vlasti, pojedinih visokopozicioniranih pripadnika vladajuće kaste ili javnih ustanova, nego te iste proziva i podsjeća ih na njihove obaveze prema pojedincima i narodu u cjelini u ime kojih i zahvaljujući kojima jesu tu gdje jesu. Treće, svako Pečarićevo otvoreno pismo svojevrsni je "work in progress", koji se stalno nadopunjuje, napreduje i pridobiva nove suradnike.

Tu specifičnost Pečarićevih pisama omogućila je suvremena tehnologija, internet, koliko i autorova iznimna agilnost. Putujući tim virtualnim prostorom od portala do portala, od jedne e-mail adrese do druge i, na koncu, do tisuću njih – te zakotrljane grudve pomalo prizivaju lavinu koja će pomesti izdaju, laž i poniženje s lica Lijepe Naše. Ali da bi se dogodila ta lavina, potreban je i naš udio, naš aktivan doprinos! Pečarić nas, zapravo, danas, kao Šegedin svojedobno, podsjeća na to da smo "svi odgovorni". Pečarićeva knjiga je, u svijetlu svega rečenoga, i svojevrsni kulturno-sociološki fenomen. To je, koliko znam, prva internetska knjiga "ognjištarske" Hrvatske. Svojedobno su naime kriptokomunisti i kriptoorjunaši sve one koji po njihovom mišljenju pokazivali višak nacionalnog osjećaja nazvali "ognjištarima". Onda su se tim "ognjištarima", ovisno o inspiraciji, lijepile etikete: nacionalisti, konzervativci, ustaše, fašisti, ćoškastoglavci, čavoglavci itd. Stoga je korisno da se upravo u radionici jednog "ognjištara" pojavila ovakva knjiga koja egzamplarno pokazuje kako se služiti suvremenom tehnologijom u borbi za svoj stav i svoje ideje.

Najnovija knjiga akademika Pečarića podijeljena je na tri cjeline: *Otvorenim pismima za ponos i dostojanstvo; Jesu li Thompson i Miroslav Tuđman jedina prepreka završetku rušenja ponosne Hrvatske* i *Šalom za ponosnu Hrvatsku.* U prvom dijelu središnje mjesto zauzima *Inicijativa za referendum o graničnom sporu sa Slovenijom* te uz nju vezana otvorena pisma Jadranki Kosor i Andriji Hebrangu, ali i razni prilozi i dodaci s internetskih foruma, imena potpisnika *Inicijative* i sl. Tu je također uvršteno i prosvjedno pismo Vladi RH Željka Tomaševića u kojem se protestira zbog vladine potpore obnovi spomenika "četničko-fašističkom zločinu" u Srbu. Pridodamo li tome otvorena pisma Andriji Hebrangu, inicirana od strane zabrinutih domoljuba iz Istre, u kojima se Hebranga poziva da, ukoliko mu je uistinu stalo do Hrvatske, odustane od predsjedničke utrke u korist Miroslava Tuđmana, jer je u tu utrke i gurnut ne da pobijedi, nego da izgubi i tako još više dezavuira državotvornu političku opciju u Hrvatskoj.

U drugom dijelu sabrani su Pečarićevio tekstovi i tekstovi drugih autora (primjerice, Ivana Aralice, Mate Kovačevića i dr.) tematski naoko raznorodni, no idejno jedinstveni, to jest objedinjeni geslom iz naslova – *Za ponosnu Hrvatsku.* Thompson i Tuđman tu

se izdvajaju kao pojedinci koji se, svaki na svoj način, bore za takvu Hrvatsku, ali i kao simboli takve Hrvatske. Treba odmah dodati i to da je ovaj dio, ali i knjiga u cjelini, u velikoj mjeri u znaku Pečarićeva strastvenog angažmana u promicanju predsjedničke kandidature Miroslava Tuđmana. Ali nije to angažman profesionalnog propagandista, nego angažman intelektualca koji svoje vrijeme i energiju ulaže u promicanje politike koja će vratiti dostojanstvo zajednici kojoj i sam pripada. Ako Tuđman na predstojećim izborima ostvari značajan rezultat, bit će to konačno jedna dobra vijest u ovoj sve tmurnijoj zemlji, vijest koja budi nadu. Tom općem zadovoljstvu svih iskrenih domoljuba, ja ću osobno, onako za sebe, dodati još jedno – zadovoljstvo zbog potvrde da se basnoslovno skupoj propagandi i medijskoj manipulaciji može suprotstaviti snagom uvjerenja, čistim srcem i bistrim umom.

Knjiga završava pomalo burleskno, svojevrsnom mistifikacijom. Pečarić tu pušta mašti na volju i u internetski optjecaj pušta "topničke dnevnike" koje je, kako kaže, pronašao u svom kompjuteru. Ti "dnevnici" ,obogaćeni pismima autoru i forumaškim raspravama o njima, možda ponajbolje ogoljuju poslušničko ludilo koje je zahvatilo domaće vlasti u slijepom provođenju naputaka tužiteljstva Haškog suda. Pečarićevi "topnički dnevnici" u kompozicijskom smislu pun su pogodak. Oni predstavljaju svojevrstan kontrapunkt tragičnoj napetosti koja prožima cijelu knjigu, počevši od uvodne posvete hrvatskim uznicima Međunarodnog sudišta u Haagu do Kovačevićeve zabrinute analize nezavidnog položaja Hrvata u BiH i drugih aktualnih - što haških, što domaćih – gadosti kojima je Hrvatska izložena. Kontrapunkt koji dobro vođenu tenziju smiruje, priječi trijumf ogorčenja i beznađa te čitatelje bodri humorom. Ali taj humor, ako ga pravilno shvatimo, tek je predah nakon kojega se još odlučnije trebamo uhvatiti u koštac s neveselom hrvatskom stvarnošću. Ne samo Josip Pečarić, nego svi mi koji samostalnu, suverenu i ponosnu hrvatsku shvaćamo kao jedini poželjni okvir za dostojan život. Nas samih, kao i onih koji dolaze nakon nas.

Stoga je dobro da imamo akademika Pečarića. Dobro je da imamo ovakvih knjiga koje u suvremenom hrvatskom društvu obavljaju sličnu funkciju koju su nekada obavljale budnice i davorije. One bude, potiču, upozoravaju, kore i hrabre. Dobro je da

se konačno i nacionalno svjesna Hrvatska počela na adekvatan način koristiti internetom u borbi za hrvatske interese. Knjige kao ova i nekoliko portala u posljednje vrijeme o tome jasno svjedoče. Međutim, ipak bi bilo korisno da ova knjiga jednoga dana izađe i u tiskanom obliku. Iskreno se nadam da će se naći izdavač zainteresiran za to. To će, u neku ruku, biti i test koliko je Hrvatska uistinu hrvatska. Živi bili pa vidjeli!

OTVORENIM PISMIMA
ZA PONOS I DOSTOJANSTVO

TUĐMANOV REFERENDUM

HRVATSKOJ JAVNOSTI O INICIJATIVI ZA REFERENDUM O GRANIČNOM SPORU SA SLOVENIJOM

Predsjednički kandidat prof. dr. sc. Miroslav Tuđman zatražio je od Vlade da raspiše referendum sa sljedećim pitanjem:

Jeste li za to da se pitanje granica sa Slovenijom (umjesto političkog odlučivanja arbitražom) rješava isključivo na Međunarodnom sudu pravde?
DA NE

Prof. Tuđman je predložio da se referendum održi na isti dan kada i predsjednički izbori.
Podsjećamo hrvatsku javnost na sljedeće:

- još 19. svibnja 2000. godine u Ankoni predstavnici V1ade Republike Hrvatske, Vlade talijanske Republike, i Vlade Republike Slovenije, zaključili su i potpisali MEMORANDUM O SUGLASNOSTI IZMEDJU VLADE REPUBLIKE HRVATSKE, VLADE TALIJANSKE REPUBLIKE I VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE O USPOSTAVI ZAJEDNIČKOG SUSTAVA PLOVIDBENIH PRAVACA I SUSTAVA USMJERENE I ODJELJENE PLOVIDBE U SJEVERNOM DIJELU SJEVERNOG JADRANA! Kako premijerka RH zna da su ovim dokumentom pravno regulirani bitni pravci plovidbe, očito je što treba riješiti arbitražom!

- Vlada RH donijela Odluku br. Klasa: 342-09/99-01/22, Urbroj: 5030114-01-1, od 22. ožujka 2001., o proglašenju UREDBE o objavi Memoranduma o suglasnosti izmedju Vlade Republike Hrvatske i Vlade Talijanske Republike o uspostavi zajedničkog sustava plovidbenih pravaca i sustava usmjerene i odjeljene plovidbe u području sjevernog i srednjeg Jadrana. Mogu se zamisliti posljedice koje mogu nastati u odnosima između Italije

i Hrvatske. O tome nitko ni riječi, koliko znamo, bar javno, nije kazao.

- premijerka RH na svoju je ruku, bez konzultacija sa strukom, ušla u međunarodne pregovore za koje nije kvalificirana, a koji nose moguće vrlo nepovoljne i trajne učinke po integritet naše domovine,

- državni je vrh, saznavši potom za snažnu osudu usmeno dogovorenoga od strane međunarodno-pomorsko-pravne struke tj. od naših znanstvenika najvišega ugleda, vrlo glasno počeo oduševljeno slaviti taj rizični sporazum, najavljujući čak i njegovo skorašnje potpisivanje,

- na saborske je zastupnike izvršen neviđen pritisak, koji je doveo do zloporabe zastupničkog mandata u svrhu izigravanja smisla i temelja demokracije utvrđenih Ustavom RH, te do preokreta stajališta opozicijskih stranaka u Saboru u zastupanju sporazuma,

- ne više samo premijerka, nego i cijeli državni vrh nastavili su javno ignorirati volju hrvatskoga naroda izraženu kroz javnu izjavu crkvene institucije „Iustitia et pax“ te peticiju eminentnih hrvatskih intelektualaca,

- hrvatski državljani su zapanjeni ovakvim stupnjem samovolje u vlasti RH, koja radi što hoće i pogrješku slavi kao pobjedu,

- Vlada RH nije ni jednoga trena ponudila referendum o ovako krucijalnim teritorijalnim i državničkim pitanjima što je dosad neviđena praksa u nas i u svijetu. Riječ je o trajnim pitanjima identiteta, suvereniteta, integriteta i očuvanja međunarodnih granica, ali i ugleda RH u svijetu, a za što konkretno, nismo dali mandat ovoj Vladi,

- U zabludi je svatko tko vjeruje da će dovođenjem RH u rizik poklanjanja državnog ozemlja i „postizanjem“ tobožnjeg sporazuma sa Slovenijom (a sve u cilju što bržeg integriranja u

Europsku uniju) lanac protuhrvatskih ucjena biti prekinut. *Jednom sluga – uvijek sluga*. Kako nam pokazuje iskustvo u suradnji s EU - stići će nove, još teže ucjene,

- Kroz povijest, silom prilika, hrvatski su se ljudi proživjeli zaista svašta: od Titovih pokolja i diktature do ratnog višestranačja devedesetih, pa demokracije, pa prividne trećesiječanjske demokracije, a zatim i sadašnje potpuno pervertirane demokracije. Vrhunac je ipak kad se premijerka na potpisivanju okitila hrvatskim brošem, a prethodno se u Saboru zaklinjala i u svoje rodoljublje i u djecu koja nam navodno nikada ne bi oprostila odbijanje potpisivanja tzv. sporazuma, u stvari mogućeg teritorijalnog poklona Sloveniji.
Tako nakaradan stav, s tako visokog mjesta, Hrvatska ipak još nije vidjela.

Podržimo zato inicijativu prof. dr. sc. Miroslava Tuđmana, jedinog hrvatskog kandidata za Predsjednika Republike, koji zahtijeva obvezno raspisivanje referenduma o ovom prevažnom pitanju: teritorijalnom razgraničenju sa Slovenijom te zauzimanju državničkoga stava o pristranoj ulozi EU u ovome, pravno inače sasvim jasnome, sporu.

Zagreb, 4. studenoga. 2009.

Akademik Ivan Aralica
Akademik Borislav Arapović (Inozemni član Ruske akademije znanosti)
Dr. sc. Mato Artuković, viši znanstveni suradnik
Akademik Smiljko Ašperger
Duško Abramović, Mississauga-Ont., Canada
Nevena Abramović, Mississauga-Ont., Canada
Bazilio Anicić, kv.kamenoklesar, Pazin
Ljiljana Anić, Zagreb
Mijo Anić, Zagreb
Marija Artuković Zelić, dipl. ing.
Stjepan Asić, dizajner, tajnik HSK-a Australije
Don Miljenko Babaić, katolički svećenik i hrvatski politički uznik
Ivan Babić, umirovljenik, Tribunj

Marijan Babić, ing. cestovnog prometa
Ankica Babin, prof.
Nenad N. Bach, skladatelj
Antonija Badrov, krojačica, Pula
Zdenko Badrov, tokar, Pula
Anita Bagarić, viši fizioterapeut
Diego Bagarić, student ekonomije, Čepin, Osijek
Ivica Bagarić, gospodarstvenik, Rovinj
Tihomir Bajtek
Boris Baković, umirovljenik
Lili Bali, dipl.oec
Ivan Balić, oec
Dubravko Balogh
Miljenko Baloković, knjižničar
Dr sc. A. Balvanović, muzikolog i novinar
B. Balvanović, umirovljana docentica
Anto Bandov, ekonomist
Hrvoje Barać, dipl. ing. šum.
Ankica Baran, domačica, Split
Helena Baričević, ekonomistica, Pula
Mirko Barić, obrtnik, Pula
Mr. sc. Josipa Barić
Mirko Barišić, dipl.ing., podpredsjednik „Foruma hrvatske sloge“
Dr. sc. Osor Barišić, Zagreb
Akademik Slaven Barišić
Željka Barišić, prodavačica, Pula
Niko Boskovic, dipl. ing.
Đurđica Bastjančić, prof.
Iva Bastjančić, studentica
Ivan Bastjančić, dipl.ing.[2]

---

[2] Naravno da podržavam inicijativu g. prof. dr. sc. Miroslava Tuđmana, jedinog hrvatskog kandidata za Predsjednika Republike, koji zahtijeva obvezno raspisivanje referenduma o ovom prevažnom pitanju:

teritorijalnom razgraničenju sa Slovenijom te zauzimanju državničkoga stava o pristranoj ulozi EU u ovome, pravno inače sasvim jasnome, sporu. Moja supruga i kćerka takodjer podrzavaju ovu nakanu. Bili bismo pokvarenjaci najgore vrste, kad ne bismo podržali ovu domoljubnu i rodoljubnu inicijativu.

Ivan Bašić, geodetski tehničar, Pula
Tomislav Bašić,dipl.ing., umirovlj. pk.[3]
Dragica Bebić, domaćica, Pula
Natmir Beciri, vodi-menager, Pula
Mate Begić, umirovljenik, Pula
Damir Begović dipl.ing.
Darko Belović, kap.[4]

---

[3] Predmet sudovanja može biti samo ono što je između dvije stran(k)e sporno, a to je u ovom slučaju granična crta (linija razgraničenja) između RH i RSlo. Nakon utvrđivanja granice (na kopnu i moru), naš teritorij ne može (ne smije) biti osporavan od nikog, niti smo dužni tražiti savjete (upute) što ćemo s njim činiti, ako hoćemo (želimo) možemo ga i poklanjati bilo kome, ali suvereno (bez ucjene i pritisaka). Samo sudovanje ima se provesti pred međunarodnim tijelom (sudom pravde) po točno predviđenoj proceduri.

Da se ne bi ponovo dopisivali, kad (ako) iskrsne neki drugi problem sa istim ili drugim susjedom, ako se taj spor ne može riješiti sporazumno (bilateralno), onda opet treba pokrenuti točno propisane procedure i pred nadležno tijelo UN-a i EU-a.

RH, kao nestalna članica Vijeća sigurnosti, mora svojim primjerom pokazati i ustrajati na poštivanju međunarodnih normi i konvencija kojih je i sama potpisnica, u protivnom ćemo poslužiti kao loš primjer za rješavanje konfliktnih situacija, kojih je u svijetu nažalost mnogo.

Dakle, nikakva arbitraža, posebno ne pred ad hoc sudištem i ne o onom što nije MERITUM stvari (zajednički problem dviju strana), ne dolazi u obzir. Da stvar bude gora te "arbitre" moramo sami platiti.

Ako nas Slovenija i dalje bude ucjenjivala sa blokadom pristupnih pregovora uz svesrdnu naklonost EU-a, uvjetujući deblokadu PRETENZIJOM za našim teritorijem (akvatorijem), onda sve to skupa treba nazvati pravim imenom - AGRESIJOM u pokušaju, i cijeli slučaj konačno prijaviti (uputiti) Vijeću sigurnosti UN.

[4] Podrzavam ideju o referendumu. Svatko kome je stalo do RH mora referendum podrzati.

Nakon takozvanog «haraca» imamo arbitrazu glede Savudrije. Namjerno, smisljeno izbjegavanje Medjunarodnih sudova u Haagu i Hamburgu nesto znaci. Sve nesto znaci.

Buduci da je Arbitraza jako skup proces a medjunarodni sud je besplatan vjerojatno se radi o visku novaca. Definitivno je moguce da je Hrvatska prebogata zemlja. Razbacuje se «lovom»?

Pa-Jaca kaze da je ovo «domoljubna arbitaraza», medjutim, ukoliko Hrvatska arbitrazom izgubi jedan kvadratni metar svog drzavnog teritorija

u odnosu na teritorij koji joj pripada po medjunarodnom pravu mora (konvencija UNCLOS), onda je rijec o antidomoljubnoj arbitrazi, necemu sto je protivno nacionalnim interesima RH, pucanstvo bi rekao – izdaji. Pa-Jaca ima Ustavom jamceno pravo na svoje osobno misljenje. Demokratski. Ima pravo i biti u zabludi, iako je placena da bude odgovorna i ne bude u zabludi. Ipak, glede teritorija glavnu rijec i glavnu odgovornost snosi Sabor.

Europljani kazu da Hrvatska ne mora poklanjati svoj teritorij. Kajgod. Osim toga, cini se da je Slovenija pri ulasku u Europsku Uniju deklarirala da ima 180 kvadratnih kilometara mora, pa bi bilo sumnjivo da odjednom posjeduje 400 kilometara kvadratnih, odnosno, dvostruko vise Slovenskog mora. Europska Unija dobro zna koliko mora ima Slovenija. Onoliko s koliko su je mora primili u EU. Nije more erektivno spuzvasto tkivo. Sudeci po Svetoj Geri kopno (u praksi) jest erektivno spuzvasto tkivo. Netko mozda i prizeljkuje da Hrvatska izgubi teritorij. Radi «prakse».Pitanje granica je otvoreno sa Slovenijom, BIH, Crnom Gorom i Srbijom. Mozda i Bugarima ili Rumunjima zatreba dio Hrvatske? Ima nasih koje bi im dale.

Uz upozorenja struke, a nasi strucnjaci za medjunarodno pravo mora su vrhunski, treba biti vrlo hrabar i postupiti po svojoj glavi, pogotovo kada covjek (tocnije: zena) sama izracuna koliko je dugo, dugo studirala pravo. Ne moze ni neki Saborski Zastupnik racunati da ce u slucaju gubitka teritorija RH (za koji su ljudi ginuli) biti zbrinut povlastenom mirovinom. Zbrinut po hrvatskoj drzavi DA ali povlastena mirovina NE. Mozda Slovenija, Hrvatska i cijela EU ne priznaju medjunarodne sudove Ujedinjenih Naroda te Ujedinjene Narode kao krovnu svjetsku organizaciju?

Mozda europske pravne stecevine nisu bas neke korektne pravne stecevine ukoliko zemlja clanica EU ne priznaje sud i medjunarodne konvencije Ujedinjenih Naroda? Zapravo, ne priznavanje medjunarodne organizacije UN, medjunarodnih sudova, medjunarodnih konvencija (medjunarodne konvencije UNCLOS) koje su sve donekle cinilizirane zemlje (pa i EU, Slo, RH) ratificirale vraca nas u srednji vijek u kontekstu pravne drzave??? O kojim mi pravnim stecevinama govorimo? Moramo priznavati Ujedinjene Narode i medjunarodne sudove UN-a. Ako Slovenija i Hrvatska same placaju nametnutu arbitrazu onda Hrvatska i Slovenija biraju arbitre. Zasto bi im arbitre birao netko treci? Pa nisu ni Slovenija ni Hrvatska maloumne da ne bi izabrale arbitre same (one koje ce masno placati). Valjda su kao medjunarodno priznate drzave i slobodne birati bez tutora.

Ante Beljo, Hrvatski Informativni Centar
Tomislav Benčik, strojarski tehničar, Pula
Tomislav Beram, Predsjednik Hrvatskog međudruštvenog odbora za zajedničku suradnju NSW, Australija
Dobila Berković-Magdalenić, prof.
Ante Bevanda, Cleveland, Ohio, SAD
Marica Bevanda, Cleveland, Ohio, SAD
Petar Bezjak
Josip Bicić, umirovljenik, Pula
Franc Bilić, prof.
Frano Bilić, Matulji
Vlatko Bilić, dipl.ing.arh.
Anica Bilinovac, kućanica, Stuttgart, S.R. Njemačka

Kako je Slovenija clanica Europske Unije cini se da EU (ukljucivsi Sloveniju) bira 4 arbitra, a Hrvatska samo 1 arbitra. Genijalno, daj macki da ti cuva kanarinca. Pitam se da li ce u skladu s time pametna RH arbitrazu platiti samo 20% ili «popola» sa Slovenijom. Nece li pri izboru 4 arbitra EU pogodovati svojoj visegodisnjoj clanici Sloveniji, a ne stetu tek novopristigle clanice Hrvatske (ako uopce bude ikada clanica EU, i ako EU opstane). Neki vid sukoba interesa, ali je to valjda EU pravna stecevina kojom se EU mozda daje pravo pogodovanja Sloveniji???

4 arbitra prema 1 arbitar, samo bi idiot na to pristao. Za placanje popola, veliki idiot.

I dosta pisanja. Cisti gubitak vremena. Upravo sam shvatio da je suvisno trositi vrijeme. Hrvatska ce vjerojatno jednoga dana izgubiti «dvije lignje» ili «dvije ribe» povrsine 200 kilometara kvadratnih i to je nemoguce onemoguciti. Ali, zna se vec danas. Dogovor kucu gradi. Spominju se neki dokumenti od 1994. ali i «dimnik». Sve ce se oni dogovoriti.

Postoji mogucnost da grijesim pa da Slovenija ne dobije ono sto ocekuje, i "izgubi" teritorijalni «dodir» sa otvorenim morem (tamo negdje u Otrantu jer blize otvorenog mora nema) sto ce izazvati mrznju Slovenije prema RH. Suzivot? Gdje? Na Svetoj Geri, Savudriji, Ljubljanskoj banci, Nuklearki...?

EU stalno trazi nesto novo. General Gotovina 5 godina u Haagu ima jamceno «brzo i pravedno sudjenje». 5 godina zivota u resetkama, a dokaze jos prikupljaju. Nakon 10 godina od optuznice traze se topnicki dnevnici... Odustali smo od suverenih prava Ekskluzivne ekonomske zone (gospodarski pojas) .... Zemlja RH eticki je i ekonomski je bogalj, a ono sto kvalitetno radimo jest vlastita steta.

Jasna Bilinovac, med. sestra, Stuttgart, S.R. Njemačka
Jozo Bilinovac, umirovljenik, Stuttgat, S.R. Njemačka
Hrvoje Bilinovac, varioc, Stuttgart, S.R. Njemačka
Milka Bilinovac, kučanica, Stuttgart, S.R. Njemačka
Zora Bilinovac, med. sestra, Stuttgart, S.R. Njemačka
Zvonimir Bilinovac, precizni mehan. Stuttgart, S.R. Njemačka
Prof. dr. sc. Ivan Biondić
Pero Blazević, Cleveland, Ohio, SAD
Dražen Bokor, Montreal, Kanada[5]
Natali Bolanca, ekonomist, Pula
Damir Borovčak, dipl.ing., samostalni publicist
Marjan Bošnjak
Lovre Botica, prof.
Dr. sc. Srećko Botrić,doc.
Josip Botteri Dini, akademski slikar, predsjednik Ogranka Matice hrvatske u Splitu
Maja Božić
Prof. dr. sc. Zdravka Božikov[6]
Mr. sc. Tomislav Bradić
Ante Braicin, dipl.ing.grad., Pula
Ante Brajcin, dipl. ing., Medulin
Ivanka Brakus, prof., Pula
Silvio Bratolić, umirovljenik, Pula
Ante Brčić, novinar
Ivan Brdar, Cleveland, SAD
Kristijan Brkljacic, dipl.ing. brodogradnje, Kastel Stari
Anton Bruketa, poduzetnik, Cleveland, Ohio, SAD

---

[5] Dobio sam e-mail od gospodina Duška Lokina u vezi peticije ,koju sam procitao podrzavam je i zelio bih je potpisati .
Ovom prilikom zelio bih vas pozdraviti , ja ne vjerujem da me se sjecate Naime imao sam vas priliku upoznati prilikom vaseg posijeta Montrealu zajedno sa gospodinom Pavelićem .
Lijep pozdrav iz Montreala,
Drazen Bokor
P. S. pozdravite mi Janka Perica kad ga vidite

[6] Hvala na inicijativi za potpisivanje ove sudbonosne peticije. Sa zadovoljstvom, ali i zabrinutošću se pridružujem.

Vitomir Brzović, obrtnik-branitelj
Dr. sc. Paško Bubalo, bivši Šibenski župan i zastupnik u Županijskom domu HD Sabora
Ivan Buconjić, Čakovec
Janko Bučar, diplomirani pravnik i književnik
Dinko Budić, poduzetnik
Frano Budimlić, diplomirani politolog i neovisni analitičar
Alain Bukvić, informatičar i izvanredni student, Knin
Milenka Bukvić, viša knjižničarka, Znanstvena knjižnica Zadar
Gordan Bule, direktor
Dr. sc. Miljenko Buljac, prof. savjetnik
Fra Ivan Buljević, Kruševo, župnik
Bartul Bungur, student, Split
Jagoda Bungur, ekonomski tehničar, Split
Damir Burčul, fizioterapeut
Nedjeljka Burić, komerc.
Dr. stom. Mirko Bušić, Medulin
Dr. med. dent Mirko Bušić, Pula
Sandra Bušić, studentica, Pula
Viktorija Butela, umirovljenica
Hrvoje Cerovac, student
Krunoslav Cerovac, student
Vladimir Cetolo, inžinjer elektrotehnike u m., Argentina
Jadranka Cigelj, predsjednica Hrvatske sekcije međunarodnoga društva za ljudska prava, u osnivanju[7]
Mirjana Cigic, ekonomski tehničar, Široki Brijeg
Mirko Cigic, prof., Široki Brijeg
Juraj Cigler, dipl. inž. građ.
Snježana Cigler, Čakovec
Joso Cindrić, Cleveland, Ohio, SAD
Marina Cotić, dipl.pravnik
Mijo Culic, odvjetnik, Pula

---

[7] Podržavam inicijativu za raspisivanje REFERENDUMA.
Smatram da zastupnici u Hrvatskom Saboru nisu dobili neograničene ovlasti naroda, a samim tim, niti TEHNIČKA VLADA ne smije bez volje naroda, mjenjati ili namjeravati mijenjati granice koje smo branili životima.

Marko Curać, novinar
Ruza Curic, fotograf, Slav. Prnjavor
Ante Cutic, ing. "consultant", Argentina
Ema Cutic, prof. engleskog jezika, Argentina
Mirjana Cvar, profesorica, Pula
Miho Cvek, Pula
Martin Cvitan, umirovljenik, Tribunj
Karmela Cvitan, umirovljenica, Tribunj
Mladen Cvitan, poljoprivrednik, Tribunj
Seko Cvitan, trgovkinja, Tribunj
Roza Cvitan, medicinska sestra, Tribunj
Luca Cvitan, studentica, Tribunj
Natali Cvitan, studentica, Tribunj
Davor Cvitanić, dipl. ing.
Fanika Cvitanić, dipl. ing.
Mate Curić, publicist, Vodnjan
Đuka Čaić, glazbenik
Marija Čatlak, Zadar
Joško Čelan, novinar i publicist, Split
Ante Česić, radnik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Mr. sc. Emil Čić, muzikolog, teolog, filozof i skladatelj
Prof. dr. sc. Marin Čikeš
Vjekoslava Čikeš, Zagreb
Dr. sc. Ambroz Čivljak
Ines Čolak, učiteljica, Knin
Tomislav Čolak, profesor povijesti, Knin
Mr.sc. Ferdo Čolak
Mr. sc. Renata Čulinović-Čaić, dr. med., spec. kirurg
Prof. dr. sc. Vera Čuljak
Jadranka Čuljak-Duvnjak, odvjetnica, Osijek
Srećko Čuljak, dipl. Oec.
Tihomir Čupić, stomatolog
Višnja Čupić Ivić, dipl. ing. elektrotehnike, Šibenik
Prof. dr. sc. Ante Čuvalo[8]
Ikica Čuvalo, prof.
Panfil Čuvalo, umirivljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka

[8] Dragi doktore, zalosno je da nam razdijelise Hrvatsku i sad za nju bacaju kocku, ali rado potpisujemo.

Drina Ćavar, ing. matematike i teolog
Marko Ćavar, umirovljenik
Mate Ćavar, pjesnik i publicist
Dr. Ružica Ćavar, dr. stomatologije i dr. medicine
Ružica Ćavar, oec., Tomislavgrad
General Ljubo Ćesić Rojs
Prof. dr. sc. Vladimir Ćepulić
Prof. dr. sc. Fra Šimun Šito Ćorić, nacionalni koordinator Hrvatskih kat. Misija u Švicarskoj
Silva Dabo, službenica, Pula
Grgo Dadić, dipl.ing.ele
Saša Dadić, obrtnik, Pula
Prof.dr.sc. Vlado Dadić
Prof dr.dr.h.c. Nikola Debelić
Fran Delić, svećenik, Pula
Julije Derossi, književnik
Zlata Derossi, prof.
Mario Despoja, otpravnik poslova simboličnog hrvatskog veleposlanstva Canberra Australija 1977.-1979.
Josip Devčić, student, Zagreb
Davor Dijanović, student
Antun Dilber, elek. mehaničar, umirovljenik, Pula
Dr. Tomislav Djurasović, Senior Consultant Germany & Croatia
Dragi Doljanin, Hrvace
Admiral Davor Domazet Lošo
Ivica Domić, umirovljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Miroslav Dorešić, IRB
Danijel Dovađija, student
Darinka Drabić, Čakovec
Dr. sc. Pero Draganić, dr. med.
Dubravka Dragaš, arheolog i povj. umjetn.
Franjo Dragaš, teolog, književnik - osnivač i direktor Hrvatskog instituta za preporod kulture
Prof. dr. sc. Ivan Dragičević
Ivo Dragičević, prof.
Lovro Dragojević, Pula
Prof. Tomislav Držić, novinar i urednik "Hrvatskog lista"
Prof. Malkica Dugec, hrv.pjesnikinja
Prof. dr. sc. Andrej Dujella

Prim. dr. Josip Dujella, spec. patolog
Mr.sc. Jozo Dujmov
Stanko Dukić, prom. tehn.
Vjeko Dukić, dipl. ekonomist
Ante Duvnjak, ing.građevine, Vodice
Drago Duvnjak, dipl. ing.
Marko Duvnjak, prof. geograf.
Ivo Dužević, dr. med., psihijatar, psihoterapeut[9]
Silvana Dvornik, dipl. ing. strojarstva
Željko Dvornik, ing. brodostrojarstva
Marica Đureković, pročelnica, Hrvatski zavod za zapošljavanje, Područna služba Sisak
Nikola Đuretić, književnik
Josipa Đuričić, umirovljenica, Zagreb
Marijan Đurišić, soboslikar, Stuttgart, S.R. Njemačka
Milena Elbl, Pula
Zvonko Elbl, Pula
Prof. dr. sc. Neven Elezović
Ivan Erman, Pula
Dr. Branko Filipović, Pula
Dr. med. Branko Filipović, Pula
Maestro Dragan Filipović
Ljubica Filipović, mr. farmacije, Pula
Hilda Marija Foley, SAD
Zerad Fonović, mesar, Krsan
Ivica Fonti, Hrvatski Radio Melbourne Australia
Drago Frnjolić, časnik HV, Rovinj
Zvonko Gadže
Zorka Gajtanić, geodetska tehničarka, Pula
Mr. sc. Irena Galić, prof, asistent, Osijek
Prof. dr. sc. Radoslav Galić
Mr. sc. Krešimir Galin, etnolog, etnomuzikolog
Krešimir Ganza, ing., Labin

---

[9] želio bih da se i moje ime nađe na popisu potpisnika za referendum. U prigodi hodočašća u Boku, u povodu 1200. obljetnice prijenosa moći sv. Tripuna, često sam Vas spominjao, naročito one Vaše riječi: "U Boki Kotorskoj svaki kamen govori hrvatski". Umjesto razglednice, evo Vam šaljem sliku iz katedrale.

Dunja Gaupp, menađer prodaje
Osvin Gaupp, dipl. el. ing.
Ivo Gelo, Cleveland, Ohio, SAD
Stana Gelo, Cleveland, Ohio, SAD
Danica Glavaš
Vlado Glavaš[10]
Ante Glibota, redoviti član Euopske Akademije Znanosti i Umjetnosti, Pariz
Mladen Glowatzky
Robert Gložinić , automatičar
Tomo Gložinić , sudac Vrhovnog suda RH, u mirovini
Hrvoje Golek, zrakoplovni tehničar Rolls-Royce, Montreal, Kanada
Prof. dr. sc. Ana Marija Grancarić
Vanja Grbac Gredelj, dr. med, pulmolog, nutricionist, publicist
Frano Grbavac
Ante Grbić, zaštitar
Ante Grbić, student
Antonia Grbić, student
Radojka Grbić
Željko Gredelj, dipl.ing.
Dr. Franjo Gregurić, podpredsjednik „Foruma hrvatske sloge“
Ivica Grgić, glavni urednik portala:
http://www.lijepanasadomovinahrvatska.com
Josip Grgić, mag.oec, stručni suradnik, Ploče
Ivica Grlić, službenik
Prof. dr. sc. Vinko Grubišić
Prof. dr. sc. Ivan Gusić
Stjepan Gutweald
Dubravka Hamović, službenica, Pula
Dr. sc. Branko Hanžek
Slobodan Hadjikan
Maja Halilović, zdravstvena radnica
Kornelia Hegol, dipl.oec., München, Njemačka
Petar Hinić, predsjednik Hrvatske kulturne zajendice, Stuttgart

[10] Sa zadovoljstvom se pridružujem Vašoj akciji i slobodno možete staviti moje ime za REFERENDUM, jer je on jedino ispravan da se sazna volja hrvatskog naroda.

Hrvoje Hitrec, književnik i predsjednik Hrvatskog kulturnog vijeća
Anđela Hodžić, ing. informatike
Elamer Hodžić, student, Buje
Vedin Hodžić, grafički dizajner, Buje
Marije-Dražen Horvat, dipl. ing.
Nedeljka Horvat, dipl. ing.
Dr. sc. Kemal Hot, znanstveni savjetnik
Prof. dr. sc. Stjepan Hranjec
Akademik Marin Hraste
Karolina Hrastović, vjeroučiteljica
Branko Hrkač, samostalni lik. umjetnik, Zagreb
Slobodan Hrstić, svećenik i redovnik, Pula
Franjo Huljina, umirovljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Tomo Huljina, građ.poslovođa, Stuttgart, S.R. Njemačka
Akademik Vladimir Ibler
Srećko Ilić, odvjetnik
Katarina Iskra, med.sestra
Katica Ištvanić, kućanica
Mate Ivanda, umirovljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Franjo Ivanišević, ing. puk. HV-e u mirovini
Gisela Ivanišević, poljopr.
Mira Ivanišević, dipl.ing. (FH)
Una Ivankić, Vinkovci
Mr. sc. Božidar Ivanković
Đuro Ivanović, monter sanit. Stuttgart, S.R. Njemačka
Zlatko Ivanuša, vozač, Pula
Bože Ivče, bravar, Stuttgart, S.R. Njemačka
David Ivić, grafički dizajner, Pazin
Kornelija Ivoš, službenica
Igor Ivoš, student
Prof. dr. sc. Borka Jadrijević
Damir Jakeljić, upr. pravnik, Tribunj
Mr. sc. Julije Jakšetić
Zvonko Jakus, novinar
Dr. sc. Domagoj Jamičić, znanst. savjetnik
Ivan Jan, dipl. ekonomist, Pula
mr. ing. Ivan Janko, Pula
Branko Jazić, Sydney, Australija
Akademik Dubravko Jelčić

Dr. Igor Jelčić
Prof. dr. sc. Ivan Jelicić
Dr. Milan Jelić, dipl. oec., Argentina
Žarko Jelić, vojni umirovljenik, ing. prometa, Petrinja
Kresimir Jelovac, dipl. iur [11]
Igor Jelovac, prim.dr.med
Lucija Jelovac, akad. slikarica
Iris Jelovac, nastavnica
Hrvoje Jelovac, stud.iur.
Prof. dr. sc. Alojz Jembrih
Dr. Željko Jeričević, znanstveni savjetnik
Tomislav Jonjić, odvjetnik, publicist, glavni urednik "Političkog zatvorenika"
Josip Jović, kolumnist i publicist
Ivo Jozinović, dipl. ing.
Mijo Jukić, Zagreb
Davor Jurica, Pula
Mijo Jurić, grafičar
Vinka Jurić, dipl.ing.
Zora Jurić, prodavačica, Pula
Mr sc Wanda Jurišić Kette dipl. ing.
Tomislav Jurkić, Zagreb
Andelko Jurun, poduzetnik, predsjednik Hrvatskog doma d.d. u Buenos Airesu
Dr. med. Mira Kačić, Zagreb
Dr. med. Milivoj Kačić, Zagreb
Don Anđelko Kaćunko, novinar i publicist[12]

---

[11] ovime izražavam ne samo moju suglasnost već i suglasnost svih u mojoj obitelji.
Ovo što nam rade združeni izdajnici i na što pristaju "naše elite" je najniže dno u ljudskom i političkom dostojanstvu pojedinca i naroda - krajnji čin pacifikacije ovog naroda!
Na pitanju referenduma bi trebalo ujediniti i sve snage koje su se očitovale sa istim ili sličnim pozicijama - primjerice predsj. kandidata Jurčevića, HSP A.Starčevića, Obiteljsku stranku,
Snage bi trebalo udružiti i oko novog, istarskog konvoja Libertas.

[12] Hvala i pozdrav!

Damir Kalafatić
Marija Kalafatić
Dr. sc. Dalma Kalogjera
Virginia Kapic
Marijan Karabin, prof., hrv. književnik, Švicarska
Akademik Andrija Kaštelan
Prof. dr. sc. Ivan Katavić
Mr. sc. Anita Katić
Ivan Katić, industrijalac, Cleveland, Ohio, SAD
Slavko Katić, industrijalac, Cleveland, Ohio, SAD
Prof. dr. sc. Drago Katović
Prof. dr. sc. Vladimir Katović
Dragan Kezić
Dragica Kezić, oec
Ivica Kirin, Čakovec

Potpišite i mene, ali ogorčen sam i razočaran. Ovaj pokušaj je neucinkovito i zakašnjelo formiranje "vatrogasne postrojbe"! Akciju je trebalo provesti preventivno.

Sada bi se - oprostite, bit ću "malo" ironičan - eventualno moglo npr. ići na prikupljanje potpisa NATO-u za vračanje Svete Gere ili organizirati hodočašće do gore, ali s Kaptola na koljenima!

Ako ništa ne uspije uvijek se može poslati javnu čestitku "zubaru Anti Paveliću u suknji", "dr. Anti Paveliću u suknji", "Bakariću u suknji" i ostalim saborskim "braniteljima" hrvatskih nacionalnih interesa u hlaćama i suknjama za "uspješnu transakciju"...!

Jer eto tek sada smo uravnotežena zemlja - što je bio naš stoljetni NAUM: na jugu imamo beha Neum, a na sjevernom dijelu Jadrana smo dobili novi NE-UM! Odličan temelj za pobunu novim generacijama (ako ih bude dovoljno takvih - kao u Tuđmanovo vrijeme - ali mislim da hoće...!)...

Bože, čuvaj Hrvatsku!
Svima pozdrav i blagoslov!
Don Angelo

Don Angelo,

Na njih nije imao utjecaj ni ono lijevo-desno pismo. Dakle, ne bi ništa pomoglo. Može pomoći samo ako na izborima pokažemo da je hrvatska opcija jaka i ako naš kandidat tako dobro prođe da može biti stup novog okupljanja. Ako ovo pomogne tom cilju - ipak ima smisla :)

Vaš, Joško

Prof. dr. sc. Dubravko Klabučar
Doc. dr. sc. Milica Klaričić Bakula
Ružica Klaričić, umjetnica
Ante Klarić, podpredsjednik „Foruma hrvatske sloge“
Ivan Klarić, umirovljenik
Damir Knežević, dipl. oec., Zaprešić
Matej Knežević, student
Alojzije Kokorić, ing.
Darko Kolić -član uredništva društvenih obavijesti glasila H.K.Z-e Švicarska
Nikša Koncani, dipl.ing. elektrotehnike
Prof. dr. sc. Ivan Kordić
Marjan Kos, direktor, ing. Graditeljstva
Akademik Ivica Kostović
Danijel Kotlar, dipl. ing., umirovljeni brigadir
Ljudevit Kotnik, dipl.ing.
Nedjeljko Kovacavić, Cleveland, OHIO, SAD
Marija Kovač, umirovljenica, Offenbach
Mijo Kovač, Čakovec
Mate Kovačević, novinar i publicist
Barbara Kovačić, prof.
Kuzma Kovačić, akademski kipar
Vinko Kovačić, profesor
Stjepan Kovač, prevoditelj
Marina Kralik Uremović, prof.
Dipl. iur. Ivica Kralj, Labin-Rabac
General Marinko Krešić, predsjednik udruge Hrvatski generalski zbor
Krešimir Krišto, dipl. oec.
Krešimir Krivdić, prof., Zagreb
Prof. dr. sc. Šimun Križanac
Vesna Križanac umirovljenica
Mladen Križanić, Karlovac
Krešimir Krsnik, dipl.ing.
Želimir Kršulović
Dr. st. Petar Kružić, Stuttgart
Tomo Kucinić, Cleveland, Ohio, SAD
Dragutin Kušan , umirovljenik
Marica Kušan, umirovljenik

Ruža Kutleša, prof.
Danica Ladavac, kućanica
Prof. dr. sc. Slobodan Lang
Vjekoslav Lasić, svećenik, dr. teologije
Ante Latinac
Dr. sc. Damir Letinić
Fra Zvjezdan Linić
Ivica Lipovac, strojarski tehn. Švedska[13]
Dr. sc. Inga Lisac, geofizika
Dr. med. Antun Lisec
Srđan Listeš, vatrogasni tehn.
Akademik Bozidar Liščić
Ante Livajić, umirovljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Prof. Ive Livljanić, veleposlanik u m.
Dipl. glumica Vitomira Lončar
Dr. sc. Davorin Lovrić, Zagreb
Ivica Luetić, novinar
Katica Lukacić, dipl. ecc.
Zvonko Lukacić, akad. slikar
Josip Lukić, obrtnik, Slav.Prnjavor
Dr. sc. Mate Ljubičić, epidemolog
Marija Ljubić, oec.
Jasna Maceković, dipl.ing.
Mladen Maceković, dipl.ing.
Ante Madunić, odvjetnik
Ivana Madunić, oec Tomislavgrad
Marko Magdalenić, prof. – Katolički bogoslovni fakultet, Zagreb
Mladen Magdalenić, akademski montažer
Blažena Magdić
Ivan Magdić, umirovljeni časnik HV

---

[13] Dirnut svim ovim događanjima, pa može se reći u zadnjih deset godina u Nasoj lijepoj Hrvatskoj, ne mogu ostati ravnodušan i ne dati svoju potporu listi da se pitanje granica sa Slovenijom umjesto političkog odlučivanja arbitražom rješava samo na međunarodnom sudu pravde. Podržavam gospodina profesora Miroslava Tuđmana u svim njegovim stavovima o Hrvatskoj, Hrvatskoj u EU i svijetu i njegovu kandidaturu za predsjednika. Ako budem imao mogućnosti da glasam, pošto živim u Švedskoj glasovati ću za prof. Tuđmana.

Maja Magdić-Hanžek, dipl. iur.
Anka Mahmutović, teolog, stručni suradnik za zapošljavanje
Dr. Ivan Majdak, podpredsjednik „Foruma hrvatske sloge“
Zvonko Majić, umirovljenik
Marijan Majstorovic, novinar i publicist
Prof. dr. Sime Malenica, Pariz
Hrvoje Malinar, dipl ing geologije, konzervator savjetnik u m.
Marta Malinar, znanstveni statističar u m.
Denis Malnar, medicinski tehničar, Rijeka
Jerko Malovan dipl. pravnik
Mila Malovan, oec.
Sanja Mamić dipl. ing. građ., Zagreb
Prof. dr. sc. Ljubo Marangunić
Mate Maras, književni prevoditelj
Mato Marčinko, dipl. iur, pjesnik, publicist, dugogodišnji politički zatvorenik
Dr. Radoslav Marić, ABOG, LMCC, FLEX, ECFMG
Ivica Marijačić, novinar, glavni urednik 'Hrvatskog lista'
Ivana Marijić, studentica, Slavonski Brod
Ljerka Marinković, obrtnik
Tonči Marinković, bivši politički zatvorenik
Slobodan Bob Markić, p. eng.
Marija Markić, CTC
Marinko Markić
Mr.sc. Koraljka Marušić dr. med.
Mr.sc. Zvonko Marušić, dr stomatologije, spec ortodont
Andrija Marić, poduzetnik, Cleveland, Ohio, SAD
Ivo Masina, Cleveland, Ohio, SAD
Milka Masina, Cleveland, Ohio, SAD
Miško Maslać, Cleveland Ohio, USA
Ivica Matanić, Zagreb
Ivan Matarić prof., predsjednik Hrvatske kulturne zajednice u Švicarskoj
Petar Matić, dipl. iur
Akademik Slavko Matić
Mijo Matijević, carinik
Slavko Matijević, električar, Stuttgart, S.R. Njemačka
Prof. dr. sc. Zlatko Matijević
Dr. sci Josip Matjan, dipl. ing.

Zoran Matulić
Prof. dr. sc. Tomislav Matusinović
Andrija Mažić, službenik
Domagoj Medić, Zagreb
Mr. sc. Lujo Medvidović, odvjetnik
Mirjana Medvidović, učiteljica
Dr.sc. Miroslav Međimorec
Ivica Mesić, dipl. iur.
Anton Miculinić, Čavle
Nikolina Mičić, dipl. ing.
Dr. sc. Jadranka Mićić Hot, docentica
Radoslav Mijić, umirovlj.
Dr. sc. Mario Mikolić, umirovljenik, Pula
Marko Mikulandra, književnik i redatelj
Slavica Mikulandra, glumica
Damir Mikuličić, dip. ing., nakladnik
Tomislav Mikulić, akademski slikar grafičar
Miroslav Mikuljan, filmski redatelj
Primarijus dr. sc. Marica Miletić-Medved, dr.med., spec.epidemiologije
Biserka Milinković, Kanada[14]
Marko Milinković, umirovljenik, Varaždin
Ivica Miloš, dipl.ing.
Mr. sc. Anđelka Milošević
Josip Miljak, predsjednik Hrvatske čiste stranke prava
Bosiljko Mišetić, odvjetnik
Krešimir Mišetić
Prof. dr. sc. Nikola Mirošević
Ana Mocnaj, profesorica, Montreal, Kanada
Ratimir Mocnaj, dipl.ing., Montreal, Kanada
Ninoslav Mogorović, predsjednik Kluba hrvatskih povratnika iz iseljeništva 'Krasna zemljo', Pula
Nikola Mulanović, Mokošica
Prof. dr. don Josip Mužić

---

[14] Molim Vas uključite moje ime - ovo što rade naši državni predstavnici je sramota… I ja sam dio hrvatskoga naroda iako živim u Kanadi. Molim javite što da mi ovdje radimo da bi spriječili raspadanje i dijeljenje naše domovine za koju su toliko dali svoje živote…

Gordana Nemet, umirovljenica
Marcela Nemet, dipl.ing. matematike
Roman Nemet, poljoprivrednik
Mate Nevistić poduzetnik
Prof. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik Hrvatskog kulturnog društva Napredak Mostar sa svojih 1092 člana
Prof. dr. sc. Milan Nosić[15]
Javor Novak, spisatelj
Akademik Slobodan Novak
Vladimir Novak, Zagreb, umirovljeni povratnik iz SAD
Vinko Novinc, ing.građ.
Tomislav Nürnberger, dipl. ing. Matematike
Mr. sc.Goran Olujić, dipl.inž.
Željko Olujić, odvjetnik
Anđelka Orlić, umirovlj.
Michael Pack, Predsjednik Koordinacije HDZ UK i povjerenik Hrvatskog Svjetskog Kongresa UK
Zvonimir Pandžić, dipl. inž.
Dr. Ing. Marijan Papich
Karlo Papić, umirovljenik
Mr. sci. Josip Papković, dipl.ing. fiz.
Marija Papković, dipl. pravnica
Ivo Paradžik, umirovljenik
Mercedes Paradžik Robek, prof.
Ivan Patron, tesar, Stuttgart, S.R. Njemačka
Valentina Paunović, magistrica religiozne pedagogije i katehetike
Prof. dr. sc. Davor Pavelić
Dr. Jurica Pavelić, podpredsjednik „Foruma hrvatske sloge“

---

[15] Štovani gospodine, suglasan sam da se raspiše narodni referendum o tzv. arbitražnom sporazumu u kojem stoji da će Slovenija imati izravni dodir s otvorenim morem što se može realizirati samo na štetu Hrvatske. Objavio sam knjigu o toj granici u kojoj su izneseni slovenski stavovi (www.maveda.hr), a sada piše hrvatsko viđenje toga problema. Granicu je jugoslavenska vlada odredila na ušću Dragonje u Sečovlju, a ne na prokopanom kanalu koji je uostalom iskopala Hrvatska. Treba pregledati zapisnike Vlade FNRJ iz toga vremena, a ne čitati zaključke u Službenom listu. Pozdravljam Vas i želim Vam uspjeh. Prof. dr. sc. Milan Nosić (Rijeka).

Dr. sc. Mate Pavković
Prof. dr. Dragutin Pavličević, zaslužni znanstvenik
Vesna Pavlović, poduzetnica, Zagreb
Prof. Dr. Davor Pavuna
Marko Hrvoje Pavuna
Ljerka Pazman, viši fizioterapeut
Marija Peakić-Mikuljan, književnica
Josip Pecaver
Ankica Pečarić, prof.
Akademik Josip Pečarić
Jelena Pećarić, prof.
Barbara Pećarić, student
Mario Pehar, dipl. ing. Agronomije
Jerko Pejković, dipl. ing.
Nikola Pensa, odvjetnik
Demokrita Perić, Tomislavgrad
Dragutin Perić, Cleveland, Ohio, SAD
Prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
Stipan Perić, dipl.oec, Tomislavgrad
Mr. sc. Marina Periša, prof.
Marija Perković, dipl iur, Split
Rade Perković, glumac
Lana Pervan, knjižničar
Zdeslav Pervan, zastupnik u osiguranju
Mr. sc. Damir Pešorda, kolumnist i profesor
Mile Pešorda, književnik[16]

---

[16] Priključujem se mirotvornoj inicijativi za referendum i demokratsko, međunarodnopravno uređeno, rješavanje međudržavnoga spora između Republike Hrvatske i Republike Slovenije.
U privitku šaljem kopiju svoga prosvjednoga pisma upućena predsjednici Vlade RH gospođi Kosor, na Svisvete, 1. studenoga u 01,00 sat, a kasnije i Hrvatskome saboru, s priloženom "Resolucijom DZ RS" od 28.10.2008.

---Original Message -----
From: Pešorda
To: predsjednica@vlada.hr
Cc: hina@hina.hr
Sent: Sunday, November 01, 2009 1:06 AM

Subject: protivljenje ARBITRAŽNOM SPORAZUMU slovensko-hrvatskom

Poštovana gospođo predsjednice Vlade Republike Hrvatske,

Hrvatski sam državljanin, zauzet u demokratskoj i mirotvornoj izgradnji duhovno i gospodarski povezane Europe kao zajednice suverenih nacija i njihovih jezika i kultura, u kojoj bi se i hrvatski narod sa svojim jezikom i kulturom mogao još slobodnije i potpunije razvijati i samostojno sudjelovati u izgradnji boljega i pravednijega svijeta. Dakle, kao uvjereni europejac hrvatskoga materinskoga jezika i deržanstva, izražavam osobno protivljenje tzv. Arbitražnom sporazumu (sadržaju mu, tajnovitome načinu njegova pripremanja kao i najavi žurnoga prihvaćanja istog, bez javne rasprave ili referenduma, u državnom Hrvatskom saboru) kao nelegitimnom, duboko protueuropskom činu, koji je protivan i duhu (a, držim, i slovu) Ustava RH a također i međunarodnim konvencijama koje pravno uređuju odnose među državama i narodima. Povijesno prijateljstvo hrvatskoga i slovenskoga naroda te ono između Republike Hrvatske i Republike Slovenije, kao nedavnih saveznica u otporu velikosrpskoj komfašističkoj agresiji, moglo bi biti ugroženo ovakvim posve nelegitimnim izlaženjem hrvatskih vlasti ususret očitovanim teritorijalnim aspiracijama državnih vlasti RS na štetu Hrvatske (u prilogu: RESOLUCIJA o meji med RS in RH Državnoga zbora Republike Slovenije od 28.X.2008., s prvim člankom koji ustvrđuje da "Piranski zaliv in naselja ob Dragonji so slovenski"!)), ovim posttotalitarističkim nastavljanjem urušavanja hrvatske suverenosti i samobitnosti i vitalnih interesa Hrvata kao staroga europskog državotvornog naroda, koji je, toliko okljaštren tijekom povijesti, danas sveden na "avnojevsku" Hrvatsku, i to onu koja je, pod serbokomunističkom okupacijom, ostala i bez čudesnih Hrvoja i još 27 hrvatskih sela u hrvatskoj Istri, prepuštenih 1950-ih godina SR Sloveniji. Nu, i ovako "umanjena", ona je velika i prelijepa ne samo Hrvaticama i Hrvatima, nego i svim njezinim građanima i ljudima dobre volje koji je vole i poštuju kao božanski dar, kojim se ne trguje.

Svjestan, i u ovom doista povijestnom času, svoje državljanske i kršćanske dužnosti i stvaračke obveze prema tisućljetnome jeziku hrvatskom koji je doma i u Savudrijskoj nam vali, podržavam Izjavu Komisije "Iustitia et pax" Hrvatske biskupske konferencije o hrvatsko-slovenskom razgraničenju, od 31. listopada, koju cijenjenom naslovu šaljem u privitku.

S poštovanjem,

Mile PEŠORDA, hrvatski književnik

Zvonko Peteranac, prof.[17]
Alojzije Petračić, umirovljenik
Prof.dr.sc. Mladen Petravić
Hrvoje Petrić
Monica Marta Petrić
Ana Petriško, Zagreb
Luka Petrović, dipl.ecc
Zlata Petrović, ekonomist
Prof. dr. Ivica Picek
Daniel Pinjusić, radnik
Nenad Piskač, književnik
Dr. sc. Mirko Poje, znanstveni savjetnik PMF-a
Mr. sc. Dora Pokaz

Zagreb, 31.listopada 2009.

[17] Ja se zovem Zvonko Peteranac. Već živim u Kanadi preko 50 g. i 27 g. sam predavao matematiku na srednjim školama. U zadnjih 14 godina sam u mirovini i dolazim u HR sa mojom ženom svaku godinu i ostajemo nekoliko mjeseci.

Ne slažem se sa Gosp. V, Šeksom i njegovim i Vladinim predlozima što se tiće promjena ustava za prilagodbu o ulasku u Europsku neZajednicu, EU.

HR Vlada bi trebala, jasno i glasno, javno objaviti sve moguće, negativne i pozitivne prijednosti o ulazku u EU. To su i trebali, pa i morali isto tako napraviti prije HR ulazka u NATO, ali nisu. To je ne demokratsko i protuustavno postupanje prema svima HR građanima-glasičima koji borave u HR i izvandomovinstvu. Zašt????

KAO POJEDINAC, pogotovo ŽIVEĆI IZVAN DOMOVINE, I HR GRAĐANIN, JA SAM PROTIV IKAKVE PROMJENE HR USTAVA BEZ REFERENDUMA i jasnoga obrazloženja HR Vlade Hrvatskoj javnosti što se tiće ULASKA HR u EU. HR Vlada ne smije NIŠTA RADITI U TAJNOSTI i bez odobrenja HR građana-glasača, uključujući pregovore sa Slovenijom, EU, i drugima, itd..

S poštovanjem Zvonko Peteranac,

PS. Ja sam sada u Splitu do konca ovoga mjeseca, i ako trebate neke pomoći u bilo kakvome djelovanju što se tiće referendum, itd., ja sam na Vašemu raspolaganju. U Kanadi sam preko DVADESTAK godina predstavljao moje kolege u našem sindikatu, kao pregovarač, predsjednik sindikalnih odjela itd. Javite mi.

Vladimir Polgar, el. inzenjer / umjetnik, Ottawa, ON, Kanada
Jasenka Polić Biliško, prof.
Dr. sc. Ivan Poljaković, Voditelj Centra za strane jezike, Sveučilište u Zadru
Akademik Stanko Popović
Zoran Pranjković, dipl. inž. građ.
J. Ivan Prcela, urednik-autor knjige „!Hrvatski Holokaust“[18]
Damir Primorac, Belgija
Mile Prpa, pravnik, slikar, pjesnik i kolumnist
Smiljan Prskalo, dipl. inž.
Filim Prlic, Berlin
Don Vinko Puljić, Stinjan - Pula
Prof. dr. sc. Tanja Pušić
Marijan Puškarić , operni pjevač[19]
Mile Radas, Cleveland, Ohio, SAD
Jela Radas, Cleveland, Ohio, SAD
Ivo Radeljak, Cleveland, Ohio, SAD
Mira Radičević, dipl. oec.
Ing. Nijo Radočaj, industrijalac, Cleveland, Ohio, SAD
Marija Radoš, dipl oec Tomislavgrad
Dipl. Ing. Franjo Radosevic, President, Radosevic Associates
Vid Raguž - VIDRA, dragovoljac DR-a, Dubrovnik[20]

---

[18] Kao urednik-autor HRVATSKOG HOLOKAUSTA i inace hrvatski javni djelatnik sve tamo od godine 1957., slazem se s dr.Miroslavom Tudjmanom, s Tobom i sa svim nasim intelektualcima i istaknutim javim djelatnicima da se slovensko posizanje za hrvatskim drzavnim teritorijem i slaganje Premijerke Jadranke Kosor s tim slovenskim ZAHTJEVIMA dade na referendum Hrvatima i drugim nehrvatskim drzavljanima Republike Hrvatske, i to na predsjednickim izborima od 27. prosinca ove godine. Skupa sa svima Vama, i ja sam U PRILOG arbitraze Medjunarodnog suda i PROTIV arbitraze EU.

Neka Tvoj Imenjak i Zastitnik Hrvatske, Sv. Josip, spasi R. Hrvatsku od moralnog kaosa!

[19] iz sveg srca podržavam ovu peticiju odnosno inicijativu za održavanjem referenduma o ovom prevažnom pitanju .

[20] Krajnje je vrijeme za otriježnjenje. Udružimo se kao i prije rata jer mi smo već stari da ponovo uzimamo ono najgore, ali ....
Dajemo punu podršku jednom pravom HRVATU . Krajnje je vrijeme da sami upravljamo i odlučujemo sami o sebi.

Katarina Rajčić, umirovljenica
Željka Rajčić, kemijska tehničarka
Prof. dr. sc. Milan Ramljak, podpredsjednik „Foruma hrvatske sloge“
Gordana Rašić, dr. med. Sesvete
Maša Ratković, rednica, Stuttgart, S.R. Njemačka
Nedjeljko Razov, Cleveland, Ohio, SAD
Sonja Razov, Cleveland, Ohio, SAD
Dr. Stjepan Razum
Ivica Relković, predsjednik Hrvatskog odgovornog društva (HOD)
Milan Ribičić, dr. vet. med.
Jozo Rozić, umirovljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Božidar Ručević, dipl. ing.
Akademik Davorin Rudolf, predsjednik „Foruma hrvatske sloge“
Igor Rupčić, dipl. ing.
Vjera Ružević, umirovljenica
Hrvoje Saban
Ivo Sabljić, ing. "consultant", sveuč. profesor, Argentina
Mato Sabljić, kipar, Pula
Ivan Salopek, umirovljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Neda Sarić-Rosandić, veleposlanica, Cleveland, Ohio, SAD
Mr. sc. Markus Schatten
Jakov Sedlar, redatelj
Dr.h.c. Josip Slibar, umirovljenik, Njemačka
Marija Slišković, predsjednica udruge Žene u Domovinskom ratu
Damir Smiljanić, mehaničar, Stuttgart, S.R. Njemačka
Gordana Smitka, službenica
Marijan Smitka, umirovljenik
Ivan Soldo, građ. radnik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Prof. em. dr. sc. Ivo Soljačić
Dipl. ing. Zvonko Springer, direktor u mirovini, Austrija
Marina Spudić-Kušan, trgovac
Matea Spudić, studentica medicine
Luka Stamać
Marcela Stamać
Barbara Stanić, pjevačica
Stjepan Jummy Stanić, estradni umjetnik
Ivan Starčević, dipl. ing. ele.
Miljenko Stojić, teolog, književnik i novinar

Jaroslav Stučka, umirovljenik, Osijek
Vesna Svaguša, profesorica
Antonio Sudac, turistički službenik
Dragutin Sudac, umirovljeni policijski službenik
Ljiljana Sudac, upravni službenik
Berislav Suplika
Željko Susek, prof. povijesti umj. i dipl. sociolog, Umag
Ante Susnjara, Cleveland, Ohio, SAD
Emica Šantić, tajnica
Ante Šare, dipl.ing.el., sveučilišni nastavnik u mirovini i
Predsjednik HUV-a ("Hrvatska udruga vlasnika otuđene imovine
za vrijeme fašističkog i komunističkog režima")
Ivan Šarić, notar Uskoplje
Oskar Šarunić, novinar i snimatelj
Dražen Šepl, dipl.soc.rad.
Bruno Šerić, Mostar
Marta Šerić, Mostar
Milenko Šerić, Mostar
Ranka Šerić, Mostar
Josip Šestan, gospodarstvenik, Pula
Stjepan Šešelj, književnik
Milovan Šibl,
Željko Šiljeg, general-pukovnik
Ivanka Šimat, mr. pharm, Zadar
Marko Šimat, dipl.inž.
Mijo Šimić, dipl.ing u m.
Dario Šimunović, student prava, Antunovac
Nina Šincek, prof. Zagreb
Nelo Škabić, Pula
Marijan Škarić
Mr.sc. Ljubomir Škrinjar
Mr sc. Đuro Škvorc, umirovljeni časnik
Prof. dr. Hrvoje Šošić, dipl. ecc.
Domagoj Štefanac, student iz Zagreba
Smiljana Šunde, novinarka i publicistkinja
Prof. dr. sc. Marijan Šunjić
Jure Tabak, ugostitelj
Katarina Tadić, dipl.ing.
Miran Tadić, Cleveland, SAD

Prof. Ivana Tanovitski
Marko Tilošanec, student
Benjamin Tolić, filozof i publicist
Prof. dr. sc. Zdravko Tomac, podpredsjednik „Foruma hrvatske sloge“
Ivan Tomaš, umirovljenik
Petar Tomaš, prof.
Željko Tomašević, dipl.iur., pričuvni časnik HV
Prof. dr. sc. Ivan Tomašić
Ruža Tomić, Tomislavgrad
Mile Tominac, poduzetnik
Ana Tomljanović
Silvije Tomljanović, diplomirani profesor geografije
Ivana Torlak, gimnazijalka
Damir Tučkar, dipl. ing
Mr. sc. Gordana Turić[21]
Ing. Marinko Udina, pomorski strojar i klase, upravitelj stroja[22]

---

[21] Naraštaji su Hrvata ginuli za hrvatski teritorij i za opstanak Hrvatskoga naroda, pa tako i naša djeca u Hrvatskome obrambenom i osloboditeljskom Domovinskom ratu. Stoga - bez odluke svih Hrvata (i onih u inozemstvu, jer su itekako sudjelovali u ostvarbi obnove samostalne Hrvatske Države)- NITKO nema pravo niti otvoriti mogućnost promjene granica državnog teritorija, niti smještati Državu u bilo koje "asocijacije".

[22] Upravo sam dobio text referenduma i u potpunosti se slažem da takvu odluku treba ipak donjeti cijeli tuzemni (ponavljam rijec "tuzemni") hrvatski puk jer se tiče svih nas. Čudim se političkim vrhovnicima da sebi uzimaju za pravo donošenja tako dalekosežnih i važnih odluka a svijesni su da već davno obični građani nikako ne dijele mišljenje sa njima. Protivim se bilo kojoj ideji glede mjenjanja Ustava a u svezi načina glasanja za ulazak u EU. Ujedno želim svima skrenuti pozornost da isto tako kako postoji tzv. ulazna strategija u EU, trebala bi ustavom postojati i opcija na koj način hrvatski gradjani mogu izjasniti se i o izlasku iz EU što iz povijesti valjda smo trebali naučiti da "ništa nije zauvijek". Stoga vam predlažem da se pokrene i proces dodavanja u Ustav način kako hrvatski građani mogu izjasniti se da ne žele više u budućnosti biti u EU.

Kao argument za vašu inicijativu dovoljan je argument nevjerodostojnost naše Vlade a i sama činjenica da Slovenija izgledno će provesti referendum o arbitraži. pa zašto i mi to nebi uradili?
Ujedno, po pol. opredeljenju sam više lijevičar negoli desno orijentiram

Prof. dr. sc. Nikica Uglešić
Ivana Ujević, Split
Vedran Ujević, Split
Prof. dr.sc. Kosta Urumović
Dr. Sonja Urumović, liječnica
Prof. Vera Valčić Belić
Ivan Valek, podpredsjednik „Foruma hrvatske sloge“
Franjo Valentić, Cleveland, Ohio, SAD
Ivan Varemina, dipl.ecc.
Aron Varga, dipl. ing.
Dragica Varga, odgojiteljica u m.
Mislav Vedriš, dipl. ing. šum.
Dr. sc. Ivo Velić, znanstveni savjetnik
Ivica Vidić, alatničar, Stuttgart, S.R. Njemačka
Vinko Višić, elektrotehničar, Split
Domagoj Vlahović , menadzer u m., Argentina
Vesna Vlahović Frković, "CO" u m., Argentina, Brazil
Nevenka Vlaić, dipl. oec.
Zdravko Vlaić, dipl. ing.
Dean Vodicka, bacc.med.techn., Bakarac
Mr. Marina Vokić Žužul, podpredsjednica „Foruma hrvatske sloge“
Mr. sc. Božena Volarić
Prof. dr. sc. Vladimir Volenec, Član suradnik HAZU
Prof. dr. sc. Rudolf Vouk
Andrija Vrane
Stjepan Vrbanec, Čakovec
Ante Vrdoljak, vozač
Igor Vrdoljak, odvjetnik
Ljubica Vrdoljak, gradska vijećnica u Splitu
Dr. sc. Davor Vrsaljko, znanstveni suradnik i kustos
Mirko Vučić umirovljenik
Tomo Vujica, obrtnik, Pula
Marijana Vukadin**,** tajnica uprave
Ivan Vukić, građevinski tehničar

---

ali ovaj put uopće nije bitno biti "crn ili plav", u pitanju je zbilja zajednička budućnost sviju Hrvata a pogotovo nas koji živimo u Hrvatskoj. Bezrezervno podržavam vašu ideju i akciju te slobodno i moje ime dodajte na priloženu listu.

Marija Vukić, med. sestra
Antun Vuković dipl.građ.teh. Stuttgart, S.R.Njemačka
Suzana Vuksan, knjigovotkinja
Ivan Vuković, ing. brodostojarstva
Petar Vulić, književnik[23]
Dragan Zadro, producent, Knin
Barbara Zagorac, umirovljenica
Mladen Zelić, dipl.ing elektrotehnike, prof. matematike i fizike, Split
Miroslav Zemljak, inž.
Milan Zoretić, ing. poduzetnik, sveuč. profesor elektronike, Argentina
Branko Zovko, Cleveland, SAD
Blago Zovko, Cleveland, SAD
Drago Zovko, dipl. iur.
Marko Zovko, Cleveland, SAD
Ivan Zugcic, časnik HV, Pula
Prof. dr. sc. Ivan Zulim
Denis Žagrić, trgovac, Pula
Ante Žanetić, bivši direktor australske banke, po profesiji učitelj i bivši igrač splitskog Hajduka, olimpiska zlatna medalja Rim 1960, kao i srebrena EURO 1960 Pariz[24]

---

[23] **TUDI TUKAJ JE HRVAŠKA!**

Drugovi sabornici (čast iznimkama) koji ste glasovali: ZA potpisivanje Arbitražnog sporazuma s Republikom Slovenijom zaboravili ste nešto jako, jako važno da: **Vox populi - vox Dei!**

Mi s Vama ne želimo ići čak niti u Crkvu, a kamoli **u Europu** (koja je izbacila i Boga iz vlastitog Ustava!), **mi ostajemo u Hrvatskoj!**

Zaboravili ste i još nešto zbilja prevažno: da parafraziram *nestašnog* provokatora Joška Jorasa, slovenskog državljanina, koji ima obiteljsku kuću u zaseoku Mlini, na teritoriju Republike Hrvatske… da se zemlja kojoj Vi radite o glavi zove (vjerovali ili ne!) Hrvatska: **TUDI TUKAJ JE HRVAŠKA!**

Ne bilježim se s poštovanjem jer ga od mene, a vjerujem ni od kojega istinoljubivog Hrvata u RH (ili bilo gdje na kugli zemaljskoj!) uopće i ne zaslužujete!

Uz drugarski pozdrav
Petar Vulić

Barbara Žeruk, domačica, Tribunj
Ivo Žeruk, umirovljenik, Tribunj
Prof. dr. sc. Tomislav Živković
Josip Žmegač, tesar, Stuttgart, S.R. Njemačka
Prof. dr. sc. Darko Žubrinić
Prof. dr. sc. Miroslav Žugaj

KOMENTARI S PORTALA:

inicijativa — dtuckar 05-11-2009 08:17
Inicijativa je više nego hvale vrijedna !
Šteta je što se nisu pridružili (barem ne do sada i to JAVNO)drugi DOMOLJUBI, bilo pojedinci s predsjedničkim aspiracijama, bilo stranke koje se predstavljaju domoljubnim.
Osobno držim da će ovakav zahtjev za provedbom referenduma biti marginaliziran u "medisjkom prostoru" i ignoriran od aktualne "elite". A "stručnjaci za PRAVO (ala Šeks)" će već naći tisuću i jedan prigovor o formalnim propustima pri organiziranju inicijative, a da bi inicijativa bila prihvaćena i uzeta u provedbeni postupak.
Formalno, nedostaje vlastoručni potpis i JMBG ili barem OIB, radi provjere identiteta "potpisnika" !

---

[24] Cestitam na velikom uspjehu peticije za referendum sa lihvarskom Slovenijom, kao i sa lihvarskom EU.

Ovako treba pokrenuti mase Hrvata da glasaju za Dr Tudjmana, koji je u ovom momentu jedini uz Dr Jurcevica da bude predsjednik Hrvatske. Dr Tudjman i Dr Jurcevic bi se trebali sastati, i u ovom momentu Dr Jurcevic bi se trebao povuci i pozvati sve one, koji bi glasali za njega, da glasaju za Dr Tudjmana, jer inace rasipanje glasova drzavotvornih Hrvata, moze se dogoditi, da velelopov iz Splita, Vidosevic, kojeg podrzava veleizdajnik Mesic, kao i Bandic budu isli u drugi krug, a to bi bila prava katastrofa za Hrvatsku. Treba narod pozvati da masovno izadju na izbore i glasaju za Dr M Tudjmana. Trebalo je vec davno stvoriti novu dezavotvornu stranku, jer kako vidim Ruza Tomasic radi sporo sa novom strankom prava, koja je trebala biti najveca drzavotvorna stranka.

Također, u neformalnom smislu, Vlada će, čak i da se referendum provede i odgovor DA dobije većinu, naći izgovor, kako je "međunarodni sporazum potpisan" i Hrvatska ga se mora pridržavati ! Dakle, arbitražni će se proces nastaviti, komisija EU će dati svoj "pravorijek", no ostaje posljednja slamka, a to je RATIFIKACIJA kroz parlament.
Ovim potpisanim "arbitražnim postupkom", HRVATSKA je, pred međunarodnim svjedocima pristala (kao i Slovenija) na prihvaćanje i provedbu "presude ove arbitraže".
Dakle, kada bi i, temeljem refultata referenduma, ODBILA provesti "presudu arbitraže", Hrvatska bi vrlo vjerojatno postala predmet međunarodnih "sankcija" u skladu s običajima međunarodnog prava. No, o tome bi se sada trebali izjasniti istinski stručnjaci međunarodnog prava i poznavaoci "zanata diplomacije" (da ne kažem "kurvar...."!)

Ipak, što je dobro u ovom referendumu ?
Dobro je to, da će svi birači koji izađu na predsjedničke izbore, biti u poziciju da "mućnu svojom glavom" i upitaju se: KOMU ja dajem svoj glas ?
Da li onome tko je zagovarao ovaj arbitražni sud ili onome tko istinski brine za dugoročne interese Hrvatske ?
Istinski brojna lista potpisnika ove inicijative, možda pokoleba i predstavnike aktualne "elite", neovisno u kojoj su stranci, da počnu promišljati i o "glasu naroda" i da prestanu UMIŠLJATI kako su baš oni "Bogom dani" dvadeset godina tumačiti volju GRAĐANA HRVATSKE i "u ime njih voditi ovu državu". Možda KONAČNO postanu svijesni, da NITKO od njih osobno NIJE ODABRAV voljom naroda u STOLICE u kojima sjede, već da je to učinio "PREDSJEDNIK njihove stranke". Jer birači, ma koliko se ova elita trudila pokazati i dokazati suprotno, nisu niti na jednim izborima nakon 90e, glasali za "pojedince" i njihove funkcije, već za one političke opcije (čak ne niti za programe stranaka)koje su im u tim trenucima izgledale kao najpovoljnije za njihovu političku orjentaciju.
Kada i ako se počnu provoditi istinski PERSONALIZIRANI izbori, za PARLAMENT, kao i unutar sranaka, tada će se moći i govoriti o volji "naroda" da netko od"njih-pojedinaca s imenom i prezimenom" sjedi u SABORSKOJ stolici "voljom naroda" !

Konačno, vrijeme je da se NAROD osvjesti i shvati, kolika je njegova snaga u odnosu na "dnevnu politiku", te da uvidi da "svatko" može organizirati REFERENDUM o bilo kojem krucijalnom pitanju koje se može pojaviti i ubuduće.

Sada je primarni cilj, odabrati predsjednika koji istinski vodi brigu o interesima Hrvatske i pripremiti opcije za izbore za Sabor (konačno izbacivanje prerušenih komunista i njihovih interesnih grupacija ili trabanata s pozicija moći ove zemlje)!

DA, svakako PODRŠKA referendumu, makar samo kao "odgojno-edukativnom elementu" za birače....
No, nadajmo se da i pozitivan rezultat tog referendumskog pitanja, može blokirati PROVEDBU ovog nepovoljnog današnjeg političkog "EU sporazuma".

ODG: Drugi dan: 415 potpisa za prijedlog o referendumu o rješavanju pograničnih pitanja sa Slovenijom — Josip Pečarić
08-11-2009 17:45
Štovani g. Tuckar,
Kažete:
"Šteta je što se nisu pridružili (barem ne do sada i to JAVNO)drugi DOMOLJUBI, bilo pojedinci s predsjedničkim aspiracijama, bilo stranke koje se predstavljaju domoljubnim."
To nije za očekivati jer bi time priznali koliko je profesor Tuđman iznad njih. Pogledajte današnju HINInu vijest:

Škare Ožbolt: o arbitražnom sporazumu neka se izjasne građani na referendumu

ZAGREB, 8. studenog 2009. (Hina) - Predsjednička kandidatkinja Vesna Škare Ožbolt uputila je otvoreno pismo predsjedniku Republike Stjepanu Mesiću kojim ga poziva da iskoristi svoju ustavnu ovlast i pokrene pitanje referenduma na kojem bi se građani Republike Hrvatske izjasnili o prihvaćanju arbitražnog sporazuma sa Slovenijom, priopćeno je danas iz izbornog stožera predsjedničke kandidatkinje Škare Ožbolt.

"Arbitražni sporazum sa Slovenijom je važna politička odluka za Hrvatsku koja nadilazi ovlasti izvršne i zakonodavne vlasti i za koju je potrebno pitati sve građane ove zemlje pogotovo stoga jer je apsolutno nejasno o čemu se zapravo radi.

Prema svim informacijama dostupnim javnosti očigledno je da se ne radi o uređenju granice već o mogućem ustupanju hrvatskog teritorija Republici Sloveniji. To ne može učiniti ni Sabor, ni Vlada, a niti predsjednik Republike, to mogu odlučiti samo građani ove zemlje. Nitko nema pravo u ime bilo čega, pa niti bilo kakvih fondova Europske unije ustupiti i jedan komadić hrvatskog teritorija koji pripada svima nama i svima našim budućim generacijama. To mogu odlučiti jedino građani ove zemlje," kaže se u otvorenom pismu predsjedničke kandidatkinje Vesne Škare Ožbolt, koja ističe kako bi referendum obvezao Parlament na "jedinu pravu i moguću odluku, a to je onu koju donesu građani ove zemlje".

(Hina)

Isto Vam je i s medijima. Oni su prešutjeli inicijativu prof. Tuđmana. To je lijepo uočio Milan Ivkošić, pa u svojoj TJEDNOJ INVENTURI ("Večernji list", 6. 11. 2009.)
"Zašto HTV ne voli Tuđmanove"
Miroslav Tuđman se i prije Crkve i prije skupine intelektualaca protivio hrvatsko-slovenskom sporazumu o arbitraži

piše:

NEDJELJA 1. 11.
U Dnevniku HTV-a objavljene su izjave četvero predsjedničkih kandidata, ali ne i Tuđmanova
Premda se Miroslav Tuđman i prije Crkve i prije skupine intelektualaca obratio javnosti odlučnim protivljenjem hrvatsko-slovenskom sporazumu o arbitraži, najutjecajniji medij ga je ignorirao. To je utoliko nepoštenije što su u današnjem Dnevniku HTV-a, što ga je vodila Dijana Čuljak, objavljene izjave četvero predsjedničkih kanidata o toj temi, ali ne i Tuđmanova. Zašto je HTV-u od njega zanimljivija, na primjer, Vesna Škare-Ožbolt, koja

je prvo dala nogu HDZ-u i s Matom Granićem osnovala DC, zatim i Graniću dala nogu, da bi je, propavši na prošlim parlamentarnim izborima, dala i samoj sebi! Ili Nadan Vidošević, kojeg je javnost mnogo više nego po dužnostima upamtila po aferama ("Dalmacijaceme nt", agregati, "Hajduk", HFP, Meštrovićev kaštelet itd.), teškim od deset do pedeset opljačkanih milijuna? Možda je odgovor u jednom drugom prilogu u istom Dnevniku, prilogu o pohodima grobovima poznatih osoba na Mirogoju, u kojem je grobu dr. Franje Tuđmana, i to snimljenom iz daljine, posvećeno najmanje sekundi - premda je bio najposjećeniji. HTV očito ne voli Tuđmanove. Ali je zato ovih dana iscrpno izvještavao o Mesićevom otvaranju brojnih spomenika partizanima. Istina, ne bez razloga, jer je, kažu, Mesić htio dati što jači biljeg proslavi Noći vještica!

Zapravo, sve to govori koliko je bila (i još uvijek) je vrijedna i ovo naše pismo.

Sa štovanjem,
Akademik Josip Pečarić

HINA o našoj inicijativi — Josip Pečarić 10-11-2009 20:48
Potpora inicijativi za referendum o graničnom sporu sa Slovenijom
ZAGREB, 9. studenog 2009. (Hina) - Inicijativu predsjedničkog kandidata Miroslava Tuđmana za referendum o graničnome sporu sa Slovenijom poduprlo je više od 550 osoba, od akademika i sveučilišnih profesora do umjetnika i književnika te umirovljenika i radnika, objavio je danas organizator prikupljanja potpisa.

Predsjednički kandidat Miroslav Tuđman zatražio je početkom studenoga na konferenciji za novinare od Vlade Republike Hrvatske da raspiše referendum s pitanjem: "Jeste li za to da se pitanje granice sa Slovenijom (umjesto političkog odlučivanja arbitražom) rješava isključivo na Međunarodnome sudu pravde?" Predložio je da se referendum održi istog dana kad i predsjednički izbori.

Među potpisnicima inicijative za referendum su akademici Ivan Aralica, Smiljko Ašperger, Slavko Barišić, Ante Glibota, Marin

Hraste, Dubravko Jelčić, Andrija Kaštelan, Ivica Kostović, Slobodan Novak, Josip Pečarić, Stanko Popović, sveučilišni profesori Vladimir Katović, Davor Pavuna, profesor emeritus Ivo Soljačić, kipar Kuzma Kovačić, slikar Josip Botteri Dini, fra Andrija Nikić i drugi.

Akademik Josip Pečarić je izjavio da je potpise za incijativu za referendum počeo prikupljati pošto ju je predsjednički kandidat Miroslav Tuđman predložio 3. studenoga te da stalno stižu potpisi potpore iz zemlje i inozemstva.

Prijedlog o raspisivanju referenduma o arbitražnom sporazumu između hrvatske i slovenske vlade dosad je iznio Hrvatski helsinši odbor za ljudska prava, Forum hrvatske sloge i zagrebačka Građanska inicijativa "More je kopno".

(Hina)

BILO JE ZA OČEKIVATI DA HRVATSKI MEDIJI PREŠUTE NAŠU INICIJATIVU. ZA NJIH JE, KAO I ZA HRVATSKU VLAST, NEBITNO MIŠLJENJE 12 HRVATSKIH AKADEMIKA, PEDESETAK SVEUČILIŠNIH PROFESORA, OSAMDESETAK DOKTORA ZNANOSTI I DA NE NABRAJAM DALJE :)

ZANIMLJIVO JE DA JE SLOVENCIMA MIŠLJENJE OVAKVOG SKUPA HRVATA INTERESANTNIJE PA JE SPA PRENJELA VIJEST O INICIJATIVI:

Tuđman zbral 550 podpisov za referendum o arbitražnem sporazumu

- Referendumsko pobudo o arbitražnem sporazumu s Slovenijo, ki jo je prejšnji teden predstavil predsedniški kandidat Miroslav Tuđman, sicer starejši sin pokojnega hrvaškega predsednika Franja Tuđmana, podpira več kot 550 oseb, je danes v Zagrebu dejal hrvaški akademik Josip Pečarić, ki je začel zbirati podpise za razpis referenduma.
Zagreb, 09. novembra (STA) - Referendumsko pobudo o

arbitražnem sporazumu s Slovenijo, ki jo je prejšnji teden predstavil predsedniški kandidat Miroslav Tuđman, sicer starejši sin pokojnega hrvaškega predsednika Franja Tuđmana, podpira več kot 550 oseb, je danes v Zagrebu dejal hrvaški akademik Josip Pečarić, ki je začel zbirati podpise za razpis referenduma.

Kot je še poročala hrvaška tiskovna agencija Hina, so med tistimi, ki podpirajo pobudo tako akademiki, univerzitetni profesorji, umetniki, književniki in duhovniki kot upokojenci in delavci.

Miroslav Tuđman je prejšnji teden od hrvaške vlade zahteval, naj razpiše referendum o arbitražnem sporazumu na isti dan, kot bo potekal prvi krog predsedniških volitev, to je 27. decembra. Pojasnil je, da bi morala vlada državljane na referendumu vprašati, "ali so za to, da se vprašanje meje s Slovenijo namesto političnega odločanja z arbitražo rešuje le in izključno na Meddržavnem sodišču v Haagu".

Državljanska pobuda Morje je kopno, v kateri so zbrana različna društva državljanov, med njimi tudi veteranov in vernikov, je napovedala, da nameravajo od 15. do 29. novembra zbrati 500.000 podpisov, koliko je potrebnih, da bi vlada razpisala referendum.

Razpis omenjenega referenduma so predlagale še nekatere nevladne organizacije, med njimi Hrvaški helsinški odbor. (konec)gi/ms STA169 2009-11-09/15:52

JOŠ JEDNOM SE POKAZALO KOLIKO JE HRVATSKIM VLASTIMA I MEDIJIMA NEBITNO ŠTO MISLE HRVATI. PA ONI NISU GAZDE, ZAR NE? :)

Akademik Josip Pečarić

PRILOG:

TISKOVNI URED HRVATSKE BISKUPSKE KONFERENCIJE
ZAGREB - Kaptol 22
Zagreb, 31. listopada 2009.

IZJAVA KOMISIJE „IUSTITIA ET PAX“ HRVATSKE BISKUPSKE KONFERENCIJE O HRVATSKO-SLOVENSKOM RAZGRANIČENJU

U ovom važnom, povijesnom trenutku, svjesni svoje kršćanske, moralne i građanske odgovornosti, članovi Komisije izjavljuju sljedeće:

Premda nedovoljno informirana - kao uostalom i sva hrvatska javnost - o prijedlogu povjerenika za proširenje Europske unije (EU), od 15. lipnja, Komisija izražava svoju duboku zabrinutost za mir i duh dobrosusjedstva između slovenskog i hrvatskog naroda, a zbog moguće perspektive kršenja međunarodnog prava koje je Sporazum o arbitraži u stanju izazvati. S gorkim okusom pritisaka i nejednakosti, Komisija podsjeća da ova dva naroda stare kršćanske, katoličke tradicije nikada u 14-stoljetnoj povijesti susjedstva nisu imali značajnijih prijepora, a nadasve ne sukoba, dok je sadašnja tajna diplomacija, daleko od očiju hrvatske javnosti, u stanju poremetiti i uzdrmati ovaj vrijedni povijesni polog, te otvoriti Pandorinu kutiju opasnog međunarodnog presedana, u ovom trusnom dijelu Europe, koji još uvijek vida rane iz vremena totalitarnih režima i nedavnih osvajačkih ratova.

Komisija smatra da je hrvatska javnost duboko frustrirana i opravdano ogorčena tajnom diplomacijom koja dovodi javnost pred svršen čin. Pri tome ona konstatira da i Europska komisija EU nadilazi svoja ovlaštenja miješajući se u bilateralna pitanja dviju država i potičući na opasni presedan kršenja europskog i međunarodnog prava. Hrvatska javnost ne zna zašto njezina vlada nije formulirala amandmane na posljednji prijedlog europskog povjerenika, kad je slovenska strana to bila učinila unoseći svoje

pretenzije na hrvatski teritorij. I, na koncu, hrvatska javnost tek 30. listopada saznaje što sadržava posljednji nacrt sporazuma o arbitraži i koje su sve strane sudjelovale u tome.

U ovom prevažnom pitanju pravde i mira na jugoistoku Europe, ispreplićе se više bitnih načela demokracije, međunarodnog prava i morala: s jedne strane, dužnost javnih poslenika da prije svih važnih odluka obavještavaju vlastite građane i postignu njihov pristanak, bilo izravni, bilo preko zastupnika u parlamentu. To ovog časa hrvatska Vlada ne čini. Ona uz to ili ne konzultira, ili ne sluša svoje najbolje stručnjake s područja međunarodnog prava i prava mora. S druge strane, hrvatsko državno područje nije vlasništvo niti ove, a niti bilo koje druge vlade, nego upravo obrnuto, njezina je dužnost štititi cjelovitost državnog područja. Uz sve to, hrvatsku Vladu i Sabor obvezuju međunarodni ugovori, koje je Hrvatska ratificirala, ili kojih je sljednica. Među tima je i Konvencija Ujedinjenih naroda o pravu mora (1982) koju su 1995. godine ratificirale i Hrvatska i Slovenija, kao i sve druge jadranske priobalne države sve članice EU, pa i sama EU. Među tima su i Završni akt Helsinške konferencije o sigurnosti i suradnji u Europi (1975. - čl. III. o nepovredivosti granica), kao i obvezatna mišljenja tzv. Badinterove komisije međunarodne zajednice iz siječnja 1992, na osnovi kojih su priznate Hrvatska i Slovenija u njihovim tadašnjim granicama. Hrvatska vlada nema pravo prekršiti obveze koje proistječu iz te Konvencije UN, a navlastito ne odredbe o razgraničenju u zaljevima (čl. 15), o maksimalnoj širini morskog pojasa nad kojim obalne države obavljaju svoja suverena prava (teritorijalno more - čl. 3) i dr.

Naša Komisija smatra da se hrvatska strana trebala pred svijetom sustavno, djelatnije i energičnije suprotstaviti nepravdi slovenskih presizanja, jer ova ugrožavaju i pravdu i mir i pridonose destabilizaciji europskog jugoistoka. Naša Komisija također smatra da hrvatska strana nije smjela odustati od načela, po kojem je o razgraničenju dviju država imao odlučivati najkvalificiraniji i najpromptniji svjetski sud - Međunarodni sud pravde Ujedinjenih naroda, a ne nekakav "arbitražni sud" neizvjesnog sastava i pravnog iskustva, s popisa koji nudi Europska komisija, a koji bi sad trebao odlučivati i po nepravnim kriterijima.

U svakom slučaju, hrvatska Vlada nema pravo kršiti Konvenciju OUN o pravu mora i ustupati Sloveniji "pravo" koje Konvencija izričito zabranjuje, a to je moguće proširenje njezinog teritorijalnog mora na hrvatsko more, da bi Slovenija doprla do tzv. otvorenog mora, ali opet - hrvatskog mora. Slovenija pak, po istom pravu mora, ne smije takva što ni tražiti, a 158 drugih zemalja-stranaka Konvencije to ne smiju dopustiti, jer Konvencija ne dopušta da teritorijalno more bude šire od 12 milja. Slovenija osim toga po Konvenciji ima pravo "neškodljivog prolaza" kroz hrvatsko teritorijalno more i brodovi i sada slobodno plove u slovenske luke upravo kroz hrvatsko teritorijalno more. Osim toga, Slovenija ima i "izlaz na otvoreno more", ali kroz talijanske teritorijalne vode, jer tako je rute brodova odredila Međunarodna pomorska organizacija, među ostalim i na su-prijedlog Slovenije. Nije dakle riječ o slobodi plovljenja ili o "izlazu na otvoreno more", nego o teritorijalnim presizanjima i zbog toga je slovenska vlada od konca 2008. pa do ove jeseni blokirala Hrvatsku u njezinu napredovanje prema EU. Pa, zar da sad Hrvatska tu blokadu nagradi teritorijalnim ustupcima i pruži opasan primjer Europi i svijetu? Za koje dobro, koju pravdu i koji mir?

Hrvatska javnost zna da se sva neriješena pitanja razgraničenja među članicama EU rješavaju kao bilateralna, izvan institucija EU i to po međunarodnom pravu, najčešće pred Međunarodnim sudom pravde u Haagu. Niti jedna država članica EU do sada nije ucjenjivala drugu državu-kandidata za EU ustupkom njezina državnog područja. Naša komisija duboko žali da to ovog časa čini susjedna, tradicionalno prijateljska Slovenija, ali hrvatska vlada i Sabor nemaju pravo na to pristati, pa ni po cijenu neulaska u EU ili nastavka blokade.

Jer hrvatski građani ne će željeti ući u EU, ako ona u ovom krucijalnom pitanju ne dokaže da ona jest zajednica prava i moralnih vrijednosti.

A postavljaju li hrvatska Vlada i Sabor sebi pitanje, što ako oni protupravno ustuknu pred slovenskim pretenzijama, a hrvatski građani na referendumu odluče da ne žele ući u takvu Uniju? I kako misle hrvatski političari izići pred vlastite građane, pred svoju djecu i unuke, pa i pred sebe same, ako kapituliraju u ovoj stvari? Nije li svakome sad, nakon objavljenog Sporazuma o arbitraži jasno, da jedini rizik, o kome uvijeno govore domaći političari, snosi samo i

isključivo Hrvatska, jer može bespravno izgubiti dio svog nacionalnog mora, podmorja i zračnog prostora, dok Slovenija može dobiti i jedno i drugo i treće, preko prava i protiv prava?

Članovi komisije Iustitia et Pax vjeruju da hrvatski građani žele da se prekine sa sadašnjim pogoršavanjem hrvatsko-slovenskih odnosa dvaju prijateljskih, većinski katoličkih naroda, ali ne žele da se ikome dopusti da se neodgovorno igra s nacionalnim teritorijem, jer pitanje razgraničenja ne smije biti vezano s ulaskom u EU. Komisija smatra da hrvatski građani imaju pravo i dužnost zahtijevati da hrvatska Vlada i međunarodna zajednica traže od EU, od OSCE, od Vijeća Europe i od OUN da odvrate slovensku vladu od teritorijalnih pretenzija, od igranja vatrom na ovim područjima gdje je, ne tako davno, posezanje za tuđim teritorijem proizvelo ogromne ljudske tragedije upravo zbog kršenja međunarodnog prava i obveze čuvanja mira.

Komisija poziva svoje sugrađane, sestre i braću u vjeri da se mole za dobro, napredak i mir Domovine, te za razboritost i odgovornost onih koji je vode.

U Zagrebu, 31. listopada 2009.

Msgr.. Vlado Košić, predsjednik Komisije

OTVORENO PISMO PREDSJEDNICI VLADE RH GĐI JADRANKI KOSOR

Poštovana gđo Kosor,

Dostavljam Vam kao peticiju naše obraćanje HRVATSKOJ JAVNOSTI O INICIJATIVI ZA REFERENDUM O GRANIČNOM SPORU SA SLOVENIJOM.

Kao što ćete vidjeti potpisalo ga je 11 hrvatskih akademika (HAZU), i po jedan iz Europske i Ruske akademije. Potpisalo ga je sedamdesetak sveučilišnih nastavnika, stotinjak doktora znanosti. Potpisalo ga je niz uglednih književnika, umjetnika, liječnika, profesora, svećenika.... Potpisalo ga je niz uglednika zaslužnih za stvaranje hrvatske države. Možemo li odbaciti mišljenje crkvene institucije „Iustitia et pax“ i svih gore navedenih? Zar hrvatski stručnjaci i međunarodno – pomorsko - pravna struka nisu kompetentni, ne bi trebali biti pozvani prvi?

Elektronski mediji u Hrvatskoj nisu prenijeli ovo naše obraćanje javnosti. O peticiji je (nešto kasnije) obavijest donijela HINA i to u trenutku kada je bilo više od 550 potpisa (sada nas je više od 630).

Predsjednica ste Vlade u državi u kojoj je tako nešto moguće. Bez obzira radi li se o cenzuri ili autocenzuri (riječ je o tekstu koji Vam na prvi pogled ne odgovara) ovo je nešto na što Vi trebate reagirati. Osim ukoliko smatrate da navedene institucije te svi potpisani građani nemaju pravo odlučivati o svojoj Domovini u ovako prevažnom pitanju. Referendum je, kao što znate, demokratska, dobra i uobičajena praksa. Pa je tako praksa i Slovenske Vlade. Čega se mi to bojimo?

Osim toga, slovenski su mediji prenijeli HININU informaciju o našoj peticiji. Tako je činjenica da smo u RH medijski proskribirani, svima jasan pokazatelj izostanka osnovnih postavki demokracije te slabosti vlasti u Hrvatskoj. Domaća medijska cenzura tako je ispala još sramotnija i veća.

To mora posebno veseliti naše susjede, zar ne? Umjesto da se srame činjenice što su posegnuli za hrvatskim teritorijem

Savudrijske vale, u vrijeme kada nam je čak trećina domovine bila okupirana!

Koji je Vaš cijenjeni stav o pitanju vrha Žumberačkog gorjaď? Vaš stav je javnosti potpuno nepoznat. Kao što znate, Slovenska je Vojska zauzela i zadržala jurisdikciju nad hrvatskim ozemljem (teče drugo desetljeće kako su prisvojili Sv. Geru)!

Još nije kasno da i hrvatska Vlada prihvati činjenicu kako se u politici čak i inicijative, koje im na prvi pogled nisu drage - mogu iskoristiti za dobrobit svoga naroda.

Umjesto da Hrvatska Vlada bude pokretač referenduma, inicijativu je dao predsjednički kandidat prof. dr. sc. Miroslav Tuđman. Ideju o referendumu iskoristila je i Slovenska Vlada…

Učinite isto i Vi.

S poštovanjem,
Akademik Josip Pečarić

Zagreb, 11. studenoga. 2009.

PRILOZI: Nenad Piskač, Urednički komentar

TUĐMANOV REFERENDUM

Dr. Miroslav Tuđman ponudio je najdemokratičniji odgovor glede situacije sa Sporazumom o arbitraži

Sad je već potpuno jasno kako u Sloveniji postoji nacionalni konsenzus o posezanju za hrvatskim teritorijem. On je građen velikosrpskom taktikom Ilije Garašanina – "kamen po kamen". Također je jasno da ciljevi toga slovenskog posezanja imaju svoje strateške partnere i u Hrvatskoj i u Bruxellesu. Tijekom predsjedanja dr. Franje Tuđmana Slovenci su k njemu došli s istim prijedlogom koji je ove godine prihvatila Vlada, a Sabor mu dao suglasnost. Tuđman im je tada rekao da može prihvatiti slovenski prijedlog ako Slovenija istodobno kroz slovenski teritorij dopusti Hrvatskoj izravni kontakt (kopneni dimnjak) s Austrijom! Više mu nisu dolazili, ali nisu ni odustali. ^^ekali su pogodan trenutak i podobne partnere. Našli su ih potom u Račanu, a zatim u Jadranki Kosor i aktualnom sazivu Hrvatskog sabora. Slovenski partneri u Hrvatskoj morali su stoga postići: a) udaljiti struku od središta odlučivanja, b) postići visok stupanj političkog jednoumlja, c) svoj čin proglasiti domoljubnim kako bi hipnotizirali hrvatsku javnost, i d) dobiti verbalnu podršku europskih birokrata. Sve je to savršeno odrađeno uz neviđenu medijsku servilnost. Kost u grlu ostao je zahtjeva za referendumom, kojega je potaknuo predsjednički kandidat Miroslav Tuđman. Zato se ni ne spominje, dok se istodobno, iako su zadovoljni Sporazumom o arbitraži, u Sloveniji o njemu raspisuje referendum.

Prema dostupnim informacijama stvar sa slovenskim posezanjem za hrvatskim teritorijem započela je još 1993/4. u Radnoj skupini pri Odboru za međunarodne odnose slovenskoga parlamenta u kojoj su bili Dimitrij Rupel, Zoran Thaler, Borut Pahor i Zmago Jelinčič. Oni su dali naputke slovenskim pregovaračima u kojima se izravno teži za hrvatskim kopnenim teritorijima pomoću kojih bi dobila uporište u međunarodnom pravu koje bi joj jamčilo "izlaz na otvoreno more". S potpisanim i ratificiranim Sporazumom o arbitraži Slovenija će učiniti značajan

korak u ostvarenju svoje politike posezanja za hrvatskim teritorijem, koju kamen po kamen gradi već 16 godina u maniri velikoslovenstva, na koje upozorava i akademik Petar Strčić (vidi Zbornik radova s prvih Dana dr. Franje Tuđmana, V. Trgovišće, 2008.).

Pred Hrvatskom je sada procedura ratificiranja potpisanog Sporazuma o arbitraži. Ili referendum. Nema sumnje da će ratifikacija, s obzirom na katastrofalno stanje i ozbiljnost hrvatskog parlamentarizma, ako ne dođe do značajnijih zaokreta, proći kroz saborsku proceduru. Teško je vjerovati da će Vlada raspisati referendum s pitanjem: Jeste li za to da se pitanje granica sa Slovenijom (umjesto političkog odlučivanja arbitražom) rješava isključivo na Međunarodnom sudu pravde? Ta, već se uz struku odrekla i mišljenja naroda. Ni aktualni predsjednik države u tom pogledu nije ni od kakve koristi.

Koji su argumenti Tuđmanove inicijative o referendumu, koju iz dana u dan potpisuje sve veći broj hrvatskih građana? Memorandumom od 19. svibnja 2000. (Hrvatska, Italija i Slovenija) regulirana je plovidba u Jadranu, pa je očito da Sporazum o arbitraži ne rješava to pitanje nego ono nametnuto slovenskom taktikom "kamen po kamen". Tu je i opasnost glede odnosa između Italije i Hrvatske po okončanju arbitraže. Premijerka "nije kvalificirana" a bez konzultacija sa strukom ušla je u međunarodne pregovore "koji nose moguće vrlo nepovoljne i trajne učinke po integritet naše domovine". Inicijativa upozorava da je "državni vrh" saznavši "za snažnu osudu" struke i znanstvenika, počeo snažno slaviti sporazum i najavljivati skorašnje potpisivanje. Potom se naglašava javno ignoriranje volje hrvatskog naroda izražene kroz objavljenu izjavu Komisije Iustitia et pax. Upozorava se na samovolju vlasti, koja "pogrješku slavi kao pobjedu". Podsjeća se kako Vlada "ni jednoga trena nije ponudila referendum o ovako krucijalnim teritorijalnim i državničkim pitanjima što je dosad neviđena praksa u nas i u svijetu", te da "nismo dali mandat ovoj Vladi" glede trajnih pitanja "identiteta, suvereniteta, integriteta i očuvanja međunarodnih granica". Inicijativa drži kako je zabluda vjerovati "da će dovođenjem RH u rizik poklanjanja državnog ozemlja" biti prekinut "lanac protuhrvatskih ucjena", jer iskustvo pokazuje: "Jednom sluga – uvijek sluga".

Među prva četiri potpisnika ove politički i medijski prešućene (totalna cenzura!) Inicijative tri su akademika (I. Aralica, B. Arapović, D. Ašperger) i jedan doktor znanosti (M. Artuković). Hoće li polučiti rezultat? Prođe li stvar kroz sve prepreke, povijest će je pamtiti kao Tuđmanov referendum. Ne dvojim da bi rezultat referenduma o Sporazumu bio dijametralno suprotan od uskladbe stajališta Predsjednika Republike, Vlade i Hrvatskoga sabora.

„Hrvatsko slovo“, 13. studenoga 2009.

OTVORENO PISMO PREDSJEDNIČKOM KANDIDATU PROF. DR. SC. ANDRIJI HEBRANGU

Poštovani g. Hebrang,

U „Hrvatskom listu“ od 19. studenoga 2009. tvrdite kako nema rizika u sporazumu sa Slovenijom pa kažete: „To je doista jasno jer tamo u članku 3 piše da će Slovenija ostvariti *junction to high see*, što znači vezu prema otvorenom moru, a ne piše *junction with high see*, što bi značilo s otvorenim morem. Ja primjerice, u ovom trenutku imam iz Zagreba prema Zadru vezu s autocestom čiji vlasnik nisam, ali imam pravo uporabe.“

Danas, 20. studenoga 2009. Hrvatski sabor potvrdio je *Sporazum o arbitraži sa Slovenijom.* Sporazumom se uspostavlja međunarodni Arbitražni sud koji će između Hrvatske i Slovenije utvrditi tijek granice na moru i kopnu, vezu Slovenije prema otvorenom moru i režim za korištenje relevantnih morskih područja.

Obavještavam Vas da se više od 700 hrvatskih državljana među kojima je 14 akademika HAZU, i po jedan iz Ruske i Europske akademije, preko 70 sveučilišnih nastavnika, preko 100 doktora znanosti obratilo javnosti (HRVATSKOJ JAVNOSTI O INICIJATIVI ZA REFERENDUM O GRANIČNOM SPORU SA SLOVENIJOM) podržavajući ideju prof. dr. Miroslava Tuđmana o referendumu.

U prvoj točki tog obraćanja, a u svezi s Vašom „pričom o autocesti“, piše:

- još 19. svibnja 2000. godine u Ankoni predstavnici V1ade Republike Hrvatske, Vlade talijanske Republike, i Vlade Republike Slovenije, zaključili su i potpisali MEMORANDUM O SUGLASNOSTI IZMEĐU VLADE REPUBLIKE HRVATSKE, VLADE TALIJANSKE REPUBLIKE I VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE O USPOSTAVI ZAJEDNIČKOG SUSTAVA PLOVIDBENIH PRAVACA I SUSTAVA USMJERENE I ODJELJENE PLOVIDBE U SJEVERNOM DIJELU SJEVERNOG JADRANA!

Prof. Hebrang,

besmisleno je interpretirati tu točku sporazuma s nečim što je već rješeno ovim memorandumom. Zašto to krijete od hrvatske javnosti? Zar upravo zato nije u Saboru rečeno kako je Hrvatska Vlada uz Sporazum potpisala i Izjavu po kojoj se ništa u Sporazumu neće smatrati pristankom Hrvatske na slovenski zahtjev za teritorijalnim kontaktom s otvorenim morem. Hrvatska vlada je svojevremeno tvrdila da će tu Izjavu supotpisati i predstavnici SAD i Švedske. Poslije ucjene predsjednika Slovenske vlade, to se nije dogodilo. Je li Vam jasno da poslije toga jednostrana izjava hrvatske vlade nikoga ne obavezuje? Zar Vam i to ne potvrđuje koliko je očito što treba riješiti arbitražom?

Nama jeste, a očito i najvećim hrvatskim (usudio bih se reći i svjetskim) stručnjacima akademicima Vladimiru Ibleru i Davorinu Rudolfu, koji su također potpisnici našega otvorenog pisma.

Zato je smiješna priča i vlasti i oporbe o kompetentnosti sudaca koji trebaju rješiti ono što je spomenutim memorandumom rješeno.

Šaljem Vam naše otvoreno pismo koje su od hrvatske javnosti „sakrili“ hrvatski mediji.

Jesu li time i mediji potvrdili da je to jasno i svima vama?

S poštovanjem

Akademik Josip Pečarić

ODGOVOR DR. HEBRANGA AKADEMIKU PEČARIĆU

Poštovani akademiče Pečarić,

potpisani akt iz 2000.g. koji spominjete je sporazum o smjerovima ulaza i izlaza iza usko područje plovidbe, a posljedica je međunarodne ekspertize i preporuke. Slovenija ima jamstvo samo Hrvatske, a to dugoročno nije dovoljno. U arbitražnopm sporu za takav prolaz dobiti će međunarodno jamstvo i to za trajno. To je najviše što oni mogu dobiti, teritorij svakako ne!

Pozdrav,

Andrija Hebrang

NOVO PISMO AKADEMIKA PEČARIĆA

Poštovani profesore Hebrang,

Zaista ste me prijatno iznenadili kada ste mi poslali odgovor na moje Otvoreno pismo.

Naime, moje pismo Vama je potpuno sakriveno od hrvatske javnosti. To i ne čudi kada znamo da se isto dogodilo i s pismom kojim se više od 700 hrvatskih državljana među kojima je 14 akademika HAZU (tu su najveći hrvatski - usudio bih se reći i svjetski - stručnjaci akademici Vladimir Ibler i Davorin Rudolf), i po jedan iz Ruske i Europske akademije, preko 70 sveučilišnih nastavnika, preko 100 doktora znanosti, niz uglednih književnika i dr. obratilo javnosti (hrvatskoj javnosti o inicijativi za referendum o graničnom sporu sa Slovenijom) podržavajući ideju prof. dr. Miroslava Tuđmana o referendumu.

Na žalost, to isto ne mogu reći za sadržaj Vašeg odgovora.

U svojoj prvoj rečenici Vi kažete:

„potpisani akt iz 2000.g. koji spominjete je sporazum o smjerovima ulaza i izlaza iza usko područje plovidbe, a posljedica je međunarodne ekspertize i preporuke.“

Prvo nije jasna Vaša sintagma „usko područje plovidbe“ kada se u naslovu Memoranduma govori o „zajedničkom sustavu plovidbenih pravaca i sustava usmjerene i odjeljene plovidbe u sjevernom dijelu sjevernog Jadrana“.

Još mi je nejasnija tvrdnja o potrebi „međunarodne ekspertize i preporuke“ za to, kada u prvoj točki Memoranduma stoji:

„Želeći unaprijediti prijateljske odnose između potpisnica na osnovama jednakosti i zajedničke koristi.“

Zar doista hrvatski, talijanski i slovenski stručnjaci nisu znali sami to odrediti?

Potom kažete:

“Slovenija ima jamstvo samo Hrvatske, a to dugoročno nije dovoljno.”

Za Vašu informaciju na temelju članka 30. stavka 1. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora ("Narodne novine", broj 28/96), Vlada Republike Hrvatske je na sjednici održanoj 22. ožujka 2001. godine donijela Uredbu o objavi spomenutog memoranduma. Zar doista vjerujete da u međunarodnom

sporazumu između tri zemlje, Slovenija ima jamstvo samo jedne oid njih? Moram priznati da je to nekakva čudna interpretacija međunarodnih ugovora. To slijedi i iz Vaše slijedeće rečenice:

„U arbitražnopm sporu za takav prolaz dobiti će međunarodno jamstvo i to za trajno."

Naime, ovo je prije svega negiranje međunarodnog prava. Ono Vam očito nije potrebno kada se sve može riješiti političkim arbitražama.

S druge strane, ovo je i najžešća kritika Europske unije. Naime, to je – po Vama - takova organizacija da međunarodni ugovori između njenih članica (pretpostavimo da će i Hrvatska to biti) nisu međunarodno jamstvo, već za to trebaju arbitražni ugovori koji tako nešto osiguravaju za stalno. Kakva je – po Vama – EU kada samo članstvo u njoj ne podrazumijeva takova jamstva?

Završavate svoj odgovor rečenicom:

„To je najviše što oni mogu dobiti, teritorij svakako ne!"

To bi valjda trebao biti Vaš odgovor na dio iz mog Otvorenog pisma:

„Prof. Hebrang,

besmisleno je interpretirati tu točku sporazuma s nečim što je već rješeno ovim memorandumom. Zašto to krijete od hrvatske javnosti? Zar upravo zato nije u Saboru rečeno kako je Hrvatska Vlada uz Sporazum potpisala i Izjavu po kojoj se ništa u Sporazumu neće smatrati pristankom Hrvatske na slovenski zahtjev za teritorijalnim kontaktom s otvorenim morem. Hrvatska vlada je svojevremeno tvrdila da će tu Izjavu supotpisati i predstavnici SAD i Švedske. Poslije ucjene predsjednika Slovenske vlade, to se nije dogodilo. Je li Vam jasno da poslije toga jednostrana izjava hrvatske vlade nikoga ne obavezuje? Zar Vam i to ne potvrđuje koliko je očito što treba riješiti arbitražom?

Nama jeste (…)

Zato je smiješna priča i vlasti i oporbe o kompetentnosti sudaca koji trebaju rješiti ono što je spomenutim memorandumom rješeno."

Na žalost, to i nije neki odgovor na to, osim, ako ne želite reči kako ni SAD-u i Švedskoj, kao i čitavoj EU međunarodni ugovori i međunarodno pravo ništa ne znače!

S poštovanjem, akademik Josip Pečarić

OTVORENA PISMA HRVATSKOJ TELEVIZIJI

OTVORENO PISMO HRVATSKOJ TELEVIZIJI

Sučeljavanje predsjedničkih kandidata na Hrvatskoj Televiziji 20. studenoga navečer je najkvalitetniji program jačanja demokracije u Hrvatskoj u zadnjih deset godina.

Čestitamo i zahvaljujemo gđi Hloverki Novak Srzić i g. Branimiru Biliću na odličnom vođenju.

Građani su imali prilike vidjeti odnos kandidata prema strateškim pitanjima hrvatskih granica, odnosa sa Europom, poštovanja dostojanstva ljudi i naroda, vjeri, razvoju gospodarstva, školstva, odgovornosti prema Hrvatima izvan Hrvatske i drugog. Vidjeli smo snažnu raspravu što Hrvatska treba i što može učiniti. Vidjeli smo i karakterne crte kandidata, samopouzdanje, jasnoću, povjerenje u budućnost, tolerantnost i državništvo.

Predsjednik Republike se bira na razdoblje od pet, odnosno deset godina. To je razdoblje dovoljno dugo da se ocijeni kako su se Predsjednik, ali i cijela vlast i politika pa i Hrvatska uopće sve do svake obitelji i čovjeka suočili i rješavali probleme kao i iskoristili mogućnosti razvoja.

Izbor predsjednika je okupljanje budućih suradnika u vođenju države, suočavanje sa građanima i preuzimanje svih i svakog od nas, a ne samo kandidata i budućeg Predsjednika/ce na odgovornost i ljubav za Hrvatsku.

Vrijeme od 1990. do 2000. bilo je biblijsko vrijeme Hrvatske slobode, uvođenja demokracije, obrane i preuzimanja odgovornosti za budućnost vlastitog naroda. Bilo je to vrijeme neponovljivog uspjeha koje svojom snagom potiče i na kritičko sagledavanje propuštenog.

Po prvi puta u modernoj povijesti 2000 godine imali smo mogućnost uživati slobodu u miru. Nikada Hrvatska nije imala veće mogućnosti i nikada nije više propušteno. Ovakva politika vođena kroz deset godina oštetila je i razočarala gotovo svakog u Hrvatskoj. Zbog toga se proširio pesimizam i opće odbacivanje politike. Velika odgovornost za to leži na na Hrvatskoj televiziji, jer nije njegovala političko ozračje kakvo smo imali prigodu vidjeti u spomenutoj emisji.

O tome nam svjedoče i prigovori pojedinih kandidata o ogromnoj razlici u tretmanu u hrvatskim medijima, a posebno na televiziji.

Ipak, uvjereni smo da nema razloga za pesimizam. Hrvatska je lijepa, naša je, bogata je i vlastitim radom, pameću i ljubavi možemo je učiniti uspješnom, sigurnom, ponosnom i sretnom.

Zbog odgovornosti za Hrvatsku, budućnosti svakog građanina i svih kandidata, trebamo imati priliku za što više ovakvih emisija s kandidatima, da čujemo njihove stavove, upoznamo ih kao ljude i tako formiramo vlastite stavove, te kao birači odlučimo kome ćemo povjeriti da nas povede u zajedničko stvaranje Hrvatske.

Zbog ovakvih potreba nas građana tražimo da se ovakve emisije do izbora održavaju najmanje jednom tjedno. Ovo tražimo u ime svih hrvatskih građana, poštivanja medijskih sloboda, razvoja demokracije i odgovornosti za hrvatsku budućnost.

Zagreb, 21. studenoga 2009.

Akademik Ivan Aralica
Akademik Borislav Arapović (Inozemni član Ruske akademije znanosti)
Stjepan Asić, dizajner, predsjednik AHK (Australsko-hrvatskog kongresa)
Don Miljenko Babaić
Marijan Babić, ing. cest. prometa
Nenad N. Bach, skladatelj (New York, SAD)
Tihomir Bajtek
Miljenko Baloković, knjižničar
Marin Belančić, nakladnik i dragovoljac Domovinskog rata
Božica Belančić
Katarina Belančić, prof.
Karolina Belančić, fiz. terapeutica
Kap. Darko Belović
Petar Bezjak, ekonomist i bivši predsjednik Hrvatskog studentskog zbora
Vlatko Bilić, dipl. ing. arh.
Damir Borovčak, dipl. ing., samostalni publicist
Dr.sc. Srećko Botrić, doc
Josip Botteri Dini, akademski slikar, predsjednik Ogranka Matice hrvatske u Splitu

Mr. sc. Tomislav Bradić
Branko Bralić, fotograf
Ivica Brešić, magistar eknomije
Juraj Cigler, dipl.inž.grad., Čakovec
Prof. dr. sc. Marin Cikeš
Davor Cvitanić, dipl.ing
Joško Čelan, novinar i publicist, Split
Tomislav Čolak, profesor povijesti, Knin
Mirko Čondić, pukovnik HV u m.
Jadranka Čuljak-Duvnjak, odvjetnica, Osijek
Prof. dr. sc. Ante Čuvalo
Ikica Čuvalo, prof.
Marko Ćavar, umirovljenik
Mate Ćavar, pjesnik i publicist
Dr. Ružica Ćavar, dr. stomat. i dr. med., predsjednica Hrvatskog pokreta za život i obitelj
Prim. Egidio Ćepulić, dr.med.
General Ljubo Ćesić Rojs
Prof. dr. sc. fra Šimun Šito Ćorić, nacionalni koordinator Hrvatskih kat. Misija u Švicarskoj
Prof.dr.sc. Vlado Dadić
Prof. dr.h.c. Nikola Debelić
Zlata Derossi, prof.
Julije Derossi, knjiž.
Davor Dijanović, student
Admiral Davor Domazet Lošo
Prof. Tomislav Držić, novinar i urednik "Hrvatskog lista"
Drago Duvnjak, dipl. ing.
Silvana Dvornik, dipl ing.
Željko Dvornik, ing.
Prof. dr. sc. Neven Elezović
Prof. dr. sc. Radoslav Galić
Dunja Gaupp, menađer prodaje
Osvin Gaupp, dipl. el. ing.
Danica Glavaš
Vlado Glavaš
Tomo Gložinić, sudac vrhovnog suda u mirovini
Frano Grbavac
Mate Grbavac

Ivica Grgić, glavni urednik portala:
http://www.lijepanasadomovinahrvatska.com
Josip Grgić, mag. oec, stručni suradnik, Ploče
Prof. dr. sc. Vinko Grubišić
Petar Hinić, predsjednik Hrvatske kulturne zajednice, Stuttgart
Anđela Hodžić, ing. informatike
Elamer Hodžić, student
Karolina Hrastović, vjeroučiteljica
Branko Hrkač, sam. likovni umjetnik
Mr. sc. Božidar Ivanković
Kornelija Ivoš, sluzbenica
Dr. sc. Domagoj Jamičić, znanst. savjetnik
Akademik Dubravko Jelčić
Tomislav Jonjić, odvjetnik, publicist, glavni urednik Političkog zatvorenika
Prof. dr. sc. Drago Katović
Doc. dr. sc. Milica Klaričić Bakula
Alojzije Kokorić, ing.
Prof. dr. sc. Ivan Kordić
Stjepan Kovač, prevoditelj
Mate Kovačević, novinar i publicist
Matej Knežević, student
Prof. dr. sc. Slobodan Lang
Dr.sc.Damir Letinić, Zadar
Prof. Ive Livljanić, veleposlanik u m.
Ivica Luetić, novinar
Prof. Dr. sc. Aleksandar Lutkić
Prof. dr. sc. Mate Ljubičić, epidemolog
Ante Madunić, odvjetnik
Marijan Majstorovic, novinar i publicist
Marta Malinar, znanstveni statističar u m.
Prof. dr. sc. Ljubo Marangunić
Marija Markić, CTC
Slobodan Markić, P. Eng.
Rajka Martinec Mladinić, dipl. ing.
Dr. sc. Josip Matjan, die
Stipe Medvidović
Ivana Medvidović
Marijan Medvidović

Jela Medvidović-Grbavac
Dr. sc. Miroslav Međimorec
Ivica Mesić, dipl. iur.
Dr. sc. Jadranka Mićić Hot, docentica
Marko Mikulandra, književnik i redatelj
Slavica Mikulandra, glumica i pjesnikinja
Miroslav Mikuljan, filmski redatelj
Marko Milinković, umirovljenik, Varaždin
Petar Mladinić, prof.
Ninoslav Mogorović, predsjednik Kluba hrvatskih povratnika iz iseljeništva 'Krasna zemljo', Pula
Nikola Mulanović, Mokošica
Prof. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik Hrvatskog kulturnog društva Napredak Mostar
Dr. Ing. Marijan Papić
Mr. sci. Josip Papković, dipl. ing. fiz.
Ivo Paradžik, umirovljenik
Marija Peakić-Mikuljan, književnica
Ankica Pečarić, prof.
Akademik Josip Pečarić
Prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
Mr. sc. Marina Periša, prof. geologije i geografije
Marija Perković, dipl iur, Split
Mr. sc. Damir Pešorda, kolumnist i profesor
Mile Pešorda, književnik i urednik
Daniel Pinjusić, radnik
Jasenka Polić Biliško, prof.
Akademik Stanko Popović
Davor Potočnjak
Mario Potočnjak
Damir Primorac, Belgija
Dr. Stjepan Razum
Božidar Ručević, dipl. ing.
Jakov Sedlar, redatelj
Marija Slišković, predsjednica udruge Žene u Domovinskom ratu

Prof. em. dr. sc. Ivo Soljačić[25]
Barbara Stanić, pjevačica
Stjepan Jimmy Stanić, estradni umjetnik
Fra Miljenko Stojić
Jaroslav Stučka, umirovljenik, Osijek
Ante Šare, dipl.ing.el., sveučilišni nastavnik u mirovini i
Predsjednik HUV-a ("Hrvatska
udruga vlasnika otuđene imovine za vrijeme fašističkog i
komunističkog režima")
Oskar Šarunić, novinar i snimatelj

---

[25] U privitku Ti šaljem crticu koja je objavljena u jučerašnjem Večernjem. Možda će barem malo koristiti iako se u množini objavljenog materijala ovakva crtica lako izgubi.
Jedno je sigurno kraj ovakvog ponašanja medija Izbori nikako nisu demokratski.
Pozdrav i svako dobro Ivo
19. 11. 2009.

HRT I PREDSJEDNIČKI IZBORI

Još nije pravo ni počela kampanja za predsjedničke izbore, a već se mogu uočiti mnoge nepravilnosti na koje bar za sad nitko nije reagirao. To se osobito može uočiti u emisijama HRT-a. HRT je javna a ne komercijalna televizija, pa bi trebala u svojim emisijama jednako tretirati sve kandidate za predsjednika Republike koji su prema zakonskim propisima ravnopravni. Međutim to se ne događa. HRT daje prednost četvorici ili petorici kandidata koji prema njihovu mišljenju imaju šanse na izbor, a druge kao da je već unaprijed otpisala i jedva ih ili nikako ne spominje. Kako su emisije HRT-a vrlo mnogo gledane, takav tretman ima vrlo velik utjecaj na mišljenje i stav velikog broja birača, koji nemaju objektivne mogućnosti da se potpuno jednakopravno upoznaju sa svim kandidatima. Dakle HRT potpuno protuzakonito prejudicira izborne rezultate u korist od nje već određenih kandidata, ne dajući pri tom pravo drugim kandidatima da se ravnopravno natječu. Mislim da je ovakav rad i postupak potpuno protuzakonit i da direktno utječe na demokratsko pravo građana na slobodan izbor predsjednika RH.

Ivo Soljačić

Mr.sc. Ljubomir Škrinjar
Mr sc. Đuro Škvorc, umirovljeni časnik
Prof. Ivana Tanovitski
Prof. dr. sc. Zdravko Tomac
Mile Tominac, poduzetnik
Damir Tučkar, dipl.ing.
Nevenka Vlaić, dipl. oec.
Zdravko Vlaić, dipl. ing
Prof. dr. sc. Rudolf Vouk
Dr. sc. Davor Vrsaljko, znanstveni suradnik i kustos
Marijana Vukadin**,** tajnica uprave
Daniel Mathew Zakarija, dia, aia
Mladen Zelić, dipl.ing elektrotehnike, prof. matematike i fizike, Split
Prof. dr. sc. Ivan Zulim
Ante Žanetić, bivši direktor australske banke, po profesiji učitelj i bivši igrač splitskog
Hajduka, olimpiska zlatna medalja Rim 1960, kao i srebrena EURO 1960 Paris
Prof. dr. sc. Tomislav Živković
Prof. dr. sc. Darko Žubrinić

KOMENTARI S PORTALA

TKO JE TKO? — DUVNJAK DRAGO 27-11-2009 19:57

Poštovani gosp Pečariću posjetio sam portal HR svijet i upalo mi je u oči da pjeva odu Josipoviću pa sam onmah reagirao dole navedenim komentarom. Molio bi Vas za mišljenje o tom portalu i ljudima koji ga vode . Jesu li naivci ili tipični kako Carla kaže - "podli kurvini sinovi?"

Citiraj:

"Živimo u teškim vremenima, vremenima interesnih lobija i kontroliranih medija, vremenima u kojima prava istina uvijek biva proglašavana paranojom , a laž se konstantno pokušava pretvoriti u istinu i dogmu. Želimo upravo ovim portalom, kroz našu rubriku "Vijesti", pokazati što je prava sloboda medija i u budućnosti se svim snagama, zajedno sa vama, našim čitateljima - boriti i izboriti

za nju." Dragi osnivači portala ovo što navodite kao svoj motiv jest primamljivo , ali svojom uredničkom politikom koja slijedi postojeće režimske portale dakle u ime demokracije dajete prostor predsjedničkim kandidatima koji nemaju hrvatski predznak radite za ZAPADNI BALKAN ili da budem grub za KRAJINU. Imamo jednog nacionalnog kandidata dr Miroslava Tuđmana a vi umjesto da kompezirate njegov medijski bojkot učestvujete u tome. Teško je vjerovati u politički dilentatizam. Prof Josipović je eksponent partije koja je svojedobno radničkim rukama stvorila Jugu a danas radi slično u gospodskim rukavicama. Ovi Dragačevski trubači kojima se okitio jesu žalosna slika hrvatske nacionalne svijesti. Jako sam razočaran da za ovu rabotu koristite prefix HR Pozdrav!

ODG: Otvoreno pismo hrvatskih građana HRT-u — Josip Pečarić 27-11-2009 20:25

Poštovani g. Duvnjak,

Spomenuti portal je tim svojim činom sam sebe definirao. Podsjetit ću Vas da sam o Josipoviću pisao u tekstu objavljenom na ovom portalu (vidjeti također „Hrvatsko slovo“, 25. srpnja 2009. i knjigu „Kraj vremena veleizdajnika?“). U tom tekstu sam ukazao na kontinuitet Josipovića i Haaškog krivokletnika – sadašnjeg predsjednika. Citiram slijedeći dio:

„Sjetimo se da su i Mesić i Josipović pravnici koji su nas svo ovo vrijeme učili da hrvatski generali trebaju ići na taj sud „pravde“ i dokazati svoju nevinost. Pravo poznaje samo to da sudovi trebaju dokazivati krivnju. To znaju obojica, ali uvijek je dobro pokazati svjetskim moćnicima da im je važnije njihov interes od vlastite struke. Uvijek je dobro pokazati da si dobar sluga i da ne trebaju bolje od njih, zar ne?

I tu je zasluga Josipovića itekako velika jer je on professor na Pravnom fakultetu pa je uspio osigurati skoro potpuni muk hrvatske pravne znanosti. Da nije tako koji bi se profesor usudio govoriti takove gluposti. Da je on u svemu tome bio glavni pokazuje i knjiga:

Responsibility for war crimes : Croatian perspective - selected issues / Ivo Josipović, ed. - Zagreb, Pravni fakultet, 2005. - (Monografije Pravnog fakulteta u Zagrebu = Monographiae Facultatis iuridicae Zagrabiensis).

U Uvodu Josipović kaže: “Republika Hrvatska, država koja je nastala iz krvavog raspada bivše Jugoslavije, odigrala je direktnu i značajnu ulogu u razvoju novog međunarodnog kaznenog prava. Hrvatska je bila među prvim zemljama koje su preporučile osnivanje ad hoc tribunala za bivšu Jugoslaviju. Njezini su građani bili žrtve ratnih zločina, ali su također bili i optuženi pred Haškim tribunalom. Hrvatska ima bogatu povijest i suradnje i sukobljavanja s Haškim tribunalom, a njezina budućnost u Europi i dalje ovisi uglavnom o njezinoj vezi s Haagom i ratnim zločinima općenito. Hrvatski su sudovi sproveli brojne sudske procese vezane uz ratne zločine, no njihovo iskustvo i (pravne i političke) posljedice tih procesa nisu još uvijek jasne. Štoviše, za vrijeme utemeljenja Međunarodnog kaznenog suda, Hrvatska je bila među onim zemljama koje su aktivno i snažno podupirale njegovo utemeljenje, preko 'Grupe istomšljenika'. No ipak, pitanje odgovornosti za ratne zločine često je stvaralo različite emocije i različite profesionalne, političke i moralne stavove i u široj javnosti i među pravnicima u Hrvatskoj. To je nedvojbeno bilo jedno od pitanja koje je u najvećoj mjeri zaokupljalo hrvatsku javnost u zadnjih petnaest godina. U svakom slučaju, pitanje odgovornosti za zločine počinjene tijekom posljednjeg rata ostat će relevantna tema još dugo vremena, a njezin će odgovor odlučiti o budućnosti Hrvatske. Zbog važnosti novih tendencija u međunarodnom kaznenom pravu za Hrvatsku, Pravni fakultet Sveučilišta u Zagrebu, s potporom Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa, započelo je projekt pod nazivom „Hrvatska i međunarodno kazneno sudovanje.“ Ova je knjiga rezultat prve faze rada na ovom projektu, u kojoj mnogi hrvatski pravni stručnjaci sudjeluju kao istraživači. Cilj projekta je promicati proučavanje međunarodnog kaznenog prava i odgovornosti za ratne zločine u hrvatskoj pravnoj znanosti.“ Dakle, Pravni fakultet pod dirigentskom palicom prof. Josipovića šalje svijetu cijelu knjigu na engleskom jeziku u kojoj se ne spominje agresija na Hrvatsku, u kojoj se ne spominje razlika ratnih zločina agresora i zločina u ratu onih koji se brane. Potom su stručnjaci s Pravnog fakulteta u HAZU predstavili svoj projekt o „zločinačkom pothvatu“. Nitko od njih nije se osvrnuo na činjenicu da Sud u Haagu ne uzima u obzir zločin protiv mira, tj. zločin agresije i činjenicu da sintagma o „zločinačkom pothvatu zločinačke organizacije“ služi samo za obranu agresije i agresora.

Na to sam ih osobno upozorio u diskusiji. Srećom prije mene je dobio riječ predsjednik Akademije pravnih znanosti Hrvatske profesor emeritus Željko Horvatić. Između ostalog upozorio je kako se grdno varaju oni koji vjeruju da će svojim presudama u Haagu izmijeniti povijest Domovinskog rata, njihove presude će biti dokumenti njihove sramote kao stručnjaka. Poznato je da su mnogi stručnjaci zbog toga i napuštali taj sud.

Horvatić je potom sudjelovao na znanstveno-stručnom skupu Haaški sud – «Zajednički zločinački pothvat» -Što je to?». u Zagrebu 8. lipnja 2007. godine. Naime, poslije tog skupa HINA je izvijestila, a prenijele su i neke dnevne novine, slijedeće: «Predsjednik Akademije pravnih znanosti Hrvatske Željko Horvatić izjavio je danas kako Vijeće sigurnosti ne bi trebalo dopustiti najavljeni odlazak glavne tužiteljice Međunarodnoga kaznenog suda za bivšu Jugoslaviju Carle Del Ponte s te dužnosti bez utvrđivanja njezine odgovornosti za, kako je rekao, nestručnost i zloporabu ovlasti i trajno narušeno povjerenje država članica UN-a i svjetske javnosti u međunarodno kazneno pravo i pravosuđe. Govoreći na današnjem, trećem stručno-znanstvenom skupu "Haaški sud - 'zajednički zločinački pothvat' - što je to?", koji je u Zagrebu okupio poznate pravne stručnjake, povjesničare, akademike i neke članove hrvatske Vlade iz vremena srpske agresije na Hrvatsku, profesor emeritus Željko Horvatić istaknuo je kako je glavna tužiteljica odavno postala aktivni destruktivni dio međunarodnog kaznenog pravosuđa, jer kontinuirano, kako je istaknuo, nanosi štetu zamisli o njegovu djelovanju kao garanciji supranacionalne pravde i pravednosti za sve države i svakog člana suvremenog čovječanstva. Prema njegovim riječima, "zajednički zločinački pothvat" nije bio dijelom međunarodnog običajnog prava u vrijeme kada su počinjena djela koja se optužnicama stavljaju na teret, pa je takva optužba u suprotnosti s načelom zakonitosti. Postupanje glavne tužiteljice i tužiteljstva Haaškoga suda, iako nije u suglasju s pravnim načelima, kako ističe Horvatić, očito je u suglasju s najavljenim ostvarivanjem njihove uloge i ciljeva o političkoj i povijesnoj "istini" koje nastoje postići, rekao je, zloporabom međunarodnog kaznenog pravosuđa. "Ako ta zloporaba makar i djelomično uspije i ako takve 'istine' budu temelj presuda MKSJ-a, istina o međunarodnom kaznenom pravosuđu i primjeni međunarodnog kaznenog prava pred ad hoc Tribunalom za bivšu

Jugoslaviju bit će, nesumnjivo, sramotni dio povijesti tog prava u prvom desetljeću 21. stoljeća".

Poznato je kakvu je burnu reakciju izazvao tada prof. Horvatić. A zamislimo samo da su tako nastupali oni koji su to trebali – ostali profesori s Pravnog fakulteta. Ali oni su umjesto o struci i pravdi razmišljali o Josipovićevoj „pravdi". Ipak Josipović može biti predsjednik države, a ne Horvatić, zar ne?

Naš poznati odvjetnik Željko Olujić je u „Hrvatskom listu", 19. studenog 2009. kaže:

Tvrditi za „Oluju" da je etničko čišćenje s pozicije profesora kazneno-procesnog prava i nakon toga se kandidirati za predsjednika države cinizam je najgore vrste.

Ne treba biti puno inteligentan i iz ponašanja profesora Horvatića i Josipovića zaključiti tko voli Hrvatsku, a tko ne. Zato bi njegova pobjeda na izborima značio i odgovor na upitnik dan u naslovu knjige. Slijedeća bi očito imala naslov: Nastavlja se vrijeme veleizdajnika,

S poštovanjem,

Akademik Josip Pečarić

NOVO OTVORENO PISMO HRVATSKOJ TELEVIZIJI

Niste odgovorili na naše prethodno otvoreno pismo. Svi su mediji to pismo potpuno skrili od hrvatske javnosti. Pitamo se je li to zato što smo ga počeli ovako:

„Sučeljavanje predsjedničkih kandidata na Hrvatskoj Televiziji 20. studenoga navečer je najkvalitetniji program jačanja demokracije u Hrvatskoj u zadnjih deset godina. Čestitamo i zahvaljujemo gđi Hloverki Novak Srzić i g. Branimiru Biliću na odličnom vođenju.“

Ili medijima smeta naš zahtjev:

„Zbog ovakvih potreba nas građana tražimo da se ovakve emisije do izbora održavaju najmanje jednom tjedno. Ovo tražimo u ime svih hrvatskih građana, poštivanja medijskih sloboda, razvoja demokracije i odgovornosti za hrvatsku budućnost.“

Očito je da potpisnici nisu zadovoljni medijskom slobodom u Hrvatskoj, a cilj pisma je omogućavanje poštenih izbora za predsjednika države. Medijska blokada toga otvorenog pisma, a još više otvorenog pisma „Hrvatskoj javnosti o inicijativi za referendum o graničnom sporu sa Slovenijom“, koje je potpisalo preko 700 hrvatskih državljana najrazličitijih zanimanja (između ostalih, 16 akademika, sedamdesetak sveučilišnih nastavnika odnosno stotinjak doktora znanosti) samo potvrđuju priče o „crnim listama“ na kojima su mnogi od potpisnika.

S nevjericom smo doznali kako se u isto vrijeme skupljaju potpisi za peticiju u kojoj se tvrdi kako „HRT nije katedrala već **tamnica hrvatskog duha“**. Zašto? Zato što su pokretači oni kojima je u spomenutih deset godina omogućen golem prostor i materijalna sredstva na toj istoj televiziji. Kroz tih deset godina oni su doista mogli prosvjedovati protiv politike po kojoj mnogim hrvatskim intelektualcima, koji misle drugačije od njih, mediji nisu bili dostupni. Čak su od hrvatske javnosti sakrivena međunarodna priznanja nepodobnim hrvatskim znanstvenicima i umjetnicima.

Zato je zaista nevjerojatno kako ljudi nasjedaju podvalama toga rigidnoga komunističkog "štaba" instaliranog na HTV-u, a koji čine Denis Latin, Aleksandar Stanković i mnogi pridošli drugovi. U općoj zbrci koja se ovih dana odvija na HTV-u (da li slučajno

upravo sada pred izbore?) to zanimljivo društvance vidi svoju priliku da zauzme Informativni program HTV-a i tako bitno odredi tijek i ton izbora za Predsjednika Republike Hrvatske, a jednako tako i za nešto kasnije parlamentarne izbore. Da bi to postigli oni svim silama i ne birajući sredstva nastoje srušiti Hloverku Novak Srzić jer bi tako napokon došli u priliku postaviti svog čovjeka i postići ono o čemu sanjaju već godinama: Latina na čelo Informativnog programa HTV-a!

Čini se uvjerljivom i verzija, o kojoj se u zadnje vrijeme sve više šuška da bi aktualni Predsjednik, koji uskoro seli u novu rezidenciju u Grškovićevoj, na taj način želio zadržati presudan utjecaj na HTV te tako nastaviti kontrolirati politički život u Hrvatskoj i nakon svog silaska s vlasti - odnosno on bi bio u prilici ne samo dobiti svoju televiziju nego i svog privatnog predsjednika države, svoju lutku na koncu.

Zato je pogrešno potpisivati peticiju protiv Hloverke Novak Srzić i napadati je, jer ona nesumljivo radi pod nepodnošljivim pritiscima čija je svrha njezina ostavka. Hloverka Novak Srzić je odana demokraciji, naravno vodeći računa koliko je to moguće u današnjoj Hrvatskoj u kojoj i vlast i mediji moraju samo ispunjavati domaće zadaće svjetskih moćnika. Vjerojatno nikada ne bismo vidjeli sve predsjedničke kandidate u jednoj emisiji i čuli njihova gledišta (a bilo je to zaista prevažno za svijest običnog čovjeka) da ona nije tako odlučila. No, ona je odlučila i dalje svima davati novu priliku, a ne samo "velikoj čertvorki" (Josipović, Pusić, Vidošević, Kain) pa je zato i nastala ta histerija za njezinom smjenom.

Ljudi ne bi smjeli biti tako površni i nasjedati na tako pogubne i opasne namještaljke Latina i njegovih pokrovitelja.

Zato očekujemo kako ćete postupiti u skladu sa zahtjevom iz našega prvog pisma u svezi s predsjedničkim izborima, ali i da ćete svima omogućiti jednako pravo na medijsku slobodu.

Zagreb, 25. studenoga 2009.

Akademik Ivan Aralica
Akademik Borislav Arapović, Inozemni član Ruske akademije znanosti
Dr. sc. Mato Artuković, viši znanstveni suradnik
Domagoj Artuković, student

Francika Artuković, dipl. ing.
Jozo Artuković, umirovljenik
Mirjana Artuković, službenica
Mirna Artuković, studentica
Stanislav Artuković, student
Marija Artukovic Zelić, dipl. ing.
Don Miljenko Babaić
Marijan Babić, ing. cest. prometa
Nenad N. Bach. dipl.ing., skladatelj
Ivan Balić, oec.
Đurđica Bastjančić, prof.
Iva Bastjančić, student
Ivan Bastjančić, dipl. ing.
Marin Belančić, nakladnik i dragovoljac Domovinskog rata
Božica Belančić
Katarina Belančić, prof.
Karolina Belančić, fiz. terapeutica
Darko Belović, kap.
Tomislav Beram Predsjednik Hrvatskog međudrustvenog odbora za zajedničku suradnju Novi Južni Wales Australija
Petar Bezjak, ekonomist i bivši predsjednik Hrvatskog studentskog zbora
Damir Borovčak, dipl. ing., samostalni publicist
Branko Bošnjaković, umirovljenik
Ruža Bošnjaković, umirovljenica
Tvrtko Brekalo, dipl. jur.
Ivica Brešić, magistar ekonomije
Janko Bučar, diplomirani pravnik i književnik
Dr. sc. Miljenko Buljac, prof. savjetnik
Juraj Cigler dipl. inž. grad.
Davor Cvitanić, dipl. ing.
Fanika Cvitanić, dipl. ing.
Joško Čelan, novinar i publicist
Mr. sc. Emil Čić, muzikolog, teolog, filozof i skladatelj
Prof. dr. sc. Marin Čikeš
Dr. sc. Ambroz Čivljak
Ines Čolak, učiteljica
Tomislav Čolak, profesor povijesti
Srećko Čuljak, dipl. eoc.

Tihomir Čuljak, dipl. eoc.
Prof. dr. sc. Vera Čuljak
Jadranka Čuljak-Duvnjak, odvj.
Marko Ćavar, umirovljenik
Mate Ćavar, pjesnik i publicist
Dr. Ružica Ćavar, dr. stomat. i dr. med., predsjednica Hrvatskog pokreta za život i obitelj
General Ljubo Ćesić Rojs
Prof. dr. sc. Vlado Dadić
Prof dr.dr.h.c. Nikola Debelić
Julije Derossi, književnik
Zlata Derossi, prof.
Davor Dijanović
Admiral Davor Domazet Lošo
Miroslav Dorešić, Institut Ruđer Bošković
Franjo Dragaš, Hrvatski Institut za Preporod Kulture, Filip-Jakov (HIPK)
Drago Draženović, umirovljenik
Tomislav Držić, prof., novinar i urednik "Hrvatskog lista"
Malkica Dugeč, hrv. pjesnikinja
Ante Duvnjak, ing. građevine
Drago Duvnjak, dipl. ing.
Ivo Dužević, dr. med., psihijatar, psihoterapeut
Prof. dr. sc. Neven Elezović
Matija Filajdić, umirovljenica
Drago Frnjolić, časnik HV
Dunja Gaupp, menađer prodaje
Osvin Gaupp, dipl. el. ing.
Danica Glavaš
Vlado Glavaš
Robert Gložinić, automatičar
Tomo Gložinić, sudac Vrhovnog suda RH, u mirovini
Vanja Grbac Gredelj, dr. med pulmolog, nutricionist, publicist
Frano Grbavac, poduzetnik
Mate Grbavac, student
Ante Grbić - zaštitar
Ante Grbić - student
Antonia Grbić – student
Radojka Grbić

Željko Gredelj, dipl. ing.
Ivica Grgić, glavni urednik portala:
http://www.lijepanasadomovinahrvatska.com
Josip Grgić, mag.oec.
Prof. dr. sc. Vinko Grubišić
Dr. sc. Branko Hanžek
Petar Hinić, presjednik Hrvatske kulturne zajednice – Stuttgart
Anđela Hodžić, ing. informatike
Elamer Hodžić, student
Marije-Dražen Horvat, dipl. ing.
Nedeljka Horvat, dipl. ing.
Karolina Hrastović, vjeroučiteljica
Mr. sc. Dragutin Ivančić
David Ivić, grafički dizajner
Igor Ivoš, student
Kornelija Ivoš, službenica
Ante Rokov Jadrijević, dipl. ing.
Gordana Jakšetić, dipl.ing.
Mr. sc. Julije Jakšetić
Dr. sc. Domagoj Jamičić, znanst. savjetnik
Akademik Dubravko Jelčić
Dr. sc. Milan Jelić, ekonomist u m., Argentina
Prof. dr. sc. Ivan Jelicić
Dubravko Jošić, dipl. ing. fizike
Tomislav Jurkić, dipl. ing.
Andelko Jurun, predsjednik Hrvatskog Doma, Buenos Aires u ime 1250 članova
Damir Kalafatić, dipl. ing. kemije, u m.
Marija Kalafatić, dipl. ing. kemije, u m.
Prof. dr sc. Drago Katović
Prof. dr sc. Vladimir Katović
Viktor Kerže, član opernog zbora
Petar Kerže, profesor
Dr. sc. Milica Klaričić Bakula, docentica
Jure Knezović, predsjednik Internacionalne asocijacije bivših političkih uznika i žrtava komunizma, Berlin
Matej Knežević
Alojzije Kokorić, ing.
Prof. dr. sc. Ivan Kordić

Stjepan Kovač, prevoditelj
Mate Kovačević, novinar i publicist
General Marinko Krešić, predsjednik udruge Hrvatski generalski zbor
Petar Kružić, dr. stom., Stuttgart
Vjera Kurtović, profesorica
Zdenko Kurtović, serviser informatičar
Dragutin Kušan, umirovljenik
Marica Kušan, umirovljenica
Stjepan Lamza
Prof. dr. sc. Slobodan Lang
Prof. dr. sc. Ante Lauc
Prof. Ive Livljanić, veleposlanik u m.
Katica Lukacić, dipl. ecc.
Zvonko Lukacić, akad. slikar
Ljubomir Ljubičić, prvi hrvatski redarstvenik i predsjednik Udruge za Slobodu i neovisnost
Ante Madunić, odvjetnik
Blažena Magdić
Ivan Magdić, umirovljeni časnik HV
Marijan Majstorović, novinar i publicist
Hrvoje Malinar
Marta Malinar, znanstveni statističar u m.
Sanja Mamić dipl. ing. građ.
Mate Maras, književni prevoditelj
Dr. Radoslav Marić, ABOG
Željka Marić, službenica,
Ivica Marijačić, novinar, glavni urednik 'Hrvatskog lista'
Ana Marijić, činovnik
Ivana Marijić, student
Katarina Marijić, student
Petar Marijić, radnik
Marija Markić, CTC
Marinko Markić, zamjenik direktora za proizvodnju
Slobodan Markić, P. Eng.
Renata Markuš, ekonomistica
Miško Maslać, Cleveland, USA
Mirja Matas-Grotti
Dr. sci Josip Matjan, dipl. ing.

Maja Matulić
Manda Matulić
Zoran Matulić
Andrija Mažić, službenik
Stipe Medvidović, ing.
Ivana Medvidović, dipl. ek.
Marijan Medvidović, student
Zoran Medvidović, ing.
Jela Medvidović-Grbavac, obrtnik
Dr. sc. Miroslav Medimorec
Ivica Mesić, dipl. iur.
Dr. sc. Jadranka Mićić Hot, docentica
Cika Mikolčić, prof.
Marko Mikulandra, književnik i redatelj
Slavica Mikulandra, glumica i pjesnikinja
Miroslav Mikuljan, filmski redatelj
Marko Milinković, umirovljenik
Jasna Miloš dipl. eoc.
Josip Miljak, predsjednik HČSP
Petar Mladinić, prof.
Alfred Obranić, dipl. ing., predsjednik HDPZ-a
Željko Olujić, odvjetnik
Slavica Orban, umirovljenik
Michael Pack, Hrvatski Svjetski Kongres – UK
Ivo Paradžik, umirovljenik
Marija Peakić-Mikuljan, književnica
Rade Perković, glumac
Alojzije Petračić, umirovljenik
Ninoslav Mogorović, predsjednik Kluba hrvatskih povratnika iz iseljeništva 'Krasna zemljo'
Nikola Mulanović, umirovljenik
Zvonimir Pandžić, dipl. ing.
Dr. sc. Marijan Papić, ing.
Josip Papković
Miroslav Papić, dipl. ing. stroj.
Branislav Pazman, ing. elektrostrojarstva
Ljerka Pazman,viši fizioterapeut
Ankica Pečarić, prof.
Akademik Josip Pečarić

Mr. sc. Marina Periša, prof. geologije i geografije
Marija Perković, dipl. iur.
Mile Pešorda, književnik i urednik
Jasminka Petracija, kemijski tehničar
Mladen Petracija, projektant, Zagreb, Skrlceva 4.
Daniel Pinjusić, radnik
Nenad Piskač, književnik
Luka Podrug, politički tajnik HČSP
Jasenka Polić Biliško, prof.
Akademik Stanko Popović
Stjepan Poropatić, dipl. ing. – Stuttgart
Davor Potočnjak, student
Mario Potočnjak, dipl. ing.
Zoran Pranjković, dipl. ing. građ.
J. Ivan Prcela, urednik-autor knjige „Hrvatski Holokaust“
Damir Primorac, Belgija
Filim Prlić
Prof. dr. sc. Tanja Pušić
Mira Radičević, dipl. oec.
Prof. dr. sc. Ružica Razum
Dr. sc. Stjepan Razum
Milan Ribičić, dr. vet. med.
Božidar Ručević, dipl. ing.
Hrvoje Saban
Marko Skejo, pukovnik HOS-a, član Glavnog stana HČSP
Marija Slišković, predsjednica udruge Žene u Domovinskom ratu
Gordana Smitka, poduzetnica
Marijan Smitka, umirovljenik
Matea Spudic – student
Marica Spudic Kušan - trgovac
Barbara Stanić, pjevačica
Stjepan Jimmy Stanić, estradni umjetnik
Fra Miljenko Stojić, teolog, književnik i novinar
Jaroslav Stučka, umirovljenik
Antonio Sudac, turisticki službenik
Dragutin Sudac, umirovljeni policajac
Ljiljana Sudac, službenik
Ante Šare, dipl. ing. el., sveučilišni nastavnik u mirovini i Predsjednik HUV-a

Oskar Šarunić, novinar i snimatelj
Dražen Šepl, dipl. soc. rad.
Josip Šintić, prof. psih.
Nelo Škabić
Mr. sc. Đuro Škvorc
Ivanka Šimat
Marko Šimat, dipl. ing.
Mijo Šimić
Prof. dr. Hrvoje Šošic, dipl. ecc.
Ivana Tanovitski, prof.
Benjamin Tolić, filozof i publicist
Prof. dr. sc. Zdravko Tomac
Željko Tomašević, dipl. iur.
Mile Tominac, poduzetnik
Damir Tučkar, dipl. ing.
Prof. dr. sc. Nikica Uglešić
Prof. dr. sc. Kosta Urumović
Dr. sc. Ivo Velić, znanstveni savjetnik
Đuro Vidmarović, veleposlanik u mirovini
Nevenka Vlaić, dipl. oec.
Zdravko Vlaić, dipl. ing.
Marijana Vukadin, tajnica uprave
Ivan Vukić, građevinski tehničar
Marija Vukić, medicinska sestra
Petar Vulić, književnik
Ljerka Vukić, prof.
Marinko Vukoja
Barbara Zagorac, umirovljenica
Daniel M. Zakarija, dia, aia - Split/Chicago
Milan Zanoški, inž. cestovnog prometa.
Mladen Zelić, dipl.ing elektrotehnike, prof. matematike i fizike
Drago Zovko, dipl. iur.
Ante Žanetić, bivši direktor australske banke, po profesiji učitelj i bivši igrač splitskog Hajduka, olimpijska zlatna medalja Rim 1960, kao i srebrena EURO 1960 Paris
Nada Živaković, umirovljenica
Zlata Živaković Kerže, znanstvena savjetnica
Prof. dr. sc. Darko Žubrinić

REAGIRANJE NA PORTALU HRVATI-AMAC

Mislim da smo Drugim pismom pogodili u sridu. Ono je tiskano na portalu "Hrvati-AMAC", pa su me brzo proglasili udbašem:)

To me podsjetilo na slične napade iz vremena "Apela" za obnovu političkih procesa. Tada su mediji naširoko pisali o našem Apelu pa je bio i primjereniji napad (Pilsel).

Sada već znamo da teško možemo dobiti takvu pozornost, ali činjenica da ipak napadaju -pokazuje koliko im smeta. I mora, jer su smislili zgodnu priču - podržavaju doista novinarku za koju se ne može reći da je anacionalna.

Zato je smiješno kada mi/nam gospon, koji je dobro obaviješten o stanju arhive Udbe pa "zna" da sam i ja u njoj (:)), prigovara što nismo povjerovali da su don Grubišić, Latin, Stanković, Senjanović i ini okrenuli ploču i rade nešto što nije u interesu Mesića. Zapravo, nisu oni bez razloga u tekstu koji šalju naokolo spomenuli ta imena. Njihovim ljudima to je znak da to trebaju podržati.

Naravno, provjerio sam navode o netočnosti o mom radu u HAZU-u. Tamo to nisam mogao naći. Ali, sigurno nije slučajno da je netko ipak negdje stavio da sam radio u Splitu, u vrijeme kada sam bio u Beogradu. Takav napad u kome napadač citira tekst o mom radu u Beogradu koji sam ja napisao (možete zamisliti kako "Nikola" zna što je Boas napisao o mom doktoratu) je očito smiješan. Ali kada čovjek bolje zna od mene da sam Udbaš, zašto ne bi znao o mom doktoratu koliko i ja? Inače, zanimljivo je da sam na Pilselov napad odgovorio baš na portalu "Hrvati-AMAC".

Taj tekst sam stavio nedavno i u najnoviju knjigu (J. Pečarić, M. Kovačević - Kraj vremena veleizdajnika – čija cijela naklada ide u prilog kampanji prof. Tudjmana), kada sam komentirao pokušaj Mesićeve ekipe da me napadne kao matematičara jer jednom Srbinu nisam tiskao članak u časopisu čiji sam osnivač i glavni urednik i koji je prvi hrvatski matematički časopis na SCIE-inoj listi časopisa. Što reći o inteligenciji znanstvenika koji se za takvo što žali predsjedniku države, a još vise o inteligenciji tog predsjednika kada pokušava intervenirati u rad jednog svjetski poznatog časopisa iz područja MATEMATIKE? Bit će Vam - nadam se - interesantno pročitati taj tekst, pa Vam ga šaljem onako

kako je dan u knjizi (samo dio gdje je i odgovor Pilselu).
Vaš,
Josip P.

KAKO SAM ZBOG POGRJEŠKE NA INTERNETSKIM STRANICAMA IRB-A POSTAO UDBAŠ

Povodom „Novog pisma Hrvatskoj televiziji“ izvjesni «Nikola» na portalu Hrvati-AMAC piše i tvrdi kako je „zgrožen aktivnošću UDBAŠA Pečarića“ pa kaže:

„Jadno je da tajite kako ste od 1977. do 1987. radili u Beogradu i da ste na stranicama HAZU lagali da ste to vrijeme radili u Splitu.“

Na Portalu je potom dano što o meni piše na stranicama HAZU-a i time je pokazao da „Nikola“ ne piše istinu. Hrvatima je jako nezgodno kada ih uhvatite u laži. Nekim drugima nije. Naš „Nikola“ se nije postidio, pa će za laž opet optužiti mene:

„Pečariću ni bilo kome drugome ništa ne zamjeram (prvo sam mu bio UDBAŠ, op. J.P.)*, ali zbog njega samog i njegove vjerodostojnosti tražim da kaže zašto laže o svojoj prošlosti?“*

Naravno, „Nikoli“ logika nije jača strana pa ne zna da uhvatiti nekoga u laži znači da je taj negdje nešto lažno rekao ili napisao. Obnevidio u svojoj mržnji nije razumio ni što je napisano u tekstu koji je svojevremeno objavio portal Hrvati-Amac još 4. veljače 2005. (a ponovno i 29. Studenoga 2009.):

„A koliko li tek Pilsel obožava JNA. Doista, kako se neki znanstvenik s velikim brojem objavljenih radova, koji kao Hrvat nije mogao napredovati u Srbiji, može doseliti u Hrvatsku. Pa naravno: pomoću JNA! Zna se tko se borio za bratstvo i jedinstvo: JNA. Kada su vidjeli da jedan takav Hrvat ne može biti izabran u Beogradu, JNA mu je odmah našla mjesto u Zagrebu. A s obzirom na njihovu izuzetnu vrijednost lako su mogli prevariti matematičare u Zagrebu. Uvjerili su ih da je to što radi Pečarić dobro, iako to očito nije kad objavljuje u imperijalističkim zemljama kao što su SAD i sl. Ovi, znajući da su ovi iz JNA mnogo bolji matematičari od njih samih, odmah su napisali pozitivno izvješće. Vjerojatno su i upozorili ostale na Matematičkom odjelu PMF-a da su Pečarićev rad pozitivno ocijenili vrhunski matematičari kakvi su oni iz JNA, pa ga je Fakultetsko vijeće jednoglasno izabralo u zvanje izvanrednog profesora, preskočivši zvanje docent, a ubrzo prijevremeno i u zvanje redovitog profesora. Vjerojatno su za

te preporuke iz JNA znali i u HAZU pa je vjerojatno to i bilo ključno u izboru za akademika. Puno voli JNA ovaj naš Pilsel, zar ne?"

Čak je i Pilsel znao da sam se doselio u Hrvatsku kako on kaže „sredinom osamdesetih". Valjda naš „Nikola" misli da je Split u Srbiji pa sam ja is Splita u Srbiji, preko Beograda, došao sredinom osamdesetih u Zagreb.

Međutim, bilo je za očekivati da je negdje „Nikola" i vidio taj pogrješni podatak. Moram se zahvaliti jednom svom prijatelju koji je našao vremena istražiti ga. I doista ga je pronašao:

„Na web-mjestu
http://tkojetko.irb.hr/en/znanstvenikDetalji.php?sifznan=4227&podaci=zaposlenja
stoji da ste od 1977. do 1987. bili zaposleni na Građevinskom fakultetu
u Splitu. Evo navoda:

Josip Pečarić - Employment
Faculty of Textile Technology, Zagreb
1987 - today

Faculty of Civil Engineering, Split
1977 - 1987

U hrvatskoj su inačici isti podatci, s tim da je fakultet nazvan današnjim nazivom -Građevinsko-arhitektonski fakultet, Split."

Dakle, tu doista netočno stoji Split umjesto Beograd. I tako ja „Nikoli" postadoh UDBAŠ.

Radi li se o „Nikolinoj" površnosti i neozbiljnosti? Može li se tako tumačiti kada mu je jedan netočan podatak dovoljan za zaključak o nečijem udbaštvu, iako taj podatak „Udbaš" nije sam napisao?

Da stvar bude još smješnija, taj period u mom životu nikada ne bih sakrio (opisan je u knjizi M. Pavkovića „Razgovori s Josipom Pečarićem", dan i u nizu drugih tekstova i tv emisija) jer pokazuje kako u Beogradu nisam mogao biti izabran u zvanje docenta, iako sam imao nekoliko puta više znanstvenih radova iz matematiike od cijele katedre za matematiku na Građevinskom fakultetu u

Beogradu. Ili, u petogodišnjem periodu znanstvenog projekta matematike u Srbiji tada sam imao koeficijent 158,5, a prvi poslije mene 47 ili 48. Dapače, moj mentor profesor Petar Vasić je imao 42 (uglavnom zajednički radovi sa mnom), pa je trebao postati voditelj cijelog tog projekta u Srbiji, a potom i u cijeloj bivšoj državi.

Da se „Nikola“ ispričao kada mu je pokazano da nije točna njegova tvrdnja da to stoji na stranicama HAZU-a, moglo bi se pomisliti kako se radi o „Nikolinoj“ površnosti i neozbiljnosti. Međutim, on to nije učinio!

Zato mi ostaje samo našaliti se na njegov račun: Zahvaljujem se „Nikoli“ što ima tako visoko mišljenje o meni jer sam uspio nagovoriti 260 hrvatskih državljana da potpišu „moj“ tekst (akademike, sveučilišne nastavnike, književnike,…). Ili on samo misli da time hvali udbaše? Toliko je zaljubljen u njih da je normalno da jedan udbaš prevari tolike hrvatske domoljube (akademike, sveučilišne nastavnike, književnike,…), zar ne?

PISMO IZ SPLITA

Dragi Josipe,
zadnji je cas da pocnes odradjivati svojih 10 godina na nasem Fakultetu :)
Ocekujem te (60-70.godine zivota :) ,
uz pozdrav,
ZB

---

prof.dr. Zdravka Bozikov
Katedra za geometriju
Gradjevinsko-arhitektonski fakultet
Sveuciliste u Splitu
Matice hrvatske 15
21000 S P L I T
H R V A T S K A

OTVORENO PISMO PROGRAMSKOM VIJEĆU HRT-A

Poštovani,

Danas je deseta obljetnica od smrti Oca hrvatske države akademika Franje Tuđmana.

Šaljem vam Otvoreno pismo vašem Proramskom Vijeću s više od 200 potpisnika - državljana RH najrazličitijih zanimanja (od akademika, sveučilišnih profesora, književnika, umjetnika do radnika i umirovljenika) u znak protesta što se na vašoj televiziji (koja bi trebala biti i naša jer je navodno javna) vrijeđa uspomena na njega, a time se vrijeđaju i svi istinski hrvatski domoljubi!
S poštovanjem,
akademik Josip Pečarić

Poštovani gospodo,

iznenađeni smo viješću po kojoj ste raspravljali o pokrenutom postupku razrješenja glavne urednice Informativnog programa HTV-a, Hloverke Novak Srzić. Utvrdili ste da je ravnatelj HTV-a Blago Markota (koga ste inače smijenili) pokrenuo postupak njezina razrješenja te zaključili kako od Ravnateljstva o tom postupku treba tražiti mišljenje u roku od tri dana, a od Hloverke Novak Srzić očitovanje u roku od sedam dana. Ovaj zaključak donijeli ste jednoglasno.

Jasno nam je da niste uopće razmatrali dva pisma koja smo uputili HTV-u. Očito je da ste se time svrstali uz one o kojima pišemo u svom drugom pismu HTV-u:

> *„Zato je zaista nevjerojatno kako ljudi nasjedaju podvalama toga rigidnoga komunističkog "štaba" instaliranog na HTV-u, a koji čine Denis Latin, Aleksandar Stanković i mnogi pridošli drugovi.“*

A da je to tako potvrdila je reakcija voditelja emisije „Nedjeljom u 2“ (27. rujna 2009.) Aleksandra Stankovića na skandaloznu izjavu njegova gosta Igora Mandića da je u 90.-tim godinama prošlog stoljeća, odnosno „nakon što su izbačeni iz

ustava **trećina Srba ili ubijena, trećina Srba raseljena, trećina lojalizirana i Pavelić mirno spava".** Doduše, voditelj Stanković je nakon što je Mandić spomenuo Pavelića konstatirao da je Mandić „upotrijebio teške riječi kad je govorio o položaju Srba u Hrvatskoj nakon 1991. i usporedio to s naumom Ante Pavelića", ali je nakon Mandićeva novog i odlučnog zaključka da je **„Tuđmanova politika išla za time da riješi srpsko pitanje u Hrvatskoj, isto kao što je Hitler htio riješiti pitanje Židova",** odnosno da je „**na isti način Tuđman riješio pitanje Srba u Hrvatskoj"**, izostala voditeljeva reakcija na tu izjavu.

Zar takva Stankovićeva reakcija zapravo ne pokazuje koga se može optužiti da „HRT nije katedrala već **tamnica hrvatskog duha"** što je glavna optužba protiv gđe Hloverke Novak Srzić? Zato Vas pozivamo, da umjesto zahtjeva za smjenom gđe Hloverke Novak Srzić razmotrite odgovornost g. Stankovića za ovakvo izjednačavanje suvremene Republike Hrvatske s nacističkom Njemačkom! Njegovo nereagiranje je zapravo slaganje s takvom tvrdnjom, a to je kleveta najgore vrste kojom su povrijeđeni svi gledatelji HTV-a, isti oni koji su od države primorani vašoj televiziji plaćati «pristojbu». A HTV im to vraća ovakvim uvredama!

Već smo konstatirali da je sve to u funkciji predsjedničkih izbora, tj. u funkciji još većeg favoriziranja pojedinih predsjedničkih kandidata. To nam je pokazao i predsjednički kandidat SDP-a Ivo Josipović, kojega otvoreno podržavaju čak i neki članovi Programskog vijeća, a koji je jedan od onih koje vaša kuća favorizira preko svake mjere i ukusa. Naime, i on se uključio u zahtjeve za smjenom gđe Novak Srzić:

> *"svaki građanin koji je zadnjih mjeseci gledao HTV-ov središnji dnevnik mogao je i bez nekog velikog istraživanja zaključiti koga preferira gospođa Novak-Srzić".*

Trebamo li vas podsjetiti da je upravo Josipović onaj kandidat kojeg je HTV postavio kao posljednjega u redosljedu nastupanja na vašoj televiziji. O tome se oglasilo i Hrvatsko kulturno vijeće:

> *„Iako smo već predugo svjesni bijede hrvatske demokracije ipak nismo očekivali da će se vladajući u Hrvatskoj usuditi*

dovesti u pitanje jednakopravnost kandidata u predsjedničkoj kampanji. U tom smislu najteža je situacija na HRT -u gdje se događa nastavak ideologijskih ratova nezamislivih na javnoj televiziji i na kraju sramotna programska podjela u redoslijedu nastupanja pojedinih predsjedničkih kandidata.

Treba li reći da je SDP-ov kandidat Josipović, inače izvan svake logike prezastupljen u svim medijima, dobio mogućnost da nastupi posljednji što je ozbiljna prednost do koje se dolazi ili sretnim ždrijebom (što ovaj put nije bio slučaj, barem ne javno) ili nepoštenim i zakulisnim favoriziranjem protiv kojega dižemo svoj glas zajedno s većinom hrvatskog naroda koja to isto gleda i osjeća.“

Hrvatskoj javnosti dužni ste objasniti, u najmanju ruku, na koji je način HTV dobio spomenuti redoslijed u predstavljanju kandidata.

S obzirom na ovakvo činjenično stanje očito je da ste predložili smjenu gđe Hloverke Novak Srzić samo zato što smatrate da tzv. javna televizija treba dati potporu predsjedničkom kandidatu SDP-a.

U kontekstu, kako HKV kaže, „ideologijskih ratova“, trebali biste uzeti u obzir i sljedeću vijest:

„Europska pučka stranka, koja ima najviše zastupnika u Europskom parlamentu, osudila je u utorak promicanje komunističkih simbola u nekim zemljama članicama, spominjući kao primjer Sloveniju zbog imenovanja ulica po Josipu Brozu Titu i odlikovanja jednog dužnosnika bivše jugoslavenske tajne službe.

- U kontekstu 20. obljetnice demokratskih promjena u Europi, kada se demokratska Europa prisjeća važnosti događaja od prije dvadeset godina, zastupnička skupina EPP-a u Europskom parlamentu odbacuje sustavno ohrabrivanje promidžbe komunističkih simbola i diktatora u nekim zemljama članicama. Primjerice, u Ljubljani, glavnom gradu Slovenije, jedna ulica imenovana je po diktatoru Josipu Brozu Titu ove godine, a slovenski predsjednik Danilo Tuerk prošli je tjedan

odlikovao Tomaža Ertla, bivšeg šefa tajne komunističke policije UDBA - kaže se u priopćenju EPP-a.

- To nije samo revidiranje povijesti i stvaranje podjela u društvima, nego i postavljanje loših primjera za mlade naraštaje. To usporava ozdravljenje društava što je ključni cilj dovršetka tranzicije prema demokraciji. To šalje posebno negativnu poruku domaćoj i međunarodnoj javnosti kao i mlađim naraštajima - ističe šef zastupničke skupine EPP-a Joseph Daul.

- Žalimo zbog odlikovanja bivšeg šefa tajnih službi Slovenije. To je kao da ste odlikovali čelnika STASI-a u istočnoj Njemačkoj - zaključuje Daul.“

Ponovo ćemo Vas podsjetiti na upozorenje dano u našemu drugom pismu:

„U općoj zbrci koja se ovih dana odvija na HTV-u (da li slučajno upravo sada pred izbore?) to zanimljivo društvance vidi svoju priliku da zauzme Informativni program HTV-a i tako bitno odredi tijek i ton izbora za Predsjednika Republike Hrvatske, a jednako tako i za nešto kasnije parlamentarne izbore.“

U tom kontekstu prirodno se nameće zaključak da HTV preferira Ivu Josipovića koji je bio član SK još od 1980. godine (prema „Slobodnoj Dalmaciji“ od 31. 10. 2009. u Partiju je ušao zbog tuge za Titom**)** zbog njegova mišljenja kako je Tito pozitivna ličnost (vidjeti Index.hr, utorak 16. rujna 2008. - prenio Portal Dragovoljaca Domovinskog rata RH 8. prosinca 2009.):

„Ne bih mogao odgovoriti je li on bio heroj ili zločinac, jer to su preopćenite kvalifikacije. Imao je svoje i dobre i loše strane, ali on je za mene u konačnici pozitivac,“

Jeste li se i vi napadima na gđu Hloverku Novak Srzić, zapravo uključili u borbu za HTV koja će isključivo biti dostupna zagovornicima lika i djela jednog od najvećih zločinaca dvadesetoga stoljeća?

Uvjereni smo da naše pismo u sadržajnom smislu ima potporu ne samo nas potpisnika (a potpisali smo i nedavno pismo sličnoga sadržaja) nego i velikog dijela naroda koji sa zaprepaštenjem promatra drsko vrijeđanje najdubljih hrvatskih osjećaja, koje već predugo traje bez ikakvih sankcija odnosno posljedica po one koji to čine. I, umjesto da se postavi pitanje čudne i problematične djelatnosti jednog Stankovića ili Latina na HRT-u, postavlja se problem Hloverke Novak-Srzić, a u tu prozirnu hajku uključuje se javno, ništa manje nego i jedan predsjednički kandidat (Josipović), što je skandal nezabilježen u svijetu demokracije. Ovo je slučaj koji ukazuje da je demokracija u Hrvatskoj ozbiljno ugrožena. Upozoravamo stoga članove Programskog vijeća da stanu u obranu krvlju stečene demokracije koja, nažalost, upravo na HRT-u pokazuje dramatične oblike ugroženosti.

Zagreb, 9. 12. 2009.

Akademik Smiljko Ašperger
Dr. sc. Mato Artuković, viši znanstveni suradnik
Duško Abramović, Mississauga, Canada
Nevena Abramović, Mississauga, Canada
Domagoj Artuković, student
Francika Artuković, dipl. ing.
Hrvoje Artuković
Ivana Artuković
Jozo Artuković, umirovljenik
Mirjana Artuković, službenica
Mirna Artuković, studentica
Stanislav Artuković, student
Don Miljenko Babaić
Marijan Babić, ing.
Aneli Bacelj, dipl. ljudsko pravo, Švedska
Daniel Bacelj, novinar, Švedska
Josip Bacelj, umirovljenik, Švedska
Neda Bacelj, političarka Švedske
Ivan Balić, službenik
Akademik Slaven Barišić
Andrija Baltić, dipl. ing.

Tomislav Beram, Predsjednik Hrvatskog Medjudrustvenog odbora
za zajednicku suradnju Sydney Australia
Ante Bevanda, Cleveland, SAD
Marica Bevanda, Cleveland, SAD
Ivan Bićanić, ing.
Marija Bićanić, umirovljenica
Mr. sc. Nikola Bićanić
Franc Bilić, prof.
Vlatko Bilić, dipl. ing. arh.
Pero Blazević, Cleveland, SAD
Dražen Bokor, Montreal, Kanada
Gojko Borić, novinar i publicist
Damir Borovčak, dipl. ing., samostalni publicist
Niko Bosković, dipl. ing.
Mr. sc. Tomislav Bradić
Ante Brčić, novinar
Ivan Brdar, Cleveland, SAD
Andrijana Brekalo, dipl. ing.
Tvrtko Brekalo, dipl. iur.
Ivica Brešić, mag. oecc.
Kristijan Brkljačić, dipl. ing.
Anton Bruketa, poduzetnik, Cleveland, SAD
Janko Bučar, dipl. pravnik i književnik
Prof. dr. sc. Marin Cikeš
Joso Cindrić, Cleveland, SAD
Mr.sc. Ferdo Colak, prof. (Njemačka)
Davor Cvitanić, dipl. ing.
Fanika Cvitanić, dipl. ing.
Joško Čelan, novinar i publicist
Srećko Čuljak, dipl. eoc.
Tihomir Čuljak, dipl. eoc.
Prof. dr. sc. Vera Čuljak
Jadranka Čuljak-Duvnjak, odvjetnica
General Ljubo Ćesić Rojs
Prof. dr. sc. Vlado Dadić
Prof dr. dr.h.c. Nikola Debelić
Julije Derossi, književnik
Zlata Derossi, prof.
Davor Dijanović

Admiral Davor Domazet Lošo
Dragi Ante Doljanin
Franjo Dragaš, Hrvatski Institut za Preporod Kulture; Filip-Jakov
Tomislav Držić, prof., novinar i urednik "Hrvatskog lista"
Prof. Malkica Dugec, hrvatska pjesnikinja
Ante Duvnjak, ing. građ.
Drago Duvnjak, dipl. ing.
Ivo Dužević, dr. med., psihijatar, psihoterapeut
Matija Filajdić
Nikola Franić, Cleveland, SAD
Dunja Gaupp, menađer prodaje
Osvin Gaupp, dipl. el. ing.
Ivo Gelo, Cleveland, SAD
Stana Gelo, Cleveland, SAD
Danica Glavaš
Vlado Glavaš
Robert Gložinić
Tomo Gložinić, dipl. pravnik
Prof. dr. sc. Ana Marija Grancarić
Frano Grbavac, poduzetnik
Mate Grbavac, student
Ante Grbić, Zadar
Ante Grbić, student
Antonia Grbić, student
Radojka Grbić
Josip Grgić, mag. oec.
Dr. sc. Branko Hanžek
Petar Hinić, Hrvatska kulturna zajednica, Stuttgart
Anđela Hodžić, ing. informatike
Elamer Hodžić, student
Karolina Hrastović, vjeroučiteljica
Branko Hrkač, sam. lik. Umjetnik
Katarina Iskra, med. sestra, Stuttgart
Kornelija Ivoš, službenica
Gordana Jaksetić, dipl. ing. mat.
Mr. sc. Julije Jakšetić
Dr. sc. Zvonimir Janović, sveučilišni profesor u m.
Ante Rokov Jadrijević, dipl. ing.
Luka Javor

Akademik Dubravko Jelčić
Dr. sc. Milan Jelić, ekonomist u m., Argentina
Tomislav Jurkić, dipl. ing.
Damir Kalafatić, dipl. ing. kemije, u m.
Marija Kalafatić, dipl. ing. kemije, u m.
Ivan Katić, industrijalac, Cleveland, SAD
Ljiljana Katić, dipl. učitelj i teolog
Slavko Katić industrijalac, Cleveland, SAD
Prof. dr sc. Drago Katović
Prof. dr sc. Vladimir Katović
Ivan Klarić, umirovljenik, Zagreb
Alojzije Kokorić, ing.
Nedjeljko Kovacavić, Cleveland, SAD
Stjepan Kovač, prevoditelj
Mate Kovačević, novinar i publicist
General Marinko Krešić, predsjednik udruge Hrvatski generalski zbor
Mladen Križanić, dipl. ing.
Tomo Kucinić, Cleveland, SAD
Ruža Kutleša prof.
Prof. Ive Livljanić, hrvatski veleposlanik u m.
Ivica Luetić, novinar
Prof. dr. sc. Mate Ljubičić
Mario Mađer, dipl. ing.
Marijan Majstorovic, novinar i publicist
Blažena Magdić
Ivan Magdić, umirovljeni časnik HV
Prof. dr. sc. Ljubo Marangunić
Ivan Marić
Marko Marić
Matko Marić
Željka Marić
Ana Marijić
Ivana Marijić
Katarina Marijić
Marija Markić, CTC
Slobodan Markić, P. Eng.
Miško Maslać, Cleveland, SAD
Dr. sci Josip Matjan, dipl. ing.

Andrija Mažić
Mr. sc. Lujo Medvidović, odvjetnik
Jela Medvidović-Grbavac, obrtnik
Josip Miljak, predsjednik HČSP
Luka Mitrović
Vlado Mitrović
Nikola Mulanović, umirovljenik
Ante Madunić, odvjetnik
Andrija Marić, poduzetnik, Cleveland, SAD
Ivo Masina, Cleveland, SAD
Milka Masina, Cleveland, SAD
Dr. sc. Miroslav Medimorec
Marko Milinković, Varaždin
Petar Mladinić, prof.
Ninoslav Mogorović, predsjednik Kluba hrvatskih povratnika iz iseljeništva 'Krasna zemljo'
Prof. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik Hrvatskog kulturnog društva Napredak u Mostaru sa 1101 članom
Prof. dr. sc. Milan Nosić
Alfred Obranić, predsjednik HDPZ-a
Michael Pack, za Hrvatski Svjetski Kongres – UK[26]

---

[26] Stovani,

Evo tek sad se javljam u svezi dogadjaja u upravi HTV-a kao i programa na TV-u. Rekoh TV-u jer HTV-u bi znacilo Hrvatskoj televiziji, koja iako se tako naziva, nije.

U prvom redu, tko i zasto zeli izbaciti gdju Hloverku Novak Srzic, jednu od prvih i sad vec posljenjih iskusnih voditelja na nasoj hrvatskoj televiziji. Malo Hrvata (ica) danas ima u upravi HTV-a. Kad slusam neke voditelje u Hrvatskoj uzivo ili drugim emisijama, ili sapunicama (Suncana dolina), jezik im vrvi srbizmima ili nepotrebnim engleskim inacicama. Nasa zvana Hrvatska televizija sad bas pred izbore prikazuje partizanske filmove, promicuci na taj nacin komunizam, koji je Europa osudila, a mi zelimo u EU?! Placamo skupo TV a dobijamo za uzvrat skart i jugo bljuvotine.

OTVORENO je jedna od najboljih emisija na hrvatskoj emisiji, visokog europskog i demokratskog standarda. Kakve li sramote izbaciti ili izgubiti osobu, koja kakvog god se programa prihvati, stvori kvalitetu i interes, kakvu Hrvati mogu samo pozeljeti.

Josip Papković
Dr. ing. Marijan Papić
Ivo Paradžik, umirovljenik
Prof. dr. sc. Davor Pavelić
Branislav Pazman, ing elektrostrojarstva
Ljerka Pazman,viši fizioterapeut
Ankica Pečarić, prof.
Akademik Josip Pečarić
Dragutin Perić, Cleveland, SAD
Mr. sc. Marina Periša, prof.
Mr. sc. Damir Pešorda, kolumnist i profesor
Alojzije Petračić, umirovljenik
Prof. dr. sc. Ivan Petrović
Akademik Stanko Popović
Zoran Pranjković dipl. ing. građ.
Damir Primorac, Belgija
Mile Radas, Cleveland, SAD
Jela Radas, Cleveland, SAD
Ivo Radeljak, Cleveland, SAD
Ing. Nijo Radočaj, industrijalac, Cleveland, SAD
Vid Raguž - VIDRA, dragovoljac DR-a, Dubrovnik
Nedjeljko Razov, Cleveland, SAD
Sonja Razov, Cleveland, SAD
Dr. Stjepan Razum
Milan Ribičić, dr. vet. med.
Božidar Ručević, dipl. ing.
Ivan Sarić
Neda Sarić-Rosandić, bivša veleposlanica, Cleveland, SAD
Gordana Smitka, poduzetnica

Zato, mi Hrvati prosvjedujemo protiv onih, koji sve vise svode HTV program na balkanizam i komunizam, a nisu nasli vrijedno da nas izvjescuju o dogadjajima kao KRUG ZA TRG, proces protiv nasih heroja u Haagu ili umjesto Neretve, Sutjeske da se prikaze vrijedan hrvatski film novije povijesti CETVERORED.
Hvala na pozornostI
Michael Pack
HRVATSKI SVJETSKI KONGRES - UK

Marijan Smitka, umirovljenik
Barbara Stanić, pjevačica
Stjepan Jimmy Stanić, estradni umjetnik
Ivan Starčević, dipl. ing. ele. u m,
Miljenko Stojić, teolog, književnik i novinar
Jaroslav Stučka, umirovljenik
Ante Susnjara, Cleveland, SAD
Ante Šare, dipl. ing. el., sveučilišni nastavnik u mirovini i Predsjednik HUV-a
Oskar Šarunić, novinar i snimatelj
Dražen Šepl, dipl. soc. rad.
Ivanka Šimat, mr. pharm.
Marko Šimat, dipl. ing.
Mijo Šimić, dipl. ing.
Mr.sc. Ljubomir Škrinjar
Mr. sc. Đuro Škvorc
Miran Tadić, Cleveland, SAD
Benjamin Tolić, filozof i publicist
Ivana Tanovitski, prof.
Prof. dr. sc. Zdravko Tomac
Željko Tomašević, dipl. iur, pričuvni časnik HV
Mile Tominac, poduzetnik
Damir Tučkar, dipl. ing.
Prof. dr. sc. Kosta Urumović
Franjo Valentić, Cleveland, SAD
Đuro Vidmarovic, veleposlanik u mirovini
Zdravko Vlaić, dipl. ing.
Prof. dr. sc. Zlatko Vrljičak
Marijana Vukadin, tajnica uprave
Petar Vulić, književnik
Daniel M. Zakarija,dia,aia (Chicago)
Mladen Zelić, dipl. ing elektrotehnike, prof. matematike i fizike
Marija Zelic-Artuković, dipl. ing.
Blago Zovko, Cleveland, SAD
Branko Zovko, Cleveland, SAD
Drago Zovko, dipl. iur.
Marko Zovko, Cleveland, SAD

Ante Žanetić, bivši direktor australske banke, po profesiji učitelj i bivši igrač splitskog Hajduka, olimpijska zlatna medalja Rim 1960, kao i srebrena EURO 1960 Paris

Portal „Hrvati amac“, 10. 12. 2009.
Portal HKV-a, 10. 12. 2009.

KOMENTARI NA PORTALU HRVATI AMAC

STOP LJEVIČARSKOM TERORU NA HTV-U

Svakako treba onemogućiti smjenu Hloverke N. S., jer je ona zadnja brana toj nedemokraciji, ljevičarskom teroru i neprofesionalnosti na HTV-u! Čim ljevičarima nije po volji (kao deset "mračnih" godina), odmah nema demokracije. Riješimo se već jednom i Tita i komunističkog znakovlja (i maknimo sve one table po zgradama u kojima se sastajao SKH)! DOSTA S TOM MESIĆEVOM RESTAURACIJOM! Nek i "antifašisti" malo pripaze što govore, kao što "ustaše" (kojih nema!) moraju paziti. Provedimo onda tu "političku korektnost" do kraja! A propos, veliki demokrat i pravnik (koji ne misli da je Hag političko sudište) Josipović navodno bio protiv kad se micalo naziv SKH!!! HAHAHA
Tihomira Mršić, 10-12-2009.

STOP LJEVIČARSKOM TERORU NA HTV-U

Dugo vas pratim i mišljenja sam da se ipak nešto iza brda valja...
Naime opet se ponavlja ona poznata hrvatska šutnja.
Svjedoci smo da se zadnjih mjeseci nešto mijenja..
Silno se osjećam ponosnim čitajući vaša cjenjena imena...nikako nemojte odustati...samo naprid...ima nas još mnogo..
SVE ZA HRVATSKU, HRVATSKU NI ZA ŠTO !!!!
NOVI GROM, 10-12-2009.

NAPREDAK

Mala država Estonija krenula je u svakom pogledu naprijed kad se rješila komunističkog taloga, koji je gušio svaki napredak te zemlje!Dok se ne riješimo taloga Mesićevo-totalitarističkmog antifašima i njegovih klonova iz svih struktursa društva/vlasti/Hrvatska nemože naprijed! LUSTRACIJA ODMAH!
Franjo, 11-12-2009.

ŽELJKO TOMAŠEVIĆ
Lanište 17, 10 020 Zagreb

URED PREDSJEDNIKA REPUBLIKE HRVATSKE
n/r Predsjednika gospodina Stipe Mesića
SABOR REPUBLIKE HRVATSKE
n/r Predsjednika gospodina Luke Bebića
VLADA REPUBLIKE HRVATSKE
n/r Predsjednice gospođe Jadranke Kosor
DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO REPUBLIKE HRVATSKE
n/r Državnog odvjetnika gospodina Mladena Bajića
DRŽAVNI URED ZA REVIZIJU
n/r Državne revizorice gospođe Šime Krasić
PUČKI PRAVOBRANITELJ REPUBLIKE HRVATSKE
n/r Pučkog pravobranitelja gospodina Jurice Malčića
MINISTARSTVO KULTURE REPUBLIKE HRVATSKE
n/r Ministra gospodina Bože Biškupića
MINISTARSTVO FINANCIJA REPUBLIKE HRVATSKE
n/r Ministra gospodina Ivana Šukera
HRVATSKI RESTAURATORSKI ZAVOD
n/r Ravnatelja gospodina Ferdinanda Madera
DELEGACIJA EUROPSKE KOMISIJE U RH
n/r Šefa Misije Nj.E. Paula Vandorena

PROSVJEDNO PISMO

zbog protucivilizacijskog čina Vlade Republike Hrvatske počinjenog odobrenjem obnove spomenika četničkom fašističkom zločinu genocidnih razmjera započetom od četničke rulje u Srbu 27. srpnja 1941., i nezakonitosti Rješenja Vlade Republike Hrvatske o izdvajanju novčanih sredstava na teret Proračunske zalihe Državnog proračuna Republike Hrvatske za 2008. u svrhu financiranja obnove spomenika u Srbu.

OBRAZLOŽENJE:

Potaknut vijestima koje se šire u hrvatskoj i inozemnoj javnosti o obnovi i državnom financiranju obnove spomenika u Srbu, na koju obnovu i financiranje da je Vlada Republike Hrvatske pristala na ultimativni zahtjev potpredsjednika Vlade Slobodana Uzelca koji da je time uvjetovao ostanak stranke SSDS u vladajućoj koaliciji, a pozivom na odredbe Zakona o pravu na pristup informacijama, Vladi Republike Hrvatske sam 04. studenog 2009. postavio sljedeći upit:

1. Na kojoj je sjednici Vlade Republike Hrvatske od strane potpredsjednika Vlade Republike Hrvatske Slobodana Uzelca odnosno SSDS-a podnijet (po našem mišljenju kažnjivi i za svaku javnu moralnu osudu) prijedlog odnosno zahtjev za donošenjem Odluke o obnovi i financiranjem obnove spomenika tobožnjem "antifašističkom ustanku naroda Like" u Srbu 27. srpnja 1941. godine?;

2. Na kojoj Sjednici je Vlada Republike Hrvatske usvojila prijedlog i donijela Odluku o obnovi i financiranju spomenika tom tobožnjem "antifašističkom ustanku" u Srbu?

3. Kolika su financijska sredstva u ukupnom iznosu i po stavkama odobrena u svrhu obnove i ponovnog otkrivanja spomenika „ustanku“ u Srbu i sa koje stavke Državnog proračuna za 2009. ili 2010. godinu?;

Umjesto konkretnog odgovora Vlade RH o svom aktu kojim je odlučila obnoviti i financirati obnovu spomenika, Vlada Republike Hrvatske svojim me dopisom KLASA:008-02/09-01/387, URBROJ:50402-01-09-02 od 11. studenog 2009. obavijestila, da je zahtjev proslijedila Ministarstvu kulture uz sljedeći tekst:

Poštovani gospodine Biškupić, temeljem Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“ 172/2003), članak 13.,

stavak 1., u privitku dopisa ustupamo Vam na mjerodavno postupanje zahtjev g. Željka Tomaševića radi ostvarivanja prava na pristup informacijama. S poštovanjem, Zamjenica predstojnika ureda za odnose s javnošću i službenik za informiranje Vlade RH Martina Banić". (Dopis Vlade RH dostavlja se i u privitku ovog Prosvjednog pisma).

Dopisom Ministarstva kulture Republike Hrvatske Klasa: 008-01/09-01/0014, Urbroj: 532-02-01/1-09-02 od 17. studenog 2009, a zaprimljenim 25. studenog 2009., obaviješten sam sljedeće:

Poštovani, temeljem Vašeg zahtjeva za ostvarivanjem prava na pristup informacijama, i postavljenih pitanja dajemo sljedeći odgovor: Vlada Republike Hrvatske je na sjednici održanoj 19. prosinca 2008. godine donijela rješenje o odobrenju sredstava na teret Proračunske zalihe Državnog proračuna Republike Hrvatske za 2008. godinu. Na teret posebnog dijela Državnog proračuna Republike Hrvatske za 2008. godinu (Narodne novine, broj 28/2008 i 82/2008), Razdjela 025 – Ministarstvo financija, Glave 02506 Ministarstvo financija – ostali izdaci države, Aktivnosti 539019 – Proračunska zaliha, računa 3851 – Nepredviđeni rashodi do visine proračunske pričuve, odobrava se Hrvatskom restauratorskom zavodu u Zagrebu, iznos od 1.000.000,oo kuna, za obnovu spomenika u Srbu. S poštovanjem, DRŽAVNI TAJNIK Zoran Šikić. (preslik u privitku).

Iz postupanja Vlade Republike Hrvatske koja je kao prvonadležna o svom aktu izbjegla izravno dati točan odgovor u zakonskom roku od 15 dana (Zakon o pravu na pristup informacijama) te citiranog odgovora Ministarstva kulture RH, očevidno je da je Vlada Republike Hrvatske pri donošenju akta o pristanku na obnovu i financiranju iz Državnog proračuna postupala nezakonito, slijedom čega se u njezinom postupanju ostvaruju sva bitna obilježja kvalificiranog kaznenog djela, zbog

čega se ovaj dopis dostavlja na nadležno razmatranje i postupanje i Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske, Državnom uredu za reviziju te Pučkom pravobranitelju Republike Hrvatske, budući se ovdje raspolaže sredstvima poreznih obveznika.

Članak 30. Zakona o Vladi Republike Hrvatske (N.N. broj 101/98, 15/00, 117/01, 199/03, 30/04), određuje da:

„Vlada donosi odluke, rješenja i zaključke o pitanjima koja se ne uređuju uredbama.

Odlukom se uređuju pojedina pitanja iz nadležnosti Vlade ili određuju mjere, daje suglasnost ili potvrđuju akti drugih tijela i pravnih osoba, te odlučuje o drugim pitanjima o kojima se ne donosi propis.

Zaključkom se utvrđuju stajališta Vlade u pitanjima provedbe utvrđene politike te određuju zadaće tijelima državne uprave.

Rješenjem se odlučuje o imenovanjima i razrješenjima te o drugim pojedinačnim stvarima iz djelokruga Vlade.“

Dakle, Vlada Republike Hrvatske ovim Zakonom nije ovlaštena rješenjem odlučiti o uređenju pojedinog pitanja, kao što je u ovom slučaju bilo uređenje pitanja obnove i financiranja obnove spomenika u Srbu s iznosom od 1.000.000,00 kuna na teret Proračunske zalihe Državnog proračuna RH.

Rješenje je akt niže pravne snage čak i od zaključaka kojim se samo utvrđuju stajališta Vlade, a ne rješavaju pitanja iz nadležnosti Vlade, niti određuju mjere.

Rješenjem je zakonito odlučiti jedino o imenovanjima i razrješenjima odnosno o drugim pojedinačnim pitanjima, dakle pitanjima koja se tiču statusa pojedinca/aca, a takva rješenja imaju pravnu narav upravnog akta protiv kojih je između ostalog dopuštena žalba, a nikako riješiti o raspolaganju sredstvima

Državnog proračuna, i to još sa Zakonom namjenski određene osnove Proračunske zalihe. Svaki korisnik Državnog proračuna dobro zna, da mu Vlada RH može odobriti, bilo posebno jednogodišnje, bilo višegodišnje financiranje određenog projekta, jedino posebnom Odlukom Vlade RH!

Nadalje, i odredbom članka 4. Poslovnika Vlade Republike Hrvatske kao provedbenog akta niže pravne snage (N.N. broj 138/99, 16/00, 36/00, 105/00, 107/00-pročišćeni tekst, 24/01, 22/05, 68/07, 10/08), određeno je u kojim je jedino slučajevima Vlada ovlaštena odlučivati rješenjem:

Članak 4.

Vlada, kad je ovlaštena i u granicama svojih ovlasti:

1. donosi uredbe i druge propise;

2. donosi upravne akte;

3. donosi akte u vršenju vlasničkih ovlasti koje ima Republika Hrvatska;

4. donosi akte poslovanja;

5. donosi rješenja o imenovanju i razrješenju dužnosnika i državnih službenika, te članova drugih tijela koje imenuje i razrješava Vlada; ...

Prema citiranom odgovoru Ministarstva kulture Republike Hrvatske, očevidno je i da je Vlada nezakonito odobrila novčana sredstva za obnovu spomenika u Srbu na teret Proračunske zalihe Državnog proračuna RH za 2008, budući je odredbama Zakona o proračunu (N.N. broj 96/03, 87/08) jasno određeno za što se isključivo smiju koristiti sredstva Proračunske zalihe. Odredbe članaka 45. do 48. ovog Zakona tako određuju:

PRORAČUNSKA ZALIHA

Članak 45.

(1) U proračunu se utvrđuju sredstva za proračunsku zalihu.

(2) Sredstva proračunske zalihe koriste se za nepredviđene namjene, za koje u proračunu nisu osigurana sredstva, ili za namjene za koje se tijekom godine pokaže da za njih nisu utvrđena dostatna sredstva jer ih pri planiranju proračuna nije bilo moguće predvidjeti.

(3) Sredstva proračunske zalihe koriste se za financiranje rashoda nastalih pri otklanjanju posljedica elementarnih nepogoda, epidemija, ekoloških nesreća ili izvanrednih događaja koji mogu ugroziti okoliš i ostalih nepredvidivih nesreća, za izvršavanje sudskih odluka i nagodbi za isplatu naknade i rente te za druge nepredviđene rashode u tijeku godine.

(4) Sredstva proračunske zalihe iz stavka 2. i 3. ovoga članka mogu iznositi najviše 0,50 posto proračunskih prihoda bez primitka.

(5) Visina sredstava proračunske zalihe iz stavka 4. ovoga članka utvrđuje se zakonom, odnosno odlukom o izvršavanju proračuna.

(6) Sredstva proračunske zalihe ne mogu se koristiti za kreditiranje.

Članak 46.

(1) O korištenju sredstava proračunske zalihe iz članka 45. ovoga Zakona odlučuje Vlada, odnosno poglavarstvo do određenog iznosa, predsjednik Vlade, odnosno predsjednik poglavarstva i ministar financija.

(2) Visina korištenja sredstava iz stavka 1. ovoga članka utvrđuje se zakonom, odnosno odlukom o izvršavanju proračuna.

(3) Ministar financija obvezan je svaki mjesec izvijestiti Vladu, a predsjednik poglavarstva poglavarstvo o korištenju proračunske zalihe iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 47.

Vlada, odnosno poglavarstvo obvezno je polugodišnje izvijestiti Sabor, odnosno predstavničko tijelo o korištenju proračunske zalihe iz članka 46. ovoga Zakona.

Članak 48.

Ako se tijekom godine, na temelju propisa, smanji djelokrug ili nadležnost proračunskog korisnika, zbog čega se smanjuju sredstva, ili ako se ukine proračunski korisnik, neutrošena sredstva za njegove rashode i izdatke prenose se u zalihu proračuna ili na proračunskog korisnika koji preuzme njegove poslove.

Nadalje, Zakonom o izvršavanju državnog proračuna za 2008. godinu (N.N. broj 28/08, 82/08), odredbom članka 8., određen je iznos planiranih sredstava i iznos dopustivog raspolaganja proračunskom zalihom:

1. *U proračunu su planirana sredstava proračunske zalihe u svoti od 467.683.00 kuna.*

2. *korištenju sredstava proračunske zalihe odlučuje Vlada.*

3. *Predsjednik Vlade može raspolagati sredstvima proračunske zalihe do pojedinačne svote od 500.000,00 kuna.*

4. *Ministar financija može raspolagati sredstvima proračunske zalihe do pojedinačne svote od 100.000,00 kuna.*

5. *Neutrošena sredstva iz ovog članka korisnik je dužan vratiti u proračunsku zalihu.*

Iz citiranih odredbi Zakona o proračunu i Zakona o izvršavanju Državnog proračuna RH za 2008. godinu, očevidno je da je Vlada RH, sredstva Proračunske zalihe nezakonito prenamijenila za svrhu potpuno drugačiju od Zakonom striktno određene, i još k tome u iznosu koji znatno nadilazi Zakonom dopušteni iznos raspolaganja (Predsjednik Vlade do 500.000,00 kuna, ministar financija do 100.000,00 kuna!).

Međutim, ovim se prosvjednim pismom nadležnim tijelima Republike Hrvatske i drugim primateljima pisma ne ukazuje samo na navedeno nezakonito, proizvoljno te stoga nesporno kažnjivo odlučivanje Vlade Republike Hrvatske, očevidno usmjereno u cilju javnog zatajenja odluke o odobrenju obnove i uvjetima i načinu financiranja obnove spomenika u Srbu, a koje zatajenje ne bi u tolikom stupnju moglo biti moguće, u slučaju zakonitog odlučivanja Odlukom Vlade RH koja podliježe javnoj objavi te tako postaje dostupna javnosti. Ova je istinita činjenica na žalost potvrđena i postupanjem Vlade RH povodom postavljenih upita o obnovi spomenika u Srbu o kojima Vlada RH svojim dopisom od 11. studenog 2009., nije željela izravno odgovoriti?!

Ovim se prosvjednim pismom prije svega ukazuje, kako tijelima Republike Hrvatske tako i međunarodnoj zajednici čijim će nadležnim tijelima biti dostavljeno (UN, EU), da je Vlada Republike Hrvatske pristankom na obnovu spomenika ustanku u Srbu 27. srpnja 1941. i dodjeljivanjem novčanih sredstava iz Državnog proračuna u tu namjenu, počinila nedopustivi te od hrvatskog društva i svjetske zajednice civiliziranih naroda

neprihvatljiv protucivilizacijskog čin obnove spomenika genocidnom četničkom zločinu započetom u Srbu 27. srpnja 1941. i okončanom potpunim istrebljenjem, potpunim „etničkim čišćenjem“ svega nepravoslavnog puka istočne Like i jugozapadne Bosne i zatiranjem zemljišnih međa i knjiga njihove privatne imovine!

Budući Vladi RH takva genocidna narav „ustanka“ u Srbu nije i ne smije biti nepoznata, ovakav civilizacijski sramotan i nedopustiv, kažnjiv čin Vlade RH, razlog je i „tajnovitosti“ postupanja Vlade RH.

Nadnevka 27. srpnja 1941. u mjestu Srb u Lici nije došlo do bilo kakvog antifašističkog ustanka ugroženog srpskog (pravoslavnog) puka protiv bilo kojih naoružanih vojnih ili redarstvenih postrojbi Nezavisne Države Hrvatske, niti protiv okupatorskih talijanskih vojnih postrojbi, niti protiv oružanih postrojbi bilo koje druge države članice tzv. „Sila osovine“. Tog je zlosretnog 27. srpnja 1941., započeo pokolj svega nepravoslavnog (nesrpskog) puka istočne Like i jugozapadne Bosne (katolika i muslimana), organiziran od pripadnika četničkog pokreta Draže Mihailovića, a u čijim su redovima u to vrijeme uistinu bili i vodeći srpski komunisti iz tog područja. Citat jednog od sudionika i organizatora pobune Gojka Polovine (Svedočenje, Prva godina ustanka u Lici, Beograd, 1988, str. 340. I 342.): „*Za nepun sat Boričevac je bio u plamenu...ostaje činjenica da je u masi neboraca tog momenta u pljački i paljenju učestvovao i znatan broj boraca, od kojih su neki poslije toga bili sjajni ne samo partizanski borci nego politički i vojni rukovodioci, komandiri, komandanti. Nikad nisam niti hoću javno pomenuti njihova imena“*.

Tog zlosretnog 27. srpnja 1941., nisu „ustali“ narodi Like, Hrvati, Srbi i drugi narodi Like, gospodo iz Vlade RH, kako se to zločinački podlo pokušava iskazati nazivom spomenika „spomenik

ustanku naroda Like“!, već su tog dana, uistinu sotonskom mržnjom prema hrvatskom narodu i svakoj hrvatskoj državi ispunjeni, monstruoznim zločinom „ustali“ jedino srpski četnici, a protiv svekolikog hrvatskog civilnog puka toga kraja, smjerajući istrebljenje hrvatskog naroda u cjelini te protiv postojanja i obstanka bilo kakve hrvatske države!

Pokolj koji se nakon jugosrbske hegemonističke povijesne torture od 1945. do 1995., njoj unatoč i danas ponovno pokušava podvesti pod „antifašistički ustanak“, započeo je gospodo iz Vlade RH, postavljanjem balvana na prugu (jednako dakle kao i 1990.!) i zaustavljanjem vlaka s civilima hodočasnicima muževima, ženama, djecom, starcima, svećenikom, te oružanim napadom na te nenaoružane hodočasnike koji su od svega „oružja“ imali samo krunice i molitvenike, a zajedno su sa svojim župnikom Waldemarom Maximilianom Nestorom, svi pobijeni i bačeni u jamu Golubinjaču i tako postali prve žrtve tog četničkog „antifašističkog“ pokolja (tako svjedoči partizan Stevo Babić u knjizi „Drvar 1941-1945 – Sjećanje učesnika“, Drvar 1972, II svez., str. 207-208: „*...grupa Damjana Zeljkovića je na svoju ruku povela sve putnike ka Golubinjači i sve ih, bez ičijeg odobrenja, postrijeljala.“).*

A primjerice tamošnjeg katoličkog župnika Gospodnetića rodom s Brača, „*uhitili su 27. srpnja 1941. u 10 sati, sazvali zbor Srba ispred katoličke Crkve Sv. Ilije. Nabili mu na leđa magareći samar i jašili ga i to ispred njegove majke. Naložili su veliku vatru. Nabili ga na ražanj i pekli, te između ostaloga uz silnu kriku i viku pjevali...“* (Ante Mile Krvavica, „Svjedok sam četničkih zločina u Grahovu...“ Nedjeljna Dalmacija, 10.08. 1995. Str. 15).

Ovim prosvjednim pismom nije moguće, ali ni potrebno bilo kome navoditi sve činjenično utvrđene zločine i potvrđene organizatore i sudionike tog četničkog fašističkog, a ne

antifašističkog ustanka u Srbu 27. srpnja 1991., budući za to postoji dovoljno dostupnih povijesnih izvora, a da se ne prigovori bilo čijoj pristranosti, i svjedočenja Titovih generala i „narodnih heroja“ o toj srpskoj pobuni.

Svakako nije samo za napomenuti, već uistinu za iz svega glasa vrisnuti, da jama Golubinjača, pa jama u Dabinu vrhu kod Brotnja kod koje je poklan i u jamu bačen cijeli rod Ivezića (do tada je u tom selu živjelo je oko 70 obitelji Ivezića!), kao niti druge brojne kraške jame tog i drugih područja (do sada je popisano oko 1300 jama i masovnih grobišta!), jame pune nevinih civila mučenika, te duboke jame-grobnice djece, žena, mladića, očeva i staraca, žrtava mučkog četničkog pokolja ili „antifašističkog ustanka“, koji bi se po stranci SDSS, ali na žalost i po sramotnoj, nezakonitoj i kao takvoj, kažnjivoj rješidbi Vlade RH, nečuveno trebao slaviti i častiti monumentalnim spomenikom, još do danas nisu naravno istražene, jer ove su žrtve trenutnim političkim strukturama očevidno nedostojne spomena, a kamoli novčanih sredstava iz Državnog proračuna!. Ne samo da dostojanstvom svakog civiliziranog naroda i čovjeka, Vlada RH ne istražuju takva masovna grobišta te dostojanstveno pokapa posmrtne ostatke žrtava i žrtvama podiže dostojanstvene spomenike, nego kako vidimo, Vlada RH nečuveno, za civiliziran i demokratski svijet sablažnjivo, odlučuje i financira podizanje spomenika njihovim zločincima!

Ukazujući i uvažavajući nesporne povijesne činjenice potvrđene vjerodostojnim pisanim dokumentima, da je samo s područja istočne Like južno od Udbine, u potpunosti istrijebljeno oko 21. 000 tisuća Hrvata katolika, da su njihova sela i Crkve gotovo do temelja uništeni, zemljišne međe preorane, a zemljišne knjige uništene (spaljene) u cilju zatiranja svakog traga njihova življenja na tom prostoru i njihova mogućeg kasnijeg povratka, što sve rezultira ne vraćanjem im njihove imovine do današnjeg dana i nemogućnošću povratka potomaka tih sasvim nevinih i

izbjeglištvom srećom spašenih žrtava na svoja ognjišta, četnički ustanak u Srbu 27. srpnja 1941. uistinu je zločin genocidnih razmjera, čina i naravi.

Stoga najsnažnije iz dubine duše prosvjedujem, držeći da je s gledišta očuvanja i promicanja sveopće prihvaćenih civilizacijskih vrijednosti koje živi i želi živjeti i promicati današnja svjetska zajednica naroda, a koje nadam se i želim u to vjerovati, jednako tako žele promicati i hrvatske državne strukture u Europskoj zajednici naroda, vrijednosti utemeljenih na jasno usvojenim i snažno čuvanim prirodnim ljudskim pravima poput prava na sam život, slobodu i privatnu imovinu, kao i jasnu zabranu i osudu svakog nedemokratskog sustava ili snaga i veličanja bilo kojeg mirnodopskog ili ratnog zločina protiv čovječnosti, podizanje spomenika tobožnjem "antifašističkom“ ustanku, a uistinu četničkoj agresiji koju su 27. 07. 1941. započele četničke barbarske horde (uz neskrivene prema hrvatskom narodu teritorijalno jasne simpatije i oružničku potporu talijanskih fašista) zvjerskim pokoljem vjernika hodočasnika i njihovih svećenika, a okončale mučkim istrebljenjem svekolikog do tada živućeg nesprskog puka na tom području te pljačkom i otimanjem im njihove imovine do današnjeg dana, duboko anticivilizacijski čin Vlade Republike Hrvatske, čin za svaku domaću i inozemnu osudu!

Hrvatsko društvo kao nesporno drevni baštinik najviših europskih i svjetskih uljudbenih vrijednosti i dosega, a posebno i kao skori dionik i baštinik takvih najviših društvenih vrijednosti Europske zajednice naroda, ne može i ne smije biti talac obstanka na vlasti bilo koje političke stranke ili vladajuće koalicije u Republici Hrvatskoj, ako joj se takav obstanak uvjetuje nedopustivim protučovječnim, protucivilizacijskim, kako domaćim tako i međunarodnim pravom kažnjivim, ultimativnim uvjetom bilo kojeg koalicijskog partnera, a u ovom slučaju stranke SDSS.

Stoga se ovo prosvjedno pismo dostavlja i nadležnim tijelima EU i UN-a, a od Vlade Republike Hrvatske se traži, da žurno razmotri povijesne činjenice glede četničke agresije u Srbu 27. srpnja 1941. (osnivanjem nepristranog Povjerenstva povjesničara) te donese Odluku o povlačenju odobrenih novčanih sredstava odobrenih iz Državnog proračuna i zabrani obnovu spomenika u Srbu, kako nakon Republike Srbije i Republika Hrvatska ne bi obnovom ovog spomenika službeno rehabilitirala četništvo i četnički pokret Draže Mihailovića kao antifašistički pokret, a sav svoj prestrašno mučenički pobijen nevini civilni puk istočne Like i jugozapadne Bosne proglasila fašistima.

Obnovom spomenika u Srbu toliki bi mučenički pobijeni, nevini i nenaoružani pravednici iz ljeta 1941. bili oglašeni fašistima, a njihovi ubojice, mrzitelji sotonskih čudi, nagona i nedjela antifašistima, a hrvatskom bi se narodu i svakoj hrvatskoj državi, slikovito rečeno zabio ne „nož u leđa“ nego „nož u srce“, jer ako se dopusti da hrvatski civil, nenaoružan seljak, žena, dijete, starac, suprug ili mladić iz 1941. postane fašist, onda je svaka dosadašnja ali i buduća agresija na hrvatski narod i hrvatsku državu ili sam spomen njezina postojanja dopuštena. Upravo tako su se takvi „srbski antifašisti“ i ponijeli i odnosili prema samom spomenu i postojanju slobodne hrvatske države sve do 1995. godine! Jednako kao i oni „antifašisti“ iz odreda „Dušan Silni“, koji su u zapadnoslavonskom selu Donji Mosti započeli prve pokolje hrvatskih civila već 08. travnja 1941, dakle i prije proglašenja Nezavisne Države Hrvatske koja im je uvijek služila kao „alibi“ za četničke pokolje, istrijebljene i protjerivanje hrvatskog naroda, dok je istinski razlog njihovih pokolja bila upravo sotonska, iracionalna mržnja prema hrvatskom narodu i uspostavi hrvatske države.

Razmatrajući i podsjećajući sve i na zlokobni upit SDSS-ovog zastupnika Milorada Pupovca: „A što vi to danas slavite?“, koji upit imenovani svake godine upućuje hrvatskoj javnosti povodom

obilježavanja Dana pobjede i Domovinske zahvalnosti 05. kolovoza, hrvatski bi narod mogao očekivati, da bi sljedeći čin Vlade Republike Hrvatske u cilju održanja koalicijske Vlade na vlasti pod bilo koju cijenu, mogao biti podizanje spomenika „antifašističkim ustanicima balvan revolucije“ iz kolovoza 1990, odnosno 1991. godine. Koalicijski partner bi ih u takvu nužnost mogao s lakoćom uvjeriti, jer ako im kao antifašizam bude priznata četnička fašistička agresija započeta u Srbu 27. srpnja 1941. kada bili „prisiljeni ustati“ nožem, puškom, ražnjem i ostalim oruđem i alatom protiv svojih nesrpskih susjeda, nenaoružanih seljaka i svećenstva, ali naravno fašista, kako im onda „ustanak“ 1990/91. ne bi mogao priznat i slavljen i čašćen kao antifašistički ustanak, a u tom su „ustanku“ od 1990/91. do 1995. primjerice na Plitvicama i u Borovu Selu, bili „prisiljeni ustati“ snajperima i noževima protiv tijela, grla i očiju nesporno naoružanih redarstvenika, a ne više civila kao 1941. godine.

Potkrijepi takvog zahtjeva, očekivano će svesrdno doprinijeti i zastupnica Vesna Pusić, koja je također nazočila ovogodišnjem obskurnom okupljanju u Srbu, svojom ničim i nikad kažnjenom izjavom „da je Republika Hrvatska nastala na zločinu“. Ako je Republika Hrvatska nastala na zločinu, civilizirano je i obvezujuće žrtvama podići dostojni spomenik!

Tako ćemo po Miloradu Pupovcu, Slobodanu Uzelcu, Vesni Pusić i Vladi RH, poučeni o pravim, a ne pogrešnim nadnevcima narodnog i državnog slavlja, moguće uskoro ponovo slaviti 27. srpnja, i novo 17. kolovoza kao dane „antifašističke borbe“, a spomenike umjesto žrtvama, podizati četničkim „antifašističkim“ zločincima u slavnome Zrinu, Gvozdanskom, Španovici i drugim mjestima iz kojih je živući puk pobijen, ili prognan ako je uspio preživjeti pokolj, a mjesta razorena do temelja te naseljena Srbima!

Podsjećajući i na riječi zastupnika koalicijske stranke SDSS Milorada Pupovca izgovorene upravo na tom obskurnom i nekažnjenom okupljanju u Srbu 27. srpnja 2009. „*da se krik naroda s ovog mjesta mora čuti"*, poručujem Vladi RH i drugim primateljima ovog prosvjednog pisma, da se krik pobijenog mučeničkog naroda-pravednika toga kraja, vapijuće čuje i stalno sluša savješću svega čestita svijeta, a doprijet će i do savjesti „gluhih", doprijet će i do Vaših ušiju, gospodo iz Vlade RH! „Jer kamen će progovoriti ako čovjek ne će! (Sveto Pismo)"

U tom pouzdanju želim vjerovati da Vlada Republike Hrvatske, poštujući zadane i obvezujuće vrijednosti današnjeg civiliziranog svijeta, svoje domaće i međunarodne obveze, ne će dopustiti obnovu i ponovno otkrivanje spomenika četništvu u Srbu pa gradeći time hrvatsko društvo na povijesnoj laži, a ne na povijesnoj istini, i ohrabrujući time očevidno nikad savješću ne pročišćena i ne okajana srca jednog dijela hrvatskih državljana i pothranjujući im nadu u prvoprigodni novi zločin, ponovo posijati i obilato nahraniti sjeme razdora i budućih sukoba, kako među državljanima unutar Republike Hrvatske tako i među državljanima šireg prostora!

Uvažavajući navedene tvrdnje, zahtijevam žuran i pravičan odgovor Vlade Republike Hrvatske, kako na dio neodgovorenih upita od 04. studenog 2009., tako i o ukupnoj osnovanosti i zakonitosti odlučivanja Vlade RH o pitanju obnove i prenamjene sredstava Državnog proračuna za 2008. u svrhu obnove spomenika zločinu u Srbu.

Privitak: 1. Dopis Vlade RH od 11.11.2009.
2. Dopis Ministarstva kulture RH od 17.11.2009.

U Zagrebu, 26. studenog 2009.

Željko Tomašević, dipl.iur.

Dostaviti:
- Naslovljenima (preporučenom poštom)
- Zavičajnim udrugama Ličana - svima,
- Udrugama branitelja iz Domovinskog rata - svima
- EU
- UN
- Sredstvima javnog priopćavanja – svima

Dostavlja se dopunjeni popis s imenima supotpisnika prosvjednog pisma upućenog 30. 11. 2009. državnim tijelima republike hrvatske i međunarodnim organizacijama zbog odluke o obnovi i financiranju spomenika u srbu, koji su su prosvjedno pismo supotpisali do do 15. prosinca 2009.!

Do sada je pismo supotpisalo poimenično 225. osoba, skupno 1502. osobe, ukupno 1727. supotpisnika, uz sve pripadnike postrojbe „glavska 11“ iz dubrovnika!

Supotpisivanje prosvjednog pisma se nastavlja!

Dopunjavani popis potpisnika će se nadalje e-mailom TJEDNO dostavljati primateljima pisma te svim sredstvma javnog priopćavanja, unatoč njihovoj dosadašnjoj potpunoj „nezainteresiranosti“ za ukazano nezakonito raspolaganje državnim sredstvima u svrhu veličanja fašizma, a Vladi Republike Hrvatske će se u pisanom obliku javno dostaviti na dan održavanja prve sjednice Vlade RH u 2010. godini!

U petak 11. prosinca 2009. su gospodin Ante Beljo i gospođa Cika Mikolčić, članovi GI „Krug za TRG“, pred ulazom u Hrvatski sabor, svim saborskim zastupnicima dijelili brošuru (sadržaj: povijesni pisani činjenični dokumenti- 70-ak stranica) gospodina Ante Belje „Četnička pobuna i zločin u istočnoj Lici i jugozapadnoj Bosni 27. srpnja 1941. i Hrvatske žrtve“, predstavljenu na Tiskovnoj konferenciji Građanske inicijative „Krug za Trg“ održanoj 09. Prosinca 2009. U Europskom domu u Zagrebu.

Prema svjedočenju gospođe Cike Mikolčić, jedini saborski zastupnik koji je odbio primiti brošuru bio je Zoran Milanović, koji je kao prethodnik ovogodišnjoj nazočnosti Vesne Pusić, podsjećamo nazočio obskurnom okupljanju u Srbu 27. srpnja 2008. uz riječi: „Ne trebam to, to nisu bili četnici, ja znam!“

Ovo svakom istinoljubivom čovjeku, a ne samo pripadniku hrvatskog ili bilo kojeg drugog narodu, „na znanje i ravnanje“!

Stoga vrlo štovani i dragi prijatelji čovjekoljublja i istinoljublja, kad je već na poticaj štovane gospode ing. Damira Borovčaka i akademika Josipa Pečarića, ovo Prosvjedno pismo upućeno na supotpisivanje, budite prema svojoj savjesti slobodni uputiti ga na supotpisivanje i svim Vašim cijenjenim i poštovanim prijateljima i poznanicima kojima do sada nije dostavljeno.
E-mail adrese za javljanje osobnih podataka su: zeljko.tomasevic@inet.hr, zeljko.tomasevic@gmail.com, a osobno im poznati, mogu svoje podatke i podatke svojih prijatelja, dostaviti i izravno gospodi ing. Damiru Borovčaku i akademiku Josipu Pečariću!

S osobitim štovanjem i najsrdačnijim pozdravom!

---

1. Damir Borovčak, dipl.ing, samostalni katolički publicist
2. Josip Pečarić, akademik
3. Ive Livljanić, veleposlanik u m.
4. Josip Pavičić, pisac i nakladnik
5. Marija Perković, dipl.iur.
6. Dr. Stjepan Razum
7. Kornelija Ivoš, službenica
8. Ante Šare, dipl. ing., Predsjednik HUV-a
9. Janko Bučar, dipl. pravnik i književnik
10. Mr. sc. Ljubomir Škrinjar
11. Ivana Marijić
12. Katarina Marijić
13. Petar Marijić
14. Ana Marijić

15. Ante Beljo, Upravitelj Hrvatskog informativnog centra, zastupnik u Hrvatskom saboru od 1993. do 2003. godine.
16. Nina Krznarić, dipl.oec.
17. Zdravko Vlaić
18. Juraj Cigler, dipl. inž. građ., Čakovec
19. Karolina Hrastović, vjeroučiteljica
20. Dr.sc. Mario Mikolić, veleposlanik u m., Pula
21. Vera Čuljak
22. Petar Bezjak, ekonomist, bivši predsjednik Hrvatskog studentskog zbora
23. Gordana Galešić, dipl.oec.
24. Vlado Glavaš
25. Danica Glavaš
26. Jaroslav Stucka, Osijek
27. Franjo Dragaš, Hrvatski Institut za Preporod Kulture, Sv. Filip-Jakov
28. Jadranka Matašin, prof., Predsjednica Udruge Ličana Župe Borićevac i 346. članova "Udruge Ličana župe Borićevac"
29. Don. Anđelko Kačunko
30. Radovan Smokvina
31. Branimir Petener, HOR - Hrvatski obranbeni red, Pročelnik
32. Prof. Dr. Fra Andrija Nikić, i 1101 član Hrvatskog kulturnog društva "Napredak" Mostar
33. Prof. Dr. sc. Marin Čikeš, Sveučilište u Zagrebu, Rudarsko-geološko-naftni fakultet
34. Antun Vuković, dipl.građ.teh., Stuttgart
35. Ninoslav Mogorović, predsjednik Kluba hrvatskih povratnika iz iseljeništva "Krasna Zemljo"
36. Jakov Rojnica, Predsjednik Hrvatskog društva političkih zatvorenika Splitsko-Dalmatinske županije
37. Dr. sc. Milan Jelić, ekonomist u m. , Argentina
38. Prof. dr. sc. Josip Jurčević, zaposlen kao viši znanstveni suradnik u Institutu društvenih znanosti Ivo Pilar, predavač suvremene nacionalne i svjetske povijesti na Hrvatskim studijima Sveučilišta u Zagrebu i na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, Predsjednički kandidat na izborima za Predsjednika Republike Hrvatske
39. Marko Milinković, Varaždin
40. Kristijan Brkljačić, Kastel Stari

41. Tomislav Vuković, novinar, Zagreb
42. Robert Sertić
43. Liljana Katić, dipl. učitelj i teolog
44. Drago Zovko, dipl.iur.
45. Robert Gložinić
46. Milan Zanoški, inž. cestovnog prometa, poduzetnik
47. Cika Mikolčić, Prof., Zagreb
48. Josip Milić, dipl.iur., tajnik Sveučilišta u Zagrebu u m.
49. Ljerka Vukić
50. Dr. Zvonimir Šeparović, profesor emeritus, predsjednik Hrvatskog žrtvoslovnog društva
51. Tomislav Čolak, profesor, Knin
52. Ines Čolak, učiteljica, Knin
53. Mr.sc. Goran Rubić, dipl.oecc.
54. Ivan Bastjančić, dipl.ing
55. Đurđica Bastjančić, prof.
56. Iva Bastjančić, student
57. Damir Kalafatić
58. Tvrtko Andrija Mursalo, veleposlanik RH u m., Vinogradi 97,10000 Zagreb
59. Jasna Polić-Biliško
60. Ružica Ćavar, dr. stom. i dr. med., predsjednica Hrvatskog pokreta za život i obitelj
61. Mate Ćavar, pjesnik i publicist
62. Vinko Ostojić, publicist
63. Ivan Kovač, politički izgnanik do 1991., dragovoljac Domovinskog rata, Zagreb
64. Ante Zanetić, bivši igrač HNK "Hajduk" Split
65. Alojzije Petračić, umirovljenik
66. Mirjana Majnarić, oec. u m.
67. Dunja Gaupp, Baden, Svicarska
68. Osvin Gaupp, Baden, Svicarska
69. Ivica Grgić, urednik portala „Lijepa naša Domovina“
70. Ivan Starčević, dipl.ing.el. u m., Sarajevo
71. Mile Prpa, dipl.iur., slikar, pjesnik i kolumnist
72. Jaroslav Rojnica, politički zatvorenik, Split
73. Misko Maslać, Cleveland, Ohio, SAD
74. Ivanka Eržen, dipl.oec.
75. Tomislav Držić, prof., urednik „Hrvatskog lista“

76. Marko Magdalenić, Prof., Katolički bogoslovni fakultet Zagreb
77. Dr. sc. Josip Matjan
78. Ljerka Pazman, viši fizioterapeut, Samobor
79. Franc Bilić, prof.
80. Marta Malinar
81. Hrvoje Malinar
82. Dr. Ivo Soljačić, profesor emeritus, Zagreb
83. Prof. Dr.sc. Ivan Bioncić, Zagreb
84. Joško Ćelan, novinar i publicist, Split
85. Mr. sc. Emil Čić, Zagreb
86. Tomislav Stockinger, dipl.iur., Zagreb
87. Boris Gašpar, Švicarska
88. Dr. ing. Marijan Papić
89. Mr.sc. Zorka Zane, politička zatvorenica
90. Maja Runje, Prof.
91. Vjera Ružević, umirovljenica
92. Rudi Tomić, žurnalist, autor i nakladnik, dopredsjednik Saveza Hrvata BiH u Kanadi
93. Marija Markić, CTC
94. Slobodan Markić, P. Eng.
95. Damir Tučkar, dipl.ing., Zagreb
96. Julije Derossi, književnik
97. Zlata Derossi, Prof.
98. Ante Brčić, novinar, Zagreb
99. Josip Grgić, mag. oec.
100. Ivan Balić
101. Lili Balić
102. Petar Mladinić
103. Ivo Dužević
104. Mr.sc. Wanda Jurišić-Kette, dipl.ing.
105. Mr.sc. Boris Kette, dipl.ing
106. Damir Primorac, Zaventem, Belgija
107. Dr.sc. Zvonimir Janović, sveučilišni profesor u m.
108. Zoran Matulić
109. Manda Matulić
110. Stjepan Lamza
111. Ante Grbić, Zadar
112. Radojka Grbić
113. Ante Grbić, student

114. Antonia Grbić, student
115. Ivica Škiljo, dipl.ing., Split
116. J. Ivan prcela, Hrvatski javni djelatnik i pisac, Cleveland, SAD
117. Darko Kolić, Švicarska
118. Melanie Kolić, Švicarska
119. Nathalie Cerina, Švicarska
120. Veselko Ravlić, Švicarska
121. Ivka Ravlić, Švicarska
122. Ivan Ravlić, Švicarska
123. Ante Drmić, Švicarska
124. Josip Šokac, Švicarska
125. Petar Kružić, dr.st., Stuttgart
126. Petar Hinić, predsjednik Hrvatske kulturne zajednice, Stuttgart
127. Don Miljenko Babaić
128. Mag. Jasminka p. Petter
129. Miljenko Stojić, književnik i novinar
130. Ivica Luetić, novinar
131. Frano Grbavac
132. Mladen Zelić, Prof. dipl.ing.
133. Mato Artuković
134. Tomislav Beram, Predsjednik hrvatskog medudruštvenog odbora za zajedničku suradnju u N.S.W. Australia i tajnik HOP-a Područnog odjela za Australiju i Novi Zeland
135. Tomislav Nürnberger
136. Hrvoje Šaban
137. Blažena Magdić
138. Ivan Magdić, umirovljeni časnik HV-a
139. Krešimir Krišto
140. Andrija Mažić
141. Miroslav Zemljak
142. Ante Matić, ing. el., predsjednik SHP
143. Franjo Talan
144. Željka Znidarčić, dr.sc., dr. med.
145. Tomislav Pavičić, dipl. ing.
146. Jelena (Jeka) Pavičić,
147. Marija Rukavina, poduzetnica
148. Marija Magdalena Matasić, nutr.diet.
149. Dr. Radoslav Marić, auktor i nakladnik
150. Stjepan Kovač, prevoditelj

151. Mile Tominac, poduzetnik
152. Marija Vukić, Gospić
153. Ivan Vukić, Gospić
154. Stela Šikić
155. Josip Papković, dipl.ing.fiz.
156. Mladen Križanić, Karlovac
157. Slaven Perović, muzejski savjetnik, Zagreb
158. Josip Miljak, predsjednik Hrvatske čiste stranke prava
159. Daniel m. Zakarija, dia. aia.
160. Ivica Relković, Hrvatsko odgovorno društvo
161. Prof. dr. sc. Zvonimir Radić
162. Marko Šimat, Zadar
163. akademik Stanko Popović, redoviti profesor fizike Prirodoslovno matematičkog fakulteta u Zagrebu,
164. Kata Jelovčić, dipl.iur.
165. Dr. sc. Marko Krznarić, dr.vet.med.
165. Boris Prebeg, predsjednik udruge HOZ JAZOVKA
166. Boris Mihaljević, član HOZ-a Jazovka
167. Ivan Šebalj, član HOZ-a Jazovka
168. Andrej Šebalj, član HOZ-a Jazovka
169. Branko Slavić, član HOZ-a Jazovka
170. Anto Jurendić, član HOZ-a Jazovka
171. Dragan Vukelić, član HOZ-a Jazovka
172. Vera Vukelić, član HOZ-a Jazovka
173. Igor Vukelić, član HOZ-a Jazovka
174. Josip Grgić, mag.oec.
175. Mile Pešorda, književnik i urednik
176. Zlatko Jelinić, hrvatski Radio Vancouver-urednik i voditelj programa
177. Dr. sc. Martini Ira Glogar, doc. TTF
178. Đurđa Pavičić
179. Oskar Šarunić
180. Damir Kalafatić, dipling.kem. u m.
181. Marija Kalafatić, dipl.ing.kem. u m.
182. Jadranka Lučić, Tajnica Hrvatskog žrtvoslovnog društva
183. Marija Slišković, Predsjednica udruge Žene u Domovinskom ratu
184. Vera Uglešić, prof., Zadar
185. Željko Soldo, ing.el., Zagreb

186. Igor Ivoš, student
187. Gordana Smitka, poduzetnica
188. Marijan Smitka, umirovljenik
189. Branko Duboković, dipl.ing.
190. Dragutin Šafarić, Velenje, Slovenija
191. Prof. dr. sc. Pater Vladimir Horvat,
192. Prof. dr. sc. Zenun Skenderi, Sveučilište u Zagrebu, Tekstilno-tehnološki fakultet, Zavod za projektiranje i menađment tekstila
193. Prof. dr. fra Šimun Šito Čorić
194. Dr. sc. Nikola Jelovac, psihijatar, Split
195. Anita Blažeković, predsjednica Povjerenstva za popisivanje prešućenih hrvatskih žrtava 2. svjetskog rata i poraća s područja Bjelovarsko-bilogorske županije
196. Miroslav Dorešić, fizičar, IRB
197. Fra Zlatko Špehar, OFM
198. Ante Vunić, umirovljenik, Stankovci, bivši Predsjednik Vlaams-Kroatische vriendschap/Belgija
199. Ante Pribudić, dr. stom.
200. Mr. Nikola Bićanić, publicist, Zagreb
201. Marija Bićanić, umirovljenica, Zagreb
202. Ing. Ivan Bićanić, Zagreb
203. Ante Česić
204. Matea Maja Perković
205. Marijana Čorić, doc. dr. sc., dr. med.
206. Mr. sc. Ferdo Čolak, prof., Njemačka
207. Marinko Markić
208. Alojzije Petračić, umirovljenik
209. Duško Abramović, Toronto, Canada
210. Nevena Abramović, Toronto, Canada
211. Nikola Mulanović, umirovljenik, Mokošica
212. Dr. sc. Tanja Pušić, izv. Prof.
213. Anđa Lovrić, prof.
214. Niko Bošković, dipl. ing.
215. Zvonimir Pandžić, dipl. ing.
216. dr. med. Jagoda Šarunić-Gulan, spec. epidemiolog
217. ing. Vid Raguž-Vidra, dragovoljac Domovinskog rata sa SVIM pripadnicima postrojbe „Glavska 11“ – Dubrovnik
218. Ivana Haberle, predsjednica Udruge „Žene u Domovinskom ratu – Zadar“ i 55 članica Udruge

219. Dr. sc. Marko Krznarić, London
220. Ivan Ćosić-Bukvin, povjesnik, pučki pisac, Vrbanja
221. Josip Pavičić, Zagreb
222. Đurđa Pavičić, dipl. oeec., Zagreb
223. Hrvoje Pavičić, dipl. ing. naftnog rudarstva, Zagreb
224. Ivona Pavičić Meier, Prof., Zagreb
225. Ivica Pavičić, Zagreb

OTVORENA PISMA ANDRIJI HEBRANGU - PREDSJEDNIČKOM KANDIDATU

PISMO HDZ-OVAC IZ ISTRE

Poštovani gospodine Hebrang!

Ovo pismo Vam potpisujemo u ime skupine članova HDZ-a koji su nezadovoljni s 'aklimativnom fazom' u kojoj se naša stranka nalazi već nekoliko Sanaderovih godina. Pišemo Vam u trenutku kada se već zna da ste gubitnik ovih izbora.

Ne zna se jedino hoćete li uspjeti do 27. prosinca 2009. Vaš rezultat

dodatno umanjiti za još nekoliko postotaka ili ne! O unutarstranačkim, prije svega 'aklimativnim odnosima', pisati ćemo Vam nakon izbora, a sada Vas molimo da obratite pažnju na okolnosti vezane za ove predsjedničke izbore.

Ne ulazeći u poznate detalje vezane za kandidaturu predstavnika HDZ-a, a koja se vuče nešto dulje od godine dana, želimo samo podvući bilancu toga procesa. Vaša 'hoću-neću' taktika rezultirala je činjenicom da danas imamo tri kandidata od kojih su dvojica do nedavna bili i formalni članovi HDZ-a, a uz njih je još jedan, Miroslav Tuđman, koji temelji svoj program na načelima svojega oca, utemeljitelja HDZ-a dr. Franje Tuđmana, dakle na pozicijama HDZ-a iz 90-tih godina. Drugim riječima HDZ-ovo biračko tijelo ima četiri moguća kandidata, a da bi stvar bila dovedena do apsurda u igru je ubačen i peti , Milan Bandić, 'drugi čovjek' partije, prijatelj

aktualnoga Predsjednika, osoba koja isključivo ide na 'desno' biračko tijelo, prema tome prije svega na HDZ-ovo, iako je svojim aktivnostima, od vremena razoružanja Hrvatske, samo deset dana prije preuzimanja vlasti od HDZ-a partija je predala oružje tzv. JNA, napuštanja Sabora prilikom proglašenja neovisnosti pa do isticanja prijateljstva sa Mesićem (još neki dan), jasno pokazao svakom normalnom domoljubu što misli i gdje je politički pozicioniran!

Nije na odmet, u tom kontekstu spomenuti još i Škare-Ožbolt, Borisa Mikšića i Josipa Jurčevića koji će možda odnijeti onaj

presudni postotak da onemogući prolaz 'desnom' kandidatu u drugi krug! Kao iskusan političar sigurno znate da u politici nema slučajnosti. Tako niti ova komedija za naivne nije nikako slučajna već namjerna i to zato da se sačuva za budućnost pravac hrvatske politike od 2000. na ovamo. Ako se i Vi slažete sa tom i takvom podaničkom politikom, onda je ovo pismo izlišno no, zbog povijesti je važno poslati Vam ga da ne bi kasnije bilo govora 'nisam znao, žao mi je, mislio sam najbolje.'!

Mi još uvijek smatramo da nismo u zabludi što Vas držimo časnim čovjekom, dobrim domoljubom i karakternom osobom koja ima limit do kuda se iz pragmatizma može ići. Mislimo da ste i osobno svjestan kako je taj limit dostignut upravo ovim izborima. Ovaj puta smo došli do hrvatskog Rubikona!

Definitivno!

Imamo li uopće izlaznu varijantu?

Mi smo uvjereni da ona postoji! Ona bi, kratko i jasno, bila u tome da Vi odustanete od kandidature u korist Miroslava Tuđmana! To mišljenje dijeli ogromna većina istinskih HDZ-ovaca ne samo u Istri već diljem Lijepe naše., u BiH i dijaspori! Na taj način Vi biste odigrali povijesnu ulogu za Hrvatsku i otvorili put sanacije hrvatske države u moralnom, političkom i gospodarskom smislu! Vaše časno prezime bilo bi uz Vašeg oca još jednom zapisano velikim slovima u povijesti hrvatskog naroda! U koliko to ne učinite i tako omogućite nekom novom Mesiću mandat na Pantovčaku Vaša politička karijera će biti gotova, a Vi ćete se naći uz bok Mesića, Račana i Sanadera na ropotarnici hrvatske povijesti!

Voljeli bismo kada biste pokazali veličinu i karakter u ovim presudnim danima za Hrvatsku, a u toj vjeri i nadi primite izraze našeg poštovanja!

Ninoslav Mogorović i David Ivić,
u ime 37 članova HDZ-a iz Istre

PS. Ovim pozivamo sve članove HDZ-a i njihove birače da svojim potpisom daju podršku ovome stavu! Listu s imenima ćemo naknadno obznaniti!

Prilog:

TRAGOM OTVORENOGA PISMA GRUPE HDZ-OVACA ANDRIJI HEBRANGU

Nije tajna kako kampanja HDZ-ovog kandidata dr. Andrije Hebranga nailazi na vrlo slab odaziv u javnosti. Uostalom, na ovu temu već smo više puta pisali predviđajući upravo ovakav razvoj događaja. O složenoj situaciji u kojoj se 14 dana prije izbora nalazi ono biračko tijelo kojemu se nikako ne mogu sviđati medijski najeksponiraniji kandidati Josipović i Vidošević vjerojatno stoga ne treba previše lamentirati.

Dok Josipovića snažno promiču krugovi oko SDP-a, a Vidoševića krugovi oko trenutnog predsjednika Republike Hrvatske, nacionalno senzibilizirano glasačko tijelo zbog potpuno politički inferiornog vrha HDZ-a dijeli se trenutno između više kandidata, što lako može dovesti do raspleta događaja gdje će se u drugom krugu odlučivati između Josipovića i Vidoševića. A ovakav apsurdni rasplet, pri kojem većina glasača zapravo ostaje bez ijednog njima bliskog predstavnika u drugom krugu predsjedničkih izbora već je viđen u Hrvatskoj i postavlja se pitanje mora li se on odviti još jednom i na ovim izborima?

Prijedlog zaokreta u dosadašnjoj HDZ-ovoj kampanji došao je iz Istre, a potpisali su ga u ime grupe istarskih HDZ-ovaca Ninoslav Mogorović i David Ivić. Po njemu, Andrija Hebrang trebao bi odustati od kandidature u korist Miroslava Tuđmana, čime bi odigrao "povijesnu ulogu za Hrvatsku i otvorio put sanacije hrvatske države u moralnom, političkom i gospodarskom smislu".

Iako je teško naravno vjerovati da je Andrija Hebrang sada u zadnji čas uopće u mogućnosti odustati od svoje kandidature, primjećujemo kako bi ovakav čin sigurno pripomogao kampanji kandidatu koji može ući u drugi krug. S druge strane, teško je vjerovati da bi vrijedilo obrnuto, odnosno, da bi odustajanje Tuđmana išlo u korist Hebrangove kampanje. Prije bi se Tuđmanovi glasovi raspršili na druge kandidate.

A upravo u skladu s pisanjem istarskih HDZ-ovaca, mnogi članovi ove stranke i po nekim našim saznanjima skloni su kandidaturi Miroslava Tuđmana, koja je na kraju krajeva puno bliža

izvorišnim osnovama ove stranke nego politika koju danas bilo tko provodi u vrhu HDZ-a. Stoga je zanimljivo pitanje hoće li možda članstvo i simpatizeri ove do sada najjače stranke u Hrvatskoj u zadnja dva tjedna prije prvoga izbornog kruga prikloniti u znatnom postotku istom kandidatu, ili će se raspršiti između mnogih kandidata, pa sve do Milana Bandića koji je do jučer bio u vrhu SDP-a.

M. M.

Portal HKV-a, 15. prosinca 2009.

APEL INSTITUTA ZA MEĐUDRŽAVNE ODNOSE I LJUDSKA PRAVA - NJEMAČKA

Dr. Andriji Hebrangu, predsjedničkom kandidatu HDZ-a
Saborskim zastupnicima HDZ-a
Članovima HDZ-a
Svim potencijalnim biračima HDZ-ova kandidata na predstojećim predsjedničkim izborima

Dame i gospodo!

Kad se analizira aktualna politička situacija u Hrvatskoj, nemoguće je izbjeći prosudbu da je hrvatska država u svojim temeljima uzdrmana. Odgovornost za to stanje leži na vama, gospodo, u vodstvu i članstvu HDZ-a. Vi ste pod vodstvom Sanadera i njegovih pristaša sprovodili „detuđmanizaciju" Hrvatske, rušeći sve temeljne vrijednosti hrvatske države i naroda. Vašom krivnjom Hrvatska je izgubila sve prerogative jedne normalne države i dovedena do političko-pravnog absurda. Tako su i bitni elementi suverene demokratske države, t.j. zakonodavna, sudska i izvršna vlast, dospjeli pod izravni ili neizravni diktat vanjskih sila – u prvom redu Velike Britanije. Cilj je poznat: integracija obezglavljene i ponižene Hrvatske u tzv. zajednicu „Zapadni Balkan". Teren ste im za to pripremili Vi, gospodo, koji ste podržavali Mesića, Sanadera i sada podrzavate i predsjednicu Vlade Kosor. Narod ste ostavili bez alternative, jer bi aktualna saborska oporba za državu bila još fatalnija.

Vi ste odgovorni zbog mnogih činjenica, od kojih spominjemo samo neke:

- uništili ste demokraciju,
- niste sproveli lustraciju,
- protuzakonitim načinom ste dolazili do bogatstva,
- pretvorbom ste legalizirali pljačku,
- ponizili ste one, koji su stvarali ovu državu,
- izvršili ste sramotni lov na generale i časnike,

- po diktatu drugih država sudite braniteljima, dok agresori slobodno šetaju,
- napravili ste sve (gazeći po časti i ponosu hrvatskog čovjeka) samo da biste ušli u EU,
- ne dopuštate već sada referendum, da vidimo je li narod uopće za EU,
- vi kupujete pristup EU dajući (i mogućnost je već veleizdaja) Sloveniji teritorij,
- predsj. Vlade Kosor dokazuje suradnju s Haaškim sudom vršeći teror nad hrvatskim generalima, braniteljima i odvjetnicima i to upravo udbaško-gestapovskim metodama.

Dame i gospodo, nisu samo u SDP-u, HNS-u i nekim drugim strankama bili na vlasti bivši komunisti, udbaši, kosovci i jugofili koji sabotiraju hrvatsku državu. Takvih, nažalost ima i među vama. Ovim ne želim optužiti časne i čestite ljude iz HDZ-a i njegovog biračkog tijela, ali ih želim upitati: jesu li možda zbog nekih stranačkih ili nižih interesa tolerirali sve štetno, što je vodeća politička garnitura HDZ-a učinila?

U HDZ-u ima puno ljudi s osobnim integritetom i nacionalnom svijesti. Jedan od takvih je i Dr. Andrija Hebrang , koji je službeni predsjednički kandidat HDZ-a. Sigurno je da od veceg dijela HDZ-a on ne će dobiti glasove. Može ih očekivati samo od dijela tzv. državotvornih birača, ali to je premalo za uspjeh.

Stoga Vas, gospodine Dr.Hebrang, javno molim da odustanete od kandidature i pozovete sve članove HDZ-a kao i potencijalne birače, da glasuju za gospodina Dr. Miroslava Tuđmana. Jedino on može spriječiti slom države i povesti je u pravcu bolje i sigurnije budućnosti.

Ferdo Colak
Institut za međudržavne odnose i ljudska prava - Njemačka
Institut für zwischenstaatliche Beziehungen und Menschenrechte – Deutschland

PISMO KLUBA POVRATNIKA VLADI RH

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE
TRG SV. MARKA
10000 ZAGREB

Zahtijevamo da se pod hitno puste na slobodu osobe na čelu sa general-bojnikom Željkom Sačićem koje su jučer uhićene zbog navodnog zločina počinjenog od postrojbi Specijalne policije MUP-a RH u selu Grubori kraj Knina i da se brane sa slobode. Nedopustivo je da Vlada RH uhićuje po nalogu haaškog tužiteljstva koje je samo jedna strana u postupku.

Isto tako tražimo smjenu ministara Karamarka i Šimonovića koji su u svojim izjavama za Dnevnik HTV-a prejudicirali sudsku presudu! Nedopustivo je da Tomislav Karamarko govori kako je 'pravda spora, ali dostižna' u kontekstu uhićenja junaka Domovinskog rata Željka Sačića i njegovih kolega iz Specijalne policije. Od kuda mu pravo da kao čelni čovjek MUP-a, dakle tijela izvršne vlasti, prejudicira sud koji je jedino meritoran izreći presudu na temelju provedenog sudskog postupka u svim Zakonom predviđenim sudskim instancama! Sličnu izjavu dao je i Šimonović pa tražimo od Vlade Republike Hrvatske da ih po hitnom postupku smjene sa njihovih položaja.

Uhićene pripadnike Specijalne policije na čelu sa general-bojnikom Željkom Sačićem treba se smjesta pustiti iz pritvora i omogućiti im obranu sa slobode!

Pula, 18. prosinca 2009.

Za Klub hrvatskih povratnika iz iseljeništva 'Krasna Zemljo'

Ninoslav Mogorović, predsjednik

PISMO IVICI MARIJAČIĆU, GLAVNOM UREDNIKU „HRVATSKOG LISTA“

Dragi prijatelju,

Sa zanimanjem sam u „Hrvatskom listu“ pročitao Vaš razgovor s predsjedničkim kandidatom g. Milanom Bandićem.

Kako je uobičajeno da naslove daje redakcija iznenadio me je drugi dio naslova „Pomilovat ću generala Norca, prekinut ću Šerbedžijine derneke na Brijunima!“.

Istina, to je učinjeno zbog dijela razgovora:

*„**Glumac Rade Šerbedžija snimao je srpske filmove na ruševinama Vukovara, a sada je svake godine na trošak države na Brijunima. Vaš komentar?***

Uskoro, kad postanem predsjednik, bit će kraj tim Šerbedžijinim i inim dernecima na Brijunima. Brijune ćemo staviti u funkciju našeg turizma.“

Međutim, to je u suprotnosti s onim što je u „Hrvatskom listu“ od 10. rujna 2009. pisao Dražen Kos u tekstu „Holivudski odmor Rade Šerbedžije na Brijunima“:

„Šerbedžija je zaboravio spomenuti Grad Zagreb od kojega redovito dobiva između 100.000 i 200.000 kuna. Za pronalazak ostalih sponzora zaslužan je, tvrdi Šerbedžija, njegov 'spretni producent' Duško Ljuština koji je ujedno i upravitelj kulturne scene u purgerskom *gradu Zagrebu.“*

Nameće se zaključak da g. Bandić nije gradonačelnik Zagreba, pa on nema nikakve veze s spomenutim sufinansiranjem „Šerbedžijina derneka“, a samim tim ni s „upraviteljem kulturne scene u *purgerskom* gradu Zagrebu“.

Ili ste tim naslovom htjeli demantirati g. Kosa? Ispričavam se ako sam previdio neki demant koji ste u međuvremenu objavili u vašem cijenjenom tjedniku.

S obzirom da živim u Zagrebu posebno me interesirao odgovor gradonačelnika na pitanje o trgu koje nosi ime, kako ste točno formulirali, okrutnog zločinca maršala Tita. Izgovor da su pokušali krajem devedesetih, ali su stali zbog signala s Pantovčaka i nije neki odgovor. Vaše pitanje se odnoslilo na sadašnje vrijeme, a u

međuvremenu se puno toga promijenilo u odnosu na vrijeme s kraja devedesetih. Ne trebam Vam spomenuti ni europske ni hrvatske rezolucije. Dovoljno je spomenuti kako je nedavno Europska pučka stranka, koja ima najviše zastupnika u Europskom parlamentu, osudila promicanje komunističkih simbola u nekim zemljama članicama, spominjući kao primjer Sloveniju zbog imenovanja ulica po Josipu Brozu Titu i odlikovanja jednog dužnosnika bivše jugoslavenske tajne službe.

Nevjericu u tvrdnje g. Bandića oko „Trga zločinca maršala Tita“ pojačavaju primjeri s davanjem imena nekim zagrebačkim ulicama po poznatim hrvatskim književnicima Petru Šegedinu i Ranku Marinkoviću. Šegedin je umro 1998. g. i iste godine je zatraženo da Zagreb da jednoj ulici njegovo ime! Marinković je umro 2001. g. i iste godine je zatraženo da Zagreb da jednoj ulici njegovo ime! Odgovora na te zahtjeve ni do dana današnjega!

S poštovanjem,

Akademik Josip Pečarić

JESU LI THOMPSON I MIROSLAV TUĐMAN JEDINA PREPREKA ZAVRŠETKU RUŠENJA PONOSNE HRVATSKE?

GOVOR AKADEMIKA JOSIPA PEČARIĆA S PROSVJEDNOG SKUPA U ZAGREBU 9. LISTOPADA 2009.

S prosvjednog skupa u Zagrebu u petak protiv odluke švicarske Vlade da u toj zemlji zabrani pjevanje i kretanje pjevaču Marku Perkoviću Thompsonu donosimo govor akademika Josipa Pečarića. Osim o nelogičnostima, potpuno krivim političkim procjenama i napokon, porukama koje je svojom zabranom uputila Švicarska, Pečarić je govorio i vrlo oštro o ulozi predsjednika Mesića kako u zadnjem slučaju, tako i drugim slučajevima kada se Hrvatska našla i nalazi na optuženičkoj klupi.(mm)

Dragi prijatelji,

Nema dvojbe da je zabrana ulaska Marku Perkoviću Thompsonu u Švicarsku i Europsku Uniju poruka svima nama. Njihovo obrazloženje počinje konstatacijom kako je on „jedan je od najuspješnijih i najpopularnijih pjevača hrvatske glazbene scene“. Očito nam poručuju: Kakav je vaš najpopularniji pjevač – takvi ste i vi. Mi njima odmah kažemo: Hvala vam! Kamo sreće da smo svi kao Marko Perković Thompson!

Sam tekst obrazloženja je doista nešto sramotno:

„Poznat je postao 1991. s pjesmom 'Bojna Čavoglave'. Ta pjesma ima za temu borbu protiv pripadnika srpske paravojske za vrijeme građanskog rata u Hrvatskoj (...) Perković Marko hrvatski je folk-rock pjevač čije pjesme djelomice sadrže dijelove teksta koji veličaju ratne zločine i genocid. Slovi za predstavnika ultranacionalističkog svjetonazora koji se nastavlja na fašističku prošlost Hrvatske. Tako on u pjesmi 'Bojna Čavoglave' pjeva o tome da na Srbe treba bacati bombe i pucati u njih iz pušaka te da sve Srbe treba razbiti šakom.“

Ovo zadnje ne postoji u toj pjesmi, ali je zanimljivo to njihovo izjednačavanje srpske paravojske sa svim Srbima, zar ne?

Tu je još i najmanji problem što oni velikosrpsku agresiju na Hrvatsku nazivaju građanskim ratom. Mnogo veći problem je što njihov tekst, kako bi to rekao predsjednik Mesić, koketira s

neonacizmom. Naime, oni su svjesni da je 'Bojna Čavoglave"! pjesma iz rata, ali ako u takvoj pjesmi kažeš da će se Hrvati braniti tako što će na one koji ih napadaju bacati bombe ili pucati iz pušaka onda veličaš ratne zločine i genocid. Time nam Švicarska, koja se obogatila i zahvaljujući – kako kaže Milan Ivkošić u „Večernjem listu" – „neizmjernim svotama novca nagrabljenog na krvi, na strašnim nesrećama i Židova i podosta drugih naroda, pogotovo afričkih, azijskih i južnoameričkih" poručuje da smo genocidan narod. Sama hrvatska obrana od velikosrpske agresije njima je ratni zločin i genocid.

Po istom obrascu se sudi danas Hrvatima u Haagu i u Hrvatskoj.

Po istom obrascu danas inzistiraju na tzv. Topničkim dnevnicima. Oni su im veoma važni jer je Hrvatska napravila genocid samim tim što je u granatiranju Knina poginuo čak JEDAN srpski civil. Topnički dnevnici za bombardiranje hrvatskih gradova od Vukovara do Dubrovnika im nisu interesantni. Da, tamo su stradali mnogi Hrvati. Ali, zar su svi oni vrijedni u usporedni s JEDNIM srpskim civilom?

Zar nisu i nacisti određivali koji su narodi vrijedni a koji nisu. Vidimo da se to radi i danas, a ti ne-vrijedni se ne smiju ni braniti?

Organizatori ovog prosvjeda vjeruju da je ovaj švicarski čin „instruiran iz Hrvatske i to iz ureda predsjednika države"! To je očito već i iz plakata u kome se nalaze Thompsonove riječi:

Domoljublje prozvali fašizam,
Tako brane njihov komunizam.

Predsjednik Mesić se opet prepoznao pa se opet sam i javio. Naravno, njemu nije ništa sporno u tekstu kojim Švicarci zapravo tvrde da smo genocidan narod.

To nas ne čudi!

Znamo da je predsjednik ove države lažno svjedočio u Haagu. Njegove laži raskrinkane su u knjizi prof. dr. Miroslava Tuđmana „Vrijeme krivokletnika". Našu tzv. pravnu državu to ne interesira!

Znamo i Mesićevu ulogu u priči o Topničkim dnevnicima.

Znamo i Mesićevu ulogu u falsificiranju dokumenata pomoću kojih sud u Haagu treba optužiti naše generale.

Znamo i Mesićevu ulogu u protuzakonitom dostavljanju dokumenta s oznakom „državna tajna" tom sudu.

Znamo i za Mesićevu ulogu u protuustavnom projektu restauracije nove balkanske federacije. Sjetimo se samo njegova nedavnog nastupa na skupu tzv. Federacije balkansko-američkih udruga u New Yorku.

Zato je potpuno opravdan poziv ZU HVIDR-a grada Zagreba takvom predsjedniku „da podnese ostavku, da odstupi i prije isteka posljednjih dana svojeg mandata kako ne bi nanosio daljnju štetu našoj domovini i sramotio časnu funkciju predsjednika hrvatske države“. Međutim, takav častan čin ne može se od njega očekivati. Logičnije bi bilo da ga Hrvatski sabor opozove s te časne funkcije. Nažalost, ni to ne možemo očekivati. Pa svima je jasno da naši političari samo slušaju što im svjetski moćnici kažu.

Zapravo, kakav je „problem“ u Thompsonu i u nama najbolje je opisao bivši francuski vojni biskup Michel Dubost kada je na međunarodnom vojnom hodočašću u Lurdu rekao da se divi Hrvatima, jer mi imamo nešto što sve više nestaje, imamo vrijednosti koje se u Europi gube, a bez kojih ona ne može živjeti?

A hrvatske vrjednote su ono o čemu pjeva Marko Perković Thompson. Pjeva o vrjednotama koje se u Europi gube. Oni koji žele takovu Europu zabranjuju mu ulazak u nju.

Thompson pjeva o ljubavi prema obitelji, domovini („netka nitko ne dira u moj mali dio svemira“), svom narodu i Bogu. On pjeva o slobodi i onima koji su je izborili našem narodu. Zato nikada ne smijemo zaboraviti da je Sveti Otac Ivan Pavao II. za svoj stoti posjet izabrao Hrvatsku i da mu je prva poruka - ona u Dubrovniku - bila o vrijednosti slobode.

Švicarci kažu kako „treba spriječiti da on svojim djelomice ekstremističkim pjesmama na svojim nastupima uzmogne radikalizirati dijelove hrvatske iseljeničke zajednice“. Ne štite oni samo svoju „unutarnju i vanjsku sigurnost“ već „unutarnju i vanjsku sigurnost“ takove Europske unije koja ne želi vrjednote o kojima Thompson pjeva. Jer, pjevajući svoje pjesme hrvatskim iseljenicima u europskim državama on čini da te vrjednote žive i u tim državama.

Sam Thompson u svom nam Priopćenju poručuje:

„Zar nije već vrijeme reći dosta tim lažima i poniženjima?

Ne smatram se žrtvom niti se tako osjećam, niti želim da me itko tako doživljava, ovo što se meni događa je ništa u usporedbi sa

žrtvom i nepravdom koju su mnogi Hrvati podnijeli u borbi za ponos, dostojanstvo i suverenitet Hrvatske.

Sjetite se samo naših generala, Ante Gotovine i drugih na koje se ta njihova pravda i pravosuđe obrušilo. Je li to ono što nas čeka u Europskoj uniji?“

Ne smatramo ni mi Marka Perkovića Thompsona žrtvom. Zar može biti žrtva netko o kome su hrvatski intelektualci napisali knjigu, čiji jedan prikaz ima naslov

„Thompsona opjevali biskupi i akademici“?

Zapravo i ovaj napad samo potvrđuje moje riječi, koje se nalaze i u spomenutoj knjizi, da je Thompson jedan od najvećih živućih Hrvata, ili kako je ta moja tvrdnja interpretirana u „Hrvatskom listu“:

„Upravo je Thompson – a ne nitko od onih glavonja za koje se glasuje na izborima – politički najvažniji živi Hrvat.“

Akademik Josip Pečarić

Portal HKV-a, 12. listopada 2009.

KOMENTARI S PORTALA HKV-a

11-10-2009., Cetina
Švicarski fašizam
Citiraj

„Poznat je postao 1991. s pjesmom 'Bojna Čavoglave'. Ta pjesma ima za temu borbu protiv pripadnika srpske paravojske za vrijeme građanskog rata u Hrvatskoj (…) Perković Marko hrvatski je folk-rock pjevač čije pjesme djelomice sadrže dijelove teksta koji veličaju ratne zločine i genocid. Slovi za predstavnika ultranacionalističkog svjetonazora koji se nastavlja na fašističku prošlost Hrvatske. Tako on u pjesmi 'Bojna Čavoglave' pjeva o tome da na Srbe treba bacati bombe i pucati u njih iz pušaka te da sve Srbe treba razbiti šakom.“

Taj je tekst klasičan primjer fašizma. Vlast koja na njega ne bi reagirala s pravom bi se mogla nazvati izdajničkom. Država koja drži do svog dostojanstva zatražila bi javnu ispriku od Švicarske, a u slučaju njezina izostanka povukla bi veleposlanika iz te države

11-10-2009., bosanac
Thompson
Odlicno objasnjenje svicarske vlade: kako ce Thompson pjevati da se puca i bacaju bombe po Srbima, makar bili i srpski fasiti, kas su Srbi zasticena nacija od Londona.

12-10-2009., dtuckar
Demokracija
Švicarska je zemlja demokracije !
Pitam se samo KADA su ono dali ženama pravo glasa na izborima?
Dobro, to nema veze sa ovom zabranom rada jednoj estradnoj osobi, niti sa sramotnim tekstom obrazloženja upućenog jednom "divljem plemenu na Balkanu"!
Pitam se i o tijeku novca i poslovanju uljudnih švicarskih poslovnih ljudi tijekom razdoblja 1935 - 1945 sa "izvjesnim poslovnim krugovima" iz, tada nacističke Njemačke, kada su, demokratski, i te kako zarađivali i održali svoju zemlju, na muci mnogih ljudi iz okupirane Europe !
Roditelji nekih od pisaca ovog političkog pamfleta kojim se ponižava HRVATSKA, tada, u tim vremenima nacizma i logora za istrebljenje ŽIDOVA, bezbrižno su provodili weekende na obroncima alpskih skijališta, odmarajući se od napornih radnih dana, kada su zbrajali novac na računima "izbjeglih državljana" Njemačke, što su skončavali svoje živote u nekim logorima za koje "nisu znali". Ili su jeftino rasprodavali obiteljska bogatstva plaćajući "privremena izbjeglištva i transfere" u zemlje koje su ih mogle i htjele primiti.
Uzevši sve to u obzir, baš me zanima koliko je "financijska industrija" Švicarske uprihodila tijekom tog vremenskog razdoblja?
Danas, naravno, potpuno demokratska zemlja, Švicarska ima "pravo" dijeliti lekcije svim "divljacima Balkana" kako se u uljuđenoj Europi treba ponašati, kome treba dopustiti a kome NE, da pjeva i kako to pjeva, o svojoj zemlji!
A tko nam je kriv, kada naš narod izabire Mesića, što spremno brani stavove onih što vrijeđaju dostojanstvo i temeljnu vrijednosti HRVATSKE (i svake nacije): domoljublje!

Pa sada čujemo kako se nastavjau inicijative da se u Ustav zapiše kako je Hrvatska zemlja svih i svakoga tko živi na kugli zemaljskoj ili je "jednom" posjetio turistički Hrvatsku, samo da ne piše kako je HRVATSKA zemlja HRVATA!
Pa i jedan četnik VELJKO ĐAKULA; postaj3e "predsjednički kandidat", možda "pravi izbor za PREDSJEDNIKA HRVATSKE"!!!!
Dakako, naši mediji i javna dalekovidnica, daju mu više šanse nego Dr. Miroslavu Tuđmanu!
A zapravo, tko je Dr. Tuđmanu "kriv" što u svoj program ne stavi glavni cilj: da će predano raditi na "jugosferi" ! Tada bi zasigurno bio "ljubimac medija i izbornih anketa".
Ovako, više će prostora na HRT dobiti Alka Vujica…

12-10-2009., Trpimir2
Domaći Švicarci
Ima ovdje dobrih komentara koji se odnose na prosvjedni skup u Zagrebu!Ali čini mi se da bi trebalo javnosti razotkriti tko su autori iz Hrvatske takovih nebuloza-nije samo S.Mesić..!Pa pogledajte HTV-kako se odnosi prema Marku, kao i još neka sluganska piskarala!Dobar je način govora na skupu nažalost(premalobrojnom ali i zbog loše obavještenosti)a to je govor ne samo obranaški, treba ići argumentima i istinom naprijed!I ubuduće slične skupove bolje organizirati makar i plaćenim pozivima preko medija..Okupiti sve iskrene domoljube, repka nam neide na svjetsko prvenstvo,možda bi tu navijačku energiju trebalo preusmjeriti na društvenu pozornicu, jer neprijateljima napredne Hrvatske odgovara da domoljubni žar ostane samo na tu i tamo nekim utakmicama!

12-10-2009., Zagi
Prava istina…
Neprijeporno je da MPT ima previše poklonika i pristalica u hrvatskom narodu da bi ga nekakva švicarska glupa odluka o zabrani ulaska u tu zemlju mogla ocrniti.
Bilo je i bit će smušenjaka i 'švicaraca' i tamo i ovdje .. ali zar je to bitno?
Hrvatska nezavisna država nije nikad bila željena u tzv. međunarodnoj zajednici ali zar je to bitno.
Usprkos svemi ona je tu...

PRILOZI:

ODRŽAN PROSVJED POTPORE THOMPSONU PRED VELEPOSLANSTVOM ŠVICARSKE

Donosimo Hininu vijest o prosvjednom skupu u Zagrebu protiv odluke švicarske Vlade da u toj zemlji zabrani pjevanje i kretanje pjevaču Marku Perkoviću Thompsonu. U pripremi već imamo i govor akademika Josipa Pečarića koji ćemo objaviti kao poseban prilog.

"Udruga za slobodu i neovisnost" te nekoliko braniteljskih udruga održale su danas pred švicarskim veleposlanstvom u Zagrebu prosvjedni skup protiv odluke švicarske Vlade da u toj zemlji zabrani pjevanje i kretanje pjevaču Marku Perkoviću Thompsonu.

U pismu što su ga organizatori prosvjeda uputili švicarskoj vladi traži se žurno ukidanje zabrana pjevaču, a od vlade Švicarske zahtjeva se isprika zbog, kako se navodi, neutemeljenih optužaba stotina tisuća obožavatelja Thompsonovih pjesama. Prosvjedno pismo organizatori su uručili švicarskom veleposlanstvu.

Nazočnim prosvjednicima, između ostalih, obratili su se i humanitarni djelatnik prof. Slobodan Lang, akademik Josip Pečarić, predsjednik zagrebačke HVIDRE Ivan Pandža, predsjednik Udruge branitelja logoraša Domovinskog rata Grada Zagreba i Zagrebačke županije Ilija Ačkar te u ime braniteljskih udruga Splitsko-dalmatinske županije Miro Morto.

Po riječima prof. Langa za ovakvu odluku švicarskih vlasti golemu odgovornost snosi hrvatska politika, koja, kako je rekao, još uvijek svijetu nije ponudila sustavne informacije o obrani vlastite slobode i stvaranju hrvatske države.

"Organizatori ovog prosvjeda vjeruju da je švicarski odluka o zabrani potaknuta iz Ureda predsjednika Republike Stjepana Mesića", rekao je akademik Pečarić te dodao kako je opravdan poziv HVIDR-e grada Zagreba da predsjednik Mesić podnese ostavku kako ne bi nanosio daljnju štetu.

Prosvjednici su nosili transparente na kojima je, uz ine pisalo "Hrvatska nije fašistička zemlja", "Mesić je veleizdajnik" te "Još 131 dan do đubrišta istorije".

Policija je izvijestila kako se ispred veleposlanstva Švicarske okupilo oko 150 prosvjednika te dodala kako je privela četiri maloljetna prosvjednika, a dvojicu zbog, kako kažu, uvredljivih transparenata protiv predsjednika Republike.

Policija navodi kako na skupu nije bilo narušavanja javnoga reda i mira.

Hina

Portal HKV-a, 9. listopada 2009.

NEKI KOMENTARI S PORTALA

10-10-2009., namus

Hvala

Po tisuću puta Hvala svima koji su organizirali ovaj skup i koji su sudjelovali!

12-10-2009., dtuckar

Predsjednik i Perković

Kada naš aktualni Predsjednik na "zalazu" stavlja primjedbe operativnim Vladinim djelatnicima na proteste zemlji što diskriminira naše građane, de facto se zalažući za "zabranu izlaska iz zemlje" g.Perkovića, tada postaje jasno kako je "principjelan". Naime, naš Predsjednik već odavno provodi "zabranu" izlaska iz zemlje dvojici Perkovića, koje traže pravosuđa Njemačke i Austrije, jednog zbog ubojstva u svojstvu UDBA organizatora, drugog zbog "organizacije" sudskog procesa usmjerenog protiv generala vojske Hrvatske.

Barem je prema građanima koji se prezivaju Perković - principjelan!

No, ako Hrvatska uđe u EU i proguraju se "ustavne EU norme" o izručenju državljana Hrvatske, drugim državama na njihov zahtjev, baš me zanima, hoće li se zadržati "principjelnost" u slučaju spomenutog dvojca Perkovića ! Ili će se održavati "crveni skupovi potpore" protiv izručenja...

Ah, zaboravih,m do tog vremena naš aktualni Predsjednik, to više neće biti. Čak što više, neki se procesi protiv njega već spremaju…

12-10-2009., Zagi

Mesić…

Po tko zna koji puta treba ponoviti da je ponašanje sadašnjeg predsjednika RH - veleizdajničko!

I treba to ponovoviti i tisuću puta ako nekome nije jasno.

Ništa što je hrvatsko njemu nije sveto... Domovinski rat, hrvatski branitelji i generali, hrvatska emigracija, hrvatska država stvorena u krvi...

PROTEST ZBOG ZABRANE ULASKA U ŠVICARSKU MARKU PERKOVIĆU THOMPSONU

Kao što se moglo saznati iz novina, Savezni ured za policiju je hrvatskom pjevaču Marku Perkoviću Thompsonu zabranio ulazak u Švicarsku slijedeće tri godine. Ta odluka, a naročito njezino obrazloženje, izazvala je veliko nezadovoljstvo u hrvatskoj dijaspori. I mi, Hrvatska Kulturna Zajednica, osnovana 1971, smo šokirani i ogorčeni.

Svaka suverena država ima pravo zabraniti ulazak u zemlju svakom koji nije dobro došao. Međutim, u jednoj pravnoj državi ne bi se smjela donijeti odluka, kojom se, suprotno svim pravnim normama, samovoljno i selektivno ograničiva sloboda kretanja osobama jedne narodne skupine i, u ovom slučaju, sloboda bavljenja svojim pozivom. Zabrana ulaska u Švicarsku je utoliko posebno dalekosežna, jer je raspisana u svim zemljama šengenskog sporazuma. Obrazloženje zabrane je takvo, da opravdava sumnju kako je odluka donesena pod pritiskom određenih političkih krugova koji su povjerovali propagandi neke srpske ekstremne nacionalističke grupe.

Slijedeći primjeri vode nesumnjivo tome zaključku:

1. Kao krunski dokaz, da navodno “u njegovim pjesmama ima dijelova u kojima se veličaju ratna ubijanja i genocid“, izvučena je iz čitavog njegovog repertoara jedna pjesma koja je nastala 1991., dakle u vrijeme srpske agresije na Hrvatsku u kojoj su počinjena velika razaranja, pljačke, masovna silovanja, ubojstva i masakri civilnog pučanstva, te nasilno prognano svekoliko nesrpsko pučanstvo (oko 400'000 prognanih). Citirani tekstovi iz njegove pjesme „Bojna Čavoglave“ prevedeni su tendenciozno, a smisao pjesme je iskrivljen. Tako je primjerice stih „stići će vas naša ruka i u Srbiji“ pretvoren u „sve Srbe treba pesnicom prebiti“. U pjesmi se govori samo o obrani sela Čavoglave (rodno mjesto Perković Marka) protiv teško naoružanog napadača, a koja bi bez upotrebe oružja bila bezizgledna. Međutim, u pjesmi se ne mogu ni na kojem mjestu naći izrazi ubiti, umoriti, 'prebiti pesnicom' i slično. Prema tome, ne radi se ni u kojem slučaju o ekstremizmu, kako mu se predbacuje. Za usporedbu preporučujemo čitanje Marseljeze ili

tekstove njemačkog rock sastava Rammstein. Sa zanimanjem očekujemo zabranu ulaska u Švicarsku toj rok skupini.

2. Gore citirani zahtjev da se Srbi trebaju 'prebiti pesnicom' upotrebljena je za grotesknu tvrdnju, da su to nacionalno orijentirani Hrvati doslovno shvatili pa je na koncertu u Kriens-u (Luzern) 02.06.2007. došlo do masovne tučnjave kojom je koncert prekinut. Ta tvrdnja je dvostruko kriva. Prvo, takav tekst u pjesmi ne postoji, i drugo, nije bilo nikakve masovne tučnjave. Činjenica jest, a to mogu potvrditi posjetitelji koncerta (nekolicina Hrvata i jedna Švicarka već su nam se javili), da su se dva momka posvadila zbog jedne djevojke. Redari su te dvije usijane glave izbacili iz sale i koncert je bio nastavljen. Na osnovu kojih informacija je fedpol jedan skoro normalan vikendaški ispad pretvorio u masovnu tučnjavu? I onda na osnovu toga zaključio da pjevač Thomson predstavlja, ni manje ni više, nego opasnost za nacionalnu sigurnost? Thomson je održao nebrojene koncerte u europskim zemljama sa znatnom hrvatskom dijasporom, mnoge i u Švicarskoj. Svi ti koncerti su prošli mirno, hrvatska dijaspora nije bila radikalizirana, i nije bilo nikakvih tučnjava niti sa Srbima, niti sa Bosancima. Odakle onda odjednom, 14 godina nakon rata, takva predviđanja u obrazloženju zabrane? Zašto se na osnovu kleveta i krivotvorina konstruiraju scenariji koji su u suprotnosti sa stvarnošću? Daleko veću opasnost za javni red i mir u Švicarskoj predstavlja svaka nogometna utakmica.

3. Pravi je skandal srpsku agresiju na Hrvatsku nazvati građanskim ratom u Hrvatskoj. Švicarska ne bi trebala preuzeti stav Srbije, da se je radilo o građanskom ratu. Hrvatska zauzima protivan stav - radi se o agresiji Jugoslavije (Srbije) na internacionalno priznatu državu. Hrvatska je zbog toga na Internacionalnom sudu pravde u den Haag-u podigla tužbu zbog počinjenog genocida u 1991. – 1995. Usprkos protivljenu Srbije sud je odlukom od 18.11.2008. prihvatio tužbu. Za svakog neutralnog promatrača zbivanja u godinama 1991.–1995., trebalo bi biti neosporno da je Jugoslavija/Srbija počinila agresiju. Ako i zanemarimo činjenicu, da su srpski četnici u Hrvatskoj bili iz Srbije opskrbljeni lakim i teškim oružjem, uključujući i ratne avione, nema sumnje da su Srbija i Crna Gora bile direktno uključene u rat. Primjerice, hrvatski grad Vukovar je bio sravnjen sa zemljom iz aviona koji su poletali sa vojnog aerodroma u Beogradu, a bio je

opsjednut i obasut granatama iz oko 400 tenkova, koji su također došli iz Beograda. Uostalom, crnogorski predsjednik Đukanović službeno se je ispričao za razaranja u dubrovačkom području, koja su počinile postrojbe iz Crne Gore. Još uvijek čekamo isprku Srbije za zločine u Vukovaru, Dubrovniku i nebrojenim drugim mjestima

Za mnoge Hrvate zabrana ulaska u Švicarsku hrvatskom pjevaču Thompsonu predstavlja razočaranje, uvredu i rasizam.Razočaranje, jer je Švicarska za Hrvate oduvijek bila simbol slobode, demokracje, tolerancije i slobode mišljenja. To su vrijednosti o kojima se je sanjalo još za vrijeme Habsburške moarhije (god. 1835. je grof Drašković napisao putopis „Slobodne misli iz Švicarske“), a za kojima su Hrvati još i više čeznuli u diktaturi prve i druge Jugoslavije. Uvreda, jer nam se podmeće sklonost ultranacionalizmu, fašizmu i ekstremizmu. Hrvati su jedna od najbolje integriranih narodnih skupina. Rasizam, jer smo uvjereni da takva zabrana ne bi mogla biti izrečena protiv jednog engleskog, američkog ili muslimanskog pjevača, bez obzira koliko on pjeva o nasilju.

Vrlo nam je važno ukazati na činjenicu, da i u vrijeme najgore agresije, kad je opstanak mlade države bio neizvjestan, nije bilo spomena vrijednih izgreda između Hrvata i Srba, koji su prilično mnogobrojni u Švicarskoj. Hrvati su na tešku situaciji u njihovoj prvoj domovini ukazival na miroljubiv način koristeći se mogućnošću javnih demonstracija. „Zabrana ulaska u Švicarsku treba spriječiti radikalizaciju hrvatske dijapore“, tako stoji u obrazloženju. Zabrana bi mogla imati suprotan učinak. Hrvatska dijaspora, čiji je osjećaj pravde povrijeđen, postavlja pitanje: zašto hrvatski pjevač Thomson, a ne srpski pjevač Mirko Pajčin, alias Mali Knindža, koji je na koncertima u Dietikon-u i Rorschach-u raspirivao ekstremni nacionalizam, veličao srpske ratne zločince i sijao mržnju protiv Bošnjaka i Hrvata? Šta znači uopće Knindža? To je kovanica od Knin“ i “Nindža“, aluzija na srpske paravojne grupe imenom Kninjas ili Crvene beretke, kojima je komandirao Dragan Vasiljković, zvani 'Kapetan Dragan', a koji je optužen za učešće u ratnim zločinima. Protestiramo protiv zabrane ulaska u Švicarsku i molimo njegovo poništenje.

Hrvatska kulturna zajednica u Švicarskoj
Prof. Ivan Matarić, predsjednik
Dunja Gaupp, dopredsjednica
Zürich, listopad, 2009

Portal HKV-a, 05. studenoga 2009.

NAJODVRATNIJI LJUDI I NJIHOVI „ŽIVI MRTVACI“

Javljaju mi prijatelji kako je na portalu www.vijesti.net Tomislav Klauški komentirao kampanju prof. dr. sc. Miroslava Tuđmana pišući o živim mrtvacima iliti zombijima. Čak nas i nabraja. To su mu Aralica, Krpina, Beljo, Joško Čelan, Josip Jović, Domazet Lošo, Kostović i Lang, Branimir Lukšić i Milan Vuković, Jakov Sedlar i Josip Pečarić, Zdravko Tomac i Đurđa Šušak, Zoran Vukman i Marin Mileta.

Prijatelji su bijesni, a ja sretan što sam u takovom društvu. Pa za skupinu ljudi koja podržavaju kandidaturu prof. Tuđmana veliki hrvatski književnik Hrvoje Hitrec je na portalu HKV-a napisao kako je „sve ono najbolje što u ovom trenutku postoji u Hrvatskoj”. Treba li uspoređivati tamo nekog Klauškog i Hitreca? Možda budalama.

Da, prijatelji se ljute na Klauškog, a meni čovjeka žao.

Zašto? Pa svi – koji iole hrvatski misle – slažu se da je današnju Hrvatsku najbolje opisao kineski filozof i publicist Sun Tsu: "Najveća umjetnost je slomiti otpor neprijatelja bez borbe na bojnom polju. Samo indirektna metoda može jamčiti pravu pobjedu [...] Iskoristite rad najnižih i najodvratnijih ljudi. Širite nejedinstvo i svađe među građanima neprijateljske zemlje [...] Poništavajte sve vrjednote. Budite velikodušni u ponudama i darovima da biste kupili informacije i ortake. Svugdje smjestite svoje ljude. Nemojte štedjeti ni u novcu, ni u obećanjima, jer to donosi visoke kamate."

Dakle, Sun Tsua koji je one koji su spremni izdati svoj narod za račun stranih interesa nazvao «najodvratnijim ljudima». Ali takovi - upravo zbog toga - i moraju živjeti u strahu od povratka hrvatskog dostojanstva u hrvatskom narodu. Zato je ovaj tekst sjajno opisao i taj njihov strah - strah najodvratnijih među nama. Nije prošlo dovoljno vremena da njihova odvratnost bude zaboravljena! Sjetimo se da su pred izbore 2000 išli s parolom: Oni su nama oprostili - mi njima nećemo! Da, premalo je vremena prošlo da bi oni mogli vjerovati u toliku zaboravnost da bi im opet bilo oprošteno.

Pa kako tek onda oni najstrašljiviji među takvima – kakav je očiti Klauški - mogu doživjeti pojavu onih koji su njihova

suprotnost? Pa kao nešto najstrašnije što mogu zamisliti. Vidimo da se naš jadničak Klauški najviše boji zombija. I onda se moji prijatelji ljude na njega, umjesto da im ga je žao.

U tom svom strahu Klauški ponovno pokazuje i da baš nije puno inteligentan. Zadaću koju su dobili najbolje je opisao u Šibeniku sam professor Tuđman kada je kao najveći hrvatski stručnjak informatičkih znanosti pokazao kakva je zastupljenost u glavnim hrvatskim medijima u zadnjih mjesec dana svih predsjedničkih kandidata. Njegova se kretala od 0.01 do 0.06 posto. Dakle, dok je strategija u vrijeme kada se pojavio HDZ bila napadati njegova oca, sada su izvukli pouku i odlučili se na potpuno prešučivanje. "Odvratni ljudi" u medijima očito apsolutno slušaju svoje gazde. Jedino se Klauški toliko uplašio, jadničak naš mali, pa je morao sebi dati oduška.

Možda nekome neće biti pravo što se sprdam s njim pišući o njemu kao o malom jadničku. Ali, zar on nije svoj tekst završio glagolom "sprdati"? Pa zar mu u tom njegovom strahu ne treba pomoći i ponašati se onako kako on želi?

Istina, njegovo pisanje i jest takovo da izaziva želju za sprdanjem. Kad god sam komentirao neki njegov tekst, to je bilo sprdanje. Zato ću ovdje dati svoj tekst u kome sam se sprdao s njegovim zahtjevom da me se kazneno goni.

<u>Pismo Slobodnoj Dalmaciji poslano 31. kolovoza 2004.</u>

Na osnovu Zakona o medijima pozivam vas da objavite ovaj moj tekst u vašem Magazinu, u kome je objavljen i tekst Tomislava Klauškog "Zreo za kaznenu prijavu" (Slobodna Dalmacija, 28. kolovoza 2004.).

Tekst g. Klauškog nam zorno pokazuje zašto je komunistički režim u drugoj Jugoslaviji zaslužio da ga i danas britanski The independent uzima kao primjer s kojim se uspoređuje logor Guantanamo: "Tadašnja jugoslavenska obavještajna služba koristila je Staljinove metode pri mučenju zatočenika optuženih za staljinizam a svi preživjeli zatočenici Golog otoka slažu se da bi nakon dužeg mučenja priznali, napisali i potpisali sve što se od njih tražilo..." Istina g. Klauški još nije stigao u fazu mučenja, ali se zato služi falsificiranjem mojih izjava iz interviewa Slobodnoj Dalmaciji, koji je objavljen iako sam tražio autorizaciju, koja mi nije omogućena.

Klauški tvrdi: "Pečarić je, doslovno, bez kraćenja, redigiranja i uljepšavanja, izjavio: 'Hrvati nisu trebali poslušati Titov proglas o dizanju na oružje (...) Trebali su podržati NDH kao najbolje rješenje za budućnost hrvatskog naroda. Da su to učinili, ne bi bilo bratoubilačkog rata".

A evo kako izgleda dio koji Klauški daje "doslovno, bez kraćenja, redigiranja i uljepšavanja":

"- Po mom sudu nisu trebali poslušati Titov proglas o dizanju na oružje da bi 'spašavali plemenitu krv sovjetskih naroda'.

Hrvati su, ako sam Vas dobro razumio, trebali bezrezervno podržati fašističku NDH jer je to bilo najbolje rješenje za budućnost hrvatskog naroda?

- Naravno. Da su to učinili, ne bi bilo bratoubilačkog rata, a na kraju bi bilo isto kao i u zemljama gdje toga nije bilo."

Treba li uopće govoriti koliko je priglupo tvrditi da nešto daješ bez kraćenja a onda koristiš oznaku "(...)"? Ili pak da nešto daješ "doslovno, bez redigiranja i uljepšavanja", a onda tvrditi da je ono što je rečeno u pitanju tvrdiš da je dio odgovora? Može li se pretpostaviti da je Klauški toliko nepismen, pa nije sposoban točno prepisati ono što piše, kad već tvrdi da to radi? Ili je vjerojatnije da on, kao kolumnist Slobodne Dalmacije, samo falsificira? Može li se pretpostaviti da je takvo "novinarstvo" zapravo politika Slobodne Dalmacije, kada ne ispunjava moj zahtjev za autorizaciju, ali tiska ovakva falsifikate g. Klauškog?

Imalo pismenijem jasno je zašto je Klauški izostavio dio o "spašavanju plemenite krvi sovjetskih naroda".

Doista bi svi vidjeli koliko bi bila priglupa njegova konstrukcija jer bi bilo očito kako on tvrdi da su se "po istoj logici, Britanci, Francuzi, Rusi i ostali narodi Europe" digli protiv Hitlera da bi "spašavali plemenitu krv sovjetskih naroda".

Kaže dalje g. Klauški: "Doduše, čovjek koji se predstavlja akademikom upravo kad govori o povijesti, iako je titulu dobio za matematiku, servirao je u tom interviewu i druge poslastice. Na primjer, Mile Budak nije ratni zločinac, budući da nije nikoga ubio. Kao da Hitler jest. Ili Himler. Ili Rudolf Hess."

I tako kolumnist Slobodne Dalmacije ne zna da početak svakog interviewa piše novinar, pa je tako i ovaj sa mnom počeo ovako: "Akademika Josipa Pečarića...". Očito Đuričić, za razliku od Klauškog, zna da se titule koriste u predstavljanju osobe s kojom novinari razgovaraju. Da Klauški čita druge novine vidio bi da je to uobičajeno. Recimo, u Vjesnikovim Stajalištima to će obavezno napisati. Dapače meni dodaju i da sam sveučilišni profesor.

Ne čudi me da Klauški uspoređuje Budaka s Hitlerom, Himlerom, Hessom i Speerom jer nisam dvojio da i on pripada u one koji misle da su Hrvati genocidan narod koji zakonom o kulturi ubijaju ljude. Zato su valjda svi Pavelićevi ministri ratni zločinci, a Hitlerovi nisu! Kao što sam u interviewu i rekao laž je kada mnogi naši novinari tvrde da je Budak potpisao "rasne zakone" - u množini. Jedan od njih je i Klauški (vidjeti Slobodnu Dalmaciju, 25.8.2004). Znao sam da Klauškog neće uznemiriti to što je uhvaćen u laži. Pa poglavlje jedne moje knjige se i zove: "Jugokomunisti – ljubitelji laži". Čudi me što je to očito i politika Slobodne Dalmacije.

Klauški također piše: "dok je slogan "Tjeraj psine preko Drine', akademik Pečarić usporedio s američkim sloganom 'Voli ili napusti'. To je za njega 'humana poruka'. Ovdje doista dopuštan da razina inteligencije g. Klauškog nije tako visoka da bi on razumio dio teksta:

"A 'Tjeraj psine preko Drine"?

- To mu se pripisuje i u procesu spominje, ali njegova izreka je posve drukčija. A kad već govorimo o tome, onda valja reći da i Amerikanci koriste sličnu, odnosno istu sintagmu koja glasi: "Voli ili napusti!" To je za mene humana poruka jer za onoga tko mrzi zemlju u kojoj živi, bolje je da iz nje ode."

Sigurno je da treba malko veći kvocijent inteligencije da bi se razumjelo kako nisam uspoređivao sintagmu koja se Budaku pripisuje, već onu koju on jest rekao s onom američkom. A Budakova je: "Ili se pokloni, ili se ukloni." Za razliku od Amerikanaca, Budak ne traži da se zemlja u kojoj živiš voli, ali traži da je poštuješ.

Klauški dalje spominje "kaznenu prijavu za poticanje rasne i nacionalne mržnje". Valjda mu je najveći argument to što je javnosti "malo poznato da je novopečeni Hrvat iz Boke sve do

1991. godine živio u Beogradu, gdje je diplomirao i predavao na fakultetu". Čim Klauški zna da sam novopečeni Hrvat, očito je da koristi arhiv UDBE. Oni su znali o ljudima ono što ni oni sami nisu znali. Ali ni da UDBA nije sveznajuća potvrđuje ovaj podatak o godini. Nekome će se učiniti priglupo optuživati nekoga za "poticanje rasne i nacionalne mržnje" i spominjanje ovakvog podatka koji je više puta bio dan i na televiziji i u novinama. Kako je Klauški komentator Slobodne Dalmacije očito mu je ovaj podatak o Beogradu dokaz "genocidnosti" hrvatskog naroda. Kad "doznaju" Hrvati taj podatak sigurno će ispuniti želju g. Klauškog: proces Pečariću, osuda i izvršenje u roku od 12 sati. Kao i Budaku!

Pita se Klauški "srame li se ostali hrvatski akademici zbog svog akademskog kolege Josipa Pečarića". Ja predlažem svojim kolegama u HAZU da umjesto mene izaberu g. Klauškog. Pa on zna da sam "stručnjak za matematičko izvođenje teorije vjerojatnosti". A ja to ne znam. Kad on bolje zna od mene u čemu sam stručnjak, zar ne bi on trebao biti akademik, a ne ja.

Vjerujem da je g. Klauški član HND-a. Moraju biti ponosni na ovakvog člana. Ovakvog krivotvoritelja i "inteligentnog" prikazivača tuđih tekstova sigurno odavno nisu imali. A kako tek izvrsno zna "doslovno, bez kraćenja, redigiranja i uljepšavanja" prepisati tuđi tekst. Uvjeren sam da će mu ove godine dodijeliti svoju nagradu zbog toga.

Naravno, „Slobodna Dalmacija“ nije objavila moj tekst. Objavljen je u "Hrvatskom slovu", 17. rujna 2004. Jasno je i zašto. Pa kako mogu objaviti tekst iz koga je razvidna tako niska inteligencija njihova kolumniste. Pa kakvi kolumnisti, takva i novina, zar ne?

A s obzirom na takovu inteligenciju Klauškog možda je on pomislio da je njegov poziv da me se kazneno goni uslišen i doista sam prošao kao Budak: u 20 sati je podignuta optužnica, osuđen sam i pogubljem. I kada me je vidio u spomenutom društvu, jadničak naš uplašeni je povjerovao da nisam samo ja zombi, nego i svi ostali?

Akademik Josip Pečarić

PREDSTAVLJANJE KNJIGE
KRAJ VREMENA VELEIZDAJNIKA?

Prije svega dozvolite mi da vas sve lijepo pozdravim. Zahvaljujem se večerašnjim predstavljačima admiralu Davoru Domazetu-Loši i akademiku Dubravku Jelčiću, g. Ivici Jovanoviću dokatoru za tiskanje i Frani Marušiću i HKZ-u i Hrvatskom slovu za organiziranje ove promocije knjige „Kraj vremena veleizdajnika?“.

U predgovoru moje knjige „Zločinački sud u Haagu“ najavio sam svoje povlačenje iz publicistike

> *„ Nekako mi se čini (...) da nemam više o čemu pisati o čemu nisam već pisao u ove dvadeset i dvije knjige. Ali one ostaju. (...) Danas je – poslije Tuđmanova vremena ponosa i dostojanstva – došlo ponovno vrijeme sluganstva i izdajica. Vrijeme u kojemu ovakve knjige i nisu potrebite. Međutim, neće uvijek biti tako. Vrijeme ponosa i dostojanstva će se vratiti, jer kako reče biskup Valentin Pozaić na Veliki petak u Zagrebačkoj katedrali: Kristov križ, znak Božje ljubavi, zadivio je kroz dvije tisuće godina mnoge pojedince, obitelji i narode. Tu je i hrvatski narod, unatoč svih krivokletnika i veleizdajnika. A onda je dobro da bude i ovakvih knjiga.“*

Ipak, poslije te knjige Mate Kovačević i ja načinili smo još dvije knjige. Moglo bi se reči da baš i nisam čovjek od rijeći, zar ne?

Izgleda, vjerovali ili ne, da je najava mog povlačenja najviše pogodila predsjednika Mesića, pa me je on – kao što će te vidjeti u knjizi - pokušao i uspio odvratiti od toga. Naime, on je znao da ako napadne moj matematički rad, tj. moj časopis koji je kao prvi hrvatski matematički časopis uzvršten na SCIE listu, ja ću mu odgovoriti na napad i tako nastaviti svoj publicistički rad. Ili možda griješim? Poznato je kako se on smatra najvećim ekspertom u svim područjima, pa je možda on samo htio pokazati da je on i u matematici najbolji. Tu ga čak i ne možemo kriviti jer je poznato da to isto misli i za povijest, pa je tako uspio i akademicima povjesničarima održati predavanje iz povijesti u njihovoj (i mojoj) akademiji. Izgleda da je čovjek umislio da može uništiti ono što sam ja stvorio? Ako je to po srijedi doista mi je žao što baš nisam

pomogao u liječenju njegovih kompleksa. Za razliku od mojih kolega povjesničara iz HAZU i nisam baš uviđajan, zar ne?

Šalu na stranu. Zapravo, ove dvije knjige su samo završetak posla o i oko knjige „Zločinački sud u Haagu“. Tako sam knjigu „Thompson u očima hrvatskih intelektualaca“ najavio već na predstavljanju u Zagrebu 23. rujna 2008. riječima:

„Tu će znatno biti proširen onaj dio knjige koju danas predstavljamo o njemu.“

A o Thompsonu govori i ova knjiga. Žao mi je što u nju nije ušao i moj govor na Prosvjedu ispred švicarskog veleposlanstva, a koji možete naći na Portalu HKV-a, koji sam završio ovako:

„Zapravo i ovaj napad samo potvrđuje moje riječi, koje se nalaze i u spomenutoj knjizi, da je Thompson jedan od najvećih živućih Hrvata, ili kako je ta moja tvrdnja interpretirana u „Hrvatskom listu“: 'Upravo je Thompson – a ne nitko od onih glavonja za koje se glasuje na izborima – politički najvažniji živi Hrvat.'“

Kako sam dobio niz čestitki za taj govor, očito je da ima i biskupa i akademika i niz drugih hrvatskih uglednika koji djele to moje mišljenje o Marku Perkoviću Thompsonu.

Najveći dio ove knjige posvećen je prof. dr. Miroslavu Tuđmanu. Zapravo, uz Thompsona po meni on je danas najznačajnija osoba koju imamo. Čovjek uz koga i zahvaljujući komu možemo učiniti da se vrijeme ponosa i dostojanstva vrati vrlo brzo. Kada me je svojevremeno akademik Ivan Aralica upitao što mislim o njemu kao o mogućem predsjedničkom kandidatu – rekao sam mu da sam ja to predlagao još 2000. godine. Da je HDZ to tada učinio naš položaj danas bi bio mnogo bolji. Tada sam to obrazlagao da bi time HDZ pokazao da mu nije do vlasti, pa će njihov kandidat biti netko tko nije član HDZ-a (dakle ono što je prošle godine Aralica opisao kao pravilo sv. Franje), ali i to da bi se tada itekako morali zamisliti svi oni koji su krenuli u napad na Predsjednika i njegovu obitelj, tj. svi oni koji su pokrenuli tzv. detuđmanizaciju, a zapravo rashrvačivanje Hrvatske. Nažalost, tako nešto nije se ni moglo očekivati od HDZ-a, jer je sa Sanaderom krenula i detuđmanizacija HDZ-a. On je odmah pokazao da je Mesićev učenik:

1. Kada je Mesić umirovio generale, Sanader je tvrdio da bi učinio to isto, ali bi prvo razgovarao s njima;

2. Kada je Mesić pokrenuo hajku na Pašalića, Sanader je Pašalića smjenio s položaja dopredsjednika Sabora.

Zato je meni Sanaderov govor u Splitu na prosvjedu „Svi smo mi Mirko Norac“ bio samo pokazatelj da Sanader još nije uspio detuđmanizirati HDZ, a o tome sam još tada pisao.

Naravno, Miroslav Tuđman je itekako – svojim radom – pokazao da je izuzetan kandidat, a o tome imate izuzetan tekst Hrvoja Hitreca dan kao Pogovor knjizi koju danas predstavljamo.

On je i jedini od današnjih predsjedničkih kandidata koji je potpisnik naših pisama potpore Thompsonu.

Ali ne radi se samo o tome. Snaga potpore hrvatskih intelektualaca Thompsonu bila je takva da su i drugi shvatili da može biti presudna i u predsjedničkim izborima. Tako su me iz „Večernjeg lista“ već nakon promocije u Čavoglavama 5. 8. 2008. pitali imamo li mi svoga predsjedničkog kandidata. Naravno, teško je bilo govoriti u ime svih, jer je jako puno hrvatskih uglednika potpisalo pisma potpore Thompsonu, ali dobar dio najpoznatijih imena potpisnika tih pisama bili su upravo oni koji su i nagovorili prof. Tuđmana da se prihvati kandidature. To sam im i rekao, ali ne navodeći ime našega kandidata. Tek su kasnije iz intervjua akademika Aralice „Hrvatskom listu“ shvatili o kome je riječ. On je dao malo više podataka o našem kandidatu i nije im bilo teško zaključiti da netko tako izvrstan u Hrvatskoj može biti samo profesor Tuđman. Zato sam na predstavljanu 23. rujna 2008. i ja govorio o Tuđmanu. Među ostalim posebno sam naglasio „da nam mediji neće biti dostupni“ i rekao:

„Ali, trebaju li prezimenu Tuđman i mediji?“

A prezime Tuđman je snažna poruka svima – i svijetu koji ne žele ni pomisao na onoga koji ih nije slušao. Da, kada govorim o Ocu hrvatske države Franji Tuđmanu uvijek me naljuti kada netko o njemu govori kao o „prvom hrvatskom predsjedniku“. Pa samo je on bio hrvatski predsjednik. Zar za Mesića možemo reći da je HRVATSKI predsjednik? Svjetski moćnici znaju da je našem predsjedniku bio važniji hrvatski narod od svih njih. A znaju da je takav i njegov sin!

Naravno, moja tvrdnja je podrazumijevala da odmah trebamo svi stati iza prof. Miroslava Tuđmana i tako zajedničkim radom bi uspijeli razbiti tu očekivanu medijsku blokadu.

Zašto nismo? Moje iskustvo s hrvatskim državotvornim političarima jeste, o tome sam već pisao, da su svi za zajedništvo pod jednim malenim uvjetom – da oni budu na čelu tog zajedničkog djelovanja. Zato na moje argumente takvi i ne pokušavaju odgovoriti.

Iskustvo koje imamo s današnjim HDZ-om je da nemožeš u nikoga imati povjerenje, kada su već oni - nasljednici Oca hrvatske držali - izdali ono što je on napravio. Pa u koga možemo više vjerovati da neće izdati veliko Tuđmanovo djelo - nego u njegova sina. Tu ne treba ni spomenuti da nitko nije više i bolje stao u obranu djela našeg Predsjednika od njega. Tim prije za očekivati je bilo da će vlast imati svoje „desničare“ kao predsjedničke kandidate.

Uglavno, u proteklih godinu dana – iako me uglavnom nije bilo u Hrvatskoj – naslusao sam se mnogih razgovora među tzv. državotvornim Hrvatima u kojima oni pokušavaju naći „najboljega“. Po pravilu to nije bio prof. Tuđman. Bilo mi je zabavno njihovo ignoriranje mojih argumenata, a obično bih im rekao kako oni zapravo žele takovog „desničara“ čijom se kandidaturom ne bi zamjerili današnjim vlastima.

Nevjerojatno je i što jedinu zamjerku profesoru Tuđmanu nalaze u tome što je po prirodi tih i nenametljiv. A zapravo su to odlike čovjeka koji može stvoriti takove tajne službe kakve smo imali. Znamo s koliko strasti su ih uništili kada je nastupila „trećejanuarska“ diktatura. I sada ono što je zapravo bilo od velikog značaja za stvaranje države – njemu je jedina mana. To što je kao intelektualac, znanstvenik, u uopće kao čovjek, mnogo ispred svih ostalih kandidata – nije važno. Problem je što on ima i osobine koje su bile veoma važne kada smo stvarali državu.

Ili je posrijedi nešto drugo? Zar vas i naslov knjige koju danas predstavljamo, kao i spomenute riječi biskupa Pozaića, ne podsjećaju na Tuđmanovu knjigu „Vrijeme krivokletnika“? Doista, zar ne bi bilo strašno izabrati za predsjednika države autora te knjige? Pa njegov izbor za predsjednika i ta njegova knjiga učinile bi da – kako je on sam komentirao ponašanje današnjega predsjednika RH – pravna država počne djelovati. A onda bi u naslovu naše knjige onaj upitnik bio nepotreban. A to doista treba spriječiti, zar ne?

Portal HKV-a, 16. listopada 2009.

KOMENTARI S PORTALA

Zabrana — mpletikosa 21-10-2009
Postovani akademice Pecaric i HKV,

Procitavsi bavljenje bogate svicarske vlade pjevacem Markom Perkovic Thomson, izvrcuci njegovu pjesmu "Bojna Cavoglave", prisivajuci joj sto nema, tvrdivsi da velica ratne zlocine i genocig, Svicarska, glasnogovornica Europske zajednice, ocito kaze kakvu Hrvatsku zeli u Europskoj zajednici, ne zeli Hrvate po kojoj nastade Hrvatska, vec Hrvate u imenu po Hrvatskoj koju Europska zajednica i hrvatska izdajnicka vlast nastoje preoblikovati Hrvate, Hrvate bez narodnog obiljezja, bastine, povijesti, sterilizirane Hrvate po uputi Europske zajednice.

Prvo je narod, potom drzava, za Hrvatsku Svicarska zeli obrat, Srpska okupacija Hrvatske i rusenje Hrvatske, progon i ubijanje Hrvata u srpskom ratu zapocetom 1991. godine, Svicarsku nije uzasavalo, nije prosvjedovala protiv srpskog ratnog zlocina, srpskog rata u Hrvatskoj, ni kad su cetnici nakon rata dobili drzavnu mirovinu.

Svicarskim pravorijekom izrecen Perkovicu, nijekanje prava na obranu od napadaca, presudujuci Perkovicu za ne postojecu zlocinacku i genocidnu pjesmu, lisivsi ga starog rimskog prava na obranu i svjedoke, mracno stanje u demokratskoj i slobodarsko Europskoj zajednici i Svicarskoj, novi nacizam, ocituju da je Hrvatska lisena prava na obranu, ustavna i zakonska prava svih drzava svijeta naoruzanih do zubiju svim oruzjima, najmocnije i atomskim, ne da ga fotografiraju i djeci pokazuju. Presudise Perkovicu, ne zele ga u Svicarskoj, boje se Perkovica, da ne probudi obmanute ljude u Europskoj zajednici. Svicarska zabrani Perkovicu ulazak u Svicarsku, ne pravdom vec zabranom utemeljenoj na lazi i kleveti, badava joj zabrana, Svicarska ne moze zabraniti slusanje Perkovicevih pjesama u Svicarskoj, svicarska vlast gurnula glavu u politcki pijesak. Zabranjeno voce, najslade voce. Zabrana svicarske vlasti Perkovicu uci u Svicarsku napravi veliku politicku reklamu Perkovicu, bogata drzava bavi se jednim

pjevacem domoljubnih pjesama. Svicarska ne strahuje od Al Kaida vec od Perkovica.

Presudivsi Perkovicu za zlocin i genocig obrane od napadaca, rece li Svicarska Hrvatskoj, time i svijetu, da se ne bi branila ako bi ju netko napao, jer je obrana zlocin i genocid.

Mozda se Svicarska ne kani braniti, mirno spava, branili bi ju vlasnici neopranog novca, nakita, zlata, umjetnina pohranjenih u riznice svicarskih banaka, branili zesce nego svoju domovinu.Svicarsku nitko ne napade ni u jednom krvavom Svjetskom ratu.

"Psi laju, karavane prolaze", kaze arapska poslovica. Da su se Hrvati bili ustrasili prijetnja, ne bi se usudili obraniti od cetnika. Hrvatska izdajnicka vlast nije za sva vremena. Crkva u Hrvata, domoljubi, stupovi obrane naroda i narodnosti neka se ujedine i prosvjeduju Svicarskoj. Trebalo bi im reci da ljude i politiku sa takvim nazorima Hrvati ne zele na svome moru ni u svojoj zemlji. Treba optuziti Svicarsku Europskom sudu za laz, klevetu, izvrtanje cinjenica, srbijansko-crnogorsko osvajanje Hrvatske nazvano gradanskim ratom.

Hrvati u Svicarskoj, gradani Svicarske, Svicarska njima ne moze uskratiti pravo na obranu kao Perkovicu, trebaju svicarskoj vlasti slati prosvjede i traziti odgovor za laz izrecenu u svojoj politickoj poruci Perkovicu.

HKV neka potakne Hrvate u Svicarskoj i u europskim i prekomorskim zemljama s adresama gdje slati prosvjede. Zalosnije od svega sa svicarske strane je sto je stotinu i pedest prosvjednoika prosvjedovalo pred svicarskim veleposlanstvom u Zagrebu, Da je izaslo stotinu i pedeset tisuca, Svicarska bi morala odgovoriti zasto je lagala i opvrci svoju laz.

Cestitam HKV-u i akademiku Josipu Pecaric za ustrajnost , budnost, domoljublje. Blagoslovljeni bili.
S postovanjem.
Srdacni pozdravi.
Mile Pletikosa
Toronto, Kanada

Hrvatski švicarci — Zagi 22-10-2009

Da, sve ste jako lijepo rekli g. Mile. Ali što ćemo s hrvatskim švicarcima? Tek smo na početku raskrinkavanja hrvatske pete kolone. Uvjeren da će i oni platiti cijenu izdaje.

Dobar prijedlog.... — **bosanac** 24-10-2009

...g.Zagija. Imenujmo ih, obiljezimo ih. Jednom se moramo poceti obracunavati sa izdajnicima. Dakle zelimo cuti imena. Carlu del POnte, cuvenu po svom "casnom" radu u ICTY-u i njenu cuvenu sentencu....."podli kurvini sinovi" ne racunamo, ona je obican britanski batler, tuzit cemo je gazdama.

PRILOG: HINA O PREDSTAVLJENU KNJIGE
KRAJ VREMENA VELEIZDAJNIKA?

U prepunoj dvorani Hrvatske kulturne zaklade i Hrvatskog slova u Zagrebu, u utorak 13. listopada u 19,00 sati održano je predstavljanje knjige akademika Josipa Pečarića i novinara i publicista Mate Kovačevića. Knjigu pod nazivom «Kraj vremena veleizdajnika?» predstavili su admiral Davor Domazet – Lošo, akademik Dubravko Jelčić, Mate Kovačević - novinar i publicist i akademik Josip Pečarić. Predstavljanju je nazočio i predsjednički kandidat prof. dr. Miroslav Tuđman. U nastavku donosimo vijest Hine o samom događaju.(hkv)

Predstavljena knjiga
Kraj vremena veleizdajnika?

Na predstavljanju knjige Josipa Pečarića i Mate Kovačevića pod nazivom "Kraj vremena veleizdajnika?" umirovljeni admiral Davor Domazet Lošo je rekao da topnički dnevnici ne postoje i upitao je zašto oni trebaju hrvatskom predsjedniku Stjepanu Mesiću i hrvatskoj vladi.

Iduće će godine na haaškom sudu biti izrečene presude hrvatskim generalima Anti Gotovini, Ivanu Čermaku i Mladenu Markaču i svi su dokazi, zahvaljujući prije svega američkim odvjetnicima a ne hrvatskoj politici i vladi, pokazali kako nije bilo prekomjernog granatiranja niti izgona Srba iz Hrvatske, istaknuo je Domazet Lošo, koji je od 1998. do 2000. bio načelnik Glavnog stožera Oružanih snaga RH.

Kazao je da se s topničkim dnevnicima pokušava dokazati kako je nešto bilo skriveno te da je postojao nekakav plan, ali "koji de facto nije izvršen."

Domazet Lošo smatra da danas na Hrvatsku "jurišaju sljedbenici Slobodana Miloševića" preobučeni u 'liberale', 'europejce' i sl. Stoga se, ocjenjuje, otvoreno planira stvaranje "jugosfere" o kojoj je pisao britanski časopis "Economist". Da bi se taj plan zaustavio, rekao je Domazet Lošo, potrebno je za novog hrvatskog predsjednika izabrati Miroslava Tuđmana, jer će u suprotnom taj proces "ići ubrzanim tijekom".

Akademik Dubravko Jelčić ocijenio je da se Hrvatska danas nalazi na 'skliskoj prekretnici' - pogaziti vlastiti ponos i zanemariti hrvatski nacionalni interes ili se ponovno uspraviti i "naći svoju dušu" kao 1990. i 1991. i uzeti sudbinu u svoje ruke. Istaknuo je da je knjiga od prve do posljednje stranice prožeta uvjerenjem njezinih autora da je M. Tuđman jedini predsjednički kandidat koji Hrvatskoj može vratiti ponos i dostojanstvo.

Novinar i publicist Mate Kovačević rekao je kako tekstovi u prvom dijelu knjige upozoravaju hrvatsku javnost na procese na različitim poljima društvene i političke stvarnosti, čiji je konačni cilj rastrojavanje Hrvatske. U drugom dijelu su predstavljeni javni nastupi i politički program predsjedničkog kandidata M. Tuđmana. Akademik Pečarić kazao je da sav prihod od prodaje knjige ide za predsjedničku kampanju Miroslava Tuđmana, koji je bio na predstavljanju knjige.

U prepunoj dvorani Hrvatske kulturne zaklade i Hrvatskog slova nazočili su i članovi obitelji prvog hrvatskog predsjednika Franje Tuđmana.

Hina

„Portal HKV-a, 15. 10. 2009.
„Portal MT“, 14. 10. 2009.

KOMENTAR S PORTALA MT

dr. Tihomir Janjicek, Listopad 14, 2009

Knjigu na zalost jos nisam procitao, ali nemam dvojbe da je dr. Miroslav Tudjman u biti jedini "desno" orijentirani kandidat za Predsjednika RH, ili kako se to kaze iz "drzavotvorne" struje. Nominalno, postoji jos jedan "desno" orijentirani kandidat, a to je Andrija Hebrang. No, Gospodin Hebrang podrzava danasnju "lijevu" opciju HDZ, pa se posve uklopio u onu narodnu "svi su politicari isti". JEDINI koji odskace od svih kandidata je dr. Miroslav Tudjman, prije svega zbog "omrznutog" prezimna na strani lijevice, a osim toga je glavni kretaor Hrvatskog obavjestajnog sustava, pa je doslovce NAJINFORMIRANIJI ČOVJEK HRVATSKE! On doista zna SVE, sto osoba za

Predsjednika Hrvatske treba i mora znati! Predsjednik mesic je rekao da bi eventualni izbor Hebranga za Predsjenika RH bio njegov osobni poraz, onda bi za sigurno izbor dr. Miroslava Tudjmana bila njegova osobna tragedija, a rekao bih i cijele lijevice u Hrvatskoj! Zbog toga, SRETNO GOSPODINE DR. TUĐMAN, TAKO NAM SVIMA SKUPA BOG POMOGAO!

TOMIĆ-GOLDSTEINOVA POVIJEST

U „Hrvatskom listu“ od 8. listopada 2009. pisano je o zabrani ulaska najpopularnijem hrvatskom pjevaču Marku Perkoviću Thompsonu u Švicarsku i tom prigodom navedeni su i hrvatski novinari - „euroizmećari“ – koji su zaslužni za to. Naravno, odmah se pobunio kolumnist „Jutarnjeg lista“ Ante Tomić: Zar netko može biti veći euroizmećar od mene? I napisao tekst *Švicarsko ‘marš’ Thompsonu. To je Europa koju želim!*

Njega Thompson asocira na pokolj u Blagaju pa svoj tekst počinje ovako:

„Sada je to daleka prošlost, ali mi još uvijek svaki dan živimo s njom. U svibnju 1941. u jednom mlinu na Korani nedaleko od Blagaja ubijen je mlinar Joso Mravunac, njegova mater, žena i dvoje djece, a dvanaestogodišnja kći spasila se skokom u rijeku. Ništa u ovom zločinu nije upućivalo na motive ili počinitelje, ali ustaške vlasti svejedno su zaključile da on može biti potaknut samo nacionalnom mržnjom.

U Karlovcu je žurno okupljeno sudsko vijeće od politički provjerenih pravnika, iz Zagreba je upućen Vjekoslav Maks Luburić s desetinom ustaša povratnika, a u srpskim selima oko Blagaja, najviše u Veljunu, bez reda je skupljeno nekoliko stotina seljaka. Najpouzdanija brojka koju je Slavko Goldstein našao je da ih je bilo tri stotine sedamdeset sedam.“

Već konstatacija kako je nešto najpouzdanije kad dolazi od Slavka Goldsteina sugerira da je vjerojatno potpuno suprotno tomu. Puno hrvatskih povjesničara i publicista dokazalo je da je to zapravo pravilo kada je riječ i o ocu i o sinu Goldsteinu. I sam sam pisao o nizu takovih primjera. Možda ovom zgodom podsjetim samo na jedan o kome sam pisao u tekstu *Montiranje slučaja Matice hrvatske*, „Hrvatsko slovo“ od 14. veljače 2003. Evo nekih djelova tog teksta:

> *„Mržnja Goldsteinovih prema hrvatskom narodu možda je najočitija iz njihove hajke na Maticu hrvatsku. Počeo ju je Ivo Goldstein još prije pojave knjige Holokaust u Zagrebu, nastavljena je u samoj knjizi i tako - sve do danas. Pogledajmo kako to izgleda u interpretaciji Slavka Goldsteina u Nacionalu 21. siječnja 2003. (Željka Godeč: ‚Matica hrvatska ne želi*

osuditi antižidovstvo svog čelnika u NDH'), gdje je dano njegovo pismo bivšem predsjedniku Matice Josipu Bratuliću i sadašnjem Igoru Zidiću, u kojemu, među ostalim piše: ‚Zar je moguće da se dosadašnje i sadašnje vodstvo MH ne žele distancirati od postupaka Filipa Lukasa koji je u ljeto 1941. godine besramno zahtijevao pljačku imovine svojih sugrađana Židova u ime Matice hrvatske kojoj je tada bio predsjednik? U knjizi Ive Goldsteina 'Holokaust u Zagrebu', kojoj sam urednik i suautor, objavili smo na str. 193-194 pismo Matice hrvatske. U njemu se konstatira da 'sada postoji mogućnost da se pribave prikladne zgrade na mjestu, koje odgovara Matici hrvatskoj', a to je mjesto u središtu Zagreba, na Jelačićevom trgu br. 15, kojemu pripada dvokatnica prema trgu sa dvorišnim zgradama, vlasništvo Židova Sternberga', pa iako 'ove nekretnine još nisu vlasništvo Nezavisne Države Hrvatske' potpisnici pisma mole Državno ravnateljstvo da 'izvoli držati na umu prikazane potrebe Matice Hrvatske, kad spomenute nekretnine prijeđu u vlasništvo Nezavisne Države Hrvatske'.(...) Iz pisma se ne vidi je li se ijedan od potpisnika barem zapitao što će biti sa 'Židovom Sternbergom' i njegovom obitelji čija bi imovina 'savršeno odgovarala našim (tj. Matičinim) potrebama' i kakva će biti sudbina još desetak obitelji koje su u to vrijeme bile stanari u traženim zgradama, pa ih treba izbaciti iz njihovih stanova, jer Maticu 'u novo doba čekaju nove, veće i mnogobrojnije zadaće'.'

(...)

Pismo MH pisano je 8. kolovoza 1941. Vidimo kako se Goldsteini pitaju jesu li se potpisnici matičina pisma barem zapitali za sudbinu Sternbergovih i odmah zatim spominje izbacivanje iz stanova. Pa jesu li doista Sternbergovi izbačeni iz svoje kuće? Odgovor potražimo kod tih istih Goldsteina koji čitateljima Nacionala sugeriraju ovako nešto. Na str. 190. Holokausta u Zagrebu piše: "Industrijalac Manfred Sternberg (1892) prvih je dana travnja 1941. sa suprugom i dvoje djece napustio Zagreb. Putovali su preko Mađarske i Austrije i, u dramatičnim okolnostima, 5. travnja poslijepodne u posljedni čas prešli u Švicarsku. Već sljedećeg jutra, kao putnici s jugoslavenskim pasošima, vjerojatno bi bili zadržani u Austriji, jer je 6. travnja Treći Reich zaratio s Jugoslavijom. Nakon

spasonosnog bijega, cijela je obitelj vrlo brzo prešla u SAD." Jesu li stigli u SAD prije ili nakon uspostave NDH nije jasno, ali očito ih ustaške vlasti i Matica hrvatska, prema Goldsteinima, žele izbaciti iz njihove kuće 8. kolovoza 1941. godine! Ako je i od Goldsteina, mnogo je.

Poslije tog mog članka prestala je hajka na Maticu koju su svojim lažima pokrenuli Goldsteini!

Znamo da je Slavko Goldstein bio pokretač mnogih anti-hvatskih akcija, kao na primjer kada mu je hrvatska valuta kuna značila obnovu NDH, svojevremeni napad na Ivicu Kostelića ili pak stalni napadi na Thompsona. Kako u nas nema hrvatskih medija, ne čudi kako kod nas nema ni mogućnosti odgovora onima za koje je mnogo puta dokazano da ne govore istinu (ili upravo zato!). Zako sam poslije napada Švicaraca na jednog od najvećih živih Hrvata – Marka Perkovića Thompsona – dobio slijedeće pismo:

Poštovani,

Temeljem najnovijih sramotnih blaćenja RH, koji uredno nailaze na odobravanje formalnog, a u stvari tek tzv. Predsjednika Republike Stjepana Mesića, izjavljujem slijedeće:

- *branitelj i pjevač Thompson nije optužen, nije procesuiran, nije mu dokazana kaznena odgovornost (koliko mi je poznato) baš NIGDJE u svijetu,*
- *zloporaba branitelja i popularnog domoljubnog pjevača obavlja se na potpuno isti način kao što se Hrvate svojevremeno teretilo za 1,500.000 žrtava Jasenovca,*
- *no, odnedavna čak i najrigidniji, najekstremniji, najradikalni ili ortodoksni Židovi priznaju da Jasenovac nije imao više od 100.000 žrtava* (inače poznato je da ja ovu brojku nazivam „velikosrpskom brojkom Goldsteinovih i Draže Mihailovića“, op. J.P.)*,*
- *iz meni nepoznatih razloga Židovska općina Zagreb, brojni njihovi lobisti i udruge te posebice jugo-komunjarski sklop u RH, POLA stoljeća marljivo prešućuje da je Tito sinagogu u Nišu dao pretvoriti u muzej, a da je Srbija bila JEDINA Europska država u Drugom svjetskom ratu koja je bila JUDEN FREI ! I time se i vrlo glasno, i vrlo dugo, i potpuno javno, hvalila!?*

- Pa ipak, predsjednik ŽOZ-a, svojevremeno pri posjetu Srbiji, hrabro izjavljuje kako Židovi nikada nisu imali problema sa Srbijom ??!! „Lijepa“ pljuska svim mrtvima na Banjici, Sajmištu i ostalim (brojnim) srpskim gubilištima PRVENSTVENO za Židove…

- U kontekstu vrlo popularnog branitelja i pjevača Marka Perkovića Thompsona treba navesti notornu činjenicu da najljepši zagrebački trg još uvijek nosi ime krvnika Tita, da taj isti trg još uvijek nosi čin okupatorske vojske (maršal JNA) koja je razarala, palila, ubijala i uništavala RH punih 5 godina !

- U kontekstu vrlo popularnog branitelja i pjevača Marka Perkovića Thompsona treba navesti notornu činjenicu da zastava tzv. republike srpske, rsk, krajine, srpskog naroda ili kako već – a u stvari to je okupatorska zastava pod kojom se klalo Hrvate – i dan danas se SLOBODNO VIJORI I KORISTI U SLUŽBENE SVRHE UNUTAR RH !!

Takve zemlje ipak nema nigdje na svijetu !!

- I onda je Thompson fašist, a svi ti koljači, razaratelji svega hrvatskoga nisu fašisti ??

- Thompsona bismo trebali shvatiti kao uljudbeni i komunalni problem RH, umjesto njih ??

- Drugovi, suočite se s povijesnim činjenicama!

hrvatski publicist Javor Novak
(10. listopada. 2009.)

Dakle, vjerojatno je i uvlačenje slučaja pokolja obitelji Mravunac nešto što ima veze s „povjesnom“ djelatnošću Slavka Goldsteina. Inače, Javor Novak mi je o Slavku Goldsteinu napisao slijedeće:

Poštovani,

U vezi g. Slavka Goldstein, a koji počesto rado optužuje Hrvate, trebam reći kako sam iz pouzdanoga izvora čuo da spomenuti „nezavisni, ugledni, liberalni intelektualac, veliki izdavač, ugledni povjesničar“ i ne sjećam se više kako mu sve ljevičarska javnost ne tepa - nije završio čak ni srednju školu. Štoviše, moj izvor kategorički tvrdi, kako isti ugledni gospodin, koji se rado igra tužitelja ne samo da nije završio srednju školu

(jer se to mnogima iz opravdanih razloga može dogoditi) već je on više puta neuspješno pokušavao završiti srednju školu. No, njega to ne smeta da povjesnikuje i javno prepričava ružne mitove.

Iz osobnog pak iskustva tvrdim (jer sam to čuo na svoje uši) kako g. Slavko Goldstein sredinom 2009. godine u emisiji Prvog programa Hrvatskoga radija (u kojoj gostuje putem telefona) izjavljuje (nakon sugovornikovih iznesenih povijesnih činjenica) koje je odlično predstavio stvarno ugledni i zaista cijenjeni povjesničar dr Jurčević, „kako se on čudi dr Jurčeviću što on iznosi takve stavove" (!). A sveučilišni profesor i dr povijesti te autor brojnih znanstvenih radova i naravno sudionik brojnih povijesnih i drugih simpozija, nije iznosio svoje stavove - već povijesne činjenice! Precijenjeni g. Goldstein uzeo si je to pravo zgražati se nad iznesenim podatcima kao da je i on sveučilišni profesor te i sam doktor povijesti…

Tragikomično što šuplja ambicija i potpuna neobjektivnost učine od čovjeka. Osobe koja se tako rado igra javnoga tužitelja a nema završene ni srednje škole.

Koliko je opće-poznato da je Slavko Goldstein čovjek koji ne preže od laži svjedoči i njegovo nedavno otvoreno pismo kardinalu Bozaniću od 29. rujna 2009. godine. Reagirao je Nadbiskupski duhovni stol osvrtom »Istina se ne dopušta ušutkati« u Glasu Koncila 14. 10. 2009. U tekstu se komentira niz neistina Slavka Goldsteina. Isto pismo komentirao je Hrvoje Hitrec na Portalu HKV-a, 14. 10. 2009. u tekstu znakovita naslova „Osnovna škola za krivotvoritelje povijesti".

I doista, Slavko Goldstein je jedan od ideologa komunističke laži o tom slučaju koji je smislio kako se radi o *„prvom masovnom pokolju na Kordunu i jednom od prvih zločina takve vrste u cijeloj zemlji"*. Ivan Stržić u *Žrtvoslovu Slunjskoga kotara"* piše o četničkom pokolju (usporedite s tekstom našeg euroizmećara) piše na str. 95.-128. koji završava riječima:

„Kada povjesničaru nije do istine, već do njezine instrumentalizacije, onda se lako poseže za lažima, klevetama nedužnih, s jedinom svrhom da se postigne cilj, odnosno da

strijeljanje Veljunaca u Hrvatskom Blagaju bude opravdanje za planirani genocid počinjen nad Hrvatima 1941.-1995. godine.“

U knjizi je dano svjedočenje preživjele Milke Mravunac ud. Krpan (str. 101-103), koja je *„sve do sloma druge Jugoslavije bila pod stalnim nadzorom UDB-e (SDB-a). Slunjskom dekanu Peciću povjerila se, rekavši da ju je UDB-a motrila da ne bi govorila drugačije nego što su to 'istoričari' odredili“*. Danas, kada znamo i za Hudu jamu možemo zamisliti kroz što je ona prolazila, da bi danas Goldstein i drugovi ponovo koristi njenu tragediju i tragediju njene obitelji u svojoj jugokomunističkoj propagandi, pa čak vidimo i u svojim euroizmećarskim napadima na Thompsona. U svojoj knjizi Stržić uspoređuje oba Goldsteinova teksta o ovom pokolju (onaj iz 1965. i ovaj koji spominje Tomić) pokazuje kako ta dva teksta nemaju veze jedan s drugim pa kaže:

„Očito, Goldsteina rukovodi samo jedna misao: optuživati Hrvate za djela koja nisu počinili.“

Kolika je njegova mržnja prema Hrvatima pokazuje i to kako Goldstein koristi UDB-in teror nad Milkom:

„Tada 12-godišnja djevojčica Milka Mravunac na upriličenom suočavanju sa svim uhićenicima, nije mogla prepoznati počinitelje. Doduše u nedavnoj je izjavi jednom istraživaču potvrdila da je jednog od počinitelja ipak prepoznala, ali se to ne može smatrati dokazom.“

Naravno, Goldstein ne bi bio Goldstein kada ne bi lažno tvrdio da je Milka prepoznala počinitelja tek nedavno.

Stržić na str. 106.-107. daje slijedeći tekst (iz iskaza Ivana Šimca, tj. rekonstrukcije događaja mještana Blagaja):

*„**Prepoznavanje***

Oružnici pomažu pristiglim ustašama u hvatanju sumljivaca. Prva grupa je dovezena u Blagaj i smještena u školu. Ustaše pitaju Milku bi li prepoznala napadače.

- Bih – odgovaa Milka, ali nikoga nije prepoznala. Ustaše odlaze s Milkom u Veljun, gdje su u međuvremenu priveli još pedesetak Srba. Postrojili su ih pred mjesnm crkvom u dva reda. Milka se pozorno zagledavala u preplašena lica postrojenih ljudi i prepoznala jednog.

- On je – reče tiho. Prepoznala je nekog Miku Kosijera. Drugoga nema. Ostali Srbi viču: - Vi ga pronađite, mi ćemo mu suditi! Kosijera odvode u sobu, presvlače ga i opet stavljaju u stroj.

Kažu Milki neka dobro pogleda, ne bi li prepoznala i drugog. Milka ponovo zastaje kod Kosijera i kaže: - On je! Nije više bilo dvojbe, da se zaista radi o zločincu. Kosijer uzvraća Milki: - Ti mene pojede i moje četvoro djece!

Ostali Srbi bili su zadovoljni, što je bar jedan od krivaca pronađen. Drugi, koji je bio pobjegao iz Vuljuna, pronađen je nešto kasnije u selu Točku, gdje je uhićen na spavanju.

Dok su pretraživali srpske kuće, oružnici i ustaše pronašli su oružje i mnoštvo promičbenih letaka, komunističkih i četničkih, kao i popis Hrvata koje treba likvidirati. Prijeki sud imenovan iz Zagreba osudio je 32 čovjeka na smrt streljanjem. Strijeljani su iza škole i pokopani na mjestu zvanom Mijatov dol. Njiva je preorana odmah istog dana. Nije postojala druga grobnica, a niti je, mimo Prekog suda, uredovao Luburić, kako se navodi kod komunističkih pisaca. Luburića tada, a niti kasnije, u Hrvatskom Blagaju nije bilo.

Komunisti i Srbi htjeli su poslije rata pošto-poto dokazati da je Hrvatskom Blagaju pobijeno 400-500 Srba Veljunaca. Čak je i vojska početkom pedesetih godina (prošloga stoljeća) pretraživala Blagaj i okolicu ne bi li pronašla dokaze o pokolju, ali, pošto rezultati nisu nikada objavljeni, znači da ništa nisu pronašli. I drugi su tražili prirodne jame, misleći da će u njima pronaći „ubijene" Srbe Veljunce, a pronalazili su samo kosti ubijenih Hrvata, i vojnika i civila. Osim toga, mnogi koji se vode kao ubijeni u Hrvatskom Blagaju nakon rata bili su živi, a mnoge, navodno ubijene, nitko ne zna, niti je za njih čuo, pa se s pravom vjeruje da su ih izmislili Pepa Zinajić i njegovi da bi se održala „teorija" o 400-500 ubijenih Veljunaca u Blagaju. Ne treba biti puno pametan pa zaključiti, da se zaista dogodio tako strašan zločin, kako Srbi i komunisti govore, tko bi od Veljunaca muškaraca preživio? Pa nije to neko veliko selo, a to, da su hvatali i Srbe iz drugih sela i općina, pa kako se moglo, kad se sve brzo odvijalo? Ponavljam, osim onih strijeljanih, nitko tada u Blagaju nije ubijen."

Spomenimo i „povjesničare" o čijim tekstovima piše Strižić: Vladimir Dedier, Slavko Goldstein (spomenuta 2 teksta), dr. Đuro Zatezalo, dr. Dušan Korać, Dušan Z. Opačić (4 teksta), Mirjana Peremin, Milan Bulajić, Petar Zinaić. Evo njima se pridružio i Ante Tomić.

Vjerojatno Goldsteinu može konkurirati samo jedan kolumnist poznatih dnevnih novina, kodnog imena „Stevan“, koji je stručnjak za HAZU, a nije uspio završiti ni fakultet. Zato i ne čudi što se Hrvoje Hitrec u spomenutom tekstu osvrnuo i na njegov „povjesničarski“ opus. Naslov tog dijela također puno govori „Medijski cirkusant o najbližoj povijesti“.

Zapravo, Tomić je najsmješniji kada u svom komentar jugo-komunističke laži povezuje s kako kaže

„nenadmašnom interpretacijom Marka Perkovića Thompsona:
Jasenovac i Gradiška Stara
To je kuća Maksovih mesara.“

Nije mu jasno zašto je svojevremeno naš veliki kritičar Darko Glavan na to priupitao sarajevskog rabina hoće li zbog „nenadmašne interpretacije“ jedne druge pjesme tražiti zabranu dolaska predsjednika Mesića u Sarajevo. Mesićeva „nenadmašna interpretacija“ spominje se i u nedavnom Priopćenju ZU HVIDR-a grada Zagreba u kome ga pozivaju da podnesae ostavku:

„Mesić prigovara navodno 'koketiranje s ustaštvom', ali je amoralno da takvi besramni prigovori dolaze od čovjeka koji se istakao potpirivanjem rata, pjevanjem ustaške uspješnice 'Jure i Bobana', koji je tvrdio da 'ustaše nisu fašisti', da su 'Hrvati pobijedili 10. travnja 1941.', čovjeka koji je huškao na progon Srba iz Hrvatske pozivajući ih da 'odnesu blato koje su donijeli na svojim opancima', koji je neuvijeno tvrdio da će 'uskoro svi Srbi u Gospiću stati pod jedan kišobran'...“

Još je smiješnije što Tomić „proziva“ i biskupe:

„Biskupi će se čak drznuti i napraviti blesavi, pa reći da nam Marko Perković Thompson zapravo poje o Bogu, domovini i obiteljskim vrijednostima.“

Jadni Tomić ne razlikuje što su autorske pjesme koje su Thompsonove o kojima govore biskupi od tuđih pjesama. I dok Švicarci spominju samo te pjesme, dotle jadničak Tomić misli da je to isto s „nenadmašnim interpretacijama“ tuđih pjesama. Još je smješnije što se priklanja sarajevskom rabinu pa smatra da je strašno ako neku nedoličnu pjesmu pjeva neki pjevač, a sasvim je normalno da takve pjesme pjevaju političari – pogotovu ako postanu predsjednici država. Nevjerojatno je kako naši biskupi nisi tako inteligentni kao Tomić, zar ne? Kako znamo da se pjevačima plaća da pjevaju pjesme, vjerojatno nam Tomić želi poručiti da je

primjerenije da to radi predsjednik, jer je on mnogo bolje plaćen za to. Vjerojatno to Tomić zna jer se u Priopćenju ZU HVIDR-a grada Zagreba ne spominje samo Mesićeva „nenadmašna interpretacija“, zar ne?

Pretpostavimo da Tomić i nije priglup. On, dakle, zna da će ovakvim napadom na Thompsona sve iznova podsjetiti na spomenutu Mesićevu „nenadmašnu interpretaciju“ i ne samo na to. Znajući kako mnogi u Hrvatskoj tvrde da je Mesić veleizdajnik, dapače postroji i knjiga prof. dr. Miroslava Tuđmana *Vrijeme krivokletnika* u kojoj je to dokazano, Tomić očito želi poručiti da Mesić spada među one koje je opisao kineski filozof i pisac Sun Tzu:

> *„Najveća umjetnost je slomiti otpor neprijatelja bez borbe na bojnom polju. Samo indirektna metoda može jamčiti pravu pobjedu. Rastvorite sve što je u zemlji neprijatelja dobro. Uvucite predstavnike vladajućeg sloja u zločinačke pothvate, potkopajte njihov položaj i ugled, prepustite ih javnoj sramoti pred njihovim sugrađanima. Iskoristite rad najnižih i najodvratnijih ljudi. Ometajte svim sredstvima rad vlade. Širite nejedinstvo i svađe među građanima neprijateljske zemlje. Nahuškajte mlade protiv starih. Ometajte svim sredstvima naoružanje, opskrbu i red u neprijateljskoj vojsci. Poništavajte sve vrednote. Budite velikodušni s ponudama i poklonima da biste kupili informacije i ortake. Svugdje smjestite svoje ljude. Nemojte štedjeti ni u novcu, ni u obećanjima, jer to donosi visoke kamate…“*
>
> Ili Tomić samo nije baš puno inteligentan?

Akademik Josip Pečarić

Portal HKV-a, 26. listopada 2009.

KOMENTARI S PORTALA

SRETAN PUT.... — bosanac 25-10-2009

...g. Tomicu na taj cvijetni Balkan sa opojnim jakim mirisima i strastima. Nazalost balkanska nacija jos nije formulirana, pa ce morati medju one koji nas ne vole i kojima beskonacno smetamo. A ako g. Tomic ode, nije to veliki gubitak, imamo i previse

Antihrvata (ta nacija bi se vec dala definirati) medju nama, jedan manje.

POJAVILI SE LAŽNI SVJEDOCI? — tonča 25-10-2009
Da li lažni, ili neki drugi, ali se javljaju sa raznim njihovim "istinama"! Ako se pročitaju izvrsni prethodni komentari jasno je, kamo vode sva podmetanja svjedoka "njihove istine"! Ali, to ne će proći, jer tko želi, znati će u našoj hrvatskoj zbilji, gdje je laž a gdje istina, ponajviše našim vrsnim akademicima, kao što je jedan od njih i štovani Pečarić!

IZRAEL — dtuckar 26-10-2009
Izvrstan članak koji raskrinkava klevete komunističko-srpske "mašinerije", čiji je cilj staviti vječnu omču krivice HRVATIMA; za zločine nad židovskim narodom. Cilj je uvjeriti, prije svega židove, a onda i cijeli svijet, kako hrvati i danas gaje osobite antisemitske osjećaje. U tu svrhu upletene su raznorazne "grupe i grupice" iz zemlje i bližeg i daljeg okoliša Hrvatske, dakako iz potpuno sebičnih, čisto materijalnih, osobnih, ali i korporacijskih interesa, čineći konstantan "pozadinski", običnom oku nevidljiv, pritisak na aktualnu politiku. A politička elita, došavši iz miljea, kojeg dobro znamo, vodeći brigu o "regionskim proleterima" i interesima "EU intergacijskog procesa", sa strahopoštovanj em, prije svega za osobne "stolice", slijepo sluša i djeluje u skladu s onim 2što im se govori", ne vodeći interesa o HRVATSKOJ ! Ono što nedostaje, ne samo političkoj eliti, a prije svega i Hrvatsko-odgovornim medijskim djelatnicima, jest znanje i volja da se prikažu istinski odnosi HRVATA i ŽIDOVA. A oni se temelje na stoljetnim povijesnim vezama židova integriranim u Hrvatsku, koju su voljeli i u kojoj su živjeli i davali izuzetan doprinos njenom razvoju. Ne samo da su u Hrvatskoj živjeli, već su i za nju živjeli i osjećali ju kao svoju domovinu. Postoje mnoge biografije židova koje zaslužuju da budu prezentirane javnosti, a koje bi afirmativno govorile o odnosima sa hrvatima. No, nekima je u interesu, da te veze i spone, afirmativno, nikada ne prikažu !
A upravo danas je Izrael država u koju bi se i Hrvatska, naravno operativna politika, trebala ugledati, kao primjer uzorno uređene države! Zemlja, od svog osnutka okružena isključivo neprijateljskim režimima, koji joj konstantno rade o "glavi", uspjela

je stvoriti, u izuzetno nepovoljnom prirodnom i zemljopisnom okolišu, stabilnu i prosperitetnu ekonomiju. Uz čvrstu i discipliniranu vojnu strukturu, a usprkos svih političko-stzranačkih razmimoilaženja svi su stanovnici Izraela jedinstveni kada je u pitanju DRŽAVA i njeni dugoročni ciljevi.

Današnja politička elita Hrvatske, počesto s "repom KPH_SKH" mladenačkih "zabluda", kada stavlja HRVATIMA krimen "odnosa spram židova", počesto zaboravlja kako su se komunisti, prvenstveno u njihovoj UZOR zemlji (SSSR), od preuzimanja vlasti 1918, pa do danas, odnosili spram židova. Oni zaboravljaju da su iz "raja bivše YU", židovi u četrdesetim i pedesetim godinama, glavom bez obzira, tko je mogao, iseljavali TRAJNO u Izrael. Naravno, ne zbog "sreće" što im je imovina u YU konfiscirana i što je život, tada, kao i HRVATIMA, bio beskrajno OČAJAN, ali i vrlo "jeftin" zarežimske oponente ! O tome Goldstein i slični ne pišu - oni izvrsno žive od pisanja o "ugroženosti židovstva u Zagrebu danas " i kontinuitetu antisemitizma!

Odgovorni bi politički predstavnici Hrvatske, ali i židovske zajednice, danas gradili što jače veze i mostove s državom Izrael, u kojoj i dalje žive "druge, treće.." generacije onih koji su rođeni u Hrvatskoj, koji je povremeno posjećuju i još govore hrvatski jezik. Poslovne mogućnosti, za obje strane, su beskrajne i interes je uzajaman. No, preduvjet je da se tamo odlazi iz interesa domovine (Hrvatske), a ne iz politikantskih interesa osiguranja podrške predsjedničkom kandidatu JEDNE, naravno, LIJEVE opcije, čiji je skriveni, dugoročni cilj, "integracija Hrvatske u "region" ! Još samo da to i birači prepoznaju na predstojećim izborima!

ŠTO JE BILO S KARLOVAČKOM SINAGOGOM — Mirogoj 30-10-2009

Je li se partizan Slavko Zlatokamen može ikako prisjetiti, koji su to partizani srušili karlovačku sinagogu?

TVRDI LI ZAGREBAČKA POLICIJA DA SU HRVATI GENOCIDAN NAROD?

Policija bi u svakoj državi trebala štititi svakojake vrjednote svoje države, a prije svega bi trebala poštivati zakone te države. Ali to, nažalost, nije slučaj u Hrvatskoj. U našoj državi moguće je doživjeti da policija nepoštiva odluke hrvatskih sudova.

Znamo za pokušaje da se Marko Perković Thompson razapne na križ zato što je tijekom Domovinskog rata sa svojom pjesmom „Bojna Čavoglave“ odigrao važnu ulogu u obrani naše domovine. Izgovor im je bio što i danas pjeva pjesmu u izvornom obliku, dakle onako kakvom je ona postala dio naše povijesti, tj. što počinje starim hrvatskim pozdravom „Za dom spremni“.

To je trebalo biti prekinuto presudom zagrebačkog Prekršajnog suda, a koju navodi „Hrvatski list“, 6. kolovoza 2009.:

> *„ ... s obzirom na postojeće okolnosti, a te su da se radilo o koncertu na kojemu su nastupali izvođači koji su u hrvatskoj javnosti poznati i prihvaćeni kao izvođači pjesama domoljubnog karaktera, da je jedan od njih bio i Marko Perković Thompson čija je pjesma 'Bojna Čavoglave', nastala za vrijeme Domovinskog rata, uistinu počinje stihom 'Za dom spremni!', a da je to starohrvatski pozdrav, njegovo uzvikivanje ili govorenje, tim više što nije praćeno nikakvim drugim elementima, primjerice gestama ili simbolima koji bi ga eksplicitno dovodili u vezu s fašističkim pozdravom koji se u modificiranom obliku s dodatkom riječi 'i poglavnika' koristio na ovim prostorima tijekom Drugog svjetskog rata, ne predstavlja naročito drsko i nepristojno ponašanje, niti je okrivljenik izazvao negodovanje ili narušavao mir prisutnih posjetitelja koncerta, niti vrijeđao njihove moralne osjećaje.“*

Međutim, Zagrebačka policija misli i tvdi da je iznad hrvatskog sudstva. Ona prijavljuje čelnika HČSP g. Josipa Miljka jer je njegova stranka na pročelju zgrade u kojoj su njihove stranačke prostorije istaknuta zastava Hrvatske čiste stranke prava na kojoj je, uz obilježja političke stranke i slogan „Za dom spremni“ uz tvrdnju:

„Navedeni slogan je simbol fašizma, a njegovo isticanje predstavlja veličanje fašizma i nacizma te ujedno predstavlja mržnju poglavito prema skupinama koje su bile progonjene tijekom II. Svjetskog rata – Srbi, Židovi, Romi, antifašisti, komunisti i dr.“

Predsjednik HČSP je regirao s dva dopisa:

Podnesak: AP-9-10-1934/41-71/91/18-11/09 *U Zagrebu, 18. 11. 2009.*

Republika Hrvatska MUP
PU Zagrebačka
Prva policijska postaja Zagreb
N/R načelnika: ***Velimir Tišma***

Poštovani gospodine načelniče, dobio sam Optužni prijedlog br. 511-19-27/5-P-1-617/09 od 18. 9. 2009. po kojemu iznosite vrlo teške optužbe i kvalifikacije protiv mene, a koje zahtijevaju Vašu žurnu ispriku i povlačenje ovoga morbidnoga i u demokratskoj državi Hrvatskoj nezamislivoga i neodrživoga naloga.

Vaša tvrdnja da ja, Josip Miljak, isticanjem „slogana“ „ZA DOM SPREMNI“ veličam fašizam, nacizam te da time izražavam svoju mržnju prema skupinama koje su progonjene u Drugom svjetskom ratu, Srbima, Židovima, Romima, antifašistima, komunistima i drugima, predstavlja veliku uvredu moje časti i ugleda kao legitimnoga predsjednika , legitimne hrvatske političke stranke HČSP.

Vaša konstatacija da je slogan „ZA DOM SPREMNI“ simbol fašizma je sramotna i uperena protiv svih pozitivnih vrjednota koje proizlaze iz hrvatske dalje i bliže povijesti jer je pod tim sloganom država Hrvatska branjena i obranjena od agresora i pod njim su ginuli naši vojnici u Drugom svjetskom ratu i u Domovinskom ratu.

Time delegitimirate i hrvatsku vojsku, jer su postrojbe HOS-a s tim znakom ili sloganom 1992. postale legitimne postrojbe HV-a, i borile se protiv srpskoga agresora.

Vaša tvrdnja je u direktnoj protimbi s sudskom praksom i presudom Općinskoga suda u Zagrebu od 14. travnja 2009. godine kojom je pravomoćno presuđeno da je pozdrav „ZA DOM SPRENI“ starohrvatski pozdrav i da kao takav ne vrijeđa nikoga. Držim da se Vi kao državni i policijski službenik morate staviti u službu zakonitosti, a ne u službu histeričnih antihrvata kojima smeta sve što je hrvatsko a ne samo pozdrav „ZA DOM SPREMNI“.

Dostaviti:
Sabor RH - predsjednik
Vlada RH - predsjednica
MUP-RH – ministar
MORH- ministar
PUZ- I. Pol. Post.-načelnik
Općinski sud Zagreb – sutkinji koja je donijela presudu
HHO- predsjednik
Pismohrana – ovdje
Josip Miljak, predsjednik

MUP – RH – PUZ *U Zagrebu,*
19. 11. 2009.
Trg J. J. Strossmayera 3
10 000 Zagreb
N/R načelnika g. Velimir Tišma

Poštovani, obraćam Vam se zbog skandaloznoga Optužnoga prijedloga br. 511-19-27/5-P-1-617/09 u kojemu iznosite proizvoljne konstrukcije u kojima mene s zabrinjavajućom lakoćom proglašavate fašistom, nacistom i mrziteljem Srba, Židova, Roma, antifašista, komunista i drugih. Takve optužbe duboko vrijeđaju mene kao osobu, kao Hrvata, kao političara i kao predsjednika Hrvatske čiste stranke prava koja u svomu programu nema ništa od toga što nam Vi imputirate.

Držim da ste ovim Optužnim prijedlogom uvelike prešli granicu dobroga ukusa i uzeli u svoje ruke pravo da iznosite

ove monstruozne optužbe, umjesto da ste ako smo počinili kakav prekršaj te ocjene i presudu prepustili sudu.

Osobito zabrinjava činjenica da ste takvu prijavu napisali po urgenciji NN osobe, a niste uzeli za shodno da se mene pozove na razgovor i da se to razriješi i razjasni na jedan kulturan način. Upravo takvo postupanje po prijavi NN-a, Vas označuje kao ničim utemeljenog konstruktora ovih laži i objeda iznesenih u Optužnom prijedlogu.

Molim Vas da mi odgovorite kako ste na osnovu prijave po NN osobi utvrdili da su time uvrijeđene ove skupine i narodi koje vi navodite u optužbi. To dokazuje da Vas je vodila antihrvatska histerija koja je zavladala i po kojoj su određene skupine, u koju i ja spadam, unaprijed krive te ih se može nazivati i vrijeđati kako komu padne na pamet, bez ikakvih sankcija.

Zahtijevam od Vas da mi se javno ispričate za ovakav skandalozni Optužni prijedlog, da ga povučete, jer ću u protivnom biti primoran protiv Vas podnijeti prijavu kako bih svoju čast i ugled obranio na sudu.

Ukoliko Zakon zabranjuje natpis ZA DOM SPREMNI, a mi mislimo da ne zabranjuje, to smo spremni dokazati na sudu.

Dostaviti:
PUZ- Velimir Tišma
Pismohrana – ovdje *Josip*
Miljak, predsjednik

Odgovore na ove dopise g. Miljak nije dobio! Napisaao mi je i slijedeće:

Joško,

bio sam na sudu po pitanju ove prijave i sudkinja je utvrdila da je ZA DOM SPREMNI hrvatski domoljubni pozdrav i nagovarala policijskoga inspektora da odustanu od Optužnoga prijedloga, ali on nije htio ni čuti.

Rekao je neka institucije rade svoj posao, na što mu je sudkinja s podsmijehom odgovorila, pa ja sam institucija. Tako

da sada 21. prosinca idem ponovno na raspravu pa ćemo vidjeti što će biti. Možda je netko izvršio pritisak na institucije da me se osudi pod svaku cijenu.

Pozdrav, Miljak

Zapravo, razgovor na sudu koji opisuje Miljak je takav da se možemo upitati predstoji li nam vrijeme kada će se početi progoniti i hrvatski sutci zato što tvrde da su stari hrvatski pozdravi – stari hrvatski pozdravi?

Zapravo, što nam to tvrdi Zagrebačka policija?

Jednostavno usporedbom poznate presude i njihove tvrdnje jasno slijedi da je upotreba starog hrvatskog pozdrava zapravo predstavlja veličanje fašizma i nacizma te ujedno predstavlja mržnju poglavito prema skupinama koje su bile progonjene tijekom II. Svjetskog rata – Srbi, Židovi, Romi, antifašisti, komunisti i dr.

I umjesto da policija kazneno progoni one koji na taj način vrijeđaju hrvatski narod, ona progoni one koji poštuju hrvatsku povijest iskrivljujući i lažno prikazujući tu istu povijest. Da to nije tako već bi načelnik o kome je riječ bio smijenjen, zar ne?

Zato nam ostaje jedino upitati se: „Tvrdi li Zagrebačka policija da su Hrvati genocidan narod? A možda i slijedeće: „Kako je Sveti Otac primanjem Thompsona i njegove obitelji jedan dan prije Mesića pokazaso što misli o takovim napadima na Thompsona i hrvatsku povijest, misli li Zagrebačka policija i njega tužiti sudu?“

KOMENTARI:

1. To je užasno!

Proglašavanje staroga hrvatskoga pozdrava <Za dom spremni> fašističkim prevelika je uvrjeda za svakoga Hrvata. Možda bi bilo dobro razmotriti podnošenje kaznene prijave protiv svih onih koji iznose takve tvrdnje. U najmanju bi ruku valjalo organizirati potpisivanje peticije za takvo što. Ja sam je spreman odmah potpisati. Nastavi li se ovako ubrzo će nam zabraniti i ime hrvatsko. Vidljivo je da se namjerno ide na izazivanje naroda. Orjuna je preuzela gotovo svu vlast. Sotonske sluge spremne su na sve.

Jedna od značajka totalitarnog sustava je postavljanje partije i policije iznad sudstva. To je i znak da je ugrožena trodioba vlasti. Bilo bi dobro i objaviti to na svim dostupnim internetskim portalima.

2. bravo,odlicna inofrmacija,koju bi trebale objaviti sve hrvarske novine - pa to smo znali da taj divan pozdrav ZA dom spremni ,ne može nikoga vrijedati.Baš ce biti zanimljivo kakva ce biti presuda gospodinu iz HCSP. Bože, pa sa da nam je teže nego li 1991. Lijepi pozdrav iz hladnog Splita.

3. Žalosno je i tragično, pogotovo ponižavajuće, kada netko stari hrvatski pozdrav nastoji fašizirati, koji jasno kaže da je netko spreman za svoj dom, za svoju Domovinu, za svoju slobodu boriti se ili učiniti nešto pozitivno u biti za svoj narod, spašavati ga od svih mogućih nesreća. Takav odnos prema vlastitim građanima u svijetu ne potoji kakav se pokušava udomiti/ ozakoniti u današnjoj Hrvatskoj, da službenici, policajci ili tužitelji, odnosno sudci optužuju - sude osobu ili osobe zato jer se netko izjašnjava biti spremni činiti dobro svojoj Domovini, bilo to u ratu ili miru. Normalni građani jedne zemlje uvijek trebaju biti spremni boriti se za svoju zemlje, za njen boljitak ili za njezinu slobodu ako ju netko dovede u pitanje, pa čak i protiv vlastite Vlade ili nepoćudnih vladara. On izričito kaže za DOM, ne kaže za ovu ili onu osobu, ideologiju i tome slično, nego kaže Za dom spremni. Ako je netko za Dom taj nije radi toga protiv nekoga ili nekih drugih nacija ili narodnosti, a drukčije se taj pozdrav nebi smio prikazivati niti mu smisao dozvoli neku drugu ulogu, koju mu razni propagatori žele namijeniti.

A upravo za Dom i Domovinu su naši branitelji i uz taj poklič borili se, umirali i stradavali! Komu to nije jasno, taj je protiv naše Domovine, taj je rušitelj svega što su naši branitelju svojom žrtvom uspjeli izdigniti iz pepela, koji mu je namjenila upravo fašistička ruka sa Istoka.

Ništa nije bilo i neće biti plemenitije nego li iz borbene opere Nikola Šubić Zrinski u obrambenom domoviskom ratu uzviknuti parolu za dom spremni, što je isključivo značilo boriti se proitv okupatora, što nije niti smije biti povezivano s fašizmom, hitlerizmom ili sličnim izmima, jer taj pozdrav je hrvatki borac kroz

povijest koristio, i on se ne smije povezivati uz Pavelićevim fašizam jer ga je on tada bi zloporabio kroz zločine i kao takav nije pozdrav kriv ili ta parola što se je dogodilo u II. svjetkom ratu, nego su krivi ljudi, kako Mesić kaže pojedinci, individualni zločinci. Pozdrav ne čini zločin, pa prema tome pozdrav, riječi takvog sadržaja su nedužne, a zao je određeni čovjek koji zlo čini.

Ako aktualna koalicija nije mogla stvoriti Vladu bez koaliranja s onima koji su hrvatsku državu i Vladu rušili svim mogućim sredstvima, nstojeći ju, našu Domovinu, pretvoriti u prah i pepeo, tada nimalo ne čudi da se pokušava sve dovesti u pitanje što jest i ostat će dio hrvatskog identiteta i znak slobode, pogotov kad taj koalicijski pratner i dalje vršu razne ucjene i nastoji vratiti vrijeme u tragičnu prošlost.

Jasno je svakom da taj pozdrav smeta sve one koji su najopasnijim oružem, riječju i djelom razarali našu domovinu, sve one koji su bili protiv osamostaljenja Republike Hrvatske, koji su hrvatskom narodu i dalje nastojalu uskratiti slobodu, pravdu i jednakost sa svim slobodnim narodima svijeta.

Vrijeme je obrane hrvatskih interesa gdje god ih netko ugožava, pa tako i ovog pozdrava, jer i tada branimo hrvatski narod od lažnih kombinacija i usporedbi koje mu nanose štetu.

4. Ako nisu Za dom spremni, pitamo se zasto su oni spremni??? Dom znaci svoja kuca i Domovina. Lipseg pozdrava nema.

VELIKI EKSPERIMENT S HRVATIMA?[27]

1. Uvod

Čini se da je sve što se dešava na Sudu u Haagu dio velikog eksperimenta s Hrvatskom i Hrvatima. Ako je to tako, onda je sud u Haagu najznačajnija poluga u tom eksperimentu. Eksperiment je vrlo značajan za svjetske moćnike, jer će njegov uspjeh pokazati da ih nitko ne može zaustaviti u ostvarenju apsolutnoj vlasti u svijetu.

U Hrvatskoj je prvi koji je, koliko ja znam, pisao o Domovinskom ratu u kontekstu borbe svjetskih moćnika za ostvarenje svjetske vlasti bio Marko Matić. Radi se o tekstu „Sionisti“, „Hrvatsko slovo“, 11. rujna 1998. Iako je u samom tekstu Matić definirao što su njegovi "sionisti": "tako nazovimo one koji misle da su oni bogovi Zemlje", a samu definiciju "sionista" g. Matić daje u sklopu rečenice u kojoj spominje i "svjetsku trilateralnu vladu (SAD, Japan i Europa)", i on i „Hrvatsko slovo“ bili su napadnuti zbog navodnog antisemitizma. Ta hajka je dovela do smjene karizmatičnoga glavnog urednika Dubravka Horvatića.[28]

Nepunih pet godina kasnije Josip Jović je napisao knjigu „Život po protokolima“ u kojoj zapravo opisuje naš život u vremenu od dolaska na vlast „trećejanuarske“ vlasti i ona je dragocjeno svjedočanstvo eksperimenta nad našim narodom o kome govorim.[29]

Konačno, niz izvanrednih članaka i knjiga o ovom pitanju napisao je admiral Davor Domazet Lošo. Naravno i drugi autori su

---

[27] Osmi stručni skup o temi Haaški sud – «Zajednički zločinački pothvat» – što je to?, Zagreb**,** 4. prosinca 2009.

[28] Reagirao sam tekstom: „Fenomen članka Sionisti“, „Hrvatsko Slovo“, 25. rujna 1998. (vidjeti također: Testimonia Croatica, časopis hrvatskih sjećanja, svjedočenja i dokumenata Godište I., Broj 2, Matica Hrvatska Split, 1998., str. 171-174.) dokazujući koliko su besmislene optužbe za antisemitizam.

[29] Knjigu sam imao čast predstaviti u Mostaru (prvo njeno predstavljanje) i u Zagrebu.

pisali na ovu temu i dali izvrsne raščlambe. Spomenut ću samo Emila Čića i prof. dr. sc. Zdravka Tomca.[30]

2. Osnova eksperimenta

Svaka borba za prevlast je neka vrsta rata. A poznato je da je najbolje djelo o umjeću ratovanja napisao kineski filozof Sun Tzu.[31] Osnova eksperimenta svjetskih moćnika je njegova tvrdnja:

> *"Najveća umjetnost je slomiti otpor neprijatelja bez borbe na bojnom polju. Samo indirektna metoda može jamčiti pravu pobjedu [...] Iskoristite rad najnižih i najodvratnijih ljudi. Širite nejedinstvo i svađe među građanima neprijateljske zemlje [...] Poništavajte sve vrjednote. Budite velikodušni u ponudama i darovima da biste kupili informacije i ortake. Svugdje smjestite svoje ljude. Nemojte štedjeti ni u novcu, ni u obećanjima, jer to donosi visoke kamate."*

Dakle treba nekoj zemlji, koja se ili uz pomoć svjetskih moćnika ili sama dovede na vrhunac svoje povijesti, tj. ostvari trenutke najvećeg ponosa i dostojanstva, uz pomoć „najodvratnijih ljudi" sve to uzeti.

Idealna zemlja za ovaj eksperiment bila je Hrvatska.

Zašto?

Bog je Hrvatima, kako kaže priča, dao dio zemlje koji je za sebe sačuvao, ali ih je upozorio i da će biti okruženi narodima s kojima bi jedino on znao izaći na kraj.

Hrvati su se kroz cijelu povijest pokazali kao sjajni ratnici, ali u isto vrijeme – kako kaže Matoš – imaju više izdajica nego svi ostali europski narodi zajedno – imaju više „najodvratnijih ljudi" od svih europskih naroda zajedno..

---

[30] Tu treba dodati i Domagoja Barića. Vidjeti npr. njegov najnoviji članak *'Bilderbergeri' kroje i hrvatsku sudbinu*, „Hrvatski list", 17. prosinca 2009.

[31] *Umijeće ratovanja* je djelo koje je, prije dobrih dvije tisuće godina, sastavio tajanstveni kineski ratnik-filozof, Sun Tzu. To je u svijetu još i danas najprestižnija i najutjecajnija knjiga o strategiji

Sami su se i nametnuli svojom stoljetnom težnjom za slobodom.

Povjesne okolnosti su itekako pogodovale: pad Berlinskog zida u urušavanje višenacionalnih država.

Postojao je i čovjek koji je bio u stanju ostvariti tu njihovu težnju za slobodom – Otac hrvatske države Franjo Tuđman.[32]

Hrvatska je bila u Jugoslaviji, dakle u zemlji čiji je hegemon bila pouzdana poslušnica svjetskih moćnika – Srbija. Poznato je iz povijesti da Srbi nisu nikada dobili niti jedan rat koji su sami vodili. Spremni su za ostvarenje ciljeva svjetskih moćnika žrtvovati dobar dio svoga naroda. Gubitnici u ratu, uz pomoć svjetskih moćnika, uvijek su pobjednici u miru! Nisu svi Srbi bili zadovoljni takovom ulogom svoga naroda u velikom eksperimentu s Hrvatima. Srpski akademik Vaso Čubrilović[33] upozorio je Slobodana Miloševića:

---

[32] To je najbolje opisao jedan drugi hrvatski velikan Bruno Bušić. Jednom je vani, kada se polemiziralo o mogućnosti ostvarenja slobodne Hrvatske, jedan naš emigranat tvrdio kako „taj Tuđman govori isto što i svi ostali“, Bruno Bušić rekao „Upamtite jednu stvar, Tuđman govori to što govori, ali dobije li priliku, dobije li samo tri sekunde taj će napraviti Hrvatsku.“

[33] Iz Wikipedije (na Srpskom): Dr Vaso Čubrilović (14. januar 1897, Bosanska Gradiška - 11. jun 1990, Beograd) je bio srpski akademik i istoričar. Za vreme gimnazijskih dana je postao član organizacije Mlada Bosna. Bio je učesnik u atentatu na prestolonaslednika Franca Ferdinanda 28. juna 1914. godine u Sarajevu. Zbog njegove maloletnosti, sud ga je poštedeo smrtne kazne i osudio na 16 godina teške tamnice, koju je izdržavao u Sarajevu. Posle raspada Austro-Ugarske monarhije, krajem 1918. oslobođen je i odlazi u Srbiju. Po završetku rata, diplomirao, a kasnije i doktorirao istoriju na Beogradskom univerzitetu. Do početka Drugog svetskog rata radio je kao profesor na Filozofskom fakultetu u Beogradu od 1930. godine. Na tom mestu, sa kraćim prekidima za vreme rata, ostao je punih 40 godina. 7. marta 1937. objavio je svoje delo *„Isterivanje Albanaca“*. Po izbijanju rata i okupacije Jugoslavije, počeo je da propoveda antinemačku propagandu, odbio da prihvati mesto na Beogradskom univerzitetu za vreme okupacije, pa je zato uhapšen i odveden na Banjicu. Pušten je krajem 1943. godine i ostao je u Beogradu. Po formiranju prve privremene vlade DFJ, kao ugledni naučnik, zauzeo je mesto ministra poljoprivrede (1945). Prestao je biti član Zemljoradničke stranke i prihvatio je liniju NKOJ-a i postao član KP Jugoslavije krajem 1945. godine. Po oslobođenju Beograda, Vaso Čubrilović je postao dekan

„Ratuj s kim god hoćeš, samo nemoj s Hrvatiuma jer ćeš taj rat izgubiti. Slično je Miloševića – izgleda – upozoravao i Milovan Đilas.

Svjetski moćnici nisu mogli ništa izgubiti u prvom dijelu svoga eksperimenta. Ako Srbi pobjede po prvi put u ratu – odgovara im. Ako ne, eksperiment ide dalje!

3. Niz apsurda

Sama ideja da se može neki narod koji pobjedi u pravednom oslobodilačkom ratu, dovesti u stanje u kome bez problema biraju na izvorima „najodvratnije ljude“ i da se stide svojih najveličanstvenijih trenutaka u povijesti i onih koji su najzaslužniji za te trenutke čini se apsurdna. Ali veličina eksperimenta je upravo u tome. Pri tome se sama realizacija eksperimenta sastojala od cijelog niza sličnih apsurda. Ovdje ćemo spomenuti samo tri.

3.1. Embargo na uvoz oružja

Hrvatska je prvo zahvaljujući radu „najodvratnijih ljudi“ razoružana. Međutim, svjetskim moćnicima nije bilo ni to dovoljno pa je UN donio čuvenu rezoluciju o Embargu na uvoz oružja svim zaračenim stranama. Zar nije apsurd u ratu razoružanog naroda protiv jedne od najopremljenijih vojski na kontinentu uvesti embargo na uvoz oružja – svojevrsno ukidanje prava na samoobranu jednom narodu. Pa svakoj budali je jasno da u takovoj situaciji oružje treba samo strana koja ga nema, zar ne?

S jedne strane, svjetski moćnici time pokazuju kako ne vjeruju da Srbi mogu i protiv razoružanih Hrvata ostvariti pobjedu u zadanih petnaestak dana. S druge strane mnogi Srbi vjeruju da

---

Filozofskog fakulteta. Također je bio i član Komisije za obnovu Univerziteta i komesar za Filozofski fakultet. Po formiranju Vlade FNRJ, Vaso Čubrilović je bio ministar poljoprivrede (1945-1946) i ministar šumarstva (1946-1950) Osnivač je Balkanološkog instituta u Beogradu 1970. i bio je redovni profesor na katedri Istorije Jugoslavije, zajedno sa njenim osnivačem dr Jovanom Marjanovićem. Dobitnik je Oktobarske nagrade i Sedmojulske nagrade.

nema sumnje u konačnu pobjedu, pa je njihova potpora agresiji još veća. Čubrilovićev zahtjev lakše je zaboraviti, zar ne?

Rezultat znamo: pobjeda Hrvata je time još veličanstvenija, a od svjetskih moćnika očekivani konačni pad bit će još drastičniji.

3.2. Vukovar

Kada je pao Vukovar jedan poznanik iz Srbije me je pozvao telefonom da bi se narugao mojoj tj. našoj boli. Rekao sam mu:

Da smo mi imali polovicu vašeg oružja sada bi smo mi bili u Zemunu, a vi na Bugarskoj granici. I koliko smo mi Hrvati glupi rekli bi vam:

„Pa gdje ste pobjegli toliko daleko. Pa naše je samo do Zemuna!“

Zapravo o apsurdima oko Vukovara pisao sam još 1996.[34] Naime, crnogorski nezavisni tjednik „Monitor“ povezao je Vukovar i Galipolje. Na Galipolju su Englezi žrtvovati Australce i Novozelanđane. Gubici među njima su bili ogromni - naravno ne i među Englezima. A Vukovar je srpsko Galipolje jer su Srbi imali daleko više žrtava od branitelja iako je, kako piše crnogorski tjednik, „za vrijeme borbi JNA, zajedno sa srpskim paravojnim formacijama, koncentrirala oko grada snage jačine 30.000 do 50.000 ljudi, dok je branitelja Vukovara bilo između 1500 i 1800 ljudi. Prednost srpske strane u tenkovima i topovima bila je upravo nevjerojatna 100:1. POBJEDA, uz ovakav odnos snaga – čude se u „Monitoru“ - uvrštena je u program proučavanja unutar tzv. jugoslavenskog školskog sustava i smatra se SVIJETLIM PRIMJEROM.” „Monitor“ piše i o Ovčari i svemu što je uslijedilo nakon „svijetle“ pobjede.

Smatrao sam to čuđenje u „Monitoru“ neopravdanim pa sam napisao:

Naravno, onaj tko malo bolje poznaje srpsku povijest znat će da je veličanje takve pobjede kod Srba nešto najnormalnije. Iz jednostavnog razloga što to jest pobjeda. A Srbi nemaju

[34] „Vukovar i Galipolje“, Dom i Svijet, informativni tjedni prilog za iseljenike, br. 111, Večernji list (inozemno izdanje), 3. lipnja 1996.

pobjeda kojima se mogu dičiti u ratovima koje su vodili sami. Još krajem prošlog stoljeća zaratili su s Bugarima i bili poraženi za nekoliko dana. Dali su povoda i za Prvi svjetski rat. I tu su imali nekoliko "pobjeda" na početku rata kojima se ponose na isti način kao i s Vukovarom. Naime, tada su Hrvati u austrougarskoj vojsci bacali oružje i s podignutim rukama bi išli predati se svojoj "braći". A braća bi ih poubijala. Na isti način na koji se Monitor čudi slavljenju "pobjede" u Vukovaru, Srbima se čudio Krleža za slavljenje ovih pobjeda iz I. svjetskog rata. Ali, pitam se ja, pa čime onda da se pohvale. Pa u Vukovaru se ona šačica ljudi branila i odoljevala tolikoj sili 3 mjeseca, a u ovim pobjedama u Prvom svjetskom ratu ubijani su ljudi s rukama dignutim uvis![35]

---

[35] U tekstu je komentirano i ponašanje Australaca i uopće svjetskih moćnika.

A ima još jedna stvar. Danas se parafraziraju Miloševićeve riječi i kao "Srbi ne znaju da rade, ali znaju da bježe". Zaista, vukovarska epopeja hrvatskih ratnika, doprinijela je da četiri godine kasnije vidimo kako cijela srpska vojska iz tzv. "Krajine" bježi zajedno s narodom. Ipak tu se radi samo o "Krajini", dok je u I. svjetskom ratu bježala cijela cjelcata srpska vojska preko Albanije u Grčku. Istina, cijeli narod nisu tada mogli povesti sa sobom, jer ne bi uspjeli pobjeći. Visoke i surove su albanske planine.

A ovdje u Australiji 25. travnja svake godine je dan sjećanja na galipoljske žrtve. Mimohodi su vojnika ulicama australskih gradova. Očekujem i pobjednike iz tog I. svjetskog rata: Srbe. Prošle godine je cijeli svijet vidio njihov kukavičluk, a oni će opet marširati. Naučili ljudi "pobjeđivati". Kao u Vukovaru, ako imaju sve a protivnik ništa. Ili kao u Kninu kada su snage izjednačene! Vjerojatno je, mislim, Australcima neugodno što će i oni biti tamo. Ali varam se. U povorci su i četnici. Nose transparente s imenima Draže Mihajlovića i Ravne Gore. U prvi moment pomislim: Zar je moguće da idu četnici, da idu i oni koji su poslije "sjajne pobjede" u Vukovaru, a kojoj se ruga i Monitor, pjevali ulicama razrušenog Vukovara:

"Slobodane, pošalji salate,
Bit će mesa, klat ćemo Hrvate".

i to prenijele televizije širom svijeta! Zar je moguće da Australci na taj način skrnave svoje mrtve iz Galipolja? Jest. Još doznajem da su Hrvati grada Melbournea prosvjedovali s 17.000 potpisa ali bez uspjeha. Vjerovali ili ne!

Jedino racionalno objašnjenje koje mi pada na pamet je da možda Australci misle da su Englezi u II. svjetskom ratu izigrali Srbe na sličan način kao i njih na Galipolju. Naime, engleske tajne službe su organizirale puč i velike demonstracije u Beogradu 27. ožujka 1941.

Rezultat je bio opet jedan rat koji je vodila sama srpska vojska (jer svaka Jugoslavija je Srboslavija) i opet je rat izgubljen za nekoliko dana. I kralj se našao u Engleskoj. I dok Nedić surađuje s Nijemcima, dotle kraljev general Draža surađuje i s jednima i drugima (knjiga dokumenata suradnje četnika s Njemcima beogradskog profesora Marjanovića može se naći i ovdje u Australiji). Čeka, po starom srpskom običaju, pobjednika kome bi se na kraju priključio. A usput vrše velika zvjerstva. Ali Draža se nije uspio uključiti u pobjednički tabor. Nisu ga htjeli saveznici. Ali ne zbog zvjerstava koja su četnici počinili nad Hrvatima (i katolicima i muslimanima), već iz jednog drugog razloga, veoma praktičnog. Saveznicima su trebale snage koje će se boriti s njima protiv njihovih neprijatelja. Jasno je da oni dobro znaju da od Srba to nisu mogli očekivati.

Da su njima dali oružje, tada ne tako moćno kao u vrijeme Vukovarske bitke, pa šta bi takvi vojnici, ako ih tako smijemo i nazvati, tada mogli nekome napraviti. Samo bi još više ratovali protiv nemoćnih, žena i djece. A Njemačka je sredinom rata još uvijek bila moćna, pa su Saveznicima zaista trebali stvarni saveznici. A na tom prostoru su postojale zaista samo dvije vojske koje su to mogle. Obje hrvatske: ustaše i dalmatinski partizani. Europa dobro zna i pamti hrvatske ratnike. Pa nisu oni iz čista mira donijeli odluku o embargu na uvoz oružja, u stvari na naoružavanje Hrvata. A znaju i malo povijest. Znaju da su Turci bili u Budimpešti, ali ne i u Zagrebu. Znaju Hrvate i iz Tridesetogodišnjeg rata. Znaju i što je Napoleon mislio o hrvatskim ratnicima. I zato je saveznička odluka da oružjem pomognu partizane, koje u svojim dokumentima i nazivaju hrvatskom vojskom, a ne srpsku vojsku, tj. četnike, bila izuzetno racionalna odluka. A srpski interes je zaštićen jer je Tito, nakon što je, opet veoma brzo, porazio četnike, njih sve primio u partizane. To je i bio početak pretvaranja partizana iz hrvatske vojske u ono što je postala JNA 1991. godine. Naravno, mala je vjerojatnost da su zato četnici marširali ulicama australskih gradova i ovog ANZAC DAYA. Vjerojatnije je da Australci i danas, kao u Galipolju, slijede englesku politiku. Politiku koja je u ovom ratu, kao nikad u povijesti, pokazala svijetu svoje pravo lice.

Naravno, vidjeli smo i kako izgleda kada Hrvati imaju polovicu srpskog naoružanja. Sjećam se kako sam kolegama u Australiji komentirao hrvatske pobjede. Rekao bih im:

> *Sjećate se kako je srpska vojska trebala tri mjeseca osvajati praktično razoružani hrvatski grad Vukovar kojega je branila šačica branitelja. Iz dana u dan dobijali ste vijesti o tim napadima. A vidite kako izgleda kada Hrvati napadaju. Prva vijest koju dobijete o napadu na neki grad jest: Hrvatska vojska osvojila je taj i taj grad![36]*

3.3. Navodna podjela BiH

Sigurno je jedan od velikih apsurda priča o tzv. podjeli BiH. Svjetski moćnici su u ostvarenju oduzimanja Hrvatima oreola „žrtve" organizirale rat između Hrvata i Muslimana. Za sakrivanje tog apsurda poslužila im je apsurdna priča o podjeli BiH od strane Tuđmana i Miloševića. Apsurdna tim više što je njima itekako bilo

---

Sjećam se da sam upravo u Melbourneu, o toj politici, o tzv. novom svjetskom poretku rekao na hrvatskom radiju. Naime, govoreći o njihovoj podršci takvim zločincima kakvim su se Srbi pokazali cijelom svijetu u ovom ratu rekao sam: "Kao da kažu: Pa to su, pobogu, učinili naši prijatelji. Pa kako netko može i pomisliti da ih treba kazniti!"

To bi izgleda trebao biti taj NOVI SVJETSKI POREDAK; njihovi prijatelji mogu činiti i vršiti genocid, a oni drugi se ne smiju ni braniti. Pitam se samo što je NOVO u tom Novom svjetskom poretku." Marširanje četnika australskim gradovima nam pokazuje da oni nisu odustali od takvog shvaćanja Novog svjetskog poretka. Nisu oni bez razloga spriječili kažnjavanje Srbije za učinjeni genocid. I još su ih nagradili. Ali krila su im dobro podrezana. Hrvatska je i te kako mnogo doprinijela tom podrezivanju.

[36] Tada mi je jedan australski kolega dao i najveću pohvalu. Komentirao je: *„Doista, ova hrvatska vojska brza je kao Pečarić u matematici!"*

Zanimljivo je kako se u priču kasnije doista upleo i Zemun. Znamo što su nazočni na Splitskoj rivi odgovorili Predsjedniku kada ih je poslije *Oluje* upitao što im još treba obečati. Tada se u Beogradu pričalo, da su nazočni vikali „Zemun, Zemun,…", a ne „Vukovar, Vukovar,…". I što se dogodilo? Zabilježen je veliki pad cijena nekretnina u Zemunu!

poznato ono na što stalno upozorava predsjednički kandidat prof. dr. sc. Miroslav Tuđman. To je sporazum o načelima ustavnog uređenja BiH, sporazum koji su potpisale sve tri strane u ožujku 1992., kao uvjet za međunarodno priznanje BiH. U tom sporazumu, poznatom kao Cutilleirov plan stoji: "BiH će biti država sačinjena od tri sastavne jedinice, temeljene na nacionalnim načelima …".

Poznato je kako su „najodvratniji ljudi“ organizirali napade na dr. Tuđmana, koji je želio da se dogovoreno i ostvari, kroz priču o navodnoj podjeli BiH između Hrvatske i Srbije.

Poznata je i uloga lorda Ashdowna i famoznoj „Tuđmanovoj salveti“, a koju je razobličio u svojoj knjizi upravo Miroslav Tuđman.[37] O tome piše i akademik Aralica u svojoj najnovijoj knjizi „Život nastanjen sjenama“.[38]

---

[37] M. Tuđman, “Priča o Paddyju Ashdownu i Tuđmanovoj salveti” (Zagreb, 2003.),

[38] U intervjuu s Aralicom („Hrvatski listu“, 26. studenog 2009.) spominje se i taj dio iz knjige:

Poglavlje o Ashdownu i famoznoj Tuđmanovoj salveti toliko ironizirate da situaciju dovodite gotovo do praga apsurda. Uz ironiju kada govorite o Ashdownu, unosite i jedan zanimljiv element kao što su narodne kletve s posebnom opservacijom o njima.

Zbivanja kada se stavljaju u hambar našega sjećanja osamostale se od vremena kada su nastala. U slučaju ove ja bih rekao Ashdownove salvete mi to svi manje-više znamo, ali smo zaboravili da se to dogodilo upravo kada je počela Oluja. I to nije nikakva slučajnost i kada se njegova izjava o salveti stavi u kontekst u kojem ona nastaje, dakle dok traje Oluja, onda ne možete, a da ne vidite svu njezinu žalost i bijedu, i, naravno, posao jednog profesionalnog obavještajca. Kada sam to pročitao u meni se otvorila literarna slika kao kod slikara koji slika sliku, i onda sam to poglavlje ispisao na taj način na koji sam ga napisao.

Iz samog intervjua izdvojen je slijedeći dio o britanskom lordu:

Ogorčen izjavama britanskog političara Paddyja Ashdowna koji je nakon tri mjeseca od eventualnog događaja na konferenciji za novinare u vrijeme Oluje iznio tezu o tome da je Tuđman na salveti podijelio Bosnu i Hercegovinu, što je izazvalo polemike kako u europskoj međunarodnoj zajednici, tako i u Hrvatskoj te dovelo do niza optužaba na račun prvoga hrvatskog predsjednika Franje Tuđmana, Aralica se, kako bi kazao što

Zapravo, cijela konstrukcija je jedan veliki apsurd. Tako sam je i opisao u trenutcima kada se pojavila, bore reći kada su „najodvratniji ljudi“ počeli svoju igru s njom. Pretpostavljam da je već dobro poznata moja „Priča o dobrom čoveku Slobi“. Priča je nastala 1995. godine i govori o tome kako sam reagirao na nečiju tvrdnju kako su u Karađorđevu Tuđman i Milošević dijelili Bosnu[39]:

"Dakle i Vi tvrdite da je Milošević dobar čovjek. Naime,Vi vjerojatno susret u Karađorđevu zamišljate ovako: Milošević kaže Tuđmanu: "Znaš Franjo, mi imamo toliko i toliko aviona, toliko i toliko tenkova , toliko i toliko teških topova , toliko i toliko.... . A vi Hrvati imate tisuću kalašnjikova , isto toliko lovačkih puškica i dva topa. Ali, bre, Franjo , ja sam ti bre dobar čovek. Evo ruke - pola Bosne meni - pola tebi".[40]

Kada sam to uradio prošle godine u Adelaideu, poslije nekoliko dana moja domaćica - Hrvatica mi je ispričala kako se susrela s jednim našim čovjekom koji je napadao Tuđmana zbog Karađorđeva. Ona će njemu: "Znaš, da je tu sada ovaj profesor, koji stanuje kod mene, on bi Ti rekao da tvrdiš da je Milošević dobar čovjek." Možete zamisliti koliki je to šok izazvalo kod njega. Začudio sam se, jer nije bila u društvu koje je raspravljalo o politici."Točno, ali ja sam slušala sa strane, malo razmislila i rekla sama sebi: Čovjek ima pravo."

---

misli o tome britanskome lordu i njegovim tvrdnjama, poslužio hrvatskim narodnim pjesmama u kojima se koriste kletve, pa Aralica u knjizi kaže:

Rekli smo da ne ćemo, ali kad bismo ga kleli, opravdano, onda bismo mu ovakvu narodnu poeziju recitirali:

„Bog mu dušu s paklom sastavio!
I duša mu raja ne vidjela!
Zemljica mu kosti izmetala!
Kroz kosti mu trava pronicala!.....

(*Tko nas rastavi*, Mihovil Pavlinović: Hrvatske narodne pjesme)

[39] Tekst koji je u rujnu 1996. poslan Hrvatskom Slovu. Nije tiskan.

[40] Priču "Dobar čovjek - Slobo" Nisam uspio tiskati u Hrvatskoj do 2000. godine kada je reakcija bila i u Hrvatskoj slična onoj u Australiji. Tada je tiskana u - Hrvatskom Slovu!
Inače prvi put je tiskana u Spremnosti 1999.

Hrvatica je malo razmislila i shvatila ono što mnogim našim političarima ni danas nije jasno.

Spomenut ću da je prof. dr. sc. Miroslav Tuđman jedini koji je u svojim javnim nastupima koristio i ovu moju priču. Zanimljivo, ali ne i slučajno! Zar ne?

4. Sud u Haagu kao glavna poluga u eksperimentu

Sam Sud u Haagu nastao je u svijetlu apsurda.

Osnovan na zahtjev i želju Hrvatske da se po međunarodnom pravu sudi ratnim zločincima. Međutim, UN ga osniva s apsurdnim Statutom u kome se ne spominje glavni zločin – zločin protiv mira, tj. zločin agresije!

Tim činom omogućeno je da sam Sud postane ono što jest: Teatar apsurda. Za hrvatski narod je zbog svog učinka to zločinački sud, a na našim skupovina dan je niz apsurda ovog suda. Zato ću ih ovdje spomenuti samo nekoliko:

- od žrtve se pravi zločinac, a od zločinca žrtva;
- ne sudi se agresorima zbog agresije, ali u svim optužnicama protiv hrvatskih branitelja postoji optužba zbog izmišljene agresije;
- mimo međunarodnog prava, po kome su ratni zločinci oni koji su agresori, sada su i branitelji ratni zločinci. Najodvratniji ljudi u Hrvatskoj pokreću pravi linč protiv predsjednika Vrhovnog suda dr. Milana Vukovića koji upozorava na međunarodno pravo o tome, a Mesić i o tome govori neistine u Haagu
- sudi se čovjeku koji je spriječio najveći zločin. Naime, da general Gotovina nije spriječio Srbe u osvajanju Bihaća tamo bi se dogodio pokolj veći od onog u Srebrenici. Čak su i Amerikanci bili zgroženi željom njihovih euroipskih saveznika da se taj zločin dogodi, tj. činjenicom da im je bio poželjan jer bi poslije njega mogli proglasili Srbe pobjednicima u ratu;
- Mesić - glavni svjedok izmišljene agresije na BiH, zapravo zahvaljući tom lažnom svjedočenju, postaje predsjednik Hrvatske;

- Račanova Vlada predaje Sudu u Haagu pravo na suđenje hrvatskim braniteljima;
- Obrana domovine postaje zločinački pothvat, a oni koji su obranili svoju domovinu – zločinačka organizacija;
- unatoč odluci samoga suda da se od Hrvatske ne može tražiti na stotine tajnih dokumenata, on ih šalje – mimo zakona – mnogo, mnogo više. Ima i očito falsificiranih, ali Sanaderova Vlada tada priskaće u pomoć predsjedniku krivokletniku i potvrđuje autentičnost očito lažnih dokumenata.

Iako je niz lažnih dokaza, konstruiranih u samom Sudu i za koje je to i pokazano, i dalje se sudi hrvatskim generalima u Haagu. U Hrvatskoj najodvratniji ljudi jedva čekaju presude, da bi po njima mogli pisati lažnu povijest.

Ovih dani svjedoci smo još jednog apsurda, tzv. priče o topničkim dnevnicima. Poznato je kako je u granatiranju Knina poginuo samo jedan srpski civil, pa je apsurd nad apsurdima inzistirati na važnosti topničkih dnevnika u procesu protiv hrvatskih generala. Pa svakoj budali je jasno kako je činjenica da je poginuo samo jedan civil samo sjajan pokazatelj kako je Hrvatska vojska gađala samo vojne ciljeve. Jedini logičan razlog u inzistiranju na tim dnevnicima je rasističke naravi: jedan poginuli srpski civil im je mnogo vrijedniji od tisuće poginulih Hrvata u sa zemljom sravnjenom Vukovaru i u drugim granatiranima hrvatskim gradovima.[41]

---

[41] U svezi s ovim apsurdom, je i kolumna koju je Aralica posvetio u svojoj knjizi nekadašnjem mirovnom posredniku Europske unije u bivšoj Jugoslaviji Nilsu Danielu Carlu Bildtu. I o tome je bilo riječi u spomenutom intervjuu u „Hrvatskom listu“:

... Na dan „Oluje“ Carl Bildt je izrekao ono što nas i danas tuče po glavi. Prvi je kazao da je Knin pretjerano granatiran i da treba predsjednika Tuđmana i sve ostale proglasiti zločincima i dovesti na Haaški sud.

Za Bildta u svom romanu još kažete da je neobrazovan, pijanac i da se na važnim političkim pozicijama nalazi zahvaljujući svom bogatom podrijetlu.

Ni te podatke nisam izmislio. Sve te podatke sam pročitao u novinama i zauzeo stav o tome.

Naravno, mnogim je stručnjacima, koji su radili u tom sudu, postalo jasno o kakvom se sudu radu pa su ga napustili. Jasno im je postalo da će rad u takvom zločinačkom političkom sudu biti tamna mrlja u njihovim biografijama. Zbog struke žrtvovali su sjajne karijere u takvim bogato nagrađenima projektima svjetskih moćnika – kakav je i Veliki eksperiment s Hrvatima, o kome govorimo u ovom tekstu.

5. Jesu li Thompson i Miroslav Tuđman jedina prepreka završetku Velikog eksperimenta s Hrvatima?

Ostvarenje projekta po kome je agresija dobrodošla, a obrana malih naroda zločin je još jedna prednost koju donosi Veliki eksperiment, a izravna je zasluga Suda u Haagu.

Imam rijetku prigodu ponešto napisati za hrvatske novine. Evo moga pisma kojega sam napisao poslije objave jednog „mog“ teksta:

Poštovana glavni uredniče „Slobodne Dalmacije“,

Zamoljen da za vaš list napišem komentar o prošlotjednim događanjima, to sam i učinio. Rečeno mi je da napišem 20 redaka. Međutim, u „Slobodnoj Damaciji“ od 21. 11. 2009. godine objavili ste samo prvih 8 redaka moga teksta.

Šaljem vam svoj tekst (potcrtano je ono što ste skratili).

Lech Kaczynski: Poljska ne da križeve

JOSIP PEČARIĆ, akademik, Zagreb:

Od prošlotjednih događaja u svijetu pažnju mi je privukla reakcija poljskog predsjednika Lecha Kaczynskog na odluku Europskog suda za ljudska prava, po kojoj se moraju ukloniti križevi iz škola u Italiji. “Neka nitko ne računa da bi se u Poljskoj takav nalog mogao prihvatiti“, rekao je on. “Drugdje je to moguće, ali u ovoj zemlji nikad“. Svijet je povezan i događaji u jednoj zemlji zrcale se i drugdje. U Poljskoj, recimo, kao i u Hrvatskoj, ima 90 posto katolika. Predsjednik Kaczynski tako je zorno pokazao kako tu sličnost prestaje. Zašto? Francuski biskup Michel Dubost rekao je u Lourdesu da se divi Hrvatima, jer još njeguju vrjednote koje Europa gubi, iako bez njih ne može. Prva je: sloboda. Oni, koji su

protiv nje u Europi, žele je „ubiti“ i u nama, što je zadaća Haaškog suda i njegovih hrvatskih poslušnika.

Drugo: istima smetaju i kršćanski korijeni Europe, o čemu svjedoči i ovaj europsko-poljski prijepor. Zato je Papa nedavno u Vatikanu upozorio Predsjednika RH na potrebu očuvanja katoličke tradicije u Hrvata (očito vezano uz Mesićev poziv na uklanjanja križeva iz javnih institucija). Još je značajnija poruka koju je Papa odaslao preko Marka Perkovića Thompsona, koji pjeva o ljubavi prema obitelji, domovini i Bogu. Zato ti isti priječe Thompsonu ulazak u nju, ali ga i zato, dan prije Mesića, Papa prima u privatnu audijenciju.

Na kraju “kreativnog čitanja“ te vanjskopolitičke vijesti koja se tiče i nas: Thompson je dolaskom u dvoranu Lisinski na skup potpore prof. Miroslavu Tuđmanu, pokazao koja je to politika. Uostalom, Tuđman je jedini od predsjedničkih kandidata potpisao pismo potpore hrvatskih intelektualaca Thompsonu. Mediji u Hrvatskoj gotovo odreda su ignorirali ili iskrivljavali njegovu posjetu Papi i nazočnost skupu u Lisinskom. Jasno je i zašto, zar ne?

---[42]

[42] Nastavak pisma:

O čemu se tu radi?

Ne vjerujem da bi bilo gdje u svijetu na ovakav način skratili tekst jednom članu njihove nacionalne akademije znanosti i umjetnosti i tako pokazali svoje nepoštovanje te organizacije.

Radi li se o odnosu Vaših novina prema meni? Istina u prošlosti je bilo slučajeva kada sam se pozivao na zakon o medijima, a Vaše novine mi nisu objavile moja reagiranja. Istina je također da ste prošle godine izvjestili o međunarodnoj konferenciji „Mathematical inequalities and applications 2008“ u Trogiru i pritom niste stavili da je konferencija na kojoj je bilo nazočno 135 matematičara iz 26 zemalja bila posvećena meni povodom 60-e obljetnice moga rođenja. Po vašim novinama slučajno se dogodilo da sam ja na konferenciji proslavio rođendan (konferencija je bila u lipnju dok je moj rođendan u rujnu). A to doista nije moglo biti slučajno. A to jest žalosno. Pa te godine je i međunarodni časopis „Banach journal of mathematical analysis“ posvetio jedan broj meni. Ugledni svjetski matematičari bili su pozvani i objavili su svoje radove s posvetom meni, a broj je završen s intervjuom koji je glavni urednik napravio samnom. Taj časopis je nadavno uvršten i u SCIE i CC liste i to

Vrijednosti o kojima pjeva Thompson, su u suprotnosti s vrijednost koje su poželjne u svijetu koji se ostvaruje i pomoću Velikog eksperimenta s Hrvatima. A Thompson ne pjeva samo o spomenutim vrjednotama. U nedavnom intervjuu Thompson je rekao da je prestao pjevati u Kninu na Dan domovinske zahvalnosti kada su zatražili od njega da ne pjeva „Bojnu Čavoglave“[43] i (što je

---

od njihova prva broja, što svjedoči o snazi samog časopisa (dakle, uključen je i taj broj posvećen meni).

I na kraju, kao najgora mogućnost: Radi li se o nekakvoj cenzura zbog sadržaja izbačena teksta?

Ipak se nadam da se radi o tehničkoj grješki i pozivam vas da moj prilog objavite u cjelosti.

S poštovanjem,

akademik Josip Pečarić

[43] Bio sam u Beču s Thompsonom. Tamošnjim vlastima stigle su mnogobrojni srpski protesti zbog njegova koncerta. Rekao sam našim ljudima tamo: „Iskažete Srbima sućut i kažite da Vi razumijete njihov strah koji izaziva „Bojna Čavoglave“! Kad su je slušali za vrijeme rata sigurno im se ledila krv u žilama. Oni se dan danas boje kad čuju tu pjesmu, pa je normalno da pišu proteste.“

Kada sam gostovao u emisije „Oči u oči s Zdravkom Tomcem“ rekao sam i slijedeće:

„Nije normalno kad to rade ovi iz Hrvatske. Novinari! Na Thompsonovom portalu spominju tko je pisao Beču iz hrvatskih novina, tko je tražio zabranu njegovog koncerta. Tako da sad imate situaciju da danas vani samo jugoslaveni iz Hrvatske i Srbi protestiraju protiv Thompsona. Ma ovi jugoslaveni, Vi znate jednu moju pitalicu o njima?

***Tomac**: Ne, recite.*

***Pečarić**: Znate li koja je razlika između jugoslavena i četnika. Pa četnik je pošteni četnik, a jugoslaven je pokvareni četnik.“!*

Zapravo, moj odgovor i nije bio najpravedniji. Ako sam razumio četnike, zašto ne i pokvarene četnike? S istim objašnjenjem!

I doista, nedavno su u jednom društvu sa zgražanjem komentirali vijest da su na 54. medjunarodnom beogradskom sajmu knjige Predrag Lucić i Boris Dežulović svoju predstavu „Melodije Bljeska i Oluje“ u kojoj oni navodno pjesmom, poezijom i ironijom napaju primitivizam, nacionalizam, licemjerje, kleptokraciju i slične sitne boljke moderne Hrvatske. Rekao sam im:

„*Meni se čini da se oni zapravo rugaju Srbima. Kao rugaju se nama, a zapravo se rugaju njima podsjećajući ih na njihove velike poraze. Kao*

mnogo znakovitije) pjesmu „E, moj narode“. Jasno je i zašto. U toj pjesmi on pjeva i o najodvratnijim ljudima, njihovim gazdama i onim što zajednički rade s nama, ali i što mi trebamo uraditi da bi se od toga obranili.[44]

---

da im kopaju po živoj rani, zar ne? Možda Lucić i Dežulović na kraju postanu Hrvati ☺!“

[44] Marko Perković Thompson:

E, moj narode

Od vremena još od Krista
Nova lica, scena ista
Vražje sile se trude
Da nas ne bude

Antikristi i masoni
Komunisti ovi, oni
Šire sotonske fraze
Da nas poraze
E, moj narode, e, moj narode

A mi gluhi, nijemi, slijepi
Svatko u svom mraku strepi
Narod biran od Boga
Guši nesloga

Iz povijesti naše slavne
A i ove ne baš davne
Sve smo što nam je vrijedno
Stekli zajedno
E, moj narode, e, moj narode

Uzmimo u ruke sudbinu i sreću
Ni ja više tako nemogu ni neću
Uzmimo u ruke sudbinu i sreću
E, moj narode, e, moj narode

Generacije junaka
I pobjednička vojska jaka
Još se brine i gine
Zbog Domovine

S nebeskih tih visina
Daj nam Bože opet sina

Da, „vražje sili, antikristi i masoni, komunisti ovi, oni“ su opjevani u Thompsonovoj pjesmi. A to znači da će Thompson i dalje biti na udaru i najodvratnijih ljudi i njihovih gazda.

Kako je sam Thompson prepoznao, ono što i niz hrvatskih intelektualaca, da je prof. dr. sc. Miroslav Tuđman jedini koji je danas u Hrvatskoj sposoban da se suprostavi Velikom eksperimentu s Hrvatima, naredni izbori će nam dati odgovor na pitanje:

Jesu li Thompson i Miroslav Tuđman jedina prepreka završetku Velikog eksperimenta s Hrvatima?

Da nas vodi iz bijede
Sve do pobjede…e, moj narode

Uzmimo u ruke sudbinu i sreću
Ni ja više tako nemogu i neću
Uzmimo u ruke sudbinu i sreću
E, moj narode e, moj narode

Prilozi:

HINA O OSMOM STRUČNOM SKUPU HKV-A O HAAŠKOM SUDU

Američki odvjetnik dr. Edward Slavko Yambrusic smatra kako je glavni propust Međunarodnoga kaznenog suda za bivšu Jugoslaviju (ICTY) što ne razlikuje agresivni rat od obrambenog rata, što čini ruglo od međunarodne pravde i vrijeđa najsvetije osjećaje pojedinaca koje je Bog obdario razlikovati dobro od zla.

Yambrusic je to rekao na 8. stručnom skupu "Haaški sud - 'Zajednički zločinački pothvat' - Što je to?" koji je danas održan u Zagrebu.

Po njegovim riječima, agresivni rat i obrambeni rat "asimetrični su u svojoj naravi i po uporabi sile", a agresivni rat najveći je "jus cogens", međunarodni zločin "ab initio".

Porazivši agresora, kako je istaknuo, general Gotovina i drugi hrvatski generali omogućili su svojem narodu ostvarenje stoljetnog sna na samoodređenje, i to je bilo ostvarenje najplemenitijeg i najopravdanijeg razloga. Ako su počinili neko 'zlo' u tom plemenitom djelu, bilo je to, kako je dodao, minimalno razmjerno 'dobru' kojemu su pridonijeli, te razmjerno 'zlu' koje su morali iskorijeniti te time stvoriti mir i međunarodnu sigurnost kao jedinu alternativu.

"Agresivni rat i rat za samoobranu predstavljaju dvije različite i dijametralno protivne činjenice u međunarodnim odnosima", istaknuo je Yambrusic i detaljno objasnio "najizrazitije pukotine u pravosuđu ICTY-a, gdje je politička podobnost zamijenila pravilo zakona te time povrijedila ljudski duh, um i dušu žrtve".

Ustvrdio je kako je ICTY utemeljen kao samodostatni zakonski sustav "sui generis" koji djeluje unutar virtualne stvarnosti daleko od načela Nirnberške povelje i stvarnosti koja se dogodila u ratnim sukobima.

Po mišljenju akademika Josipa Pečarića, sve što se događa na Haaškome sudu dio je velikog eksperimenta s Hrvatskom i Hrvatima. Taj je sud najvažnija poluga u tom eksperimentu, koji je vrlo važan za svjetske moćnike budući da svojim uspjehom kane pokazati da ih nitko ne može zaustaviti u ostvarenju apsolutne

vlasti u svijetu, istaknuo je i podsjetio da se "realizacija eksperimenta sastojala od niza apsurda, od embarga na uvoz oružja, navodne podjele BiH, do priče o tzv. topničkim dnevnicima".

Najveći problem Hrvatske jest hrvatska politika jer u Hrvatskoj postoji peta haaška kolona, ocjena jepak umirovljenog sveučilišnog profesora Zdravka Tomca.

"Ne možemo utjecati na politiku svjetskih moćnika, ali možemo promijeniti hrvatsku politiku", rekao je Tomac, dodajući da su prva prilika za to predsjednički izbori. Po njegovim riječima, kako se vodi predsjednička kampanja u medijima, svi su izgledi da će Hrvatska dobiti predsjednika koji će nastaviti antihrvatsku politku.

Tomac je upozorio na nedavni skup u HAZU-u "Kako je nastala država Hrvatska 1991.", koji je u elektronskim i tiskanim medijima gotovo prešućen.

Voditelj stručnih skupova, umirovljeni sudac Ustavnoga suda Milan Vuković uvodno je rekao kako vjeruje da je 8. stručni skup vjerojatno posljednji te je izrazio nadu u oslobađajuću presudu hrvatskim generalima.

Na današnjemu stručnom skupu govorili su i dr. Pavao Galić, Miroslav Međimurec, Mile Prpa, Lujo Medvidović, Drago Duvnjak, Marko Barišić i Mate Kovačević. Radovi sa skupa bit će objavljeni u zborniku.

(Hina)

Tomislav Grgo Antičić,

HAŠKI SUD I TOPNIČKI DNEVNICI

Nakon Drugog svjetskog rata, najveće žrtve topničkog bombardiranja u Europi su bili gradovi Vukovar i Sarajevo. Dok je Vukovar srušen do temelja i nakon višemilijunskih granata sravnjen sa zemljom, Sarajevo je, hvala Bogu, uspjelo izbjeći sudbinu Vukovara. Nedvojbeno je, da je vojni uspjeh hrvatske vojske za vrijeme akcija Bljesak, Oluja i Maestral spasio Hrvatsku, Bosnu i Hercegovinu, Bihać... i brojne ljudske živote, na svim zaraćenim stranama.

Poginulo je na tisuće ljudi, srušeno je na stotine tisuća kuća, a svjetska javnost i europski ljudi pravde i časti, kao da ne mare za događanja koja su se desila na brdovitom Balkanu.

Manija rata još nije ni utihnula gruvanje agresorskih topova, a već je otpočelo hipokrizijsko gruvanje zakonskim paragrafima. Ustoličeni su dvostruki standardi pravde i pravičnosti, a u Haaškom tribunalu uvedena dvojbena etika i moral političkog pravosuđa. Balkanski političari nemoćno sliježu ramenima, dok Haaški tribunal promovira termine „zajednički zločinački pothvat“.

Međutim, poziv na pravdu i pravičnost kreće iz Zagreba, od grupe intelektualaca, koje predvodi dr. Milan Vuković, bivši sudac Ustavnog suda Republike Hrvatske i predsjednik Vrhovnog suda u vrijeme Domovinskog rata. Pridružili su mu se akademik Josip Pečarić, novinar Marko Barišić, biskup Mile Bogović, predsjednik Hrvatskog kulturnog vijeća Hrvoje Hitrec, novinar Mate Kovačević i drugi respektabilni entuzijasti.

Organiziraju se stručno-znanstveni skupovi, kojima je voditelj dr. Milan Vuković. On se skupovima obarača s riječima: „Shvatimo da svojim sudjelovanjem u raspravi o obrani časti naše slobode pridonosimo boljitku i ljepoti života svih koji su željeli samostalnu i slobodnu Hrvatsku.“

U petak, 4.12.2009., u dvorani zagrebačkog hotela Westinn, održan je 8 stručno-znanstveni skup na ovu temu. Do sada je objavljeno osam Zbornika, koji argumentirano i dokumentirano odbacuju besmislenu, politički motiviranu optužnicu protiv hrvatskih zapovjednika vojno-redarstvene akcije „Oluja“,

najveličanstvenije u povijesti ne samo hrvatskog ratovanja, već i modernog ratovanja u svijetu i Europi.

Sudionici znanstvenih skupova „Haaški sud – Zajednički zločinački pothvat – Što je to?“, argumentirano brane hrvatske generale, cijeli hrvatski državni i vojni vrh, hrvatske branitelje i hrvatski narod. Na skupovima se dokazuje, da je „Izmijenjena Haaška optužnica“ protiv generala Gotovine, Čermaka i Markača, u suprotnosti s međunarodnim pravom i rezolucijom Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda, te da je maliciozna, hipertrofirana i pravno deplasirana. Besmisleno bi bilo analizirati traganje za tzv. „Topničkim dnevnicima“, jer isti, ako i postoje, ne mogu umanjiti slavu čiste pobjede izvojevane za vrijeme briljantne vojno redarstvene akcije „Oluja“, kao niti relativizirati krivnju i amnestirati zločine počinjene od strane agresora-bivše JNA.

Američka sutkinja na Haaškom sudu, Patricia Wald, osupnuta nekorektnim postupanjima sudaca Haaškog tribunala, jednom je kazala: „Pravda zahtjeva izokretanje dosadašnjih presuda“, jer ne smije se suditi žrtvama branitelja, već krivcima agresije.

Na kraja svakog znanstvenog skupa, sudionici rado citiraju Splitsku deklaraciju od 22.7.1995., koja je nastala nakon tragičnog genocida nad stanovnicima Vukovara i Srebrenice. Deklaracija govori o obrani od srpske agresije, a konstatira neučinkovitost UNPROFOR-a u Bosni i Hercegovini, i neprimjenjiv mandat UNCRO u Hrvatskoj.

Moderna demokracija zahtijeva, da se svako sudstvo, a tako i Haaško, mora temeljiti na istini i pravdi, a ne u traženju nepostojeće krivnje.

U ozračju Haaškog tribunala i Zagrebačkih skupova, nameću nam se famozni topnički dnevnici. U srijedu, 9.12.2009., Hrvatska policija MUP-a ušla je u više stanova na području Hrvatske i Bosne i Hercegovine. Pretraženi su domovi: Rahima Ademija - umirovljenoga generala / nevino procesuiranog u Haagu, Željka Hučića - bivšeg suradnika generala Ante Gotovine, Miroslava Vidovića – bivšeg obnašatelja dužnosti šefa kabineta generala Petra Stipetića, Imre Agotića, savjetnika za vojna pitanja predsjednika Stjepana Mesića, a još 21.11. 2009. policija je uhapsila i brigadira Emila Crnčeca - sa sedmoricom pripadnika slavnih „Puma“. Ova hapšenja su u službi pronalaska dokumenta, koje Haaški tribunal

namjerava uporabiti za konstruiranje eventualnih krivnja djela ili propusta, od strane pravednika.

Trenutnu situaciju najbolje odražava umirovljeni general Stipetić, za kojeg bezrezervno potvrdimo, da je najhumaniji general XX. stoljeća, jer je za vrijeme akcije Oluja prisilio na predaju i zarobio moćnu velikosrpsku-agresorsku JNA vojsku, i sve vojnike pustio svojim kućama. Gen. Stipetić se sarkastično našalio: „... kad smo (od Haaškog tribunala već proglašeni) zločinci, onda možemo (po Haaškom tribunalu) biti i lopovi...

Policija naglašava kako je utvrdila postojanje zapovijedi o prikupljanju i arhiviranju dokumentacije koja se odnosi na planiranje, izvođenje i raščlambu akcija Bljeska i Oluje, ali da do danas nije utvrđeno, da li je dobrovoljačka i neobučena Hrvatska vojska uspijevala voditi papirologiju koju predviđaju moderne profesionalne armije, kao što je bila JNA.

Mlada Hrvatska država ulazi u fazu obrane vlastite povijesti i suvereniteta, a za pristupanje u EU svedena je na smiješnu ovisnost od individualnog stava glavnog tužitelja Haaškog suda Sergea Brammertza.

Razmišljajući o trenutnoj situaciji, nameće nam se poziv, kojeg je Hrvatima uputio sveti čovjek i mučenik, blaženi kardinal Alojzije Stepinac: „ ... I nikada ne smijete dopustiti, da vas vode oni, koji trebaju biti od vas vođeni ...!“

www.napredak.com.ba (kolumna POGLEDI), 15.12.2009.

General Petar Stipetić:

'TOPNIČKI DNEVNICI NE VODE SE U RATU VEĆ U MIRU'

Datum objave**:** 13.12.2009 10:22;
Autor: Novi list/tportal.hr

'Nikakvi posebni topnički dnevnici, osim onih na vježbama i gađanjima u miru, ne vode se u ratu, jer u ratu nema tolike brige za amortizaciju i servisiranje oružja kao u miru. Nema vojske koja bi to drukčije radila, tako su radile i tako rade i danas sve vojske svijeta. To je jedini način na koji se vode topnički dnevnici', kazao je za Novi list general Petar Stipetić

Što se tiče samih dokumenata, za koje postoji sve manje šansi da budu nađeni, u njima teško da se mogu nalaziti podaci koji bi bili presudni u postupku protiv trojice generala, pa čak i za utvrđivanje teze o neselektivnom granatiranju Knina. S tim se slaže i bivši načelnik Glavnog stožera Petar Stipetić.

Kako objašnjava Stipetić, razlozi zašto se u nestalim topničkim dnevnicima ništa posebno novog ne može otkriti kriju se u načinu sačinjavanja vojne dokumentacije koju je HV baštinila od bivše JNA.

Sama vojna operacija priprema se glavnom zapoviješću, u kojoj se u točkama razrađuje djelovanje rodova vojske. Djelovanje topništva tako se obrađuje u posebnoj točki zapovijedi, u kojoj se s najviše razine nalaže formiranje pojedinih topničkih grupa, navode jedinica koje te grupe podržavaju i pravci napada na kojima se kreću.

Možda najvažniji dio koji bi trebao stajati u glavnoj zapovijedi je procjena potrebnog utroška streljiva, s borbenim kompletom kao jedinicom. Na temelju takve zapovijedi, zapovjednik roda topništva stručno razrađuje vlastitu zapovijed i formira konkretne topničke grupe, kojima pridaje pojedine jedinice koje treba artiljerijski podržavati. Uz to se radi i plan djelovanja u kojem se – u pravilu, ali ne uvijek – navode i planirani ciljevi.

'To je prva operativna zapovijed. Međutim, u akciji na terenu stvari se često mijenjaju. Topnički izvidnici kreću se prvim borbenim

ešalonom i navode vatru, pa se topničke mete sele. Vatra se mijenja prema otkrivanju novih prijetnji', objašnjava Stipetić.

Prema iskustvu umirovljenog generala, u dokumentaciji na kojoj Haag inzistira ne može se naći ništa posebno, a pitanje je i postoji li ta dokumentacija, odnosno je li uništena, je li ikad sačinjena i ako je sačinjena, zašto nije na vrijeme vraćena MORH-u.

Ratne okolnosti, dodaje bivši načelnik Glavnog stožera, bile su takve da vojska novostvorene države nije precizno vodila dokumentaciju kakva se bilježi u mirnodopskom razdoblju.

'Naprosto nema smisla inzistirati na tim topničkim dnevnicima. Sud, međutim, inzistira na njima, ne bi li dokazao prekomjernu ili neselektivnu upotrebu topništva, kao dio zajedničkog cilja u zločinačkom pothvatu. Zbog toga, ali i zbog osoba koje ih nisu vratile, moji suborci i ja danas smo izloženi neugodnostima', zaključio je Stipetić.[45]

---

[45] Damir Borovčak mi je proslijedio ovaj tekst s pitanjem: Zašto tek sada kad mu premeću po stanu?

Damirovo pitanje, zapravo, potvrđuje da su "Topnički dnevnici" doista u domenu poruge (pa će tako I biti kasnije i promatrani). I ničeg više! Zašto? Pa tri američka generala, svjedoci u Haagu su rekli isto što sada Stipetić. A Haag još uvijek traži "Topničke dnevnike". I onda se predsjednica Vlade čudi što im to rade. Oni uredno urade što se od njih traži, a evo kako im vračaju. Ozbiljnija vlast nikada ne bi javno priznala kako se trude sto poslusnije odradjivati zadaće dobivene od svjetskih gazda.

Kao ne zna da je Mesić već slao frizirane transkripte Haagu, a njena Vlade je tvrdila da su autentični. Nije joj jasno da je po srijedi isto. A to "isto" može biti dvojako:

Ili ih trebaju napisati, ili "pronači" (ako su ih u Mesićevu uredu već napisali i poslali u Haag. ☺)

Dobio sam i slijedeći komentar:

Štovani, traženje topničkih dnevnika samo je način usporavanja ulaska Hrvatske u Europsku uniju. Igre s hrvatsko-slovenskom granicom također su u toj funkciji. Naime, treba znati da je Xavier Solana, siva eminencija u Bruxellesu, prije tri godine u Beogradu izjavio da će sve preostale zemlje jugoistočne Europe ući u EU isti dan, a to su: Albanija, Makedonija, Kosovo, Srbija, Crna Gora, BiH i Hrvatska. Na pitanje beogradskoga novinara zar ne će Hrvatska ući prije ostalih, Solana je odgovorio da će svi ući isti dan. To HRT nije htjela objaviti. Hrvatska će pak morati sačekati ostale članove konvoja. I ako se slučajno nađu dnevnici koji ne postoje, jer tko još vodi takve dnevnike u ratu, Haški sud, odnosno EU će Hrvatskoj

OTVORENO PISMO HRVATSKOG POKRETA ZA ŽIVOT I OBITELJ

Hrvatski pokret za život i obitelj
Maksimirska 51/II
10000 Zagreb
Tel/Fax: (01) 2316 014
Mob (dr. Ćavar): 098 389 890
E-mail: hapok1990@hotmail.com

Zagreb, 14. 12. 2009.

Ministru pravosuđa Republike Hrvatske
Ivanu Šimonoviću
i državnom odvjetniku Republike Hrvatske
Mladenu Bajiću

OTVORENO PISMO

ODMAH PODNESITE OSTAVKE NA SVOJE FUNKCIJE, ZBOG MORALNE, POLITIČKE I PRAVNE BLAMAŽE DRŽAVNIH INSTITUCIJA NA ČIJEM STE ČELU I TIME NANOŠENJA NESAGLEDIVE ŠTETE VJERODOSTOJNOSTI VLADE REPUBLIKE HRVATSKE

Obrazloženje:

Budući da ste svojim odlukama i nalozima više puta ponavljali policijsko nasilje nad najistaknutijim i najzaslužnijim časnicima osloboditeljske Hrvatske vojske iz obrambenog Domovinskog rata i nad njihovim obiteljima, radi pronalaženja navodnih topničkih dnevnika iz vremena osloboditeljske akcije "Oluja", zbog

---

nametnuti problem izbjeglih serbiziranih Vlaha od kojih se mnogi ne će nikada vratiti u Hrvatsku jer su u Srbiji, ili gdje drugdje, osnovali obitelji i ne imaju namjeru vratiti se. Taj zahtjev Hrvatska nikad ne će moći ispuniti i s tim EU računa. Pozdravljam Vas.

neutemeljenog zahtjeva tužitelja Sergea Brammertza u haaškom procesu protiv hrvatskih generala Ante Gotovine, Mladena Markača i Ivana Čermaka, umjesto da ste utvrdili, u dobronamjernom razgovoru sa relevantnim časnicima Hrvatske vojske da se takvi posebni dnevnici nisu ni vodili, kao što ne zahtijevaju ni vojna pravila, a osobito, što svi znamo u Hrvatskoj, kao i u svijetu, da je Knin ostao gotovo sasvim bez razaranja;

- budući da ste višestruko prekršili sva moralna i ispravna politička načela, posebno što ste svojim odlukama o teroru i pretragama ureda i stanova članova braniteljskog tima generala Ante Gotovine u Hrvatskoj, na čelu sa odvjetnikom Marinom Ivanovićem, kojega ste i zatvarali na 24 sata, te mu zaplijenili sva računala i odvjetničku dokumentaciju u procesu obrane generala Gotovine;

- budući da ste neznalački i neprofesionalno prekršili i poznate, te obvezujuće za Republiku Hrvatsku pravne norme i pravila Statuta Haaškoga suda, mimo naloga haaškoga sudskog vijeća, te doveli u vrlo neugodan položaj Vladu Republike Hrvatske, kao i nedužne generale Antu Gotovinu i Mladena Markača, da, pored svoga dosadašnjeg besprijekornog i dostojanstvenog ponašanja na sudu, prosvjeduju odbijajući dolazak na sudske rasprave i tražeći zaštitu suda, na žalost od terora svoje vlade i države za koju su se najviše žrtvovali;

- budući da je haaško sudsko vijeće, na oštar podnesak branitelja optuženih, na čelu sa Lukom Mišetićem, izdalo obvezujući nalog Vladi Republike Hrvatske da se odmah prestane sa terorom nad braniteljskim timom u Republici Hrvatskoj;

- budući da ste, kao najodgovornije osobe za tako teško stanje, u kojem su se našli nedužni optuženici, njihovi branitelji, pa na svoj način i Vlada Republike Hrvatske, demonstrirali svoje profesionalno i stručno-pravno neznanje i nedopustivu površnost;

- budući da ste već prije i ranije, kod slanja generala u Haag, pokazali svoju moralnu neosjetljivost, kao i pravne neznanje, prihvaćajući lažne i neutemeljene monstruozne optužnice protiv hrvatskih generala i hrvatske države;

u ime Humanitarne udruge Hrvatskoga pokreta za život i obitelj, koja se zauzima za temeljno ljudsko pravo zaštite svakog ljudskog života, od samog začeća do naravnoga kraja, te osobna, obiteljska, kao i narodna ljudska prava, kao i sve druge duhovne i moralne vrijednosti, a također, kao žena, liječnica i majka trojice sinova, branitelja hrvatske domovine, zahtijevam da odmah podnesete ostavke na svoje položaje, te tako više ne otežavate položaj naših generala, istinskih junaka, koji već više od pet godina trpe u pritvoru Haaškoga suda i koje ste pretvorili u žrtve, i da svojim postupcima dalje ne sramotite hrvatski narod i hrvatsku državu!

Ružica Ćavar, dr. stom. i dr. med.,

predsjednica

Hrvatskog pokreta za život i obitelj

TREĆI ENTITET

Na internetskom portalu Poskok.info objavljen je sljedeći tekst:

JOSIP JURČEVIĆ
Povjesničar, diletant, demagog, brzo ćemo ga zaboraviti....

Četvrtak, 17 Prosinac 2009 16:17

Na Hrvatskom radiju Josip Jurčević se nedvismisleno izjasnio protiv hrvatskog entiteta u BiH jer bi to po njemu bila getoizacija Hrvata i puno njih bi živjelo van tog entiteta. Jurčević se tako pridružio cjelom nizu pojedinaca koji vjeruju da izvan 5 većinskih hrvatskih županija žive neki silni Hrvati. Točnije nema ih niti 20.000. U cijelom RS-u niti 8.000. Hrvati kako kaže vrli predsjednički kandidat Jurčević trebaju biti konstitutivni u čitavoj BiH. Istovremeno zaboravlja da prema važećem Ustavu oni to već jesu. Na papiru naravno.

Jurčević drugim rječima smatra da konstituivnost Hrvata u čitavoj BiH ima odnosno, mora imati veze s postojanjem hrvatskog entiteta i da je Hrvatima danas valjda bolje nego bi im bilo s entitetom. Kao da je netko rekao da bi formiranjem većinske hrvatske federalne jedinice automatski prestala konstitutivnost Hrvata vanj nje. Nikada to nije zagovarano. Dapače. Govorilo se o multietničkoj jedinici sa dominantnijim hrvatskim življem. Sve Ustavne odredbe i dalje bi ostale.

Još je Josip Jurčević, povjesničar i demagog, rekao kako će RS sigurno biti demontirana a da pri tome nije objasnio kako i koje će to snage demontirati RS. Rusija možda? Al kaida? Haris Silajdžić i Željko Komšić?

Demontaža RS-a rješila bi po Jurčeviću sve i nakon toga Hrvati ne biti nadglasavani i izloženi pritisku za iseljavanje!

Dakle iako Hrvati 20 godina muku muče čak i sa uvođenjem TV kanala na hrvatskom jeziku, i pri tome trpe teror države koja niti ne preza od moguće kolektivne tužbe za 20 godina konstantnog rušenja ljudskih prava, iako takav banalan primjer pokazuje koliko su Hrvati marginalizirani i politički obespravljeni u sadašnjem ustroju BiH ipak je J. Jurčević

doslovno prepričao isto što govori sadašnji predsjednik RH i muslimanska strana kada je u pitanju položaj Hrvata u BiH.

Dakle, mudri povjesničar pokazao se kao potpuni diletant u poznavanju BH problematike i ustaje protiv uspostave teritorijalno-političke autonomije i stvarne ravnopravnosti Hrvata u BiH . On tu jedinicu već vidi kao malu, i njenu uspostavu kao nemoguću.

G. Jurčeviću hvala ti, al nećemo trebati ni tvoje usluge. Još jedan kandidat manje.

http://rnz.hrt.hr/view_file.php?dat_id=33447&view=y

Neobično je to suglasje prof. Jurčevića sa sadašnjim predsjednikom RH i muslimanskom stranom kada je u pitanju položaj Hrvata u BiH jer se radi o državotvornom kandidatu. Pa i jedan (dojučerašnji) SDP-ovac Milan Bandić 14. prosinca 2009. je u Mostaru izjavio „ukoliko u Federaciji BiH ostane preglasavanje i majorizacija te čvrst stav srpskih predstavnika da se nitko ne može vratiti na ognjište, bojim se da to ne će dobro završiti te da Hrvatima ne preostaje ništa drugo nego posegnuti za trećim entitetom“. Bandić je rekao i kako ne zagovara niti priželjkuje Treći entitet, ali se boji, ukoliko ne bude dovoljno razuma unutar predstavnika triju naroda u BiH, da je to onda neminovnost.

Čak i takova izjava zagrebačkog gradonačelnika nije dobro dočekana među državotvornim Hrvatima pa je na portalu HKV-a ona prokomentirana u tekstu *Zašto je Bandić protiv hrvatskog entiteta u BiH?*:

Izjave gospodina Bandića na žalost pokazuju da on i dalje ne razumije položaj hrvatskoga naroda u BiH, kao ni međunarodne okolnosti u kojima je stvorena sadašnja Bosna i Hercegovina. Realnost je takva da postoji srpski entitet Republika Srpska, a Bošnjaci su nekadašnju daytonsku, muslimansko-hrvatsku Federaciju već odavna pretvorili u svoj bošnjački entitet. Kad kaže da ne zagovara hrvatski entitet niti ga priželjkuje, onda Bandić politički stoji na pozicijama unitarističke bošnjačke politike, kojoj je cilj, unatoč protimbi Hrvata, sva tri sadašnja naroda, stopiti u jedan državni bosanski narod.

U međuvremenu, dok se po Bandićevu prijedlogu dogovore oni koji imaju s onim koji nemaju entitet, iz BiH bi moga nestati i posljednji Hrvat. Zato je jedino moguće rješenje, za opstanak bilo kojeg od njezinih konstitutivnih naroda, stvaranje nacionalnih entiteta, koji će svojim ustanovama jamčiti jednakopravnost naroda, a BiH pretvoriti u održivu državu. Smatramo kako je gospodin Bandić svojim izjavama u Mostaru samo dodatno pogoršao ionako nepodnošljiv položaj Hrvata u Bosni i Hercegovini.

Sve to me podsjetilo na moje nastupe s kraja 1992. godine na "Hrvatskom radiju Zemun" (kasnije „Hrvatski radio Vukovar“). Dakle, na samom početku sporadičnih sukoba između Hrvata i Muslimana tvrdio sam (vidjeti npr. moju knjigu *Pronađena polovica duše – Deset godina s Australskim Hrvatima*, Zagreb 2002., str. 44-46):

Kad govorim o Mati Bobanu mislim na politiku koju on simbolizira, pa mogu ukratko reći: povijest će pokazati da je upravo on, tj. njegova politika bila ono što je spasilo BiH. Naime, svi znate da je HDZ BiH pod vodstvom g. Ljujića davalo podršku politici g. Izetbegovića. A sjetimo se kakva je bila ta politika:

- za vrijeme rata u Hrvatskoj glavnina ratnih operacija vođena je s teritorija BiH;

- hrvatsko mjesto Ravno u istočnoj Hercegovini bilo je potpuno uništeno prije početka rata u BiH, a stanovnici- Hrvati - pobijeni ili protjerani bez ikakvog protivljenja vlasti u BiH

- a kada je poginuo jedan Musliman organizirane su velike demonstracije, koje će biti čuvene po govoru g. Ganića, kada je rekao da nije umjetnost dobiti državu ratom, već to treba učiniti bez rata.

Kako su mogli tu poruku primiti Hrvati Hercegovine, osim da je Vladi BiH vrijedniji jedan Musliman od cijelog hrvatskog sela i njegovog pučanstva.

Naravno, sada je jasno da su Muslimani BiH vjerovali u velike garancije koje im je davala vlada SAD-a, pa i ne čudi ovakav Ganićev istup u vrijeme kad Hrvatska krvari u borbi za svoju slobodu. A koliko su bili sigurni da će dobiti državu bez

rata osobno sam doživio kada je u Zagrebu pokušano stvaranje tzv. Lige za mir, a u stvari antisrpske koalicije svih nesrpskih naroda u bivšoj Jugoslaviji. Predstavnik SDA je sudjelovao u stvaranju deklaracije. Pače, najviše problema imali smo s njim. Usvojeni su svi njegovi zahtjevi, pa je za sljedeći dan zakazano potpisivanje Deklaracije i odmah poslije toga i konferencija za tisak. I kada je došlo vrijeme za potpisivanje Deklaracije, predstavnik SDA je odbio to učiniti!

Očito im je SAD dala jake garancije. Samo da se ne bi umiješali u rat tijekom agresije na Hrvatsku. Slično je učinjeno s Mađarskom, Bugarskom i Albanijom tako da Hrvatska, koja je predhodno razoružana i uvedena joj je zabrana kupovanja oružja, bude bespomoćna pred naletom velikosrpske zvijeri. Trebali smo jedan po jedan biti lakši zalogaj toj zvijeri.

Zato je bilo od životne važnosti napraviti otklon od takve politike i pripremiti hrvatski narod u BiH na samoobranu. A to se ni u kom slučaju ne bi moglo uraditi bez garancija da će biti svoji na svome, jer su do tada stalno bili prisiljavani da napuste rodnu grudu. A Izetbegović je stalno pričao o građanskoj republici - dakle nešto što je ljudima bilo jako poznato iz vremena Miloševićevog zalaganja za istu takvu Jugoslaviju.

Dakle, da bi se hrvatski narod borio za svoju grudu, morao je biti siguran da mu je nitko poslije toga - u miru – ne će oteti. Kada je HDZ Herceg-Bosne usvojio takvu politiku Hrvati su se mogli oduprijeti na način na koji i jesu, tj. mogli su spriječiti da velikosrpska zvijer ne zavlada cijelom BiH. Time je pružena mogućnost i Muslimanima da dođu k sebi i počnu i oni davati dostojanstveniji otpor neprijatelju. Da nije bilo Mate Bobana i njegove politike - sve bi bilo uzaludno.

To često ne shvaćaju ni naši ljudi. Naime, tako bi u nehrvatskim djelovima BiH ostalo još mnogo Hrvata. Ali postojanje hrvatskog dijela garantiralo bi i njima sigurnost. Jer, ako oni budu priseljavani napustiti svoju rodnu grudu to bi se moglo destiti i s cijelim hrvatskim djelovima BiH, pa o tome drugi i te kako moraju voditi računa.

Zato ću ponoviti još jednom: od presudne važnosti za opstanak BiH bilo je da i Hrvati te države budu uvjereni da ako se bore za svoju grudu, sutra im je nitko neće oduzeti. To im je

jedino garantirala Bobanova politika, dok je muslimanska politika samo odmagala. Takva muslimanska politika je, na žalost, najviše štete nanijela samom muslimanskom življu BiH, jer su nespremni dočekali rat. Zato su muslimanski političari prisiljeni stalno napadati Bobanovu politiku jer znate i sami da je napad najbolja obrana. Itekako im je važno skrenuti gnjev svog naroda na nekog drugog, jer tako štite sebe od gnjeva naroda zbog toga što je nespreman dočekao srpski nož.

Na kraju krajeva to i nije loše, jer nam ne trebaju nikakvi potresi među samim Muslimanima dok traje rat. Važno je da su oni shvatili da moraju zajednički s Hrvatima u borbu protiv zajedničkog neprijatelja.

Zapravo Jurčevićeva izjava ponovno mi je pokazala koliko smo bili u pravu kada smo nagovorili prof. dr. sc. Miroslava Tuđmana da se prihvati predsjedničke kandidature. On je jedini od svih predsjedničkih kandidata koji se nedvomisleno zalaže za jednaka prava sva tri konstitutivna naroda u BiH. Evo tog dijela njegova Programa:

Vrijeme je da Hrvati u Bosni i Hercegovini dobiju institucije koje će štititi njihov nacionalni i kulturni identitet. *Bosna i Hercegovina je moguća jedino pod uvjetom pune ravnopravnosti triju naroda. Republika Hrvatska mora davati potporu hrvatskome narodu u Bosni i Hercegovini za slobodan narodni život u vlastitom entitetu.*

Svima je jasno da postojeće ustavno rješenje ne omogućava ni samoodrživi razvoj BiH, niti proklamiranu ravnopravnost tri konstitutivna naroda. Zato vjerujem da se rješenje treba tražiti polazeći od uvjeta koje je 1992. međunarodna zajednica postavila za priznaje BiH. To je sporazum o načelima ustavnog uređenja BiH, sporazum koji su potpisale sve tri strane u ožujku 1992., kao uvjet za međunarodno priznanje BiH.

U tom sporazumu, poznatom kao Cutilleirov plan stoji: "BiH će biti država sačinjena od tri sastavne jedinice, temeljene na nacionalnim načelima ...". Daytonski sporazum nije poštivao tu odredbu jer je htio zadovoljiti oprečne interese srpskog i bošnjačkog naroda. Pri tome su Hrvati prošli loše, jer

im postojećim rješenjima nije osigurana stvarna ravnopravnost i konstitutivnost.

Hrvatska kao potpisnica međunarodnih sporazuma, Washingtonskih i Daytonskih, te po svojim ustavnim obvezama, ima obveza i prema BiH i prema Hrvatima u BiH. Čak i neovisno o tome RH i BiH imaju uzajamne nacionalne interese jedna prema drugoj jer o tome ovise i naši i njihovi razvojni planovi. Zato Hrvatska mora voditi računa, i davati potporu Hrvatima u BiH kako bi i u praksi postali ravnopravni ostalim narodima.

Hrvatskoj je u interesu da Hrvati u Bosni i Hercegovini osiguraju svoju konstitutivnost i ravnopravnost, kako bi tamo bili sigurni i zadovoljni. Zato je Hrvatskoj u interesu da BiH čim prije osigura samoodrživ razvoj, te da i BiH pristupi euroatlantskim integracijama.

Zato želim biti predsjednik koji će se zalagati da se Bosna i Hercegovina uredi po švicarskom uzoru, s tri federalne jedinice.

Kao što sam počeo ovaj tekst, tako ću ga i završiti s portalom Poskok.info. Naime, svojevremeno je na tom portalu bjavljen komentar *Avaz oštro na Tuđmana*. Komentar je bio potaknut silnim napadima u sarajevskim medijima na prijedlog o Trećem entitetu koji je iznio prof. dr. Miroslav Tuđman i koji je tijekom svoga boravka u Bosni i Hercegovini podrobnije obrazložio tamošnjoj javnosti.

PRILOG:

Mate Kovačević,

ČESTIT GLAS

Glas za dr. Tuđmana glas je pobjedničkoga naroda, koji ne može izgubiti sve i ako slučajno prof. Miroslav Tuđman ne bi dobio izbore. Čestit čovjek ne glasuje samo za pobjednika, nego za onog tko mu je po svom programu najbliži!

Najnovija odluka visokoga predstavnika međunarodne zajednice u BiH, inače austrijskoga diplomata Valentina Inzka, da većinski hrvatskom gradu Mostaru, diktatorski nametne muslimanskoga gradonačelnika, samo jasnije otkriva smjernice jednoga dijela međunarodne politike, čiji je sad cilj nedvosmisleno potisnuti Hrvate iz Bosne i Hercegovine. Tako je Inzko, oponašajući nekadašnjeg upravitelja Paddyja Ashdowna, nastavio probritansku politiku, čija su nastojanja u njegovu mandatu rezultirala sustavnim etničkim čišćenjem Hrvata. Nakon nasilnoga preuzimanja Mostara, Inzko je muslimanskoj političkoj strategiji otvorio put za realizaciju ratnog plana o izbijanju dolinom Neretve na obale Jadranskoga mora. Tim činom, praktično je prepolovljen hrvatski teritorijalni kontinuitet, što zahtjevima za uspostavu federalne jedinice izbija argument teritorijalne povezanosti, kao stožernog elementa za novo ustavno ustrojstvo BiH. Tako je Inzko Hrvate gurnuo na sam rub očajničke borbe za golo preživljavanje. Možebitni pristanak na Austrijančevu odluku otvorio bi put za već jednom viđenu ratnu taktiku izoliranja pojedinih okruženih područja i njihovu predaju protivničkoj strani. Takva politika značila bi pristanak na vlastitu nacionalnu eutanaziju, odnosno kolektivno samoubojstvo. Nažalost, protiv takve odluke još nitko nije stao u obranu hrvatske opstojnosti, a ne čuju se ni politički odgovori iz službenoga Zagreba. Desetogodišnja politika zagrebačke potpore bošnjačkoj dominaciji nad Hrvatima u BiH mogla bi se zaustaviti samo izborom novoga hrvatskoga predsjednika, koji ima osjećaj za državotvornost hercegbosanskih Hrvata te čovjeka koji razumije nacionalne interese hrvatske

države. Svaka je potpora Hrvatima u BiH dobrodošla, pa tako čak i ona deklarativne naravi, koja zadnjih dana stiže iz stožera gotovo svih predsjedničkih kandidata u Hrvatskoj. Politika, koju protežiraju zagrebački mediji osim eventualno dobre namjere, nema ama baš nikakvo rješenje za pitanje položaja hrvatskoga naroda u BiH. Kandidati koje mediji svrstavaju u kakvu takvu desnicu, odnosno oni koji su na bilo koji način bili unutar HDZ-a, Hrvatima za jednakopravnost nude, uz uvjet dogovorne razgradnje daytonske BiH između Srba i Bošnjaka postojeće stanje kao rješenje njihova opstanka. Kako samovoljna poništenja Republike Srpske ne će biti Hrvati su u perspektivi spomenutih predsjedničkih kandidata prepušteni bošnjačkoj samovolji, a zapravo uništenju. Hebrangovo izbjegavanje predizbornoga očitovanja o teritorijalnoj autonomiji, Bandićevo pozivanje na dogovor i Primorčeva zaštita nemaju mehanizme za ostvarenje elementarnoga opstanka. Jedini kandidat, koji zna, umije i može, a uz znanje, iskustvo i razumijevanje položaja hercegbosanskih Hrvata jest sin prvoga hrvatskog predsjednika prof. Miroslav Tuđman, čovjek koji istinski želi zaštiti hrvatske državne probitke. On se doduše jedini do sad tako javno očitovao, jer tvrdi, kako nema opstanka BiH bez ravnopravnosti Hrvata, a ta se ravnopravnost može postići samo teritorijalnom autonomijom, odnosno ustrojstvom hrvatskoga entiteta ili federalne jedinice, kao jednakopravnoga dijela s bošnjačkom i srpskom jedinicom unutar BiH. Zato hrvatska politička borba u BiH ne treba odbaciti ničiju pomoć, ali u izborima za predsjednika Republike Hrvatske ostala bi slijepom, kad ne bi poduprla čovjeka, koji u svom političkom programu ima viziju rješenja njihova egzistencijalno ugrožena opstanka. Zbog straha da se izborom novoga Tuđmana ne bi narušila već pozamašno ustrojena arhitektura zapadnobalkanskog krajolika, prof. Tuđman je najprešućivaniji predsjednički kandidat u hrvatskoj javnosti. Protivnici njegove suverenističke politike u toj su šutnji prepoznali opasnost od njegova izbora, pa su u javnosti raširili glasine, kako dr. Tuđman unatoč tomu što je pametan i obrazovan, doduše čak i sposoban riješiti hrvatske problema, no zbog okolnosti u kojima se održavaju predsjednički izbori, ne će moći prikupiti dovoljan broj glasova za ulazak u drugi krug. Zato bi, kako smatraju tvorci spomenutih glasina, glas za Tuđmana bio rasipanje glasova, koji bi eventualno mogli omogućiti da se od dva zla odabere barem ono

manje. Oni koji možebitno nasjedaju na takve glasine, neka prije toga dobro ispitaju vlastitu savjest. U protivnom, svoj bi glas mogli dati politici, koja će manje ili više pristajati na dobro razrađeni program nestajanja Hrvata iz Bosne i Hercegovine. Zato je glas za dr. Tuđmana glas pobjedničkoga naroda, koji ne može izgubiti, ako slučajno prof. Miroslav Tuđman i ne bi dobio izbore. Čestit čovjek ne glasuje za pobjednika nego za onog tko mu je po svom programu najbliži!

„Hrvatsko slovo“, 18. 12. 2009.

TO VAM JE JOSIPOVIĆEVA PRAVDA!
(tri e-maila)

1. Pismo osnivača facebook grupe

NE ŽELIM DA MI IVO JOSIPOVIĆ BUDE PREDSJEDNIK!!!

<http://www.facebook.com/group.php?gid=225799718495>

Poštovani članovi,

samo da znate da dobijam prijetnje od Josipovićevih ljudi, da će me tužiti za klevetu! Pa zar se ne može izraziti mišljenje? Zar je facebook grupa tolika opasnost ? Iako sam anonimac, odlučio sam ugasiti profil jer ne želim probleme na sudovima, no ova grupa neka i dalje živi jer očito žele nastaviti komunistički režim i slati sve neistomišljenike na Goli otok !

Lijep pozdrav

S poštovanjem Petar Mandarić

2. Pismo Damira Borovčaka

I JA NE ŽELIM DA MI JOSIPOVIĆ BUDE PREDSJEDNIK!

TAKODJER PROSVJEDUJEM PROTIV SVIH ANKETA U PREDIZBORNO VRIJEME, JER JE VEČINA REŽIRANA U SLUŽBI MANIPULIRANJA BIRAČIMA.

Damir Borovčak, dipl.ing., publicist, Zagreb

3. Komentar

Sjetimo se da su i Mesić i Josipović pravnici koji su nas svo ovo vrijeme učili da hrvatski generali trebaju ići na taj sud "pravde" i dokazati svoju nevinost. Pravo poznaje samo to da sudovi trebaju

dokazivati krivnju. To znaju obojica, ali uvijek je dobro pokazati svjetskim moćnicima da im je važnije njihov interes od vlastite struke. Uvijek je dobro pokazati da si dobar sluga i da ne trebaju bolje od njih, zar ne?

I tu je zasluga Josipovića itekako velika jer je on professor na Pravnom fakultetu pa je uspio osigurati skoro potpuni muk hrvatske pravne znanosti. Da nije tako koji bi se profesor usudio govoriti takove gluposti. Da je on u svemu tome bio glavni pokazuje i knjiga:

/Responsibility for war crimes :/ /Croatian perspective - selected issues // Ivo Josipović, ed. - Zagreb, Pravni fakultet, 2005. - (Monografije Pravnog fakulteta u Zagrebu = Monographiae Facultatis iuridicae Zagrabiensis).

U Uvodu Josipović kaže: "Republika Hrvatska, država koja je nastala iz krvavog raspada bivše Jugoslavije, odigrala je direktnu i značajnu ulogu u razvoju novog međunarodnog kaznenog prava. Hrvatska je bila među prvim zemljama koje su preporučile osnivanje */ad hoc/* tribunala za bivšu Jugoslaviju. Njezini su građani bili žrtve ratnih zločina, ali su također bili i optuženi pred Haškim tribunalom. Hrvatska ima bogatu povijest i suradnje i sukobljavanja s Haškim tribunalom, a njezina budućnost u Europi i dalje ovisi uglavnom o njezinoj vezi s Haagom i ratnim zločinima općenito. Hrvatski su sudovi sproveli brojne sudske procese vezane uz ratne zločine, no njihovo iskustvo i (pravne i političke) posljedice tih procesa nisu još uvijek jasne. Štoviše, za vrijeme utemeljenja Međunarodnog kaznenog suda, Hrvatska je bila među onim zemljama koje su aktivno i snažno podupirale njegovo utemeljenje, preko 'Grupe istomšljenika'. No ipak, pitanje odgovornosti za ratne zločine često je stvaralo različite emocije i različite profesionalne, političke i moralne stavove i u široj javnosti i među pravnicima u Hrvatskoj. To je nedvojbeno bilo jedno od pitanja koje je u najvećoj mjeri zaokupljalo hrvatsku javnost u zadnjih petnaest godina. U svakom slučaju, pitanje odgovornosti za zločine počinjene tijekom posljednjeg rata ostat će relevantna tema još dugo vremena, a njezin će odgovor odlučiti o budućnosti Hrvatske. Zbog važnosti novih tendencija u međunarodnom kaznenom pravu za Hrvatsku, Pravni fakultet Sveučilišta u

Zagrebu, s potporom Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa, započelo je projekt pod nazivom "Hrvatska i međunarodno kazneno sudovanje." Ova je knjiga rezultat prve faze rada na ovom projektu, u kojoj mnogi hrvatski pravni stručnjaci sudjeluju kao istraživači. Cilj projekta je promicati proučavanje međunarodnog kaznenog prava i odgovornosti za ratne zločine u hrvatskoj pravnoj znanosti."

Dakle, Pravni fakultet pod dirigentskom palicom prof. Josipovića šalje svijetu cijelu knjigu na engleskom jeziku u kojoj se ne spominje agresija na Hrvatsku, u kojoj se ne spominje razlika ratnih zločina agresora i zločina u ratu onih koji se brane. Potom su stručnjaci s Pravnog fakulteta u HAZU predstavili svoj projekt o "zločinačkom pothvatu". Nitko od njih nije se osvrnuo na činjenicu da Sud u Haagu ne uzima u obzir zločin protiv mira, tj. zločin agresije i činjenicu da sintagma o "zločinačkom pothvatu zločinačke organizacije" služi samo za obranu agresije i agresora. Na to sam ih osobno upozorio u diskusiji. Srećom prije mene je dobio riječ predsjednik Akademije pravnih znanosti Hrvatske profesor emeritus Željko Horvatić. Između ostalog upozorio je kako se grdno varaju oni koji vjeruju da će svojim presudama u Haagu izmijeniti povijest Domovinskog rata, njihove presude će biti dokumenti njihove sramote kao stručnjaka. Poznato je da su mnogi stručnjaci zbog toga i napuštali taj sud.

Horvatić je potom sudjelovao na znanstveno-stručnom skupu /Haaški sud -- ?Zajednički zločinački pothvat? -Što je to??./ u Zagrebu 8. lipnja 2007. godine. Naime, poslije tog skupa HINA je izvijestila, a prenijele su i neke dnevne novine, slijedeće:

Predsjednik Akademije pravnih znanosti Hrvatske Željko Horvatić izjavio je danas kako Vijeće sigurnosti ne bi trebalo dopustiti najavljeni odlazak glavne tužiteljice Međunarodnoga kaznenog suda za bivšu Jugoslaviju Carle Del Ponte s te dužnosti bez utvrđivanja njezine odgovornosti za, kako je rekao, nestručnost i zloporabu ovlasti i trajno narušeno povjerenje država članica UN-a i svjetske javnosti u međunarodno kazneno pravo i pravosuđe. Govoreći na današnjem, trećem stručno-znanstvenom skupu "Haaški sud - 'zajednički zločinački pothvat' - što je to?", koji je u Zagrebu okupio poznate pravne stručnjake, povjesničare, akademike i neke članove hrvatske Vlade iz vremena srpske agresije na Hrvatsku, profesor emeritus Željko Horvatić istaknuo je kako je glavna tužiteljica odavno postala aktivni destruktivni dio

međunarodnog kaznenog pravosuđa, jer kontinuirano, kako je istaknuo, nanosi štetu zamisli o njegovu djelovanju kao garanciji supranacionalne pravde i pravednosti za sve države i svakog člana suvremenog čovječanstva. Prema njegovim riječima, "zajednički zločinački pothvat" nije bio dijelom međunarodnog običajnog prava u vrijeme kada su počinjena djela koja se optužnicama stavljaju na teret, pa je takva optužba u suprotnosti s načelom zakonitosti. Postupanje glavne tužiteljice i tužiteljstva Haaškoga suda, iako nije u suglasju s pravnim načelima, kako ističe Horvatić, očito je u suglasju s najavljenim ostvarivanjem njihove uloge i ciljeva o političkoj i povijesnoj "istini" koje nastoje postići, rekao je, zloporabom međunarodnog kaznenog pravosuđa. "Ako ta zloporaba makar i djelomično uspije i ako takve 'istine' budu temelj presuda MKSJ-a, istina o međunarodnom kaznenom pravosuđu i primjeni međunarodnog kaznenog prava pred ad hoc Tribunalom za bivšu Jugoslaviju bit će, nesumnjivo, sramotni dio povijesti tog prava u prvom desetljeću 21. stoljeća".

Poznato je kakvu je burnu reakciju izazvao tada prof. Horvatić. A zamislimo samo da su tako nastupali oni koji su to trebali -- ostali profesori s Pravnog fakulteta. Ali oni su umjesto o struci i pravdi razmišljali o Josipovićevoj "pravdi". Ipak Josipović može biti predsjednik države, a ne Horvatić, zar ne?

akademik Josip Pečarić u "Hrvatskom slovu", 25. srpnja 2009.

PROTIV AKADEMSKE TIŠINE – JOSIP PEČARIĆ

Javnost je zaglušena intenzivnom medijskom bukom u vezipredstojećih izbora što nije slučajno. Svaka buka pa tako i ova o nešto čini nečujnim a kako su nam osjetila prilagodljiva, većina ovo što se zbiva više ne drži bukom već sasvim normalnom okolinom. Međutim, ništa nije dalje istine. Medijska je slika u svim svojim segmentima žrtva 'inžinjeringa'; od stavova kojima smo zasipani do osoba koje nam tobože objektivno te stavove prezentiraju, ništa nije slučajno. Usred smo kampanje za predsjednika republike; uz časne izuzetke neukusno amerikanizirane što samo po sebi govori o kandidatima jer oni u tome ne vide ništa negativno. Istovremeno, usred smo antikorupcijske kampanje u koju se svi kandidati zaklinju, pa ipak, samo jedan ili dva kandidata spremni su otvoriti karte i priznati koliko novca troše na kampanju ili što je još važnije, odakle im novac. Još trajući 'sukob na ljevici' (puč na HRT-u) većina doživljava onako kako nam to prikazuju svi oni upleteni u događaje; govori se o novinarskim slobodama odnosno manjku istih kao da se rati o ratu crvenih i crnih dok se zapravo radi o sukobu raznih frakcija ljevice koje se slažu samo u jednome – kako čim efikasnije prigušiti sve izvan vlastitih redova. Goldstein, Puhovski, Pusić pa onda opet red istih drugim rasporedom predvodnici su svjetonazora kojeg nam danju i noću serviraju kao objektivnu stvarnost osim kojeg ne postoji ništa drugo. U tobože otvorenim emisijama poput 'Otvorenog' neprestano se javlja istih dvadesetak osoba; nema naime drugog načina za filtraciju informacija osim pustiti uvijek jedne te iste da govore stvarajući tako privid dijaloga i objektivnosti. Tobože objektivne ankete kojima se ispituju izgledi pojedinih kandidata ne treba ni spominjati.

Budući se radi o cijelom kolopletu uzroka i posljedica koje je nemoguće predstaviti odjednom, Uredništvo ovog portala odlučilo je pokušati prikazati javnosti mišljenja pojedinaca poznatih javnosti koje povezuje samo jedno – 'nezainteresiranost' medija za njih iako za njih 'svi' – dakle publika - znaju. Zanimalo nas je njihovo mišljenje o uzrocima ovakvog žalosnog (gotovo tragičnog)

medijskog stanja uz sugestiju da je to u najužoj vezi s političkom situacijom. Kroz naredne dane, sve do izbora, uz kratki uvod objavljivat ćemo njihove odgovore na ovim stranicama. Pokušali smo ustanoviti što o sadašnjoj situaciji (povezano s izborima) misle pojedinci koji medije ne zanimaju ili ih se otvoreno ignorira. Evo njihovih odgovora koje ćemo objavljivati redom kojim budu pristizali.

Objavljujemo još jedan prilog u svezi s trenutačnom predizbornom atmosferom u Hrvatskoj, s posebnim osvrtom na stanje u medijima i njihovoj ulozi u izborima općenito. Autor odgovora na postavljena pitanja je Josip Pečarić, član HAZU-a i, prema MathSci-Netu, jedan od najproduktivnijih i najcitiranijih matematičara. [46]

Promotrimo li ulogu npr. Francuske akademije znanosti, dade se uočiti njezina uloga 'savjesti nacije i države'. Akademija, 'čuvarica kulture i jezika'... Kakvo je stanje u Hrvatskoj u tome pogledu? Ne vlada li od strane hrvatske Akademije znanosti i umjetnosti, posebno od društvenog razreda gotovo zaglušujuća tišina kad je riječ o društvenim zbivanjima tijekom posljednjih dva desetljeća?

Organizacija Akademije u Francuskoj nije ista kao u Hrvatskoj. Vjerojatno mislite na „Francusku akademiju“ koja ima 40 članova (besmrtnika - les immortels) i kojoj jest funkcija to što Vi tvrdite u Vašem pitanju. Akademija znanosti s još četiri razreda, uključujući tu i Francusku akademiju, tvori Institut Francuske. Zapravo, Francuska akademija znanosti odgovara Drugom (Razred za matematičke, fizičke i kemijske znanosti) i Trećem razredu HAZU-a (Razred za prirodne znanosti).

Međutim, kako neki drugi razredi HAZU-a (Razred za filološke znanosti i Razred za književnost), a posebno razred koji Vi spominjete (Razred za društvene znanosti) trebaju pokrivati ono što je uloga Francuske akademije, sigurno je Vaše pitanje na mjestu.

Prije svega treba voditi računa da u HAZU-u postoji podjela

[46] Ovo je drugi iz te serije intervjua. Prvi je bio s hrvatskim novinarom Tihomirom Dujmovićem

među akademicima slična onoj u državi. Klima u državi u kojoj narod bira dva puta za predsjednika čovjeka koji je lažno svjedočio na stranom sudu protiv svoje države je takva da i kada Akademija učini nešto što se od nje i očekuje, biva izložena medijskoj hajci ili se njene akcije ignoriraju.

Evo najnovijeg primjera. U povodu 10. obljetnice smrti akademika Franje Tuđmana HAZU je organizirao međunarodni znanstveni skup „Kako je nastala država Hrvatska 1991." Predsjednik Mesić navodno nije mogao doći zbog obaveza. Pozvan je i njegov savjetnik Budimir Lončar, koji također nije došao. Jasno je zašto Lončar „nije mogao" doći. Pa on je imao jednu od važnijih uloga u događajima iz 1991., kada je bio ministar vanjskih poslova države agresora na Hrvatsku.

Najtiražniji tiskani mediji su skup u HAZU-u ignorirali, ili, kao u „Slobodnoj Dalmaciji", dali naglasak na činjenici da se Mesić ponašao tako. Tako je naslov u tim novinama bio: *Mesić prezauzet za skup o Tuđmanu.*

A zapravo, ima nešto istinito u tom naslovu. Njima je skup o nastanku države Hrvatske zapravo skup o Tuđmanu. I doista su u pravu – bez Tuđmana i ne bi bilo hrvatske države! Ili: Kako očekivati da haški krivokletnik protiv svoje države dođe na skup kojim se veliča sam čin nastanka te iste države?

Trebate uvijek imati na umu da još uvijek projugoslavenski orijentirani novinari znaju žestoko napadati Akademiju. To znači da je nisu uspjeli osvojiti.

Ima li Akademija neku institucijsku moć; formalnu ili neformalnu? Ili nasuprot tome društvenu moć imaju njezini članovi kao pojedinci (pa tako Akademija odražava podjele koje postoje u društvu)?

Naravno, oni koji podržavaju politiku koju zagovara Mesić, sigurno imaju veću moć od onih koji zagovaraju hrvatske interese.

Trebate uvijek imati na umu da još uvijek projugoslavenski orjentirani novinari znaju žestoko napadati Akademiju. To znači da je nisu uspjeli osvojiti oni koji podržavaju Mesićevu politiku.

Tko stoji iza medija u Hrvatskoj; tiskanih i elektroničkih? Krije li se iza njih neki jasno definirani društveni sloj ili se pak

radi o 'interesima' nad kojima Hrvatska kao ukupnost interesa hrvatskih građana nema nikakve kontrole?

Nedavno je u „Hrvatskom listu“ Marjan Bošnjak objavio članak „Tko su pravi vlasnici medija u Hrvatskoj?” (vidjeti i Portal HKV-a) koji završava ovako:

“Kako sada izgleda, Hrvatska je nažalost odustala od svog medijskog suvereniteta i prepustila ga strancima. Strancima smo dopustili da nam oduzmu naše pravo da sami imamo svoj glas. Ti isti stranci, koji narušavaju temelje naše demokracije, istovremeno nam bahato i licemjerno drže predavanja o demokratskom ponašanju. Hrvatski bi narod ipak trebao znati tko mu sve to soli pamet, i za čije interese.”

Zapravo, dogodilo se ono o čemu je pisao Josip Jović u svojoj knjizi „Život po Protokolima“. Oni koji se bore da ostvare svjetsku vlast to ostvaruju i s pomoću medija. Pri tome se dozvoljava postojanje i novina koji vode brigu o nacionalnim interesima, ali one moraju biti niskonakladne.

Zato i ne čudi da i Bošnjak, inače povratnik iz Australije, konstatira da su zapravo jedini hrvatski mediji tjednici „Hrvatski list“ i „Hrvatsko slovo“.

Pri tome je najdrastičniji primjer HTV-a. Ostale televizije koje su u vlasništvu stranaca mogu imati politiku kakvu žele njihovi vlasnici. Međutim, HTV je javna televizija i kao takva ona bi morala biti dostupna svim političkim opcijama. Međutim, postoje „crne liste“, što znači da su na tim listama nepodobnih svi oni koji kritiziraju politiku bespogovorne poslušnosti svjetskim moćnicima i njihovoj ekspozituri, Sudu u Haagu.

Kakav je odraz toga na sadašnje predsjedničke izbore?

Ogroman. Ali očito su uplašeni da neće biti dovoljno i otud napadi na njezinu uređivačku politiku. Želi se dovesti one koji bi jamčili bespogovornu poslušnost. Naime, treba uvijek imati na umu da svjetskim moćnicima odgovara demokracija samo u njihovim državama. U državama kojima žele zavladati stvarna demokracija je nepoželjna. Poželjno je sve što omogućava ostvarenje njihovih interesa. I to je onda lako proglasiti demokracijom kada imaš glavne medije u svojim rukama.

Očito je bilo kako se već mjesecima propagiraju samo oni kandidati koji su Mesićevi „klonovi“. Tako je prof. dr. sc. Miroslav Tuđman (inače on je vrhunski svjetski stručnjak informacijskih znanosti) izračunao koliko je tko od predsjedničkih kandidata bio zatupljen u glavnim medijima u jednom mjesecu. On je bio zastupljen od 0,01 do 0,06 posto. Tako imamo situaciju da mnogi ljudi u Hrvatskoj još i ne znaju da je on kandidat, a istaknuo je svoju kandidaturu prvi od svih kandidata – prije više od godine dana!

Tko je po Vašem mišljenju najbolji predsjednički kandidat?

Miroslav Tuđman!

Kojim ste kriterijima došli do odgovora na prethodno pitanje?

Prije više od godinu dana grupa drugih intelektualaca, na čelu s akademikom Aralicom, predložila je prof. Tuđmanu da se kandidira za predsjednika. Pri tome smo se rukovodili kriterijima sv. Franje. O njima je pisao sam Aralica u svom intervjuu „Hrvatskom listu“ (28. kolovoza 2008.):

BIRAJMO ONOG *KOJI NE ŽELI VLAST*:

Ne ću vam sada otkriti o komu je riječ, ali mogu vam staviti neke naznake. To je u prvom redu prvorazredni intelektualac. Njegova je prednost što ovu kvalifikaciju ja ne moram dokazivati, nego se u to može uvjeriti svatko onaj koji pročita knjige koje je dosad napisao i to ne knjige o bilo čemu, nego knjige u kojima se razmišlja o hrvatskoj državi, a mogu reći, i o položaju predsjednika. Taj čovjek ima jednu manu, ali za mene je ta mana prednost. Opće je poznato da sam ja sklon franjevcima, ali se na neki način smatram i učenikom svetoga Franje. Kada je sveti Franjo davao upute svojoj braći kako će birati provincijale i definitore, onda im je, u slobodnoj mojoj interpretaciji, rekao ovo: nemojte birati one koji hlepe za vlašću jer kada im je date, oni će je zloupotrijebiti u osobne

svrhe; birajte one koji vlast ne žele, ali kad ih izaberete prihvatit će tu dužnost kao žrtvu za opće dobro.

U svom članku „Zašto Tuđman?“ („Portal HKV-a“, 26. 08. 2009.), već sam pokazao kako samo Miroslav Tuđman zadovoljava ove kriterije.

Zapravo, da je Hrvatska normalna zemlja neki kandidati ne bi ni pomislili to biti. Mislim prvenstveno na Mesićeve “klonove” (Josipović, Pusić, Kajin, Vidošević).

Hebrang i Primorac se ne bi kandidirali jer su pripadali onoj vlasti koja je uhićivala hrvatske generale i slala ih u Haag.

Primorcu sam osobno i sugerirao, naravno bezuspješno, da bi mnogo više postigao da je izašao iz HDZ-a i podržao onoga iza kojeg su stali hrvatski intelektualci. Od bivšeg ministra znanosti tako nešto bi se i očekivalo.

Slično je Hebrangu sugerirao Aralica (Hrvatski list, 16. srpnja 2009.):

“Čini mi se u ovom trenutku da bi Hebrang odigrao doista državničku ulogu ako bi za kandidata predložio Miroslava Tuđmana, što bi imalo dalekosežne posljedice, u kojoj bi se okupila desna politička opcija oko jednog kandidata, a oko HDZ-a okupile bi se sve one snage koje je Sanader svojom staljinističkom politikom izbacio iz stranke.”

Inače, Hebrang bi tim činom napravio najbolji potez u životu. Ovako vidimo kako nema podršku ni u svojoj stranci, a zbog predsjedničkih ambicija još više je srozao svoj ugled (izjave o Thompsonu, Hrvatima u BiH i dr.). Evo jučer sam dobio komentar njegova nastupa na nekom sučeljavanju četiri kandidata (Hebrang, Josipović, Pusić, Ožbolt):

„Oslobodi nas Bože hrvatskih Juda !!!!!!
Tito im je uzor, a Thompsona izbjegavaju !!!!!”

Iako je takvo reagiranje možda preoštro, Hebrang i Ožbolt bi se trebali zamisliti nad činjenicom kako ljudi doživljavaju njihov nastup. A to je: uzor im je jedan od najvećih zločinaca u povijesti, a ne bi išli na koncerte onoga koji pjeva takve pjesme da ga, zajedno s obitelji, prima Sveti Otac!

Zapravo, da imamo hrvatsku Hrvatsku imali bi dva kandidata nesumnjive hrvatske orijentacije, a koji se nisu „uprljali“ u procesu

detuđmanizacije (tj. u procesu rashrvaćivanja Hrvatske). O onima koji su se obogatili zahvaljujući politici ne bi trebalo ni razmišljati.

Moj kandidat bi bio tuđmanist, a jedini koji to s pravom može reći jest prof. Tuđman. Drugi bi bio onaj koji nije tuđmanist, a to bi bio prof. dr. sc. Josip Jurčević.

U spomenutom tekstu pokazao sam kako – po meni – dr. Jurčević ne zadovoljava kriterije Sv. Franje, ali to ga nipošto ne isključuje kao mogućeg kandidata. To što su ti kriteriji važni nama, ne znači da moraju biti i njemu i onima koji ga podržavaju.

Mora li predsjednik biti, u vremenima koja nam se približavaju nesmiljenom brzinom, političar-praktičar ili političar-vizionar?

Smatram da on treba biti državnik. A vidim iz dosadašnjih nastupa prof. Tuđmana da ljudi upravo to prepoznaju kod njega – bolje reći jedino kod njega! Zapravo, ne treba dodati ništa onome što su rekli biskupi u svojoj *Poruci.* A onaj koji se s pravom može prepoznati u njoj jeste Miroslav Tuđman.

U takvoj podjeli, kakav je sadašnji predsjednik, po Vašem mišljenju? Treba li naredni predsjednik biti čim sličniji ili čim različitiji od sadašnjeg?

Zapravo već sam o sadašnjem predsjedniku dosta rekao. Zato ću ovdje još dodati podnaslov teksta „Krivokletnikova ostavština! admirala Davora Domazeta – Loše iz „Hrvatskog lista“ od 3. prosinca 2009.:

„Čineći krivokletstvo u samom početku, Mesićevi kasniji potezi postali su logični. Logično da je odmah smijenio najzaslužnije generale Domovinskog rata optuživši ih da su htjeli provesti državni udar iako je sam svjestan da je riječ o velikoj laži, da je rasturio hrvatsku obavještajnu zajednicu kako bi se okružio kadrovima KOS-a, a britanskoj omogućio nesmetano djelovanje po Hrvatskoj, da je obezglavio diplomaciju smijenivši najsposobnije veleposlanike i konzule.“

Da, treba li naredni predsjednik biti čim sličniji ili čim različitiji od sadašnjeg? Zapravo Vaše pitanje mi izgleda kao dobra šala.

Kakav je vaš komentar na stav predsjedničkog kandidata Jurčevića da je Gotovinina obrana 'takozvana', 'puna obavještajaca', itd.?

Nisam znao za tu njegovu tvrdnju.[47] Međutim, ako je to i rekao pitanje je što je htio postići. Gotovinina obrana je obavila kolosalni posao. Ono što bi trebala raditi hrvatska država uradili su oni. Zašto je nekome uopće važno tko im je u tome pomagao?

---

[47] Očito sam previdio nešto o čemu je pisano u Hrvatskoj. Tako je na Portalu HKV-a dan tekst koji u naslovu „Tzv. Gotovinina obrana i glasovi za Milana Bandića“ spominje tu Jurčevićevu tvrdnju:

„No, što reći i za predsjedničkog kandidata Josipa Jurčevića, kada također u Hrvatskom listu pred dva mjeseca obranu generala Gotovine naziva takozvanom. Tom prilikom, dva tjedna prije nego će se naći na haaškoj klupi kao ekspertni svjedok obrane u procesu protiv generala Praljka, optužio je javno Haaški sud kao političko sudište. S time se apsolutno slažem, ali time nije mogao bolje dignuti loptu haaškim tužiteljima. Zato se Časnom sudu trebalo objašnjavati, tijekom protuispitivanja Tužiteljstva, da to nije politički sud i da stavovi ekspertnog svjedoka obrane nisu zbog njegovih političkih stavova irelevantni. Pa je Jurčević, zbog pitanja Tužitelja u svezi tvrdnji u Hrvatskom listu, krenuo objašnjavati svu složenost situacije sa suđenjem generalu Gotovini i rekao da je "Gotovinin odvjetnički tim sačinjen od mnogih dijelova od obih državnih, obavještajnih itd, itd, prijateljskih mu ljudi.", ne propustivši ponovo riječ takozvana.

A ta "takozvana" obrana generala Gotovine, za što ne treba biti ekspertni svjedok da bi se znalo, je jedino što danas stvarno stoji između optužbe za "zajednički zločinački pothvat" i inkriminirajuće presude Republici Hrvatskoj. Da nije bilo te obrane i najrelevantnijih predstavnika međunarodne zajednice, koje je ona uspjela dovesti u haašku sudnicu kao svjedoke, danas bi zasigurno slušali o dvostrukoj liniji zapovijedanja, odgovornosti za srušeni Knin, etničkom čišćenju, kao i kojekakve druge izmišljotine iz radionice kriminalizacije Domovinskog rata. Ali te obrane je bilo, i danas se haaško Tužiteljstvo, kao i njegovi domaći poslušnici, moraju baviti subpoenom Suda protiv upadanja interventne policije s dugim cijevima u stanove visokih hrvatskih časnika i članova obrane u potrazi za nepostojećim dokazima o nepostojećem prekomjernom granatiranju Knina.

Nadam se da nije opet po srijedi ono zbog čega ga mi nismo mogli uklopiti u pravila Sv. Franje - netko je za ono pozitivno što se događa u Haagu zaslužniji od njega.

Na tom tragu je i njegovo svjedočenje kada nije lijepo govorio o knjigama prof. Tuđmana, a onda ga je sudac ismijao upozorivši ga da je on sam dva puta predstavljao te knjige.

Isto se dogodilo na zajedničkom predstavljanju na HTV-u. Negirao je tvrdnju prof. Tuđmana kako je on prvi tražio referendum o granicama sa Slovenijom kroz akciju „More je kopno".

Poznato je da je prof. Tuđman zatražio da Vlada raspiše referendum na konferenciji za tisak 3. studenog 2009. i da sam ja pokrenuo akciju potpore tom njegovom prijedlogu koji je potpisalo preko 700 hrvatskih državljana (14 akademika HAZU uključivši i najveće stručnjake Iblera i Rudolfa, po jedan Europske i Ruske akademije, preko 100 doktora znanosti, niz uglednih književnika, umjetnika, publicista itd.). Među potpisnicima je i Ivica Relković, koji je vodio akciju „More je kopno" koji mi 4. studenog 2009. piše:

"Akademiče,

naravo da potpisujem takav zahtjev Vladi RH, ali Vas ujedno obaviještavam da su sinoć Obiteljska stranka (koju smo nedavno osnovali), Hrvatsko odgovorno društvo i još neke naše udruge, donijeli odluku da se odmah kreće sa prikupljanjem potpisa za referendum na obrascu koji će večeras biti usklađen i tiskan. Pitanje je 90% slično ovome, s time što je u njemu i jasno spomenuto odbacivanje ovakvog Sporazuma o arbitraži kakav je Hravtski sabor na prošloj sjednici odobrio Vladi za potpisivanje (jer jednim udarcem želimo anulirati i sam tekst sporazuma, a ne samo arbitražni sud kao takav). Naime, ne vjerujemo da će Vlada do sljedećeg zasjedanja Sabora i konačnog ratificiranja sporazuma sama popustiti i prihvatiti referendum, nego je mi na to moramo pokušati natjerati...

Zahtjev za provođenje referenduma ponudit ćemo u smislu suorganizacije brojnim udrugama i drugim subjektima (od braniteljskih udruga do vjerskih, pa onda i stožerima onih predsjedničkih kandidata koji su s time suglasni).

Javit ću se čim budem imao potrebne materijale.

Ivica Relković, predsjednik Hrvatskog odgovornog društva (HOD)"

Iz pisma je očito kako je sastanak održan u vrijeme kada je Tuđmanov prijedlog već bio u medijima, pa je očito kako je Jurčević na HTV-u rekao neistinu.

Međutim, s prof. Tuđmanom smo razmatrali i takvu inicijativu. Međutim, bilo nam je jasno da je ona neizvediva. Naime, pravilnik o referendumu je donesen kada su svojevremeno braniteljske udruge sakupile dovoljan broj potpisa, a Sabor odbio raspisati referendum jer nema pravilnika (pravilnik im je bio važniji od Ustava!). Jasno je bilo da su potom napravili takav pravilnik koji im garantira da nitko neće uspjeti bez volje vlasti osigurati potreban broj potpisa.

Zato smo i prof. Tuđman i ja pisali otvorena pisma Predsjednici Vlade, a ja i dva pisma predsjedničkom kandidatu HDZ-a dr. Andriji Hebrangu. Naravno, dali smo potporu i Relkovićevoj akciji, mada zabrinuti zbog mogućnosti da će očekivani neuspjeh, samo pomoći vlastima u ostvarenju njihove prljave trgovine s hrvatskim teritorijem.

Uostalom i Vi ste dali moju prepisku s g. Hebrangom iz koje se vidi sva bijeda te politike.

Što mislite o stavu predsjedničkog kandidata Josipovića koji misli da je opravdano postavljati pitanje prekomjernog granatiranja Knina ali koji istovremeno ne komentira uništavanja Vukovara?

Petar Šegedin je rekao kako je bio zgrožen spoznajom da među Hrvatima ima tako puno onih koji strašno mrze svoj narod. Ovakvu izjavu može dati samo takav Hrvat. Naime, poznato je da je u granatiranju Knina poginuo samo jedan srpski civil, pa tvrdnja o prekomjernom granatiranju pokazuje rasistički odnos prema Hrvatima: vrjedniji je jedan Srbin od tisuća i tisuća Hrvata stradalim u granatiranjima hrvatskih gradova od Vukovara do Dubrovnika.

Zapravo, ima puno njegovih takvih izjava kojima on samo želi da ga svjetski moćnici zapaze kao čovjeka koji će u svojoj poslušnosti prema njima biti novi Mesić.

Kako vidite medijsku prezentaciju predsjedničkih kandidata? Je li ona objektivna i uravnotežena?

Mediji odrađuju svoju zadaću, a to je navesti birače da novi predsjednik predstavlja kontinuitet dosadašnjem: kontinuitet provedbe interesa svjetskih moćnika, a ne interesa hrvatskog naroda.

Broj primjeraka gotovo svekolikog tiska u Hrvatskoj u strmoglavom je padu; jedini listovi kojima tiraža trajno raste su Glas Koncila i Hrvatski List Ivice Marijačića. Kako to tumačite?

To pokazuje da sve više i više ljudi postaje svjesno da te tiskovine zastupaju interese svjetskih moćnika, a „Glas Koncila“ i „Hrvatski List“ (dodao bih i „Hrvatsko slovo“) hrvatske nacionalne interese.

Kakvo imate mišljenje o novinarskoj profesiji u Hrvatskoj?

Imamo sjajnih novinara koji su žrtvovali mnogo i nisu prihvatili služiti antihrvatskoj politici. Ima i onih koji zbog raznih razloga (npr. obiteljskih – ljudi žive od plaće) ne mogu biti tako jaki, pa rade ono što im se naredi. Ali ima koji su se svim silama uključili u prljavu protuhrvatsku rabotu. To su ljudi o kojima je govorio Šegedin.

Kakvo imate mišljenje o recentnim događajima na Hrvatskoj radioteleviziji?

Ono je dano u Drugom pismu HTV-u koje ste Vi i objavili. Kada živite u državi u kojoj narod bira krivokletnika za predsjednika, a onima koji su uhićivali Gotovinu povjerili Vladu morate djelovati u skladu s tim činjenicama. Bilo mi je nelogično kada sam vidio kako neki nedvojbeno državotvorni Hrvati podržavaju peticiju koju potpisuju don Grubišić, Latin, Stanković, Ćićo Senjanović i slični. Pa, ne možete očekivati da ljudi koji spadaju u Šegedinovu grupu čine nešto što je u hrvatskom interesu.

Upitao sam jednog prijatelje s HTV-a zna li on o čemu se radi. Odgovorio mi je:

„Vrlo malo ili ništa, hajke idu jedna za drugom... Kod HLO ih vjerojatno najviše smeta elokvencija i kreativne ideje, a paravan razlog je: prošlost iz 90-ih.! Smrtni grijeh, nema što. Bila je uz HDZ! Čudi me da to već ne povlači i kaznu zatvora. Samo što ćemo onda s komunjarskom sintagmom tzv. "brojanja krvnih zrnaca", ili s onom bajkom "pustimo mi prošlost (Bleiburg ali ne i Jasenovac!) i okrenimo se budućnosti". Ostalo od mene NO COMMENT. Jer to je samo gola jagma za prevlast, za pare, za proljevičarenje, za jednoumlje."

Zato sam s nekim drugim hrvatskim uglednicima, koji također poznaju prilike na HTV-u, sastavio pismo koje je potpisalo preko 260 hrvatskih državljana.

Što mislite o HRT-u kao javnoj ustanovi? Ispunjava li ona svoju ulogu korektno, ili nekorektno? Odražava li funkcioniranje HRT-a interese hrvatskog društva kao cjeline?

To nije javna ustanova. Javna ustanova mora zastupati stavove svih državljana, a HTV zastupa samo one lijevo (jugonostalgičarski) orijentirane. Npr. naša otvorena pisma – pa i kada ih potpiše niz biskupa, akademika, sveučilišnih profesora, književnika, umjetnika i dr. neće ni spomenuti, dok će bilo što kaže makar i jedan „ljevičar" dobiti veliki prostor. Sve što nije u interesu hrvatskog društva njima je dobrodošlo.

Naravno, za HTV vrijedi isto ono što sam govorio o HAZU-u. Kada vidimo da i pored takovog djelovanja pokreću prave hajke na pojedine svoje djelatnike, to pokazuje da nisu u potpunosti očistili „javnu" televiziju od onih koji im nisu jamstvo jednoumlja.

Ako to nije slučaj što je tome uzrok? Može li se i kako to stanje promijeniti?

Bit će još i gore, ako ne izaberemo prof. Tuđmana za predsjednika. A i s njim bit će to teška borba. Ali uspjet ćemo!

Ako je HRT javna ustanova onda je ona javna na isti način kao i sve ostale ustanove ili poduzeća (HAC, HEP, HŽ itd). Kako je

onda moguće da se na HRT-u neprofesionalnost predbacuje prvenstveno rukovodstvu koje se pokušava smijeniti nekom vrstom 'puča' odozdo dok se red u sve ostale javne ustanove uvodi s pozicije predsjednika vlade ili u najgorem slučaju, iz stranačkih redova?

HRT je u mnogo povoljnijem položaju. Struju ćete platiti onoliko koliko Vi potrošite. U slučaju „javne“ HRT mi plaćamo program koji ne želimo. Mi smo prisiljeni plaćati program po mjeri svjetskih moćnika i njihovih slugu, a ne onaj koji promiče hrvatske vrjednote (simbolički – više ćete na njoj slušati one koji su se istakli u agresiji ili u mržnji prema Hrvatskoj, a zabranjeno je slušati Thompsona koji pjeva o hrvatskim vrjednotama).

Kako je moguće da izgleda kao da na javnoj televiziji ne postoji vertikalna odgovornost niti da ju je moguće uspostaviti?

Kome bi odgovarali kada za predsjednika imamo krivokletnika, a Vlada je ona koja uhićuje generala Gotovinu?

Da li stanje na HRT-u ali i tiskanim medijima doprinosi korektnosti u predizbornoj kampanji ili je možda obrnuto?

Obrnuto! Zato smo našim pismima pokušali utjecati na to. Uz napomenu da spomenuti napadi na urednike na HTV-u pokazuju da još nisu sigurni u mogućnost provedbe najgorih protuhrvatskih nakana.

Kakva je prema Vašem mišljenju predizborna kampanja? Sadržajna, parolaška, demagoška, realistična ili nerealna?

Prof. dr. Miroslav Tuđman toliko odskače od drugih, da mu to priznaju i oni koji se u potpunosti ne slažu s njime (npr. Butković).

Čija se retorika čini najlažnijom a čija najrealnijom?

Mesićevi klonovi ne lažu. Oni bi doista radili isto što i Mesić. Vjerojatno bi bili i lutke na koncu – kako smo napisali u Drugom pismu HTV-u. Njima bi bilo i najlakše ostvariti svoje nakane. Izdati

domovinu uvijek se bogato nagrađuje. Tuđman misli ostvariti ono što govori. A govori najviše i najpromišljenije.

Mislite li da naredni hrvatski predsjednik može značajnije utjecati na hrvatsku budućnost, posebno bude li to netko bitno različit od sadašnjeg predsjednika?

Da, ako to bude prof. Tuđman.

Zato ću zaključiti navodeći ponovno riječi admirala Domazeta iz „Hrvatskog lista“:

„Birati Miroslava Tuđmana znači da će Hrvatska kao i devedesetih godina 20. stoljeća u Zagrebu donositi odluke, a ne u Bruxelles ići po domaću zadaću.

Birati Miroslava Tuđmana znači da će Hrvatska dati snažnu potporu Hrvatima u Bosni i Hercegovini i povezati pokidane veze s hrvatskim iseljeništvom.

Birati Miroslava Tuđmana znači da će Hrvatska u skladnu cjelinu staviti razglavljene pršljenove hrvatskih obavještajnih službi i vratiti pouzdanje i pouzdanost Hrvatskoj vojsci.

Birati Miroslava Tuđmana znači birati Hrvatsku u kojoj će se stati na put etičkom relativizmu, toj uvezenoj robi koja razara hrvatsko nacionalno biće i koja razgrađujuće djeluje u svim područjima života, uključujući i gospodarstvo.

Kao što je vidljivo, Hrvatska ima mogućnbost za mjesec ili koji dan više, vratiti se na put nade.“

Da, put nade je prof. dr. sc. MIROSLAV TUĐMAN!

Portal Hrvati-amac, 6. 12. 2009.

ARALICA O THOMPSONU I MIROSLAVU TUĐMANU

Nekome će se možda učiniti neobičan naslov ovog poglavlja knjige: .Jesu li Thompson i Miroslav Tuđman jedina prepreka završetku rušenja ponosne Hrvatske?“ A zapravo na poseban način je ispravnost takovog pitanja dao nitko drugi nego akademik Ivan Aralica. Naime, on je prije nekoliko godina rekao kako više neće pisati publicističke tekstove. Znam da je uporno odbijao to činiti, a jednom sam i sam – umjesto njega – predstavio jedan film[48]. Tu svoju odluku akademik Aralica je „prekršio“ samo dva puta: napisao je tekstove o Marku Perkoviću Thompsonu i Miroslavu Tuđmanu. Zato ćemo ovdje dati ta dva njegova teksta.

Književni pogled

IDE MU OD RUKE

Iako se kontroverze uz ime Marka Perkovića odvijaju na planu glazbe i književnosti – ako riječi pjesama, koje, kao i glazbu, on sam piše, ubrojimo u književnost – objašnjenje njihova porijekla i trajanja nikada nećemo moći objasniti ostanemo li unutar glazbe i književnosti. Ni u njegovoj glazbi ni u njegovim pjesmama nema ničega kontroverznog, znamo li da je raspon ukusa u zabavnoj glazbi toliko širok da nedopuštenoga gotovo i nema i znamo li da je ono što Perković piše rodoljubna, nabožna i ljubavna poezija pročišćena do anđeoske bjeline i kad je upotrijebljena pokoja riječ koju anđeli ne bi izgovorili. Zato treba samima sebi ostaviti i Perkovićevu glazbu i riječi njegovih pjesama. One su takve kave su! A korijene kontroverzi koje se oko njega pletu treba, s jedne strane, potražiti u svjetonazoru iz kojeg niče njegova glazba i

[48] Radi se o dokumentarnom filmu „Istina će vas osloboditi – Stradanja tijekom Domovinskog rata (1991. – 1995.)“ u režiji Darija Bajurina i fra Josipa Gotovca, a izdavača Franjevačke provincije Presvetoga Otkupitelja – Split. Vidjeti: *Uzeli su nam pravo na slobodu!,* „Hrvatsko slovo“, 3. studenoga 2006. ili knjigu: J. Pečarić, *Za hrvatske vrednote,* Zagreb, 2007., str. 151-154.

pjesništvo, a, s druge, u svjetonazorima i, što iz svjetinazora slijedi, političkim opcijama onih kojima je sporan i Perković kao pojavnost i njegova glazba i riječi kroz tu glazbu izgovorene. Na tom će se tragu objašnjenje kontroverzi naći, ali pomirba među oprekama neće! To traje već dugo i vele će dugo još trajati!

Samonikao u određenom povijesnom trenutku, u domovinskom ratu, Perković je izrastao iz svjetonazora koji je najviše doprinio nastanku samostalne hrvatske države, svjetonazora čije su osnovne postavke da čovjek pripada sebi, zajednici u kojoj živi i Bogu koji mu je udahnuo život i namijenio poslanje na zemlji. Dok je rat trajao, dok je taj svjetonazor unutar društvenog prostora djelovao kao temeljna tvoračka snaga, po onom što je pjevao Perković nije bio osamljen, bio je samo jedan od mnogih. Kad je rat završio, kad je mirnodopski život ratne dane potisnuo u zaborav, pjevači slični njemu odreda su se prebacili na, kako da to kažem, *mirnodopsko pjevanje, a on je ostao osamljen*, s vjerom da se i u dane mira o čovjeku u povijesnom vremenu, o svom narodu i svojoj vjeri ima što reći i pjevati. Njegova bi vjera, s njom i njegova pjesma postale anakrone da su ostale samo nostalgijom razvojačenih ratnika. Međutim, dogodilo se nešto, za mnoge iz liberalističkih krugova, neočekivano. Da su Perkovićeva vjera i pjesma našle odjeka i u srcima mladih generacija, postajući na taj način poveznicom između duha onih koji su ratovali za sebe, za svoj narod i svoju vjeru i onih koji su samo odgojeni u duhu svjetinazora o jedinstvu naše osobnosti, našeg naroda i naše vjere. Ta pojava, da je rat otišao do bestraga, a da duh ratnika nastavlja živjeti, razbjesnila je i one koji nikakvu hrvatsku državu nisu željeli i one koji nisu željeli hrvatsku državu u kojoj će dominirati svjetonazor da osoba, narod i vjera čine nerazdvojno trojstvo, po kojem čovjek postaje čovjekom. Smetale su im sve pojavnosti takvog duha, ali im se učinilo najzgodinije da svoj bijes iskale na estradnom pjevaču, u namjeri da i njihov bijes dobije estradne dimenzije. U stvari, prestrašili su se onoga što je Perkovićeva pjesma otkrila. Da duh koji je stvarao državnu zajednicu nastavlja živjeti u generacijama koje dolaze! Da je to i dalje pretežit duh i u društvu i u kulturi! Da ga se neće moći potisnuti na marginu i u podzemlje!

Sve te crne zastave, ustaške odore i kape s ustaškim znakovljem, koje se viđaju na pojedincima među mnogobrojnom publikom na Perkovićevim koncertima, sve su to same po sebi –

ako nisu plod ludosti i smišljeno djelo provokatora – trice i kučine. Zbog malobrojnosti potpuno zanemarive! Međutim, kakve god naravi bile, i koliko god bile malobrojne one dobro dođu protivnicima svjetonazora što ga u svojim nastupima Perković promovira. Dobro im dođe da, kad to ne mogu ni na glazbi ni na riječima pjesama, na tim trivijalnim pojavama dokažu kako Perkovićev svjetonazor ne može iskazivati ništa drugo nego *govor mržnje* i *govor mržnje* kod slušatelja poticati. Pogleda li se nomenklatura tih protivnika i vidi da su to šoveni koji ne podnose promociju hrvatstva, apatridi kojima je svaka nacionalna zajednica odbojna i brojne vrste i podvrste liberala, od komunista do fašista jugoslavenske i bjelosvjetske provenijencije, lako se uočava da osporavanje svjetonazora, iz kojeg izrastaju Perkovićeve pjesme kao pjesme zajedništva i ljubavi među ljudima, dolazi od onih koji, predbacujući drugima *govor mržnje,* sami govore *govorom mržnje.* I da bi to nedjelo prikrili, sklanjaju se – ako tri u publici od desetak tisuća nisu viđene – samo pod jednu kapu s ustaškim znakom!

Nema dvojbe, o tomu nam povijest pruža obilje primjera, da je svjetonazor što ga Perković zastupa u turbulentnim trenucima aberirao i dao ono što se nije željelo dobiti. To isto dogodilo se i raznorodnim liberalizmima, od onog iz francuske revolucije do komunističkog, pa i ovih najnovijih: dobilo se suprotno od onog što se dobiti htjelo; umjesto slobode dobilo se nasilje! To ne može biti povod, i kad bi se to moglo, da se svjetonazori anuliraju. To je dokaz kako svaki svjetonazor može zastraniti u neželjeno! I, da se to ne bi dogodilo, treba ga humanizirati, svatko svoj na svoj način! Perković to čini sa svojim svjetonazorom, u kojem objedinjuje ljudsku osobnost, narod i vjeru, na, doista, svoj samonikli način! Ide mu od ruke! I neka mu se to dopusti! Dokle god pjeva i govori govorom ljubavi!

Pročitao sam negdje da je Perković, na pitanje novinara koje su mu najdržae knjige, među tri što ih je nave ubrojio i moj roman "Duše robova". Pretpostavljam da je to učinio zato što se taj roman temelji na svjetonazoru iz kojega ničiu i njegove pjesme. Kad bi on imao običaj uglazbljivati tuđe tekstove, a taj običaj nema, radovalo bi me kad bi uglazbio i zapjevao pjesmu kojom "Duše robova" završavaju. Ali, kad to ne može učiniti, volio bih da bar ima na umu kako je izlaz iz kontroverzi u kojima se zatekao, istovjetnim

kontroverzama u kojima od početka do danas piše pisac "Duša robova", jedino onaj što ga ta pjesma nudi:

Kad kažu: kurva te je na svijet dala
I kopile si majke svoje,
Ti cvijetom cvjetaj, srce moje.

Kad kažu: dušu prodaj,
Za dušu kupci novce broje,
Ti cvijetom cvjetaj srce moje.

Kad kažu: ti si bijeda,
Sudbinu tvoju drugi kroje,
Ti cvijetom cvjetaj, srce moje.

Što god da kažu, što god da htjeli,
Sa mržnjom ne daj da te spoje,
I cvijetom cvjetaj, srce moje.

Treba pjevati o sebi i svakom drugom čovjeku, o svojoj obitelji i svom narodu, o svojoj vjeri i svom Bogu. I ne dopustiti da ga ometaju oni kojima mržnja i svjetonazor i nadahnuće za *govor mržnje.* Oni koji ni riječ zucnuti ne mogu, a da kroz nju ne iskažu svoju mržnju! Što je najočitije kad u govoru ljubavi vide *govor mržnje*!

U knjizi: M. Kovačević, J. Pečarić, *Thompson u očima hrvatskih intelektualaca*

ZAŠTO SVOJ GLAS DATI MIROSLAVU TUĐMANU?

Kad mi je ponuđeno da sudjelujem na ovoj promociji, bio sam iznenađen saznanjem da je i u osmi svezak edicije o djelu predsjednika Tuđmana objavljen moj tekst «Detuđmanizacija i tuđmanizacija», što sam ga pročitao na promociji prvog sveska, a bio je tiskan u njegovu ponovljenom izdanju. Iznenađen iz dva razloga! I zato što je uredništvo mom tekstu dalo toliki značaj da ga je ponovo tiskalo nakon sedam godina i zato što me to iznenađenje

zatiče u trenutku pisanja podužeg teksta u kojemu namjeravam prikazati koje me je iskustvo i kakve su me spoznaje navele da u proteklih desetak godina napišem romane «Ambra», «Fukara», «Puž» i ovaj što je tek sada otisnut pod naslovom «Život nastanjen sjenama». Tko je čitao bar neki od tih romana, lako će mi povjerovati da je ono što trenutno pišem na tragu iskustva s detuđmanizacijom i da mi se, jer se nalazim u tom filmu, nije bilo teško odazvati pozivu da s prikladnim aktualnim prilogom sudjelujem na promociji osmog sveska ove edicije.

Kao autor, ne nalazim da bih u tekstu napisanu pred sedam godina bilo što trebalo mijenjati, ali bih mu imao štošta novoga dodati, jer se u međuvremenu štošta novoga očitovalo i dogodilo. Očitovalo se da je detuđmanizam, gledan s pozicija državnih interesa, neodrživ, a dogodile su se, i na državnom i na stranačkom planu, katastrofalne posljedice ustrajavanja u politici suprotnoj Tuđmanovoj. Na te loše posljedice ovom prilikom, želim vas samo ukratko podsjetiti.

Na državnom planu, davanje prednosti globalnim, a zapostavljanje nacionalnih interesa, dovelo je do enormne zaduženosti, do rasprodaje i davanja zabadava nacionalnih dobara, do malodušnosti i pokorničkog mentaliteta. Što je u susjedima pobudilo želju da nam preotmu i dio teritorija.

Difamacija kadrova iz prvih deset godina postojanja države prouzročila je osiromašenje civilne i vojne kadrovske osnove. Sada imamo situaciju da HDZ, stranka na vlasti, iz svojih redova, proporcionalno sastavu Sabora, ne može sastaviti vladu, pa angažira ljude koji ne pripadaju stranačkoj političkoj opciji, do te mjere, da se to više i ne može zvati vladom HDZ-a.

Detuđmanizacija, koja se ideološki predstavljala kao liberalizam suprotstavljen autokraciji, kroz proteklih je deset godina pokazala pravo lice. Nije to nikakav liberalizam, već je to fosilni komunistički mentalitet koji se sakrio iza Mesićeva «antifašizma». A taj «antifašizam», samo drugo ime za komunizam, ne može razlikovati što je to suvremena laička država, koja zna cijeniti ulogu vjere, a što militantni komunistički sekularizam, koji državu suprotstavlja crkvi i značaj vjere ne prepoznaje.

Neprihvaćanje europskih zahtjeva da se jednakom mjerom osude oba totalitarizma, komunistički i nacistički, ima za posljedicu društvene napetosti i ideološku pomutnju. Pokazalo se da

«antifašizam», kako ga promoviraju detuđmanizatori, nije europska vrijednost nego čisto antieuropejstvo.

Što se tiče detuđmanizacije unutar HDZ-a, završila je još tragikomičnije.

Sanader je počeo s «demokratskim reformama» unutar stranke, što nije moglo značiti ništa drugo nego otklon od navodne Tuđmanove autoritarnosti, a završio je - dijelom mijenjajući statut, a dijelom gušeći svaki glas suprotan svom nekompetentnom, nadmenom i izmišljenom autoritetu - u suspenziji elementarnih oblika unutarstranačke demokracije. Kakvi su: pravo člana da se kandidira na neki rukovodeći položaj i pravo da bira tajnim glasovanjem!

Kao navodni reformator HDZ-a, Sanader se predstavljao onim koji je stranku «izvukao iz blata» privatizacijskih nepodopština. A «izvlačio ju je iz blata» na taj način da mu je pri izboru kadrova bio primaran isključivo klijentistički princip - ne koliko je tko za što kompetentan, već koliko mu tko donosi i koliko komu on može pružiti - uvukao je stranku u takvo blato korupcije da će biti proglašen političkim virtuozom uspije li mu u to blato i sam ne potonuti.

Prvi od virtuoznih poteza što će ih poduzimati da bi se održao na površini blata Sanader je već poduzeo u načinu kako je napustio kormilo države i stranke. Što god da je bio razlog Sanaderova odlaska, on je trebao biti najavljen i proveden po demokratskoj proceduri u državnim i stranačkim strukturama! I što god da je bio razlog Sanaderova odlaska, on je trebao biti otkriven i obrazložen! I što god da je bio razlog njegovu odlasku, morao je biti toliko imperativan da je taj imperativ nalagao definitivan odlazak iz političkog života države i stranke! Sve je to tako trebalo učiniti da je «reformirani hadezeovac» Sanader poštivao institute državne i stranačke demokracije. A što on čini?

Umjesto da demokratskim institutima prepusti neka sami izaberu njegova nasljednika, on, pošto je slavodobitno objavio povlačenje, kao nekakav knez nasljedne kneževine, sam imenuje svoga nasljednika i oko njega pozicionira suradnike. Čini to kako bi i nasljednika i njegove suradnike doveo u poziciju da svoje položaje, sada i ubuduće, zahvaljuju njemu.

Umjesto da do u pojedinost obrazloži zašto se povlači, on razloge povlačenja ovija velom tajne, kao što je ovaj sam posao

završio pa idem na drugi, da bi jednoga dana, ovisno o trenutku i namjerama, mogao plasirati objašnjenje kakvo poželi.

Umjesto da definitivno napusti politiku države i stranke, on za sebe rezervira mjesto člana predsjedništva, koji će, s pozicije počasnog predsjednika stranke, kojemu svi zahvaljuju svoje pozicije, utjecati na krupne i sitne stranačke odluke. Neviđeno drska virtuoznost: umjesto da pod silinom imperativa ode zauvijek, on samo mijenja položaj! Počasnim predsjednicima postaju vremešni ljudi koji su časno obavljali svoju dužnost dok su bili u punoj snazi. Počasnim predsjednikom ne može postati predsjednik u punoj snazi koji se pod zagonetnim i sigurno nečasnim imperativom morao povući s mjesta aktivnog predsjednika.

Postupivši kako je postupio, umjesto da je otišao glavom bezobzira, Sanader je, uz ono što je učinio i zbog čega je morao otići, stranku dodatno opteretio i svojim prisustvom. To prisustvo postaje uzrok trenutnog nesnalaženja stranke i zalog budućih, danas nepredvidljivih, potresa.

U trenutku kad oba detuđmanizatora, doživjevši krah svojih politika i urušavanje osobne vjerodostojnosti, odlaze s vodećih položaja, jedan na mjesto počasnog predsjednika HDZ-a, a drugi u rezidenciju «doživotnog bivšeg predsjednika», moglo se očekivati da će, koristeći svoj utjecaj u političkoj eliti i do srži korumpiranom medijskom prostoru, pokušati utjecati na izbor novog predsjednika države kako bi bio izabran onaj koji će im pružiti političko pokroviteljstvo i pravnu zaštitu pred retroaktivnim otvaranjem pitanja o onomu što su radili dok su bili na vlasti i imali imunitet. Koji će im dati svojevrsni imunitet!

Prvi je sa crtanjem svoga nasljednika u javnosti istupio Mesić, izjavivši da bi to morao biti «antifašist» njegova kova, kako se nekad govorilo, ili njegov klon, kako bi se danas reklo. Budući da je usporedno sa crtanjem lika svoga nasljednika, i ne bez veze s tim, Mesić nasrnuo na križ, najprije u riječima propovijedi jednog biskupa, da bi u kršćanskoj zemlji predsjednik mogao biti i kršćanin, a uskoro potom u poruci biskupa, i crkva je napravila svoj portret predsjednika. Zapravo, opisala je i nanizala kriterije kojima se vjernici trebaju rukovoditi kad budu birali predsjednika. A kad je HDZ trebao ne samo nacrtati lik predsjednika ili napraviti okvir za njegovu sliku, nego i izići s imenom, dogodio mu se Sanaderov odlazak, za nevolju odlazak čovjeka koji je trebao biti njihov

predsjednički kandidat. Bez obzira na nezgodu koja se HDZ-u dogodila, na sceni su se našla sva tri determinanta, sva tri činioca koji na izbor predsjednika mogu utjecati u manjoj ili većoj mjeri. Mesić sa lijevim «antifašizmom», crkva i vodeća stranka desnice!

Više je nego znakovito da Sanader, postupajući u imenovanju svoje nasljednice kako je postupio, nije smatrao potrebnim na izvanrednom saboru stranke na isti način utvrditi Hebrangovu kandidaturu za predsjednika. Ponuđeno je neuvjerljivo objašnjenje, da se odluka o kandidaturi prepušta Hebrangu kad, nakon izvjesnog vremena, dobije podatke o svom zdravstvenom stanju. Što ga Sanader nije promovirao a sabor potvrdio Hebrangova pozicija nije oslabljena. Dapače, da se od Sanadera i više udaljio, mogla se poboljšati. Ali se, najvjerojatnije zbog izostanka te promocije i potvrde, dogodilo nešto drugo. Dok se čekalo na Hebranguvu odluku, iz HDZ-a su, kao federi iz rasparanog madraca, uz prikrivenu podršku određenih stranačkih frakcija počeli iskakati stranački kandidati.

Prvi je, kao Mesićev odabranik i poklonik iz HDZ-ova madraca, uz pomoć prepoznatljive frakcije, iskočio Vidošević. Potom je, i fizički sličan federu, iskočio Primorac. Kojemu je uzalud tvrditi da ne stoji ni u čijoj šaci, kad se zna da je u politiku ubačen Sanaderovom šakom i kad se vidi da on i sada igra na šaci počasnog predsjednika. Kad se suočio sa iskakanjem federa iz rasparanog HDZ-ova madraca, da ih ne bi iskočilo još i više, Hebrang je promovirao svoju kandidaturu. Krivnja da HDZ ima tri kandidata isključivo je na Sanaderu, jer je on, čemu sam svjedok, zbog sebeljublja spriječio ranu Hebrangovu kandidaturu, koja bi unaprijed isključila iskakanje federa iz madraca.

Pošto sam locirao sve tri determinante, sva tri odlučujuća čimbenika, drugu ću determinantu staviti na prvo mjesto i odmah o njoj nešto reći.

Hrvatski su biskupi - nema potrebe navoditi od kojih načela jer ih dobro znamo - napravili okvir u koji bi vjernici prilikom biranja trebali smjestiti sliku predsjednika. Tko poznaje crtu do koje biskupi dolaze i ne žele je prekoračiti - opis kriterija izbora, preporuka da se glasuje u skladu sa svojom savješću i upozorenje vjernicima da se ne daju zavesti ni pokolebati - neće im zamjeriti što okvir sami nisu ispunili slikom budućeg predsjednika. Ali, ako im se i ne zamjeri, kršćanska je obaveza da se kaže kako je slabost

njihova okvira u tomu što se u njega svojevoljno smješta veliki broj kandidata, gotovo pa svi, neki bez zadrške, a neki sa zadrškom. Kako oni sami, tako će i vjernici, izloženi sugestijama korumpiranog medijskog prostora, za svakog od kandidata, nekom više nekom manje, u biskupskom okviru naći mjesto. Usput, kao potvrdu ovomu, dobro je sjetiti se da je Mesić, koji drugi mandat završava odlaskom u Rim, sa ciljem da papu uvjeri kako je nužno križeve odstraniti iz državnih ureda, svoj prvi i drugi mandat dobrim dijelom zaradio od vjernika smještajući se u okvir napravljen samo od jedne, koliko stare toliko i nedužne, sintagme, preuzete iz tekstova o socijalnom nauku crkve. A glasila je grijeh struktura!

Ne kanim reći da biskupski okvir i bez slike neće biti odlučujući činilac, već kanim reći, poučen iskustvom, kako bi ta determinacija bez slike u okviru mogla imati i nepoželjne posljedice. Zato bi bilo dobro da se pozvani o toj slici u okviru, sebi prikladnim jezikom, oglase!

Priznajem da je netočno tvrditi kako kod nas postoji stranačka bipolarnost. Postoji tendencija prema bipolarnosti i postoji dilema je li ona poželjna ili nepoželjna. Ali se može tvrditi da kod nas, pogotovo kad su posrijedi predsjednički izbori, u biračkom tijelu postoji i prostim okom vidljiva podjela na lijeve i desne, s ne baš velikom međuzonom. Tko priča da takva podjela u biračkom tijelu ne postoji, tomu i nije drago što je na lijevoj strani samo dvadeset posto birača a na desnoj osamdeset i pokušava umanjiti broj glasača desne opcije relativizirajući podjelu na desne i lijeve.

To je polazišna osnova na kojoj je lijeva determinanta zasnovala strategiju izbora «antifašiste», Mesićeva klona, pokrovitelja i zaštitnika. Kad kažem lijeva determinanta mislim na one snage, političke, medijske i financijske, koje su bile poluga dva Mesićeva uzastopna izbora, a temelje svoju snagu na ono dvadeset posto biračkoga tijela koje hrvatsku državu nije željelo, a kad je ona postala činjenicom, pod svaku joj cijenu na čelno mjesto žele postaviti svoga čovjeka i svoje ljude. Kako je ta strategija razvidna i u dijelu dosadašnje realizacije, neću ostati samo na prikazu njene zamisli, već ću govoriti i o njezinu ostvarenju do ovoga trenutka. A ovo su njene odrednice:

a) Mesićev se «antifašist» ne može izabrati uz podršku samo dvadeset posto biračkoga tijela, kao što ni on sam tako nije izabran.

Potrebna mu je podrška i dijela desnog biračkog tijela. Zato je izbor pao na Ivu Josipovića, i hereditarno usmjerenog i obrazovanjem profiliranog ljevičara niskog intenziteta, intelektualca uglađenih manira, koji bi svoje postojano ljevičarske stavove u prikladnoj ambalaži znao prodati i dijelu dovoljno neosvješćenog desnog biračkog tijela.

b) Pošto je, i dijelu desnih birača prihvatljiv, lijevi favorit bez premca isturen na čelo svih anketa, potrebno je učiniti nekoliko poteza koji će dezorijentirati desno izborno tijelo do te mjere da neće znati, ni kad to želi, odabrati tko od kandidata zavrjeđuje sliku u biskupskom okviru.

c) Na kandidata HDZ-a, da bi se obeshrabrila postojana glasačka jezgra te stranke i privoljela na neizlazak na izbore, udara se difamacijama tako žestoko i onemogućava tako sustavno da će i sam Mesić smatrati potrebnim u tom sudjelovati. Izjavio je da samo Hebranga na Pantovčaku ne želi vidjeti! Istina, ni te difamacije, ni ta onemogućavanja, kao ni Mesićeva izjava, Hebrangu ne mogu kod postojanog glasačkog tijela HDZ-a nimalo štetiti. Ali će mu štetiti ono što je proizišlo iz toga i postalo dijelom strategije.

d) Dezorijentaciju će na viši stupanj u desničarsko biračko tijelo unijeti oni što će kao federi iskočiti iz stranačkih madraca, računajući na podršku dijela desno orijentiranih birača. Doista sa ciljem da to tijelo izmrve! Nadan Vidošević, feder iz HDZ-ova madraca, koji će u šapatu pred televizijskim gledalištem, a čuli smo ga kao: morali bismo se češće viđati, otkriti tko ga je na iskakanje iz madraca ohrabrio! Primorac, također feder iz HDZ-ova madraca, iskočio je iz Sanaderove šake, ostao kao lutak na toj šaci i sada obavlja posao te šake!

e) Kao da dva iskakanja iz HDZ-a za dezorijentaciju i mrvljenje desnog biračkog tijela nisu bila dovoljna! Dijelom iz nekontroliranih osobnih pobuda, a dijelom po partijskom zadatku, iz SDP-ova madraca iskočio je Milan Bandić. Nikako na štetu SDP-ova kandidata Josipovića, jer će Bandić malo koga od lijevog, visoko osviještenog i sofisticiranog biračkog tijela privući na svoju stranu. Nego na štetu HDZ-ova kandidata, jer je gotovo sigurno da će ovaj kandidat, bez ikakvih predispozicija za mjesto predsjednika države, svojim populizmom prizemne razine, privući jedan dio zbunjenog i razdrobljenog desnog biračkog tijela.

f) Sve što je dosad planom zacrtano ima za svrhu da se nasuprot Josipoviću u drugom krugu ne nađe onaj koji bi mogao oko sebe homogenizirati desnicu, već da se nasuprot Josipoviću nađe netko od onih koji su iskočili iz madraca i koji u drugom krugu homogenizaciju desnice neće moći postići. Pa će Josipović od favorita korumpiranih novinara, pijara i anketara postati pobjednik!

A sad bih nešto rekao o kandidaturi Miroslava Tuđmana i koracima što sam ih, u dogovoru s jednim brojem intelektualaca, osobno poduzeo kad smo postali svjesni kakva će biti izborna strategija lijeve strane, Mesićevih «antifašista».

Pri čvrstom uvjerenju da od Miroslava Tuđmana desno biračko tijelo nema kompetentnijeg ni moralnijeg kandidata i pri još čvršćem uvjerenju da kandidat desnice ne može biti ni u čemu kompetentni i do kraja moralno upitni Sanader, ja sam pred dvije godine otišao kod Andrije Hebranga i zamolio ga neka predsjedniku i predsjedništvu stranke prenese želju jedne grupe intelektualaca da HDZ za svog predsjedničkog kandidata istakne Miroslava Tuđmana. Uz to sam, za njegovu informaciju i njegovo ravnanje, Hebrangu rekao, ukoliko bi on sam bio kandidat HDZ-a, Miroslav se Tuđman ne bi kandidirao ni kao nezavisni kandidat; ali, ako bi kandidat HDZ-a bio Sanader, Tuđman bi svoju nezavisnu kandidaturu smatrao moralnom obavezom. Hebrang mi je obećao da će učiniti što želim i da će me o rezultatu obavijestiti. Nije me obavijestio. Kako ga poznajem kao čovjeka koji drži do zadane riječi, bio sam uvjeren da je moju poruku prenio, ali, jer je odgovor bio negativna, ne želi me razočarati i ne prenosi ga. Sam nisam držao potrebnim da ga na to podsjećam. Procijenio sam, u dogovoru s mnogima, da s prijedlogom trebam izići u javnost.

Prijedlog je imao u javnosti popriličan odjek, a u vrhu je HDZ-a izazvao komešanje. Izložen Sanaderovu narcisoidnom gnjevu da mu u sprezi sa mnom i Tuđmanom radi iza leđa kako bi se sam našao na mjestu HDZ-ova predsjedničkog kandidata, Hebrang je, da stiša Sanaderov gnjev, bio primoran izići pred novinare i izjaviti kako se on nikada za predsjednika države neće kandidirati. Na tu je izjavu, misleći da se Hebrang doista ne namjerava kandidirati, pa će u izbornu trku ući neprihvatljivi Snader, grupa od nekoliko stotina mahom intelektualaca, podržala kandidaturu Miroslava Tuđmana i on ju je prihvatio. Tada dolazi do Sanaderova odlaska na mjesto počasnog predsjednika i odustajanja od kandidature za predsjednika

države. A Hebrang, ne mareći za svečano danu izjavu da kandidat nikada neće biti, prihvaća kandidaturu dotada rezerviranu za Sanadera. I što sada činiti? Predlagani su razgovori s Hebrangom, ali on na njih nije pristajao, valjda očekujući da će Tuđman svoju kandidaturu sam povući u njegovu korist.

O ovomu prvi put govorim javno kako bih otklonio mogući prigovor da i Miro Tuđman spada među one koji su iskočili iz stranačkih madraca da bi dezorijentirali i mrvili desno biračko tijelo. Baš obrnuto, on se kandidirao da bi ga u što većoj mjeri održao cijela i usmjerio na izbor svoga istinskog predstavnika.

I još jednom, što učiniti kako bi se osujetila strategija izbora Mesićeva klona, kako bi se u što većoj mjeri slikom jednog kandidata ispunio biskupski okvir i kako bi se pružila jasna orijentacija desnom biračkom tijelu?

Po mom sudu ništa drugo nego uvjeriti desno biračko tijelo da njegov kandidat nije ni onaj koga je Predsjedništvo HDZ-a stjecajem okolnosti imenovalo kandidatom, ni ona trojica koja su s ulogom razbijača iskočila iz stranačkih madraca, nego je istinski kandidat desnog biračkog tijela Miroslav Tuđman.

Svima onima koji mi kažu - istina, najbolji je, pravi je, ali u ovim okolnostima, bez mnogo novca za agresivnu promidžbu, nema šanse - poručujem neka srcem glasuju i Miroslav će Tuđman, i bez ludog rasipanja novca u promidžbu, imati šansu.

Akademik Ivan Aralica

Portal HKV-a, 14. prosinca 2009.

ŠALOM ZA PONOSNU HRVATSKU

TKO JE NAPISAO TOPNIČKE DNEVNIKE?

Poštovana gđo predsjednice Vlade RH,[49]

Kako je naša dična policija obavijestila javnost da je topničke dnevnike tražila u računalima nasih branitelja, pogledao sam i svoje racunalo.

I doista pronasao sam ih. Zato Vam ih saljem i molim da ih proslijedite i našoj policiji i tuziteljtvu u Haagu. Iz sadrzaja pronadjenih topnickih dnevnika jasno je zasto topnistvo Hrvatske vojske nije bilo ucinkovito pa je stradao samo jedan civil, a ni Knin uopce nisu uspjeli porusiti. Zbog toga je pravedno da nasi zapovjednici odgovaraju po ZAPOVJEDNOJ ODGOVORNOSTI.

Zato se protivim odluci Suda u Haagu i podržavam sjajnu akciju nase policije.

S dubokim poštovanjem,

akademik Josip Pečarić

---

[49] Pismo je objavio Portal „Jedino Hrvatska“:
http://www.jedinohrvatska.hr/index.php?option=com_content&view=article&id=320:akademik-peari-pronaao-sam-topnike-dnevnike-&catid=34:vijesti&Itemid=1
pod naslovom: „Akademik Pečarić: Pronašao sam topničke dnevnike!!!“

18401

GRAĐEVINSKI DNEVNIK	Znak: TOPNIČKI DNEVNIK	Naziv i sjedište izvođača	List: 1	Nadnevak upisa: 05 08 1995

Naziv građevine/dijela građevine/radova	Vremenski uvjeti	Temperatura zraka	Vodostaj	Temperatura gradiva
PONEDLJAK	VRUĆE	°C	m	°C

Stručna osposobljenost i tehnička opremljenost izvođača

	Radnici	Strojevi
Struktura zaposlenika i strojeva na radu	MILE PERO	
Broj		

Upis i potpis osobe koja vodi građevni dnevnik

- MILE MI DODAJE GRANATU A JA JE STAVLJAM UTOP.
- MILE ISPALJUJE GRANATU
- TAKO CJELI DAN

Upis i potpis nadzornog inženjera i drugih osoba

Odgovorna osoba koja vodi gradnju	Glavni / nadzorni inženjer
Mile	
nadnevak i potpis	nadnevak i potpis

18402

GRAĐEVINSKI DNEVNIK	Znak	Naziv i sjedište izvođača	List 2
	TOPNIČKI DNEVNIK		Nadnevak upisa 06.08.1995

Naziv građevine/dijela građevine/radova	Vremenski uvjeti	Temperatura zraka °C	Vodostaj m	Temperatura gradiva °C
UTORAK				

Stručna osposobljenost i tehnička opremljenost izvođača

Struktura zaposlenika i strojeva na radu	Radnici	Strojevi
	MILE ŠEPO	
Broj		

Upis i potpis osobe koja vodi građevni dnevnik

- MILE NOSI GRANATU I ŠEPA, VIČE DA GA BOLI NOGA
- JA STAVLJAM GRANATU UTOP
- PUCAMO IZ TOPA
- MILE VIČE DA KO JE SAKRIJO RAKIJU DA MU MAJKU JEBE

Upis i potpis nadzornog inženjera i drugih osoba

Odgovorna osoba koja vodi gradnju	Glavni / nadzorni inženjer
ŠEPO	
nadnevak i potpis	nadnevak i potpis

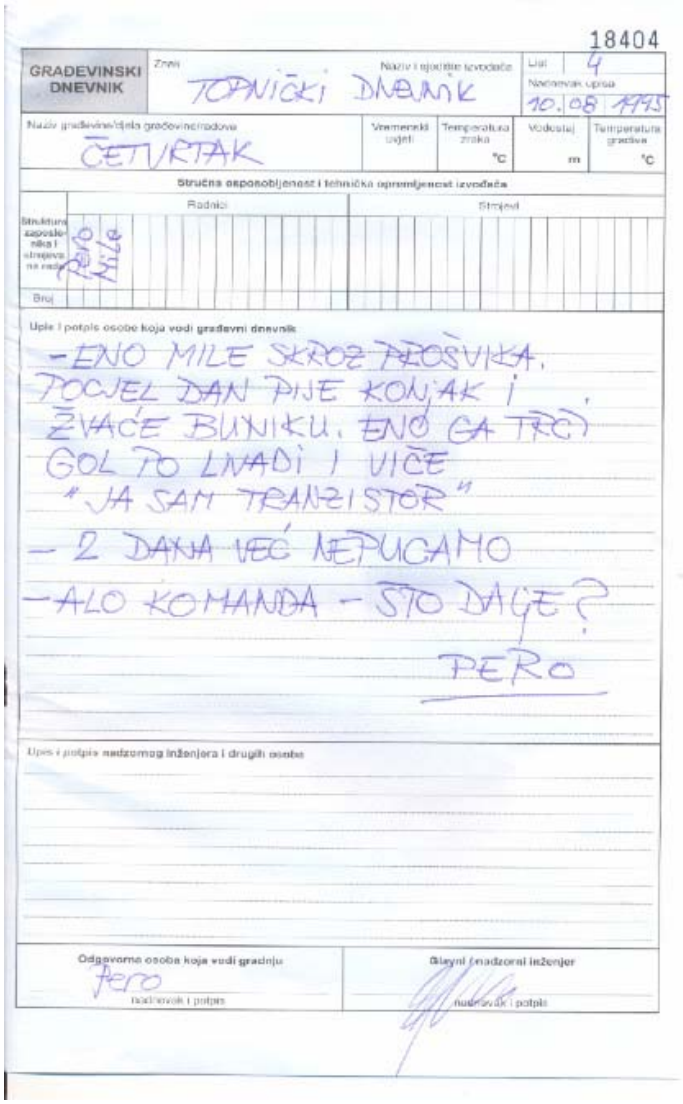

18404

GRAĐEVINSKI DNEVNIK	Znak: TOPNIČKI DNEVNIK	Naziv i sjedište izvođača	List: 4	Nadnevak upisa: 10.08.1995

Naziv građevine/djela građevine/radova	Vremenski uvjeti	Temperatura zraka °C	Vodostaj m	Temperatura gradiva °C
ČETVRTAK				

Stručna osposobljenost i tehnička opremljenost izvođača

	Radnici	Strojevi
Struktura zaposlenika i strojeva na radu	Pero Mile	
Broj		

Upis i potpis osobe koja vodi građevni dnevnik

- ENO MILE SKROZ PROŠVIKA. POCJEL DAN PIJE KONJAK I ŽVAĆE BUNIKU. ENO GA TRČI GOL PO LNADI I VIČE "JA SAM TRANZISTOR"
- 2 DANA VEĆ NEPUCAMO
- ALO KOMANDA - ŠTO DALJE?

PERO

Upis i potpis nadzornog inženjera i drugih osoba

Odgovorna osoba koja vodi gradnju	Glavni i nadzorni inženjer
Pero nadnevak i potpis	nadnevak i potpis

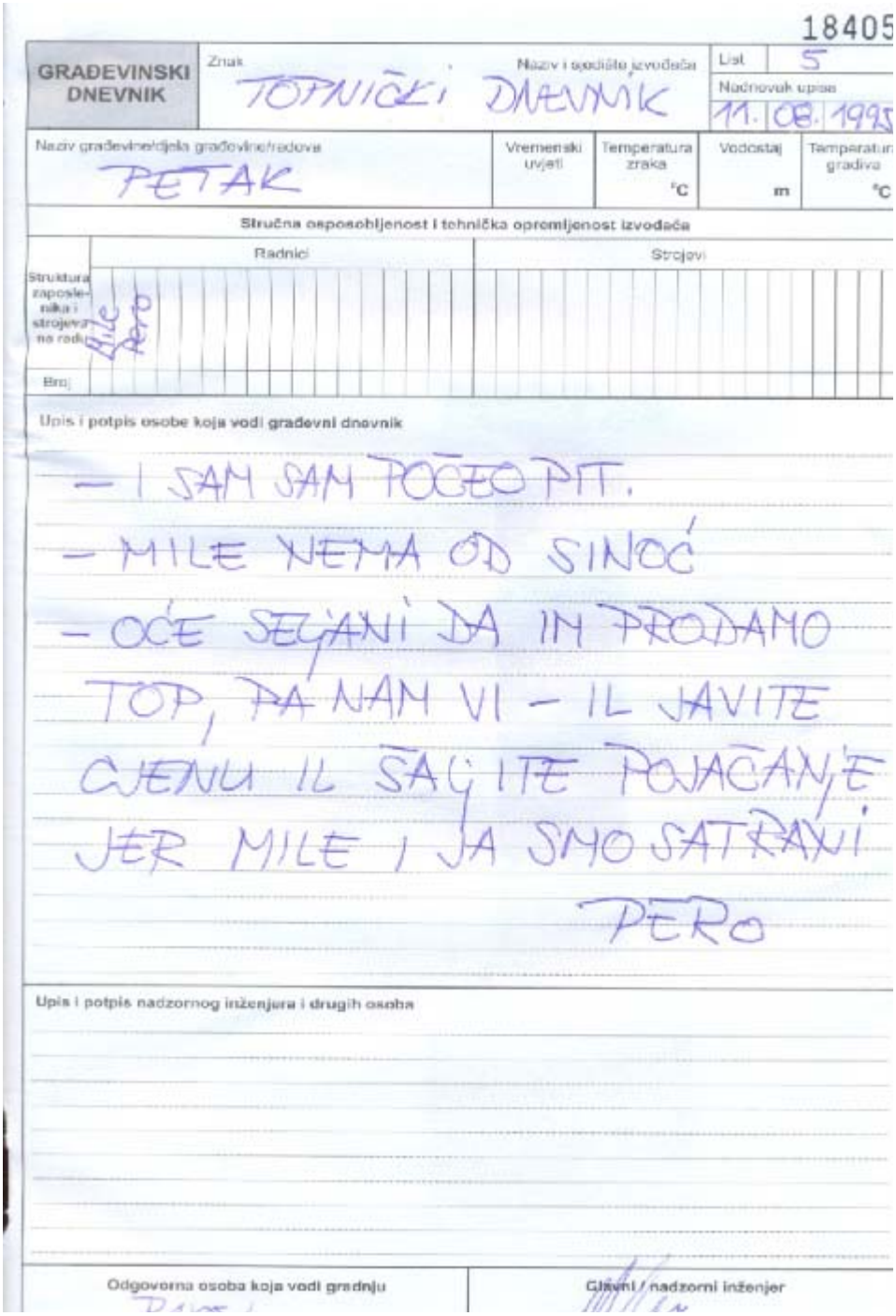

18405

GRAĐEVINSKI DNEVNIK

Znak: TOPNIČKI DNEVNIK

Naziv i sjedište izvođača

List: 5

Načinovak upisa: 11. 08. 1995

Naziv građevine/dijela građevine/radova	Vremenski uvjeti	Temperatura zraka °C	Vodostaj m	Temperatura gradiva °C
PETAK				

Stručna osposobljenost i tehnička opremljenost izvođača

Struktura zaposlenika i strojeva na radu	Radnici	Strojevi
Broj	Mile Pero	

Upis i potpis osobe koja vodi građevni dnevnik

– I SAM SAM POČEO PIT.
– MILE NEMA OD SINOĆ
– OĆE SEJANI DA IM PRODAMO TOP, DA NAM VI – IL JAVITE CIJENU IL ŠALJITE POJAČANJE JER MILE I JA SMO SATRANI

PERO

Upis i potpis nadzornog inženjera i drugih osoba

Odgovorna osoba koja vodi gradnju	Glavni / nadzorni inženjer

„Topničke dnevnike“ dobio sam e-mailom u petak. Bilo je očito da su hit dana i da ih svi šalju svojim prijateljima. Odmah sam ih proslijedio prijateljima. Iznenadio sam se da neki nisu razumjeli da je poruga veoma moćno sredstvo u borbi s onima koji nam žele i čine zlo. Ali, vjerojatno se radilo o početnom nesnalaženju. Većina je reagirala onako kako je bilo za očekivati. Slali su ih svojim prijateljima. Neki su poslali i svoje komentare meni:

1. Poštovani gospodine Pečariću,
hvala na poruci ali evo dobila sam to već, ali pročitajte komentar pri kraju ovog email..
Evo i u ozbiljnim stvarima čovjek se može nasmijati do suza.
Kad je čovjek duhovit i može napraviti vic ...
pozdrav i sve najbolje,
2. Nasmijali ste me do suza. nisam znao da su ozbiljni matematičari a uz to i akademici ovako duhoviti ljudi. Pa, zašto ove dnevnike ne prevedete pa ih pošaljete onom fiškalu Brammertzu u Haag a kopiju našem dikobrazu!
3. ODLIČNO! ČESTITAM!

Poslije ovakvih komentara napisao sam gornje pismo Predsjednici vlade. Nisam je slagao. Doista su ti „Dnevnici“ u tom trenutku postali dio mog računala, zar ne? ☺ Pogriješio sam samo u tome što nisam obrisao pismo koje sam dobio, tako da su neki pomislili da je i taj dio moj. ☺:

4. Konačno! Sad se, napokon, znade zasto je nasa domovina toliko dugo trpjela zanovijetanja raznih bezgrjesnih Nizozemaca! Samo: nije mi bas posve jasno kako ste u vlastitom elektronickom racunalu nasli ono sto je bilo u Vasoj ladici?!?

G. Kalafatić mi je poslao i „poreradu“ samog pisma[50]:

Predmet:
TO-p'ički dnev'ici Segeja Brammertza!
(ispričavam se, moj stari lap-TOP je izgubio slovo koje dođe po abecedi iza slova 'm')

[50] -nećete se ljutiti što sam 'malo' dotjerao vaše pismo i uputio ga mom 'dragovoljcu'!

Poštova'a gđo predsjed'ice Vlade RH, drugarice Jaco, poštova'i druže Dikobraz, štova'i Budo s brda pod'o Sljeme'a!
Kako je 'aša dič'a policija obavijestila jav'ost da je TO-p'ičke d'ev'ike tražila u raču'alima 'ših bra'itelja, pogledao sam i svoje staro raču'alo.
I doista pro'ašao sam ih. Zato Vam ih šaljem i molim da ih proslijedite i 'ašoj policiji i veleglavatom tužiteljtvu u Haagu.
Iz sadržaja pro'adje'ih TO-p'ičkih d'ev'ika jas'o je zašto top'ištvo Hrvatske vojske 'ije bilo uči'kovito pa je stradao samo jeda' civil, a grad uopće 'isu uspjeli porušiti.
A i taj civil je, kako se vidi stradao od lude bu'jike!
Zbog toga je praved'o da 'aši zapovjed'ici odgovaraju po ZAPOVJED'OJ ODGOVOR'OSTI pa čim ih Sergej osudi možemo u EU pjevajući!
Zato se protivim odluci Suda u Haagu i podržavam sjaj'u akciju 'aše policije, druga Kara-marka, druga du-Bajića i ostalih milicijskih Faber-i'spektora. 'jihova akcija je bila poput prave OLUJE; bravo drugovi dupelisci!
S dubokim poštovanjem,
Vaš TO-p'ički zapišatelj!
prilog: origi'al-zapisi

Evo još nekih komentara:

5. Baš mi je drago da nam akademici pronalaze topničke dnevnike. Hvala na obavijesti i puno pozdrava Igor

6. Hahahaha, čini mi se da je to falsifikat jer je 05.08.95. bila subota a ne ponedjeljak. Možda to sud u Haagu previdi.

7. Poštovani!
Fenomenalno otkriće. Hitno potrčite u Haag, možda dobijet i NAGRADU. U svakom slučaju nemojte propustiti tu prigodu da neunovčite pronalazak. I ja sam svoja dva kompjutora pregledao ali nisam ništa našao, a Vi čak 5 dnevnika.....ha, ha....Bravo akademiče
Srdačan pozdrav

8. Josipe moj!
Sudeci po ovim 'topnickim dnevnicima' tamo je vodjen partizanski rat - s coravim topom, poput u filmu 'U gori raste zelen bor'. Dakle, s titistima, protiv tiove armije i njezinih paravojnih bedaka...

ZDS!
Tvoj Mirko.
9. Sjajno! No comment!

Naravno, posebno su mi draga reagiranja onih koji mrze Predsjednika iz dna duše zato što je stvorio hrvatsku državu. Evo jednog koji nije uvjeren da će oni kojima sam poslao svoje pismo razumjeti što sam napisao pa je imao potrebu dati im upozorenje tko im je to pisao (☺):

Gospodo draga,
Evo iz ovog se e-maila vidi koliko je neozbiljan ovaj tip Pecaric. A upravo je takve tipove nama netko naturio kao nekakve ideologe ove danasnje jadne komunisticke desinice koju je radi svojih privatnih javasluka osmislio Franjo Tudjman.
Srdacan pozdrav,
Andjelko Galic
www.blogihrvati.com

Uvjek je lijepo kada vaše djelovanje povežu s Ocem hrvatske države akademikom Franjom Tuđmanom, zar ne?

Jedan prijatelj mi je javio da su „Dnevnici“ objavljeni (nekih sat vremena nakon sam ih ja proslijedio prijateljima) na Portalu „Poskok.info“:
http://www.poskok.info/index.php?option=com_content&view=article&id=19708:ekskluzivno-pronaeni-topniki-dnevnici-u-hercegovini&catid=71:ciroki-brijeg&Itemid=51

EKSKLUZIVNO: Pronađeni topnički dnevnici u Hercegovini
Široki Brijeg Petak, 11 Prosinac 2009 15:21

Eksluzivno objavljujemo jutros pronađene dolumente u Širokom i Posušju koji su do sada bili krunska kočnica ulaska Hrvatske u EU a pronađeni su na mjestu koje za sada iz povjerljivih razloga nismo u stanju objaviti. Dokumenti su pronađeni u policijskoj akciji Županijskog i Federalnog MUP-a te pod nadzorom ministra pravosuđa Županije ZHŽ gospodina Kebe.

Dat ću niz komentara s tog portala:

dan dolazi: ...
ma vi Hercegovci ste legende... Pozdrav iz Domovine!!

Zepe Bevanda: ...
Za Hag, mislim da je ovo sasvim dovoljno i vjerodostojno!

Horvat: ...
Hahahahahaha,svaka čast,daj ajte vi poskokovci se proširite na cilu Hrvatsku,da napokon imamo pravi portal a ne index.yu.

lovro: ...
dečki svaka čast pozdrav , evo napokon riješeno i ovo pitanje :KAD ULAZIMO U EVROPU

ante1: ...
svaka cast, pozdrav iz Dubrovnika

Zepe Bevanda: ...
@lovro
Kad ulazimo,pa kad stignu topnicki dnevnici.
Posta danas radi do 16 sati,tek u ponedjeljak bi se mogli poslat,ako se bude imalo za postanske markice

lovro: ...
Šaljite preporučeno s povratnicom hahahaha

HVO nas vodi: ...
ahahahhahahahahahahhahahahahhahahah NE MOZE NIKO BEZ NAS HERCEGOVACA

Zepe Bevanda: ...
@lovro
sta ce nam povratnica,nama je u cilju samo da ih se rijesimo,eto im ih tamo.
vidis kako kuka jadni pere...mile mu se oteo kontroli,udario po rakiji,pa eto ti jis veceg belaja,ako ih vrate.

lovro: ...
hahahaha Ovo je događaj dana

gljogina: ...

Jos triba da Basici orginalni udari pecat,i to je to!!! Kako se nismo davno sitili.
Koja smo mi banana drzava,cuj traze po kucama topnicke dnevnike,mozda ljudi odlagaju vatru sa njima.
@ Zepa Pozdrav!!!

zadar : ...
Bravo braćo hercegovačka neka mi samo još neko kaže nešto protiv vas smirit ću ga pljuvačkom u čelo!

enteligent: ...
Mile je moj prvi susjed a pere radi u lijana ko mesar.Šta ti je rat,a naki kapacitet bijo.

furadan: ...
ko ovo napravi recesija mu ne može ništa, baš sam mislio napustit hercegovinu,e sad neću kad ima ovako pametni ljudi svaka čast

furadan: ...
ovo je odlicno maslo

Zepe Bevanda: ...
@lovro
Tebi je do smijeha,boga mi nama nije.
Nemas pojma koliko su nam muke zadali ovi dnevnici. Sve policijske snage digle se na noge i trazile peru,a znalo se da su kod njega i jedva ga nasli kod Ljube g.ospine,pijan ko letva. Jedvo ih jadnik nasao..bio ih sakrio u mjesalicu za beton..ko fol da zastiti motor od leda..ma i pero je k.urva,zna se on snac,kad treba!

Zepe Bevanda: ...
@gljogina
Pozdrav takodje!
Pitali su basice da im udare mur,nece,puno traze..dvi stoje,ma previse je to!

lovro: ...
ZEPA- TI SI LEGENDA MAJKE MI odavno se nisam ovako nasmijo

Zepe Bevanda: ...

@lovro
A stas,moras se odgovorno odnosit spram Haga,jer Hag je Hag,a dnevnici su dnevnici,samo to jadni pere nije znao da je to tako. U svemu tome(ajd hvala bogu da je ta strasna operacija uspjesno zavrsena),malko su ushrali basici,jer da su oni za bar stoju lupili mur,onda bi bilo sve ok,..ma pitali dvi stoje.

Rastika: ...
Evo skidam kapu! Stvarno ste legende. Zamolio bih da pod hitno spremite dokumentaciju u Zagreb i da proslijedi nasa politicka "elita0" pod hitno Bramercu. E, ako ih ovo ne uvjeri ...

ja: ...
možda smesić zna prečicom da ih spremimo

Ivaninha: ...
Svaka vam čast!!!
Pozdrav iz Hrvatske

heretik: ...
Ma stavite im topnicke dnevnike u granatu i tako ih posaljite u Hag. Brze ce stici. Kroz cijev. Dosta su nas vise zavlacili. Odavna znamo sto Europa trazi, ali jos ne cusmo sto nudi

Zepe Bevanda: ...
@Rastika
Ma kakav Zagreb,pa da ih oni opet negdi zature,ne ne...drito u Hag. Nemas pojma koliko su Peru izmaltretirali i sad opet riskirat..ni slucajno..drito u Hag,samo da se jos snadjemo za postanske markice i stvar rijesena

Crni: ...
Ma zar mislite da su pravi topnicki dnevnici imalo drugaciji od ovog?

Zepe Bevanda: ...
@Crni
Pa normalno da nisu,jer tko bi na polozaje ili u akciju nosio laptop...ako je bilo sto zapisivano,onda je to,naravno,rukom pisano!

zagi101: ...
da bi i reč rekel...
ima još koji list

zagi101: ...
pero puca iz topa
izviđač: 300 m dalje
pero: može li 220 m, dočekala me graba?
ima li toga u dnevniku?

Zepe Bevanda: ...
@zagi101
Bilo je jos par listova,al pero otro ghuzicu sa njima..nasli su ih,al bio necitak i kao takav stavljen van upotrebe(sluzbeni zapis).

Rastika: ...
@Zepe Bevanda
Obavezno prije zatrazit status zasticeniog svjedoka inca moze biti svasta.

besjeda: ...
opet smo pokazali svu ozbiljnost kad je domovini naj potrebnije.neće domovina biti talac topnički dnevnika.poslat ih hitno na pantovčak,ne čekati ponedjeljak,ako treba i na magaretu.nek ih mesaga pošalje u hag i nek uđe u povjest kao čovijek koji je uveo hrvatsku u evropsku uniju.a i nek mu zato dadnu doživotni imunitet jerbo tribat će mu.bezbeli će mu tribat pobro moj.

ja: ...
na dnevnik.hr ima i list 3 i 6

Zepe Bevanda: ...
@Rastika
Peru zastitit??,on ti je svaki dan pijan ko letva,kakos ga zastitit..ni da mrdne od Ljube g.ospine.

Zepe Bevanda: ...
@besjeda
ma zvali smo mi i mesketa da ih on licno preuzme,bio poso,pa zaluto kod Hanke,oso na cevape i zaboravio ih ponit,pa trazio da,valjda mu se bilo mrsko vracat,da ih Hanka preuzme,a Pero nije dao..

biće treći: ...
Nisam se ovako nasmijao dugo!

"oće seljani da im prodamo top"..

Zepe Bevanda: ...
@ja
Da to nisu oni sto su istrgnuti?
Te je pere koristio za fizioloske potrebe i necitljivi su,imamo sluzbeni zapisnik!

Rastika: ...
@Zepe Bevanda:
Pusti ti to, ko zna ko je jos sve upleten u te spletke. Kako su krenuli jos ce i njega spremiti u Hag zbog traljavih zapisa.

Zepe Bevanda: ...
@bice treci
Ovo mi je jako:
vremenski uvjeti-vruce

Rastika: ...
MILE MI DODAJE GRANATU A JA JE STAVLJAM UTOP.

gs.: ...
Pozdrav,samo ste vi orginalni.

kipare: ...
Mozda dokazu da je Pero srusio cupriju.

Zepe Bevanda: ...
@Rastika
Ma nece,Hanka ima veze,sve ce ona to priko naseg Zelje sredit

kipare: ...
Skonta i ja vasu semu,to je onaj PERO sto ih dero

Graničar: ...
VOLIM VAS MOJI HERCEGOVCI
VAŠ BOSANAC U EGZILU NA GASARBAJTU

Rastika: ...
MILE ISPALJUJE GRANATU.
TAKO CIJELI DAN

toni g: ...

nemogu virovat da to dajete u javnost.nisam se nada od vas dragi moji hrecegovci

ERO90: ...
He he,,,,legende sTE!!!! Pozdrav iz Hrvatskog Mostara.

abe sibe: ...
Pucaj ćaća
u mene iz topa,
sin ti neće

ledinu da kopa.
(ovo je izvadak iz topničkog dnevnika našeg Miljenka, koji je sačuvao njegov ćaća prije nego je Miljenko otišao radit u Njemačku).

CROBiH: ...
Haški tužitelj je izjavio da topnički dnevnici pronađeni u ministarstvu gospodina Kebe nisu potpuni te zahtijevju da se dostave i fus note koje su istrgane sa dna strance 678 i 715. Velika Britanija zbog ovog slučaja odbija otvoriti poglavljje o pravosuđu. Hvala Bogu na Britnacima i njihovom kočenu našeg srljanja u novu uniju!

CROBiH: ...
Helikopter se diže iz baze EUFORSA i nadlijeće Posušije.

CROBiH: ...
Tema nove Latinice "Kako su Hrvati iz Hercegovine krivi za sve zajedno sa Tuđmanom - i fus note nose bijele čarape"

Pero potezač: ...
Ne znam, mogli su nas odma pitat, dali bi im dnevnike, a i svedočili bi u Ag ako treba.
Evo mi Mile otekao vasceli žvačući buniku pa da ga malo izvedem u svet da se relaksuje sa tim olandskim travami, ogluveo čovek na skroz.

Svaka čast: ...
Ovo je genijalno ... svaka čast

Trinito: ...
jos da se slovencima da onaj komad mora i eto nas europo.

david: ...
Po stilu vođenja više mi se ćini da je predmetne topničke dnevnike vodio osobno Šešelj.... orgninalnost je neupitna, kao i mjesto iz kojeg dolaze.

Gane: ...
Pere, šta će ti sad reć mesić....očekuješ li ikakvu nagradu. Vjerujem da i jaca sa svojim drugovima makar će te povalit! Bog Vas čuvao------srića kad nemate mesića i ovu bandu! A nije ni doli sjajno kako čujem ali mi Hercegovci izvući će mo se?

Tufi: ...
Samo je jedan Poskok!

nnn: ...
samo vi i dalje glasujte za HDZ,bandiće,primorce,vidoševiće i osalu bagru koja će vas prodati za 2 eura.

jiljan sv. Ante: ...
ENTITET ahahahahahahha ha hi: ...
PRIJATELJU PRAVO DA TI KAŽEM, JA U POĆETKU NISAM VJEROVO U TO, AL KOLIKO VI MUSLIMANI PRIČATE O TOME, MORA BIT NEŠTO...
KAD VIDIM KOLIKO SE TI JADAN RAZGULIŠ PIŠUĆ KOMENTAREE, SPREMA SE ENTITET, AKO NE I CIJELA NAM NAŠA BIH...

Zagreb-Jarun-ŠIROKI: ...
DRAGI MOJI POSKOKOVCI OVO JE MESTRALNO.SAMO NAS JE MALO STRAH DA I VAS HAŠKI TUŽITELJI I JACA NE POHAPSE ZBOG JAVNOG OBJAVLJIVANJA TAKO BITNI-TAJNI DOKUMENATA SANADER-MESIĆ-JACA TUŽITELJSTAVA.
PA KAKO ĆEMO MI TU NA JARUNU-ZG BEZ OMILJENOG NAM PORTALA.
VELIKI POZDRAV POSKOKU!
JARUN-ZG
B O G

snaps: ...
Triba li drugi dokaz od onog priznanja "i tako cjeli dan"? Ja mislim da je to dovoljno za proširenje optužnice i za genocid!!!

snaps: ...
Da ne bude Kebe u.s.t.a.š.e bi se izvukli. Bravo Kebo!

hrhb: ...
svaka čast
eto im topnički dnevnici

snaps: ...
Čujem da Kebab predlaže da se Topnički dnvnici hitno predaju Mesiću jer će tako najprije biti izlifrani Haagu. Čujem i da se Mesić s tim slaže jer kako reče da je vrlo sretan što može dati svoj doprinos bržem uslaku Hrvatske u EU i da će predaja Dnevnika biti kruna njegova mandata. Iz zahvalnosti prema Kebi odlučio ga je odlikovati ordenom 7. sekretara GNOJ-a i Redom Hude jame.

Starka: ...
nu sad kad smo ih pronasli, aag veli da im netribaju

Smail: ...
A sto jos pise u dnevnicima $$$$$

svjedok: ...
Nebi me začudilo da je iistinita ova vjest pa i hercegovina ima JUGOSLAVENE

zmijicamala: ...
Bravo!
ovako se već dugo nisam nasmijao
Pozdrav iz Zagreba
da LIJEPA ostane NAŠA, moj glas ide TUĐMANU još samo 69 dana mesića

ante babin: ...
bravo, neka se i taj aag smiri smirila ih svinjska groznica. oni traže dnevnike sriću in vrag odnija a od čiji topova, šta su nam dali bagra vrancusko ingleška

điđi: ...
Svaka čast Poskoci! Bez riječi sam! Nisam se ovako nasmijao 10 godina. Svaka čast! Skidam kapu! Samo ne dajte se potpupiti jer vi ste jačina! Sretno!

snaps: ...

Ajde neka su ih našli, meni je sad laknilo. U ponedjeljak dionice sigurno skaču zbog te povoljne vijesti. Kad su ikad Srbi predali svoje Topničke dnevnike o granitaranju Vukovara a mi tek sad. Zašto bi mi bili lošiji od Srba? Istina je da je njima njihove bilo lakše nać jer oni su rokali mjesecima a mi samo 4.-8. kolovoza pa di nećeš izgubit tih par listova. Čujem da su Srbi dobar dio zapisa zamrčili i da se Haag s tim složio. Možda bi i mi tako mogli da bar ove privatne stvari od Pere i Mile ne idu u javnost? Ako se šta misli zamrčit to bi tribalo prije nego li isti dopadnu Mesiću u ruke.

snaps: ...
Ipak jedna me stvar brine. Iskreno se bojim hoće li Haag s tim bit zadovoljan? Što ako sad zatraže nešto novo? Mislim nije da se meni žuri u EU već mi je zbog Mesića. Volio bi da Mesić odvede Hrvatsku sa Balkana. Ako ovo sa Dnevnicima ne upali možda bi na brzinu mogli promjeniti Ustav i povećat broj predsjedničkih mandata? Mislim da bi se oporba oko tog odmah složila. Mislim da bi Mesića trebalo nagraditi bonusom.

laik: ...
Samo, molim vas, nemojte za živu glavu te dnevnike predati smesiću, jer on će ih prodati nacionalu ili globusu.Zašto mu dozvoliti da se bogati na tuđoj muci. zar je malo prodao Tuđmanovih transkipata pa još dopustiti i ovo.Davno je se on namirio za propali pokušaj otimačine Našičkecementare.

jajce: ...
Pa ovaj entitet je skroz prolupo, prije će bit treći entitet nego njegova muslidžirija

Jablan: ...
dnevnik vjerodostojan kao i Sanader-Jacina vlada

snaps: ...
laik
Nemoj tako o našem Stipi. On je dobar čovjek i njemu nije do para. On samo voli pomoć prijateljima u nevolji pa posreduje kad zatreba. To je doduše prilično često ali šta će čovjek kad ima puno prijatelja a prijatelji puno problema? Ajde evo ti reci da si ti predsjednik i da te prijatelj zamoli da mu pomogneš preuzeti većinski paket dionica npr. firme Mirogojček d.d. zar bi ti odbio?

Ako ti se prijatelj za tu uslugu malo jače zahvali zar bi ti odbio zahvalnicu? Nećeš valjda uvrijedit prijatelja? Šta da se radi? Stipe samo malo popriča sa ljudima i da im pokoju dobru ideju i to je sve. Zar je to protuzakonito? Uostalom s presjenikom na kavi moraš o nečem pričat. A o čemu ćeš ako nećeš o korisnim stvarima?

CRNI PAS: ...
to je pravi dnevnik za EU

laik: ...
Snaps, slažem se s tobom. Ali ipak ne bih baš rekao da i Stipici ne treba još para. Jeste, da ih se namirio na ovakav ili onakav način, ali znaš ono, u strahu su velike oči. Jadan on, boji se Haga i Uskoka, a i nas BIH Hrvata.Znaš kakve je šo.vinističke izjave davao o nama, kakve o Srbima...o onoj zemlji koju mogu ponijeti sa sobom iz Hrvatske.Boji se, nesretan, da će mu faliti para za silne advokate, što u Hagu, što u Hrvatskoj.Biti 20 godina na vlasti a ne biti odgovoran po zapovjedničkoj odgovornosti kao naši generali kojima je on bio nadređen, to naprosto nije mogeće.O kriminalu i Uskoku da ti ne pričam

hr.: ...
mile mi dodaje granatu, a ja je stavljam utop! prvoklasno!

mi.: ...
Kako li nadoste te dnevnike,mora da su se dobro sakrivali kao Sljivancevic i Mladic,lopovska posla...

xxxxxx: ...
istinito i vjerodostojno samo neznam ko ih pronadje sve pise kako je bilo ma i previse formular je orginalan i cis potpis imena poznata sve u redu nema omaske .....

dubo: ...
Pratim Vaš kvalitetan portal,izvrsni ste.
Pozdrav iz Lapada(Dubrovnik)

SS: ...
Ovo je prevara! ZNA SE da su Mile i Pero nepismeni. Bio je i TRECI ..... ako se ne varam?

Munja: ...

Svaka ti dala Bevanda, ova ti je dobra s dnevnicima

putar: ...
ja sam zato da se nastavi istraga.tko zna što se još krije u našim vrletima.možda još uvijek ima vukova koji nose poštu, i hajduka koji otimaju poštu.možda bi nam Vila pomogla

HRVATINA : ...
najjaci portal na svitu i sire samo tako nastavite Bog i RVATI!!

Gradinaa: ...
Stvarno znaš uljepšat dan ljudima,

del ponte: ...
vi ste totalni kreteni

kamenzivac: ...
Nije Haagu i Englezima do Gotovine i drugih Hrvata, koji su junacki branili domovinu, nego njima ne moze nikako u glavu, kako su Hrvati tako precizno gadjali kljucne cetnicke mete i slomili im otpor u samo nekoliko sati - tako da su ostali bez komanda, veze i orjentacije, a nisu razorili svoj kraljevski vjecni Knin i nisu izmasakrirali ljude, kao sto je bio slucaj sa Vukovarom. To bi Englezi htjeli zati, tako da mogu to znanje uvrstiti u svoje vojne doktrine.

FDNJ.: ...
HERCEGOVINA JE OKUPIRANA 20 GODINA POSLE TURSKOG TERORA!HERCEGOVCI SE NE PREDAJU LAKO NIKOME !!!BOG JE SA NAMA AMEN!!!!

xfmghk,: ...
ŠALjI OVO UZ HAG ODMA DA NAS PRIME MAMU IM NJIHOVU

Sb: ...
Mocno do bola

ifana: ...
ovo je legendarnoooooo LOL

GA: ...
ZA KAMENIZIVAC! IMA TU ISTINE!

krule: ...
možda će zvučat razočaravajuće...ali to je moje djelo a ja sam ličan...nikve veze sa hercegovinom...al kužim se u trgovinu...oće ko kupiti orginale tih "topničkih dnevnika!?"
misliš da lažem?
odi na
www.krule.blog.hr

KRULE AJ STAVI SLIKE OD ČETVRTKA I PETKA! UNAPRIJED HVALA

krule: ...
zasto da stavljam slike od CETVRTKA i PETKA ako ih imaš na mom blogu svih..6...7...koliko sam ih vec napravio
www.krule.blog.hr

I tako smo doznali odakle su stigli „Topnički dnevnici“ i gdje se može naći ostatak „topničkih dnevnika“:

“četvrtak, 10.12.2009.
TOPNIČKI DNEVNICI SU KOD MENE!!!
Po Rvackoj se traže neki topnički dnevnici pa samo da im javim da su kod mene a stranice tog dnevnika objavljujem na internetu nek svi vide.
OĆEMOL SAD MOĆI U UNIJU???“

A na portalu Poskok.info diskusija se nastavlja…[51]

[51] Prijatelji su komentirali gornji tekst:
1. Dobri ste. Odlicni. Umirem od smijeha, ovako me odavno nije nitko oraspolozio. Samo da mi ne otkaze srce.....
Sve sam ja vidio, ponesto sam i rekao ali pisati treba oprezno. Zadnje 2-3 godine vrlo oprezno.
U doba Tita i njegove demoNkracije tko je pricao viceve odlezao bi 2 godine "Goljaka", a tko je slusao samo jednu "Gradine". Super je bilo tada. Danas su dosla druga vremena. Gora.
Sada za necije dusevne boli trebate raditi 5 godina da mu namirite dusevnu stetu (iako je vjerojatno rijec o genetici). Ja bih radije radio 2 godine (minus zatvorski stan i zatvorska hrana) nego 5 godina (plus stan i hrana). Ako ste slucajno nezaposleni pa nemate para, ode stan, ovrha. Pravo i pravda.

Imamo Hrvatsku, uzviknuo bi jedini hrvatski predsjednik. Ja ne. U SFRJ sam se deklarirao kao Hrvat, nisam imao problema, ali danas se u Hrvatskoj osijecam kao Rom i ozbiljno razmisljam vec duze vrijeme da to i evidentiram i legaliziram. Medju nama, zbog nekih meni poznatih razloga, ne cu to uciniti dok ne zavrse predsjednicki izbori. Nakon toga mozda.

2. Arhivska građa za dnevnike je počela nezaustavljivo izlaziti na površinu:

Ured savjetnika pomoćnika Predsjednika za vojna pitanja je od jednog hrvatskog portala otkupio jedan topnički dnevnik pronađen navodno u jednom Dinarskom zaseoku, te ga ponudio Haškom tužiteljstvu, ali ga ovi nisu prihvatili zbog njegove forme i nemogućnosti prijevoda nekih dijelova za koje oni smatraju da su jako bitni, a ne mogu pronaći dostojnog prevoditelja jer misle da ih svi prevoditelji zajebavaju.
Glasnogovornik tužiteljstva smatra da je to neka teška balkanska zajebancija.

Slijedi izvod iz dnevnika:

Top HRVOJA 95
- topnik Mate iz Zelova – smjena od 08 do 12

Dragi dnevniče,
Jutros san ispalija samo osamlest granata. Od tizi osamlest samo 8 i' je bilo što gađaju samo ćirilične mete, što imaju glavu za pripoznavanje teksta. Moj poručnik kaže da je to sve tamo ćirilica ali ja isto ne virujen. Ja san poštiva zapovidi i puca samo na koordinate koje smo dobili u zapovidi. Izviđači su javili samo jednu korekciju. LIVO DVACET NAPRID TRICET ! Poslije su samo javljali: TO ROĐOOOO!!! SAMO UDRI !!!! Kako volin tu motorolu. Smjenu san uredno prida pajdi Anti i reka mu da ne smi tuć po traktorima. Va'jat će dikoji i nami.

Top HRVOJA 95
- topnik Ante iz Potravlja – smjena od 12 do 16

Dragi dnevniče,
Primija san smjenu i popizdija na Matu šta mi je ostavija samo dva'estak granata i reka da ne smin tuć po traktorin. Pita san poručnika smin li ja derat po Domu JNA u sri' Knina, a on mi je reka da je to prošla smjena spizdila, pa ja sad moran tuć sjevernu kasarnu. A ja se pravo nameračija na dom i na željeznički stanicu da in skinen onu tablu KHNH. Unda - udri Antiša po sjevernome logoru. Prči ga, strišalo jedan traktor što je biža prema Strmici, izvalilo mu točak. Izviđači skriče od gušta, kažu ima kesa po putu i kumpira i gotovi jela 29. novembar. I nu ! Kažu- samo nastavi. A

teže mi je ovo pisat nego to što iman samo malo granata.Anudera još jednu vamo !

Top HRVOJA 95
- topnik Iko iz Širokog – smjena od 16 do 20

Dragi dnevniče,
Da bi sad ćaćinu njemačku penziju da san dolikare sa pješaštvom. Oprali smo ji brajo sovizin ko Japanci PERLHARBUR. Ne valja in Knin za pizde vode. A još da je pustilo da deremo po kućama. A žive ti Gospe, šta bi to bilo. Odovlen se ne vidi ništa pa jedva čekan sać dolikare pa tudolen vidit šta je ovi 'RVOJA napravija. Mene tokalo samo završni pe'šest granata.Nije se tija Mate zaminit.Moran večeras završit dnevnik za cili dan i odnit u stožer, a najmanje granata san ima za ispucat. A Mate se pivči okolo a doša u gardu tek 92. Is'sa ti.
3. A slobodni mediji? Meni je neshvatljivo da nisu objavili kako se jedan akademik ruga premijerki. Meni je to prava vijest. Sve svira pod dirigentskom palicom.